

Ha-ho-la

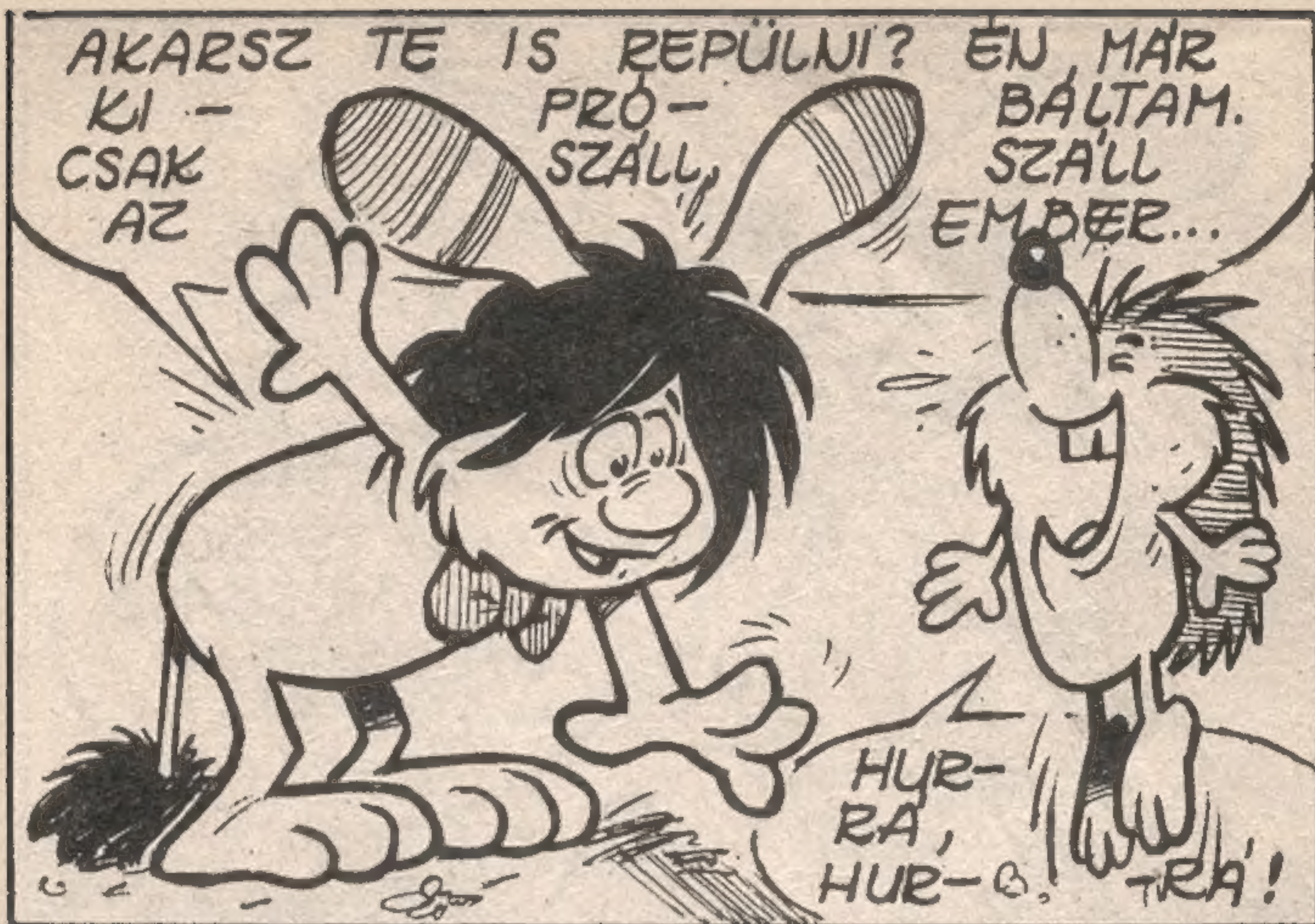
**SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2012**

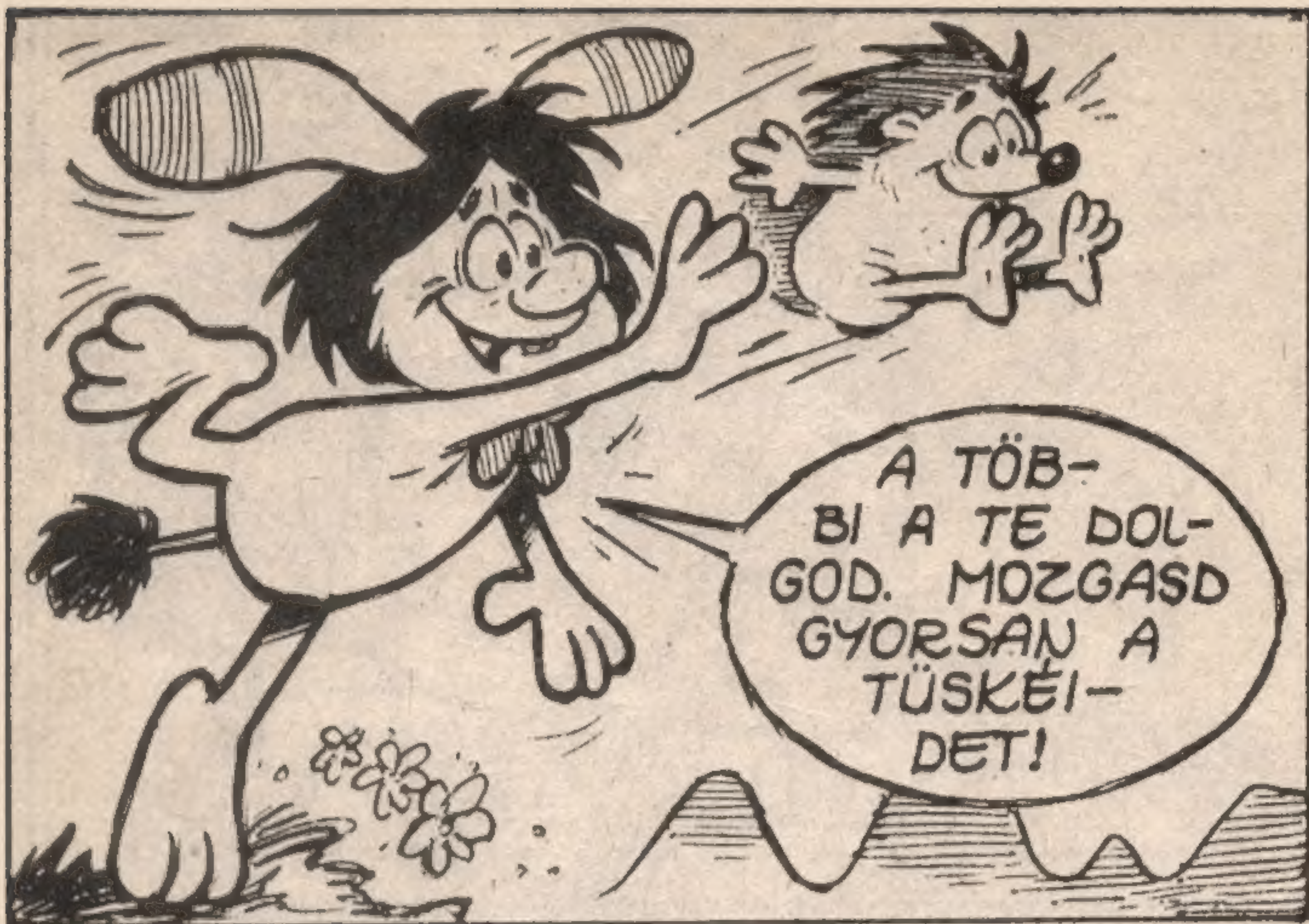
UFFF !

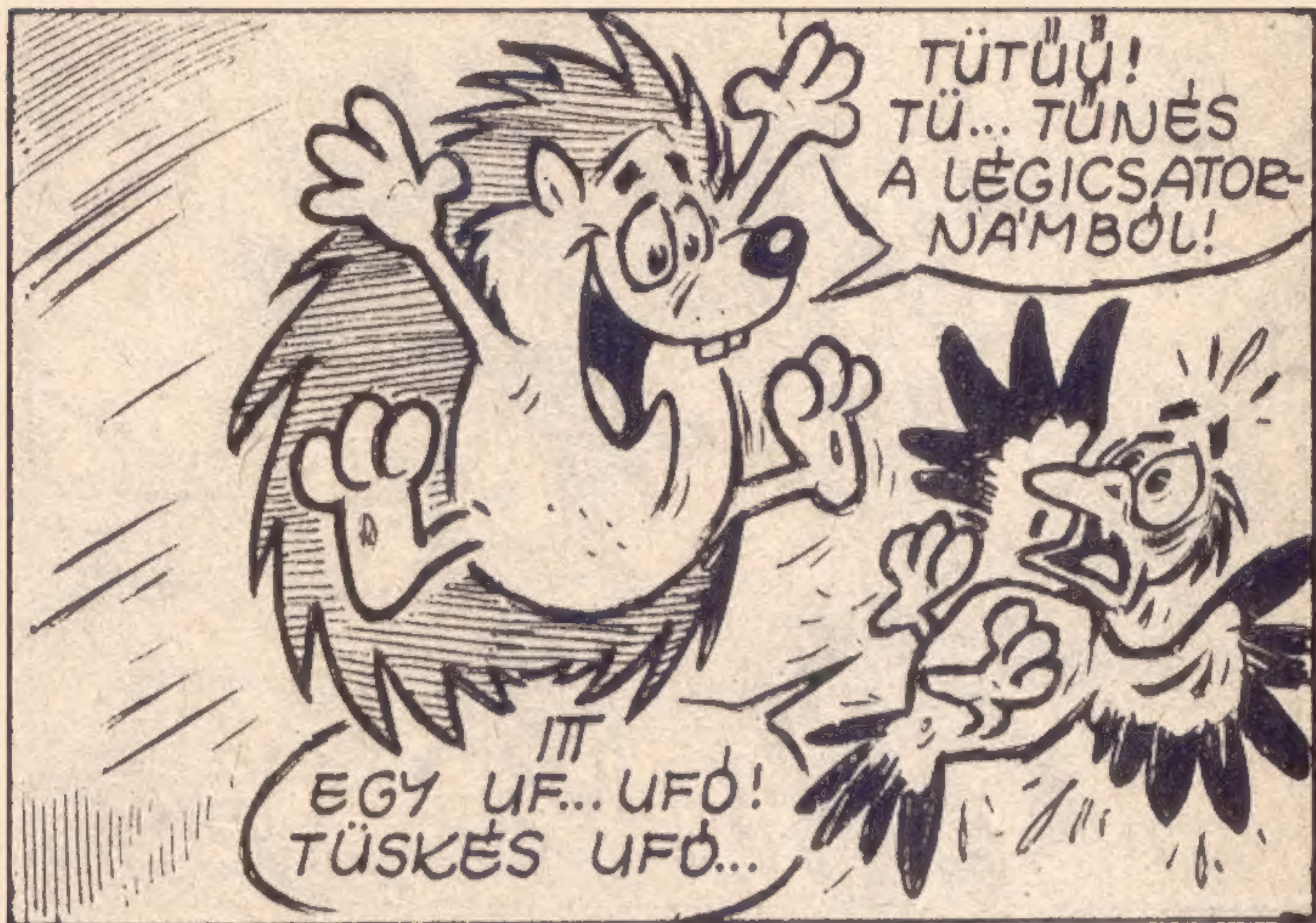
Tüske vagyok, sündisznóéktól. Remélem nem haragszik a sok gyerek, akik tréfás történeteket, vicceket, küldenek a Hahota szerkesztőségébe, hogy disznó létemre én is közéjük álltam. Velem is történt egy muris eset, gondoltam, elmesélem. Dargay Attila pedig megrajzolta. Ne nyugtalankodjatok, nem maradok indián, csak egy képtörténet erejéig! No, uff! Ez magyarul anynyit jelent számomra, hogy: sziasztok! Meg azt, hogy: viszlát!

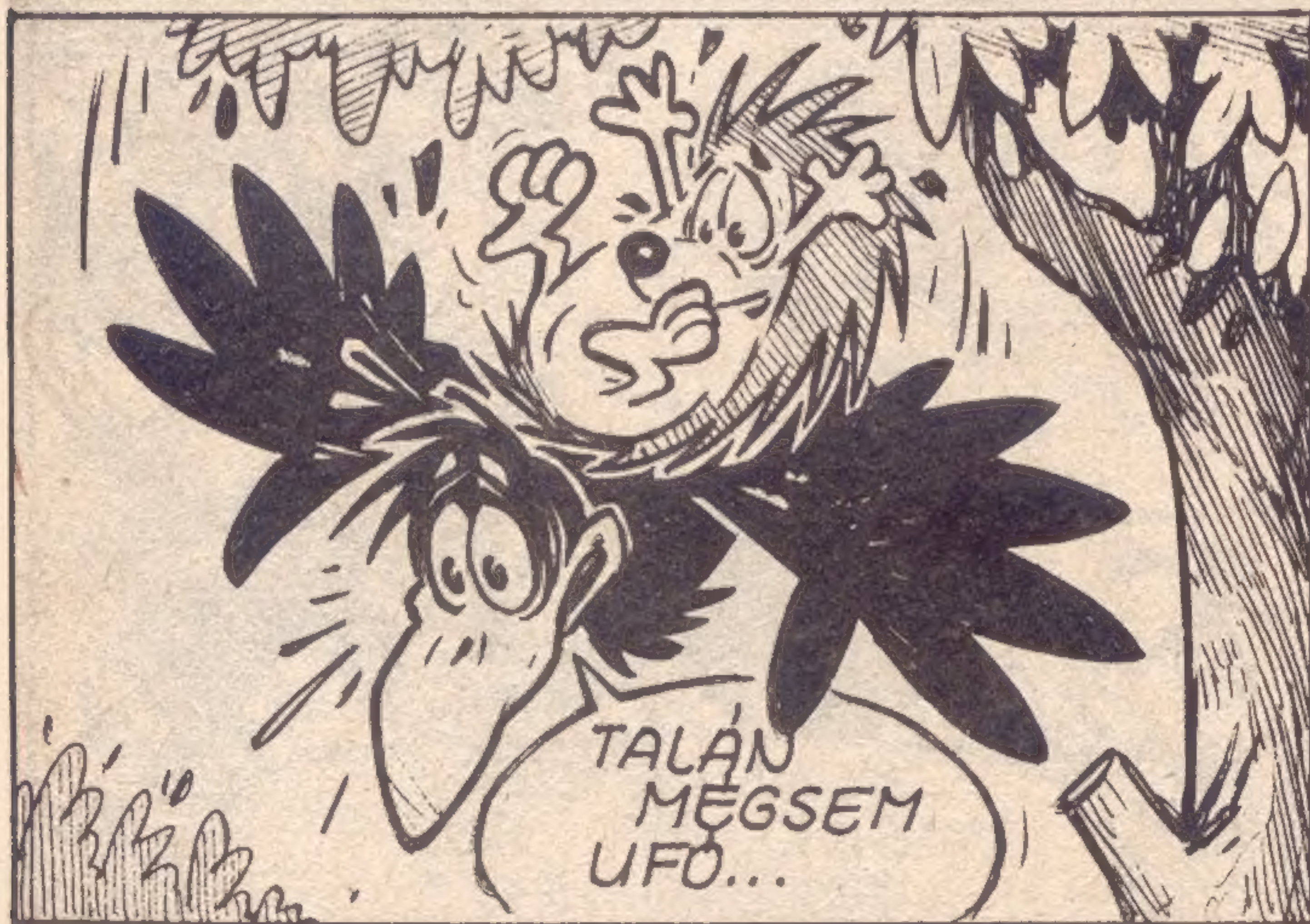
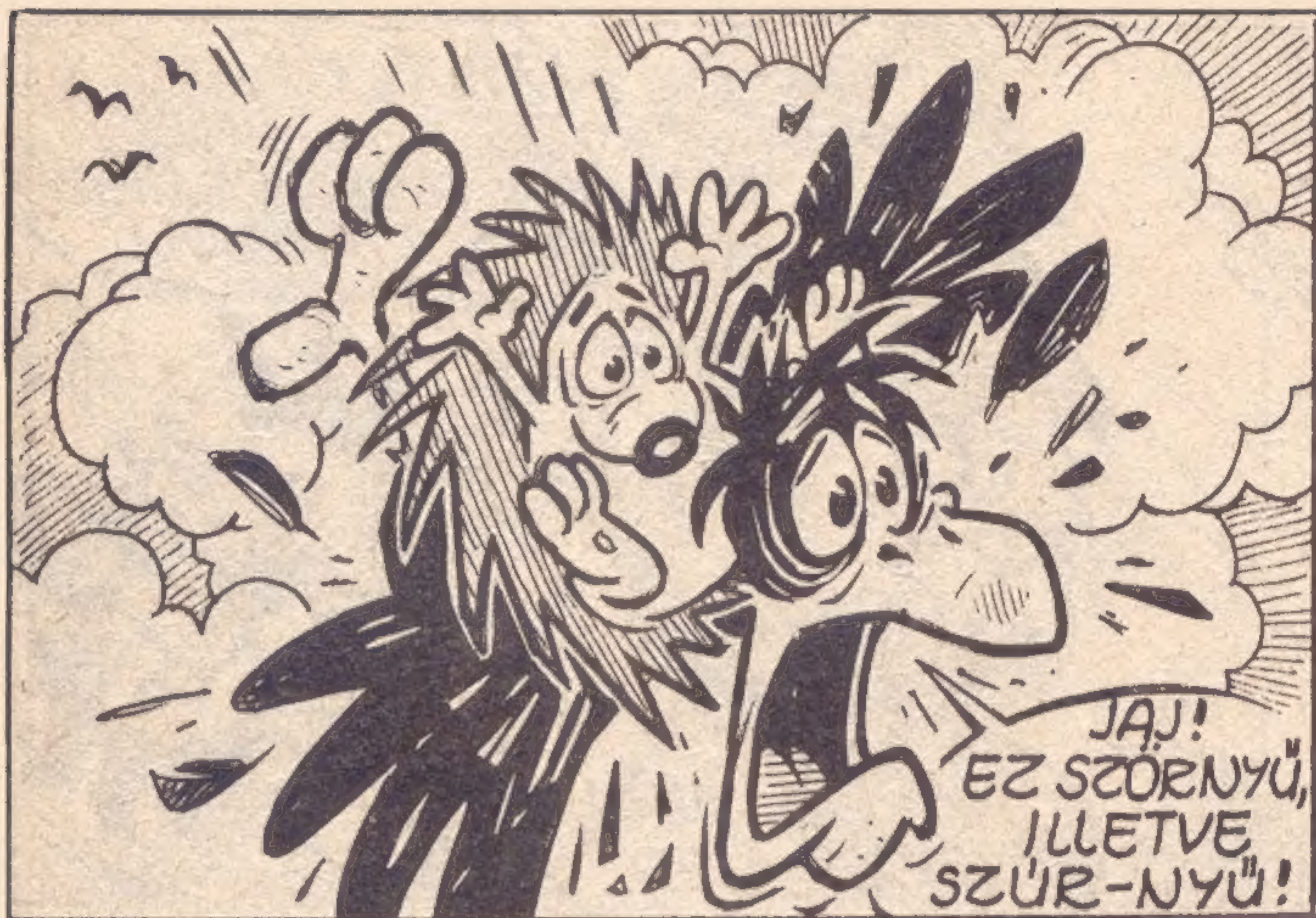

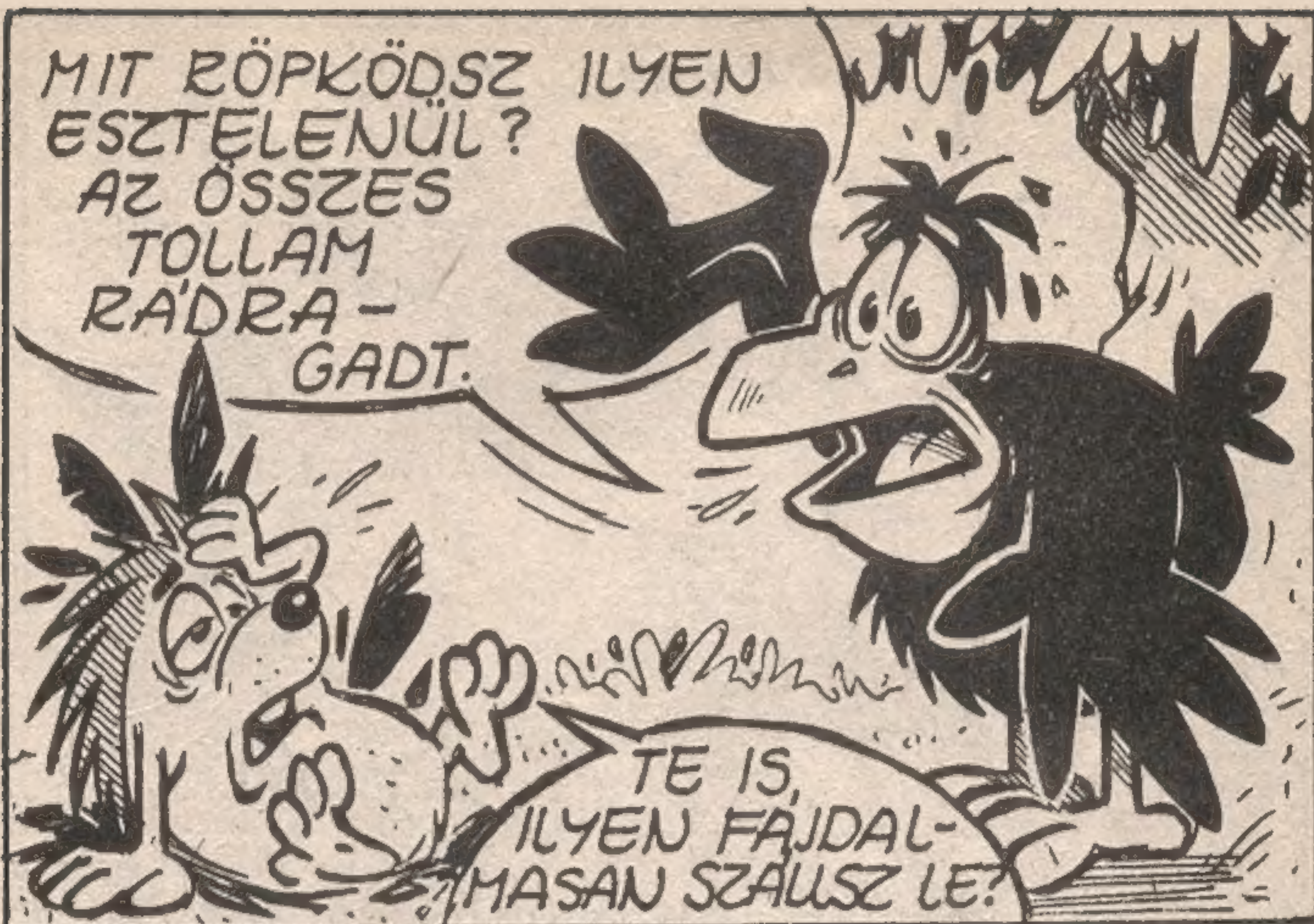

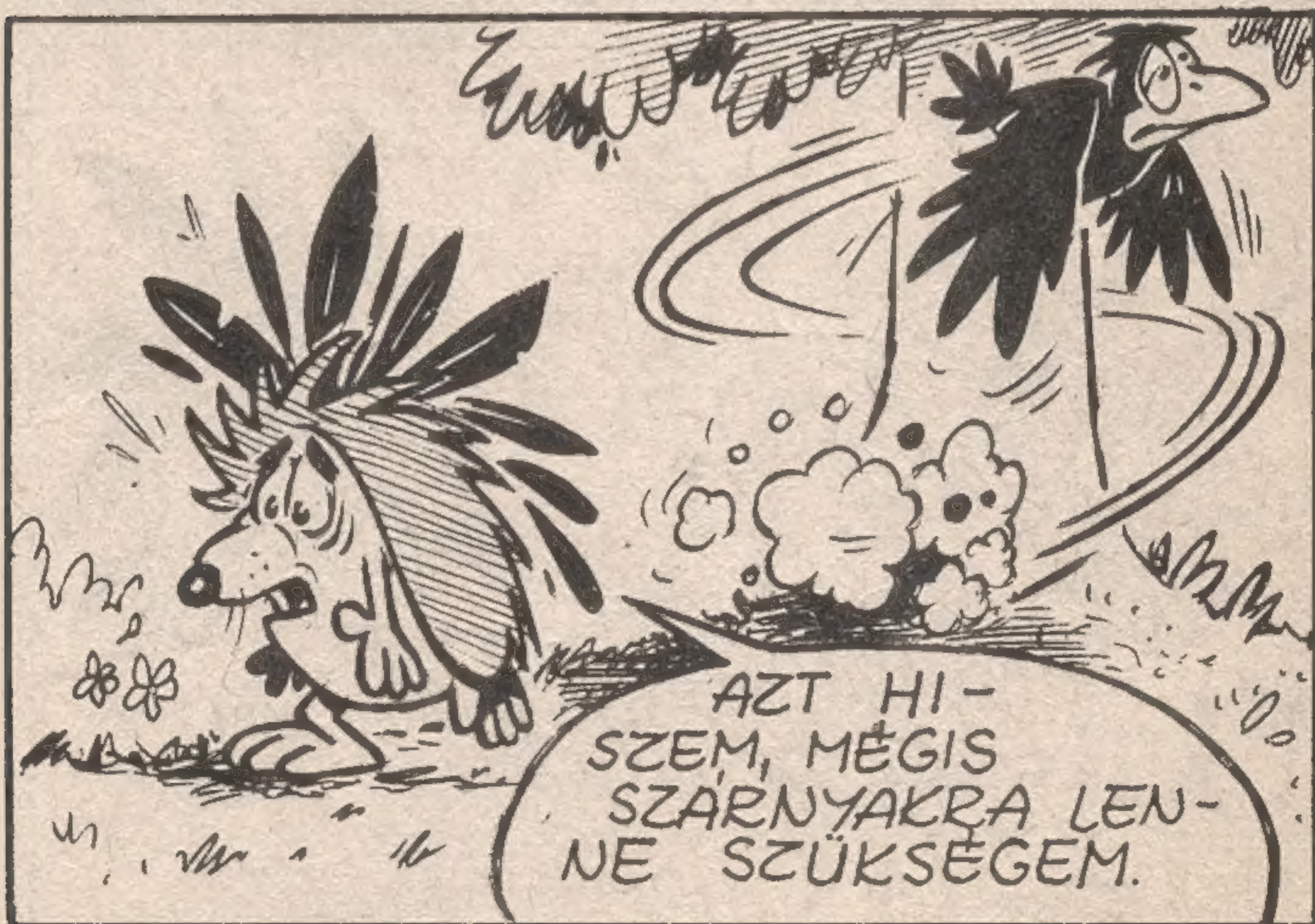

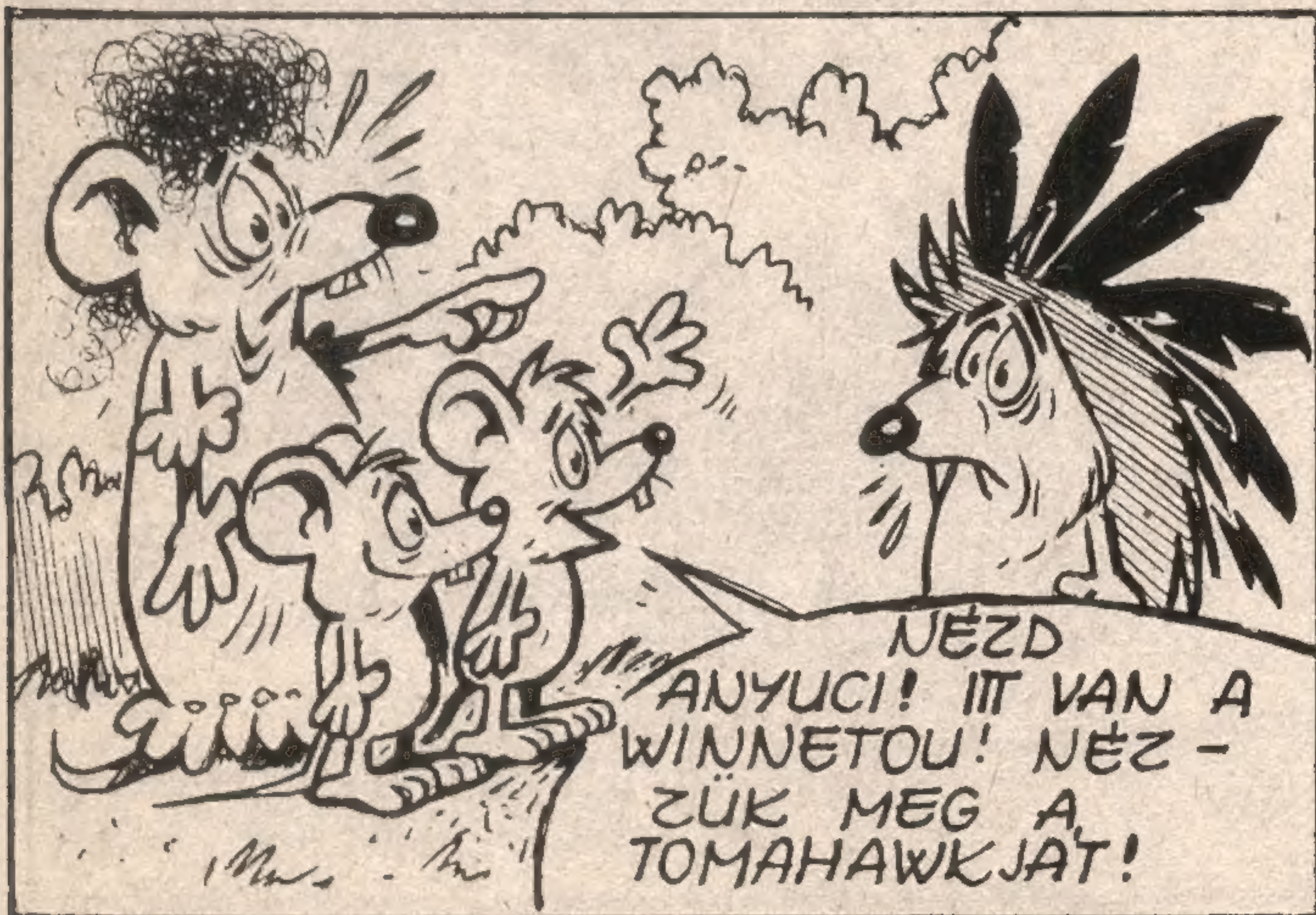
MIT RÖPKÖDSZ ILYEN
ESZTELENÜL?
AZ ÖSSZES
TOLLAM
RÁDRA-
GADT.

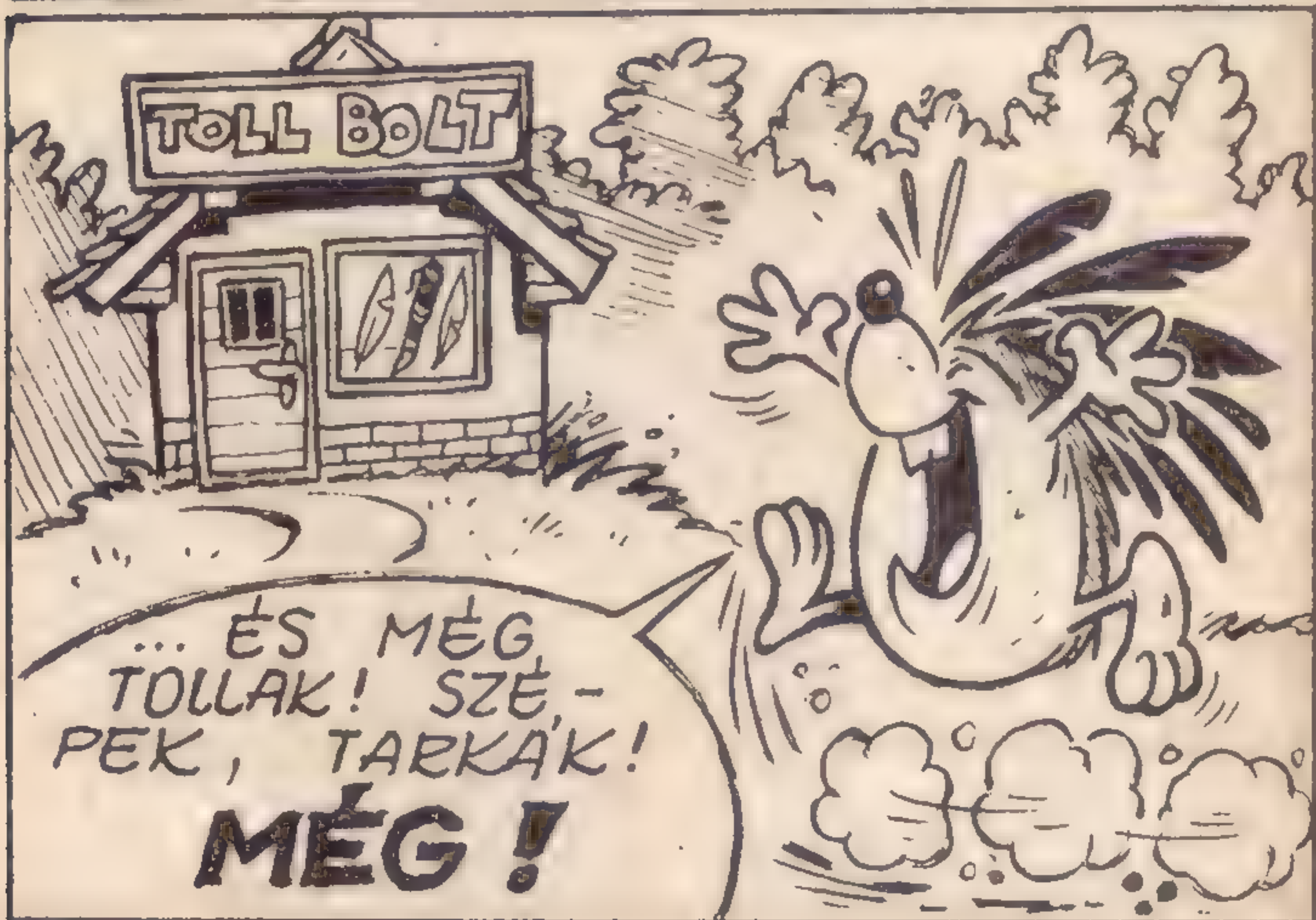

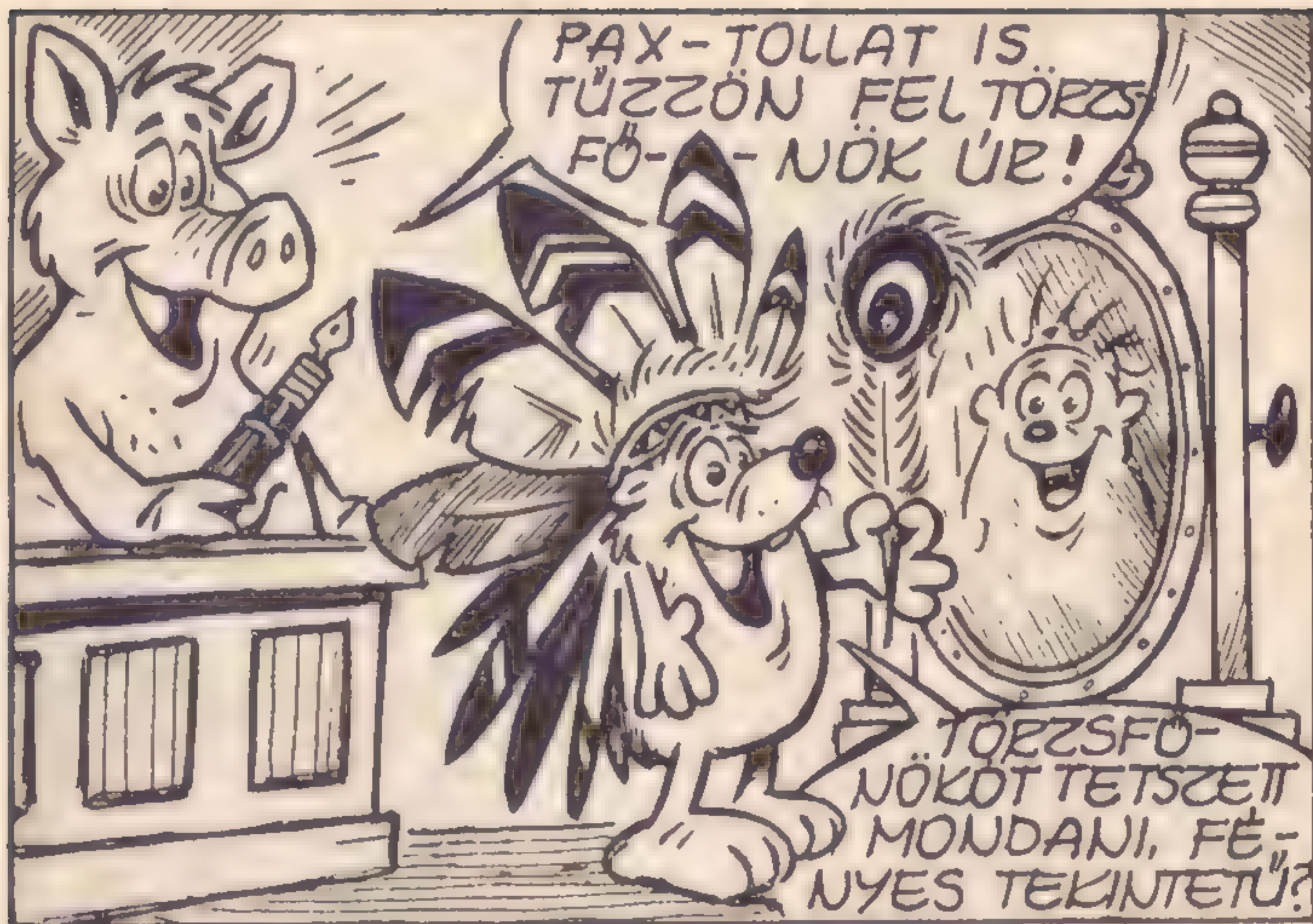
TE IS,
ILYEN FAJDAL-
MASAN SZÁLSZ LE?

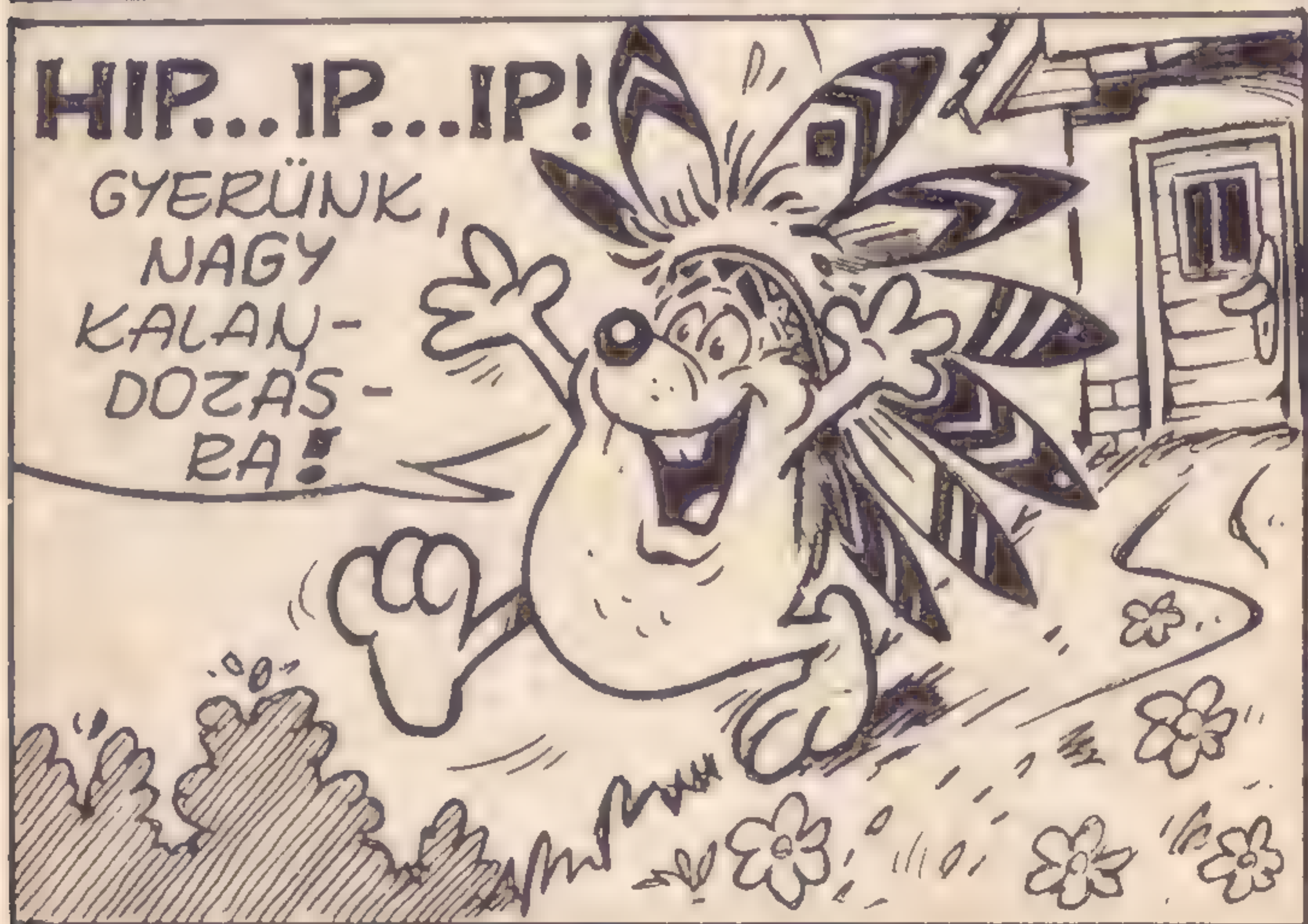
AZT HI-
SZEM, MÉGIS
SZÁRNYAKRA LEN-
NE SZÜKSEGEM.

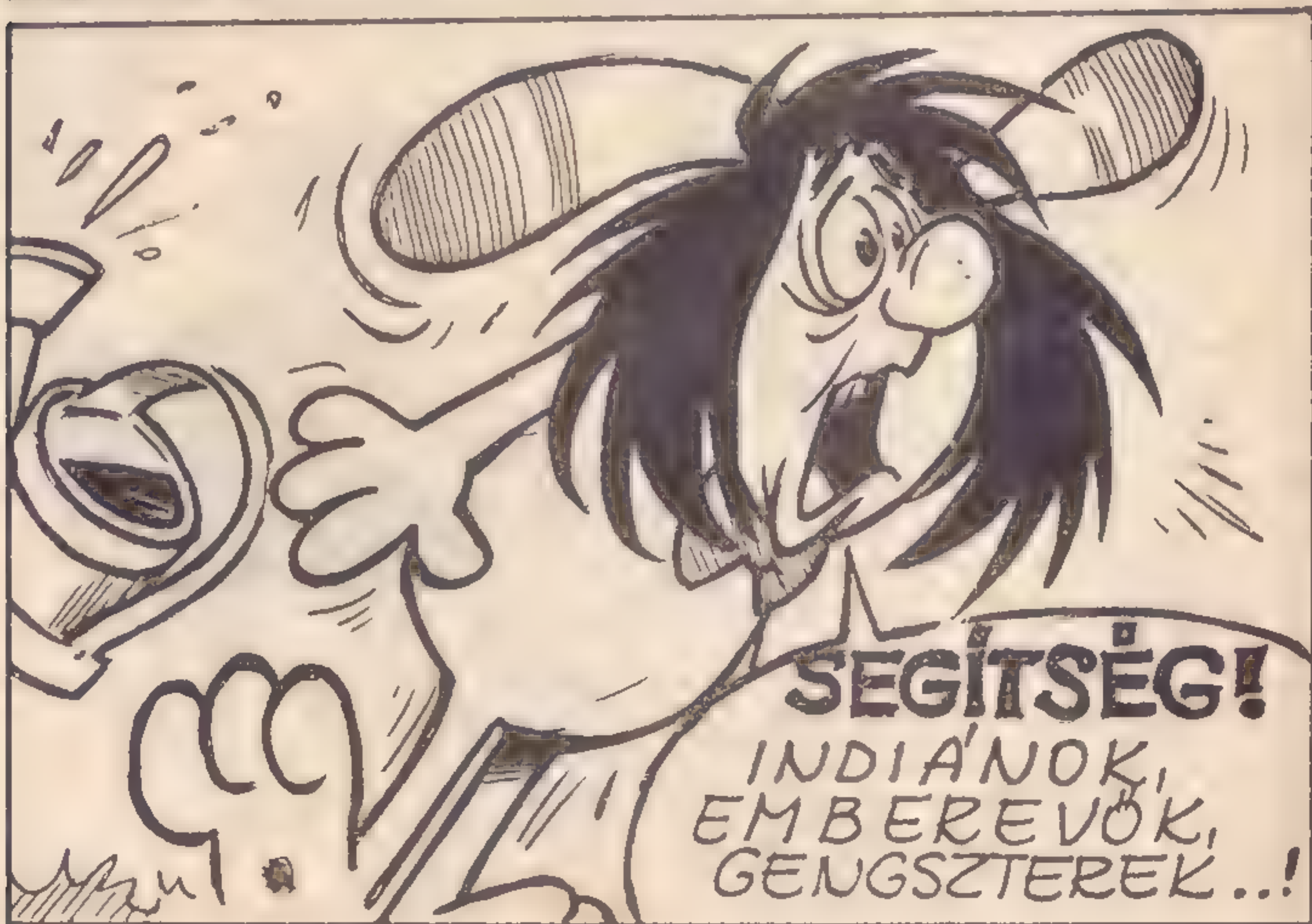
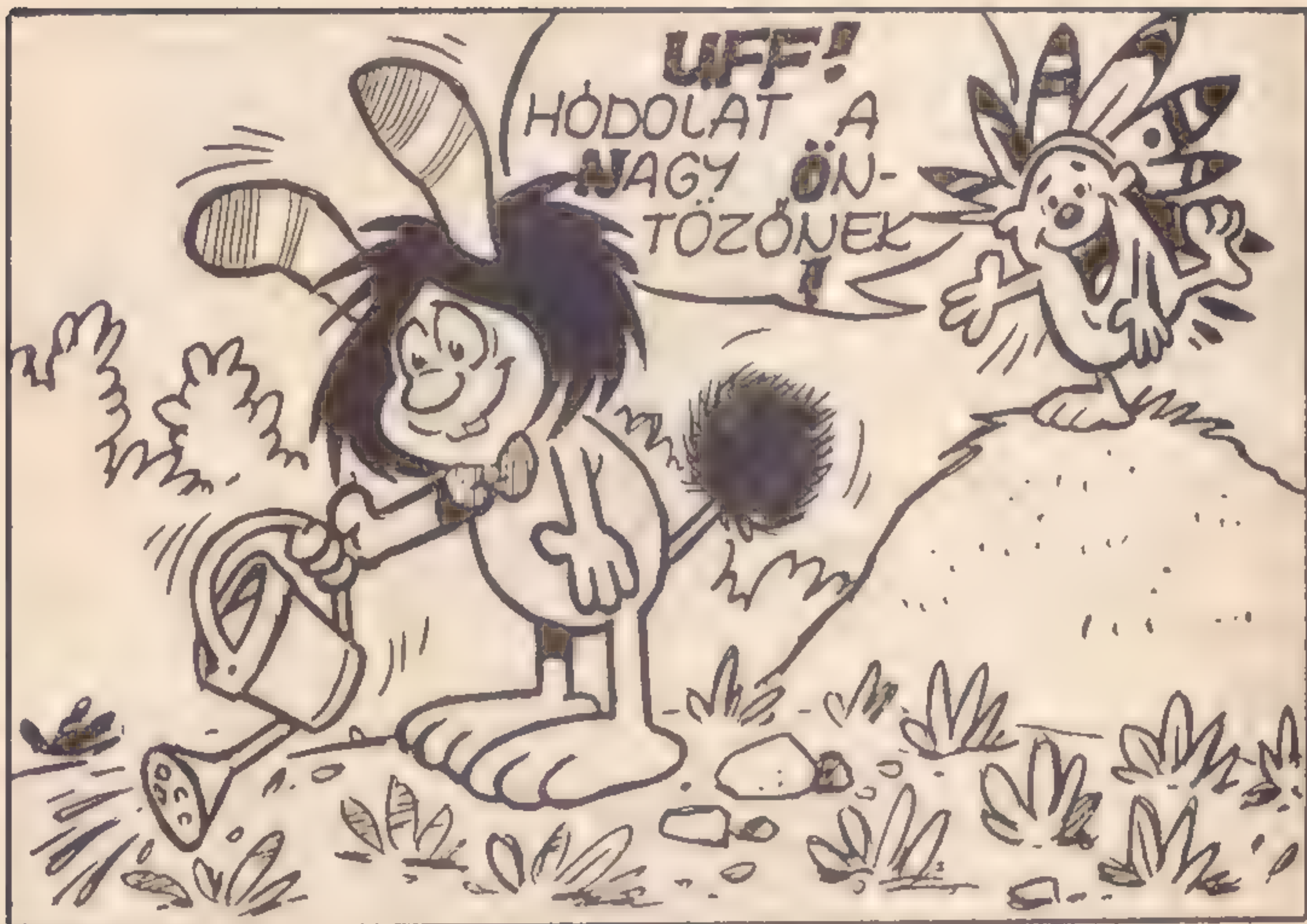

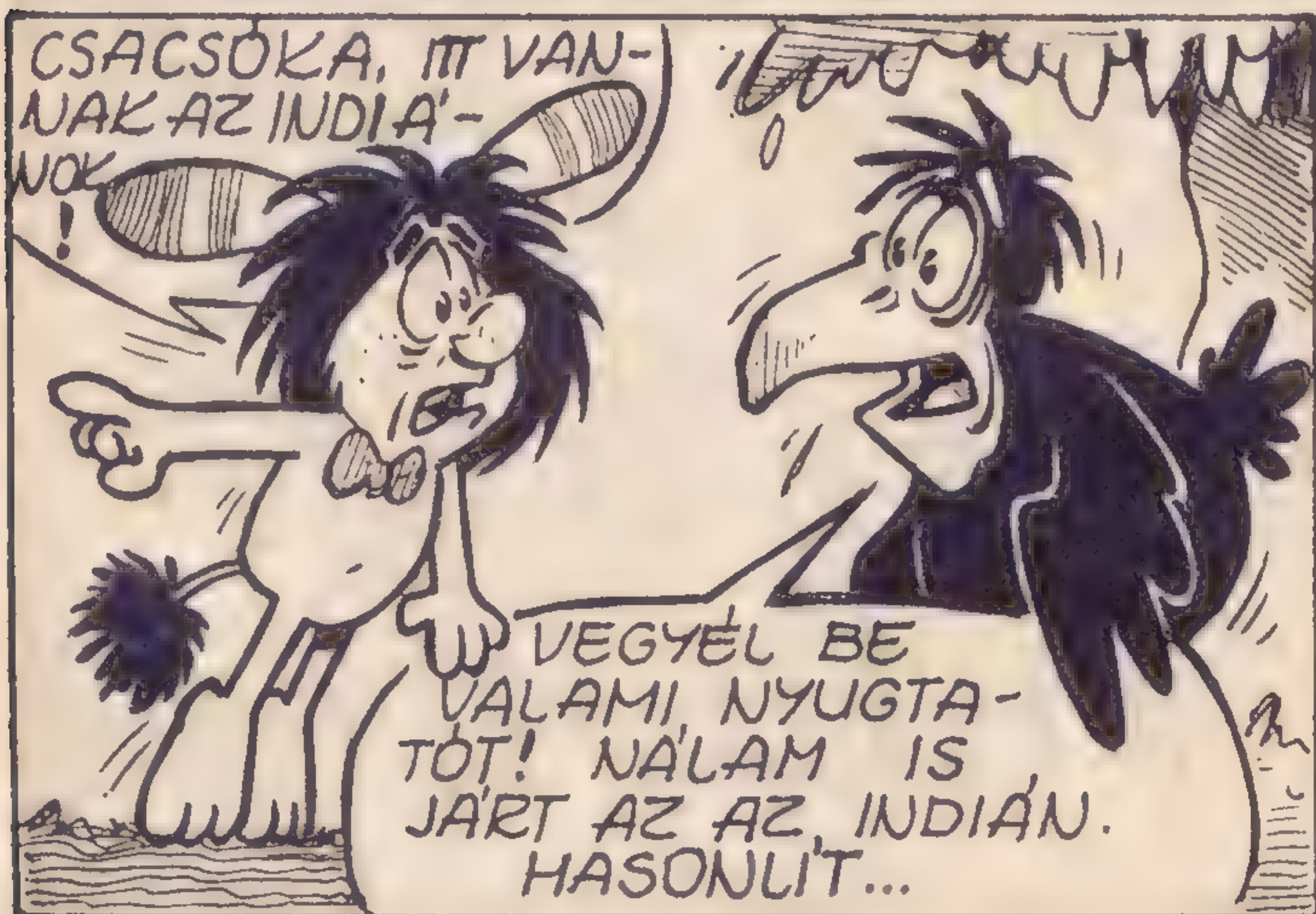
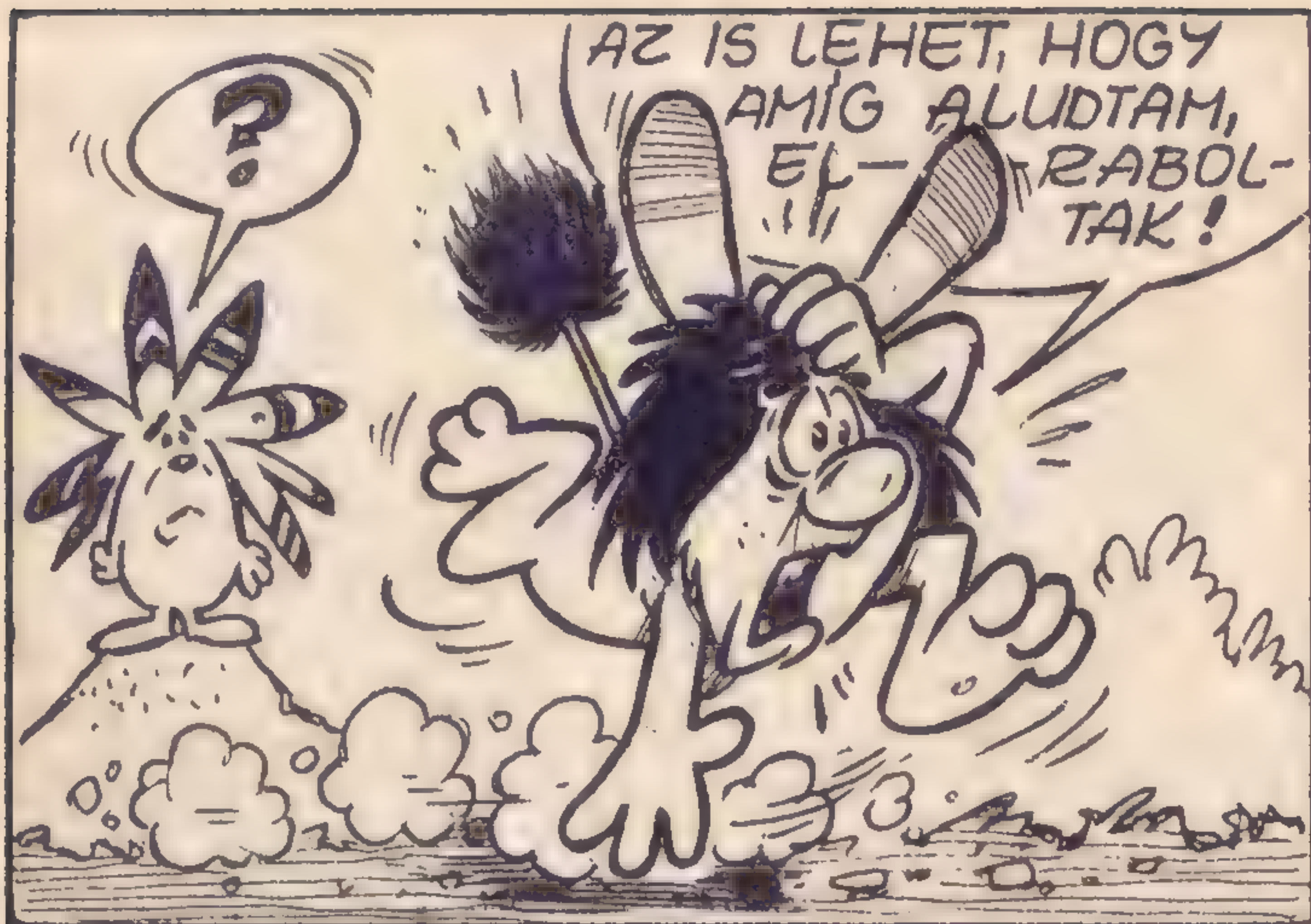

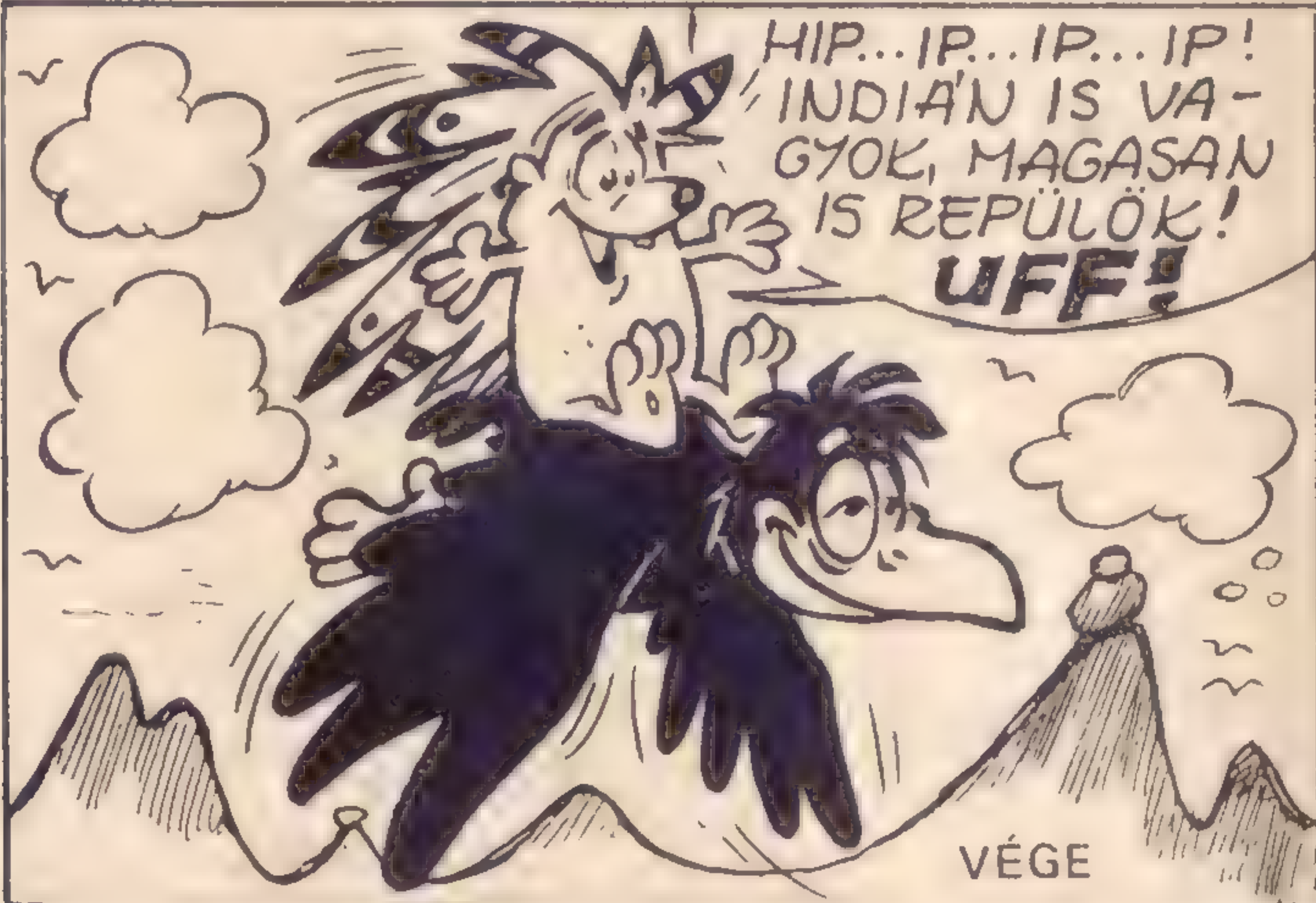
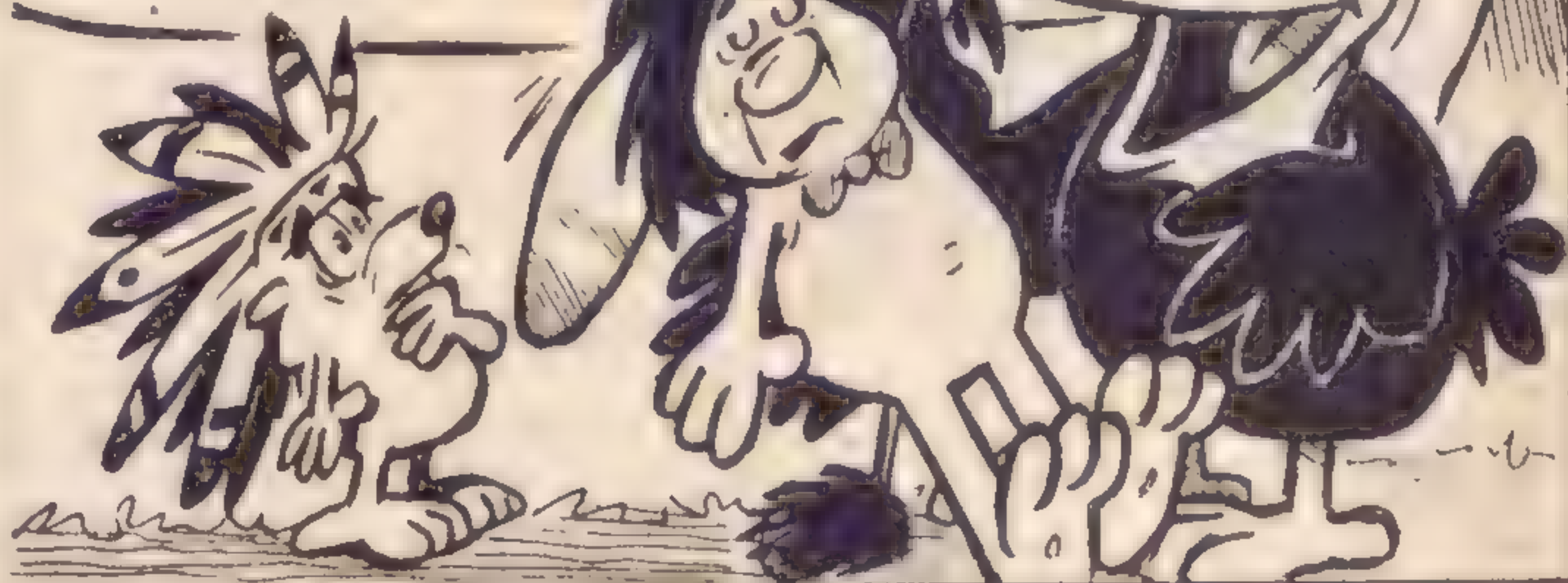
TÖRZSFŐ-
NÖKÖT TETSZET
MONDANI, FÉ-
NYES TEKINTETÜ?

...TÜSKERE, NEM GONDOLOD?
ÉS HA JÓL SEJTEM, TÖLED
SZÁRMÁZIK MINDEN BAJ!
NEM TE TANÍTOTAD REPÜL-
NI? NEKEM IS BÁNJA
EGY CSOKOR
TOLLAM.

VÉGE

Tanóra móka

(MÁSKOR IS KULDJETEKI!)

GYÖKÉR

A tanár felszólította Józsit:
— Mondd el a fa részeit!
— Levél, ág, törzs...
Itt megállt a felsorolásban.
— Hogy is hívnak, kisfiam?
— kérdezett közbe a tanárnő.
— Gyökér! — vágta rá a
fa utolsó tartozékát Józsi.
Mravik László, Budapest

TULEKEDÉS

Tanár: A Hold olyan nagy,
hogy sok millió ember tudna
rajta élni.

Laci nevetni kezd.

Tanár: Most mit nevetsz?

Laci: Eszembe jutott, mi-
lyen tülekedés lenne félhold
idején.

MATEK

— Ha a mamád harminc

éves, a papád harmincöt,
hány évesek összesen?

— Hatvan.

— Hogyhogy?

— Anyu ötöt mindig leta-
gad.

HOSSZÚ

— Pisti, mondj egy hosszú
szót!

— Gumi.

— Ez miért hosszú?

— Mert nyúlik!

BETEGSÉG

— Mikor törtek be a tatárok
hazánkba?

— Nem tudom, beteg vol-
tam.

MOZI

— A macska sötétben is
lát, s erre az ember nem ké-
pes.

— Dehogynem, a moziban.

SZELES VÁLASZ

— Géza, mondj egy egyszerű
mondatot!

— A szél fúj.

— Ez milyen időben van?

— Szeles időben.

TUZES VÁLASZ

— Elvont fogalom az a do-
log, amelyet például nem tu-
dunk a kezünkkel megfogni.

Na, Tomika, mondj egy példát!

— Szerintem ilyen az izzó vasdarab.

Forrai Judit, Budapest

MAGÁNÉLET

A tanár felszólítja Ibit, beszéljen Napóleon hódításairól. Ibi így válaszol:

— Sajnos, Napóleon magánéletét nem ismerem...

Német Lajos, Körmend

TESTNEVELÉS

Az osztály hanyatt fekve biciklizik. A tanár észreveszi, hogy Sanyi nem csinálja a gyakorlatot.

— Te miért nem hajtasz?

— Lejtőn vagyok és gurulok... — hangzik a válasz.

Puskás Mária, Debrecen

KIEGÉSZÍTÉS

Az egyik amerikai városban figyelmeztető tábla áll az útszélén, közvetlenül az iskola előtt:

„Autósok, vigyázzatok! Ne gázoljátok el a gyerekeket!”

Alatta girbegurba írással olvasható egy kiegészítés:

„Várjátok meg, amíg a tanárok erre járnak!”

Gyenge Lajos, Budapest

MEGTÖRTÉNT

A kollégiumban, a 12-es számú „szoba” a WC volt. A tava-

FÖLDRAJZÓRA

szi kirándulás idején este a fiúk megkérték az éjjeliőrt, hogy a 12-es szobában reggel ötkor keltse fel Kárász Miklóst és Nagy Pált!

Reggel ment az őr, dörömbölt a 12-es ajtón.

— Kárász Miki, Nagy Pali, keljetek fel!

Nem válaszolt senki. Az őr tovább kiabált:

— Kárász Miki, Nagy Pali, felkelni!

Nagy csönd. Az őr visszament a fülkéjébe és beírta a naplóba: Kárász Miki és Nagy Pali a 12-esben reggel nem akart felkelni.

Reggel a tanárok velünk együtt jól mulattak a csínytevésen.

Bánáti Krisztina, Kiszána

HÁBORÚ

— Miért verték ki nehezen a görögök a perzsákat a Thermopülai szorosból?

— Azért verték ki őket nehezen, mert nem volt porolóiuk! Nem is beszélve a porszívóról!

FORGÓ

Pistikét felszólítja a tanárnő:
— Mit tanultunk a múlt órán?

— A Föld forgását.

— Na és forog a Föld?

— Nem — hangzik a fiú magabiztos válasza.

— Hogyhogy nem? — cso-

dálkozik a tanárnő.

— Azért, mert ha forogna, már rég elszédültünk volna.

OK

— Miért van az Északi- és Déli-sarkon örök hó és jég?

— Hogy a Föld tengelye fel ne melegedjen az állandó forgástól.

TÖRTÉNELEMÓRA

Jancsi figyelmesen jegyezgeti a tanár szavait, amikor az megkérdezi tőle:

— Nos, Jancsi, a háború alatt melyik várban nem voltak katonák?

Jancsi nevetett, azt hitte, játszik a tanár, és gondolkodás nélkül válaszolt:

— A lekvárban.

CICUS

— Mi a házimacska őse? — kérdi Pistától a tanárnő.

Nagy hallgatás... majd többen súgják:

— Kaffermacska!

Erre Pista diadalmasan vágja ki magát:

— Koffermacska!

Sebők Ildikó, Nagymágocs

LARI-FARI, HÁRY...

Egyik énekórán Háry János kalandjairól olvastunk. „Háry újabb hőstettéért — Lucifer, a féktelen ló nyereg alá töréséért — violát kap...”

A tanár kiszúrta, hogy Horváth Pista nem figyel.

— Mondd el, mit olvastunk eddig!

— Ööö... hogy Hány János violát kap, mert elfogja Lucifert, a betörőt...

Bende Tamás és Molnár Endre,
Budapest

BIZONYÍTÉK

— Mi bizonyítja, hogy a Szahara valaha tenger volt?

— Az, hogy az arabok ma is fürdőköpenyben járnak...

MIBŐL?

Jó néhány városi gyerek még életében nem járt falun. A kü-

lönböző háziállatokat csak az olvasókönyvből, kifestőkből ismerik. Az egyik órán a tanító néni a következőt kérdezte első osztályától:

— Gyerekek, mit gondoltok, miből készül a kakaó?

Mindenki mélyen hallgatott.

— Segítek. Az első betű „t”, a második „e”... Na?!

Kati rávágta:

— Tehénből...!

VÍZ

— Halljuk, ki tudná elmondani a víz fogalmát?

— A víz színtelen folyadék, amely kézmosás hatására megfeketedik.

Kékesi Éva, Veszprém

FEGYELMEZÉS

Tanóra móka

ÉLŐVILÁG

CÉLTUDATOS

— Leírod ezerszer helyesen!

EGOISTA

RAJZÓRA VOLT?

Bűnös vagy áldozat?

A vádat Roppant Jenő elégséges rendű képviselte, és kétoldalt rezzenéstelen arccal ültek az ülnökök. Roppant Jenő fenyegetően feltornyosult.

— Ismertetem a vádat! Derekas Levente, több ízben is ötösre feleltél a tanév folyamán!

A hallgatóság elszörnyedt. Néhány alsó tagozatosnak befogták a fülét. Az ülnökök rezzenéstelen arccal ültek...

— Becsúszik az ilyesmi... — védekezett ügyetlenül a vádlott.

— Hát velem például még sohasem fordult elő! — közölte metsző hangon Roppant Jenő. — Erre készülni kell! Előre megfontolt szándékkal... Nos?

— Nehéz gyermekkorom van — mondta a vádlott megtörten. — Velem törődnek a szüleim! Ott segítenek, ahol tudnak... Ha valamit nem értek, elmagyarázzák. Így kerültem a lejtőre. Bennem is feltámadt a tudásvágy, és ... nem tudtam ellenállni. És most... ítéljétek!

Megrendítő volt, Roppant Jenő csak annyit tudott ki-nyögni, hogy elejti a vádat, aztán előkotorta a zsebkendőjét és pityeregni kezdett. Csak az ülnökök ültek továbbra is rezzenéstelen arccal. Vasból voltak ezek a fiúk...

Pad alatti posta

Hej, ha én a tanári asztal
túloldalán ülhetnék!

Add tovább!

... Nem kellene ilyen meg-
alázó módon a pad alatt olvas-
nom ezt a jó krimit!

Add tovább!

... Máris hazazavarnám ma-
gam a tornacuccért!

Add tovább!

... Jóízűen megehetném ezt
a félbemaradt szendvicset.

Add tovább!

... Nem nyaggatnám szegény
diákat a feleléssel, kiolvasnám
a szeméből, hányasra tudja az
anyagot.

Add tovább!

... Hogyne! Te, aki alig
tudsz olvasni!

Add tovább!

... Gyorsabban lapoznám a
naplót, így is csupa idegesség
az élet!

Add tovább!

... Beíratnám Jocit badibil-
dingezni. Ilyen csenevész vállak
mööött nem lehet egy jót szun-
dítani.

Add tovább!

... Támadást intéznék a pa-
dokban levő repülőgép-anya-
haiók ellen!

Add tovább!

... Gondold meg; atombom-
ba is van rajta?

Add tovább!

... Dogaírás közben a jóna-
lézést ayakorolnám a nyitott
ablaknál.

Add tovább!

... Tömának karót adnék a
külalakjára. Sose tudok sem-
mit lelesni a dogájáról!

Add tovább!

... Adok én neked lesni! Még
a puskádat is elkoboznám a
pulóvered ujjából!

Add tovább!

... Nézzétek már! Csak nem
tanárnak készül? Jó tudni!

Aruló!!!

Pót...

Még zúgott az iskolai ének-
kar... Még zöldellt a kályha
az ablak előtt... Az igazgató
úr szavaitól csengtek a füleim,
s szédültem a beírt elégtelen
matematikai kalkulustól (jegy-
től). Hát mégis megbuktattak?
Pont engem, aki fejből kivá-
gom azt, hogy $8 \times 8 = 73$. Velem
tolnak ki, aki már azt is tu-
dom, hogy a kör bezárul. (Az
igazgató bácsi letolja a taná-
rokat, a tanárok a gyerekeket,
a gyerekek a gondnok kutyá-
ját, a gondnok kutyája meg-
harapja az igazgatót.)

Arról persze, most szó sincs,
hogy csak én tudtam egyedül
az osztályban, miért találták
fel a -darut. Hát persze, a
négyzetre emelés miatt! (Ha,
ha, ha, hát te se tudtad ed-
dig?)

Fel vagyok háborodva, mert
itt a nyár, s én készülhetek a
pótvizsgára. A napirendem:
reggel a négy alapművelettel
kezdem. Összeadom a zseb-
pénzem a lakásban található
üres üvegek számával. Ebből
kivonom a fagyialtra költött
összeget. Megszorzom egy-két
tortaszelet árával és már csak
el kell osztani apám pofonjai-
nak számával; kész is a napi
tennivaló. A pótvizsgán pe-
dig... csak lesz valami. Hátha
addig bevezetik a pót...
pót... pót... vizsgákat is!

Újrāztak a pōtvizsgāzók

Bizonyítványosztás. Hurrāztak a továbbjutók, újrāztak a pōtvizsgāzók. Mindenki szeretne volna elfelejteni az iskolát és élvezni a nyári szünetet. De lehet-e? Ez most a kérdés?

Vegyük sorjában! Július elején a televízió reklámjai ontják az iskolaköpenyekről szóló információkat.

Július közepe: az ÁPISZ is belekap a témába, olcsóbb munkafüzet akcióról ad tájékoztatást.

Július vége: már folyik a vita az újságokban, mikor, milyen új tankönyv nem jelenik meg időre. Pedig nem kell sietni, a sietség csak árt, vallják a gyerekek.

Augusztus eleje: iskolatáska-kampány, az egész országban. A szülők kettőt is vesznek, hiszen ez úgyis fogyóeszköz.

Augusztus közepe: minden iskola kapuján a tanévnyitó pontos ideje olvasható. Jó az elsősöknek, ők még nem tudnak olvasni!

Augusztus vége: itt azután ömlesztve egyszerre minden, családi megjegyzésekkel fűszerezve: csak már kezdődjék a tanítás, mert nem bírunk ezzel a gyerekekkel.

Ezek után nem csoda, ha így kiáltanak fel az iskolások: „De jó a struccnak, az a fejét a homokba dughatja, amikor akarja!”

Történelem

— A feudális társadalmat még az ősközösségben a rab-szolgatartók teremtték meg.

— A feudalizmus már öreg rendszer volt.

— A felfedezések miatt a fejlődés megállt, majd visszafelé fejlődött.

— 1526-ban kitört a mohácsi vész.

— Szent Istvánt a haladó emberiségek közé soroljuk.

— Bakócz vöröskeresztes hadjáratot hirdetett.

— István király előbbrehozta hazánkat.

— Az osztrák huszárok úgy megijedtek a magyaroktól hogy hanyatt vágódva futni kezdtek.

Math

— Többféle kerek számot ismerünk, de a legkerekesebb a nulla.

— Ha az ezredest tízfelé osztom, tízezredest kapok.

Irodalom

— Toldi Miklós élete kétszer forgott veszedelemben és mind

a kétszer ő maga is jelen volt.

— Balassi Bálintnak humorista műveltsége volt.

Földrajz

— Párizs nevezetessége a Tejfél-torony.

— Miből nyerik a kőolajat? Természetesen kőből.

Biológia

— A malária elől a császár is álruhában tudott elmene-külni.

— Tavasszal a felnőttek és az állatok a szabadba sietnek.

— A gümöbacilust szarvas-marhától és embertársainktól kaphatjuk meg.

✱

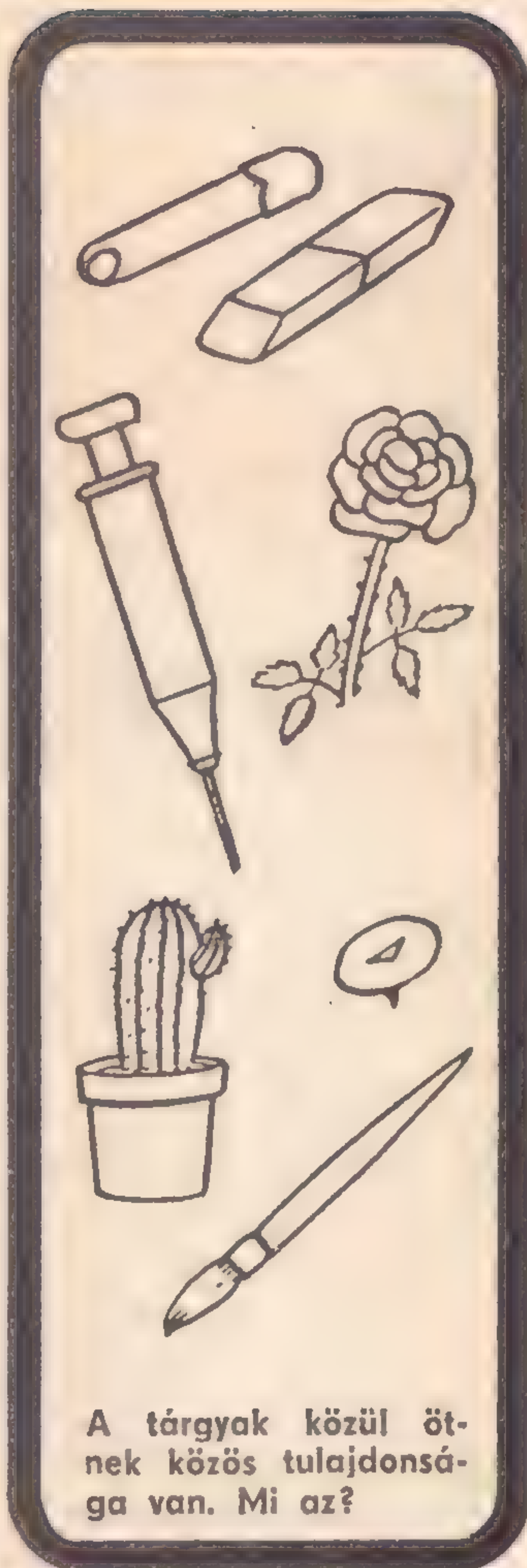
A barátnőmnek szegfüvet ajándékoztam nevenapjára.

✱

Violának rózsát küldött Ibo-lya, mert Georgina napján született.

✱

Kánikulában virul a kalapos gomba, télen pedig a kucsmagomba.

A tárgyak közül ötnek közös tulajdonsága van. Mi az?

Ülve vágod a fát?

— No, gyere! De aztán
máskor ne hagyd otthon az
üttörőnyakkendőd!

MUNKAMEGOSZTÁS

Szakács: Elmostátok az edényeket?

PALI: Igen, én mosogattam el.

Géza: Én törölgettem.

Béla: Én meg a darabjait szedtem össze.

ÍGY IS, ÚGY IS...

Őrsvezető: Mi az? Te ülve vágod a fát?

Laci: Fekve is próbáltam, de úgy nagyon kényelmetlen.

AHOGY A GAZDA LÁTJA

— Jaj, segíts, a kutyád bekapta a lábam!

— Te molesztáltad a kutyát! Azonnal vedd ki a lábad a szájából!

JOGOS KÉRDÉS

Egészségőr: A gyümölcs héja vitaminokban gazdag, ha jól megmossátok, meg is ehetitek.

Attila: A dinnyét is?

A NYUGALOM FÉL EGÉSZSÉG

Egészségőr: Baj van, Aladár, nagyon lassan ver a pulzusod,

Aladár: Semmi baj, én is ráérek.

TANÁCS SZÜLŐKNEK

Őrsvezető: Most hallgassuk meg egészségőrünk tanácsait.

Egészségőr: A szülők nagyon vigyázzanak, mert a ruhát pazarolni tilos, addig, amíg az a gyereken van (különösen bizonyítványosztás idején).

CSAK TURELEM!

Táborvezető: Ki törte el az asztali vázát?

Ügyeletes: A gondnok bácsi macskája.

Táborvezető: De hiszen nincs is benn a macska!

Ügyeletes: Tessék csak türelmesen várni, majd bejön.

GÖDÖR

A gyerekek gödröt ásnak a táborban. A gond az: nem tudják hova tenni a kihányt földet.

— Hát ássunk még egy gödröt és tegyük abba — javasolja Bandi.

PEDAGÓGIA

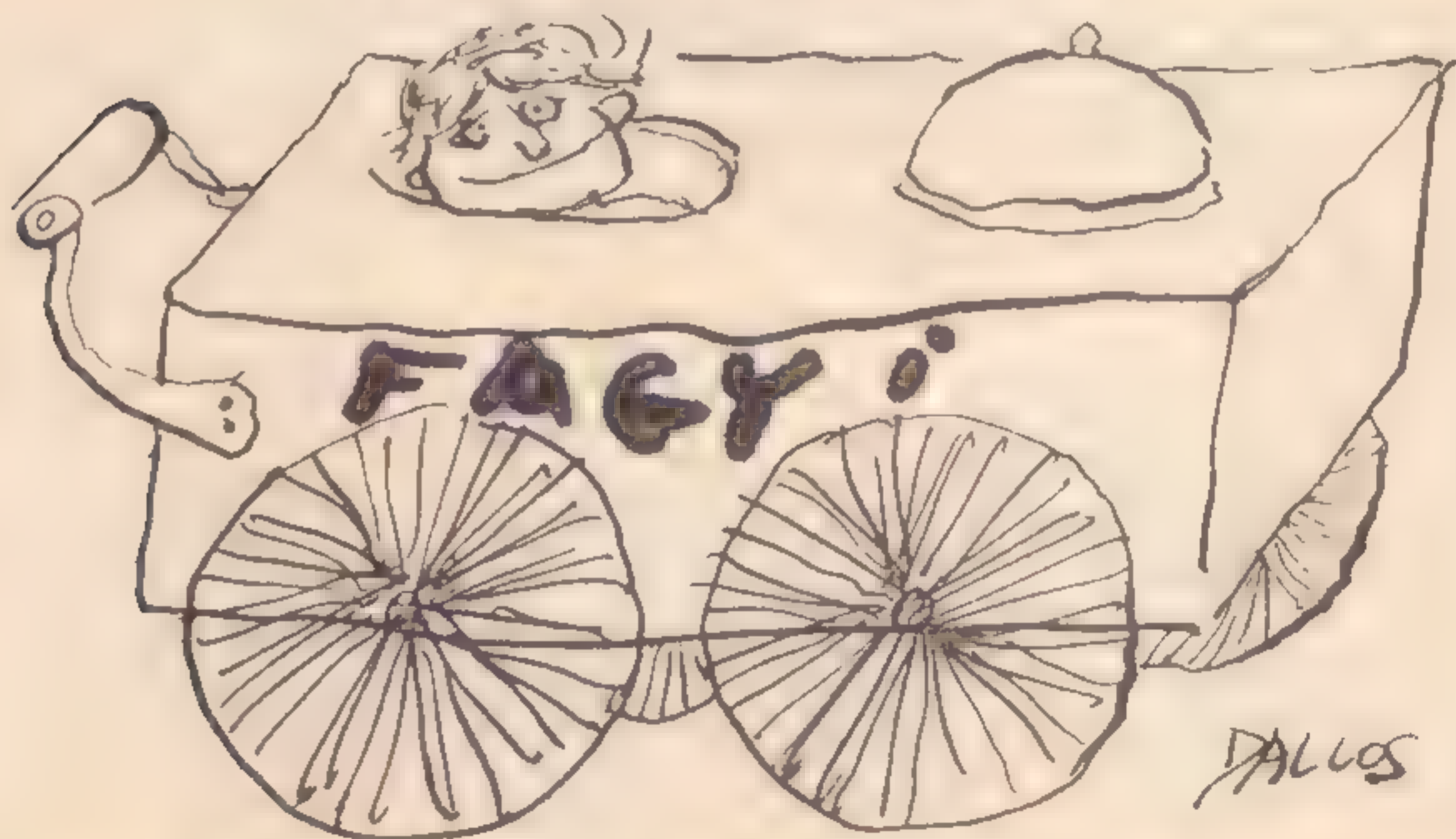
Az új ötödikeseket eligazítja a rajvezető.

— Az öt per egyes rajba tartoztok. Érthető?

— Igen.

— Ebből az 5 az osztályt jelenti, az 1 a rajt, a per egy különleges kifejezést, ezt még nem kell ismernetek.

TÁBORI, NYÁRI JELMEZ

— ... és kérek még öt gombócot, tölcsérben!

Tábori program

- 9—10 óra között: Zenés ébresztő síppal, dobbal (esetleg nádihegedűvel).
- 10 óra: Ágyban, párnák között reggeli.
- 10—11 óra: Lepkekergetés.
- 11—12 óra: Pancsoló verseny (Víziszonyban szenvedőknek csokoládéevés).
- 12—13 óra: Mindenki azt csinál, amit akar.
- 13 óra: Ebéd (étlapról)
- 13—15 óra: Teljesen csendes pihenő. (Még a madarak csőrét is beköti a táborvezetőség).
- 15—16 óra: Daloló- (dudorászó) verseny limonádéval.
- 16—17 óra: Franciakrémes evőverseny. (A győztes jutalma egy dobostorta).
- 18—19 óra: Görkorcsolya bemutató (Bemutatják a felnőttek, pontoznak a gyerekek).
- 19—23 óra: Diszkó (Közben vacsora; disznósajt).
- 23 óra: Tente-baba, tente...

Igazmondó Ignác levelei

Mély haverom, Csabicsék! Cső!

Végre újra a táborban. Újra szabadlábban, távol Rozmár tanár úrtól, hön szeretett osztályfőnökünktől, az északi szélesség 47. és a keleti hosszúság 17. fokán. Jól érzem magam! No, hogy a kalandokról ne is beszéljek! Képzeld, már az első napon elnyertem a TÁBORI HAJÓS kitüntető címet, mert egy ladikon végigmentem a Dunán. De ez még mind semmi, az életmentésből is kivettem a részem: Kovács Tóbiás ötödik osztályos tanulót kimentettem a víz alól. Ezek után te is természetesnek tartod, hogy az esti tábortűz végén a diszkót én vezettem. A HI-FI toronyt még csak összedobták valahogy a gyerekek, de a fényorgona elkészítése már az én ötletem volt. Ámúlt is a nép, meg éljenzett engem sokáig. A szomszéd táborban alig tudtak aludni.

Sajnálom, hogy te pedig otthon porosodsz! A varjú is azt mondja erre: KÁR!

A viszontlátásig szíóka. Öszinte barátod:

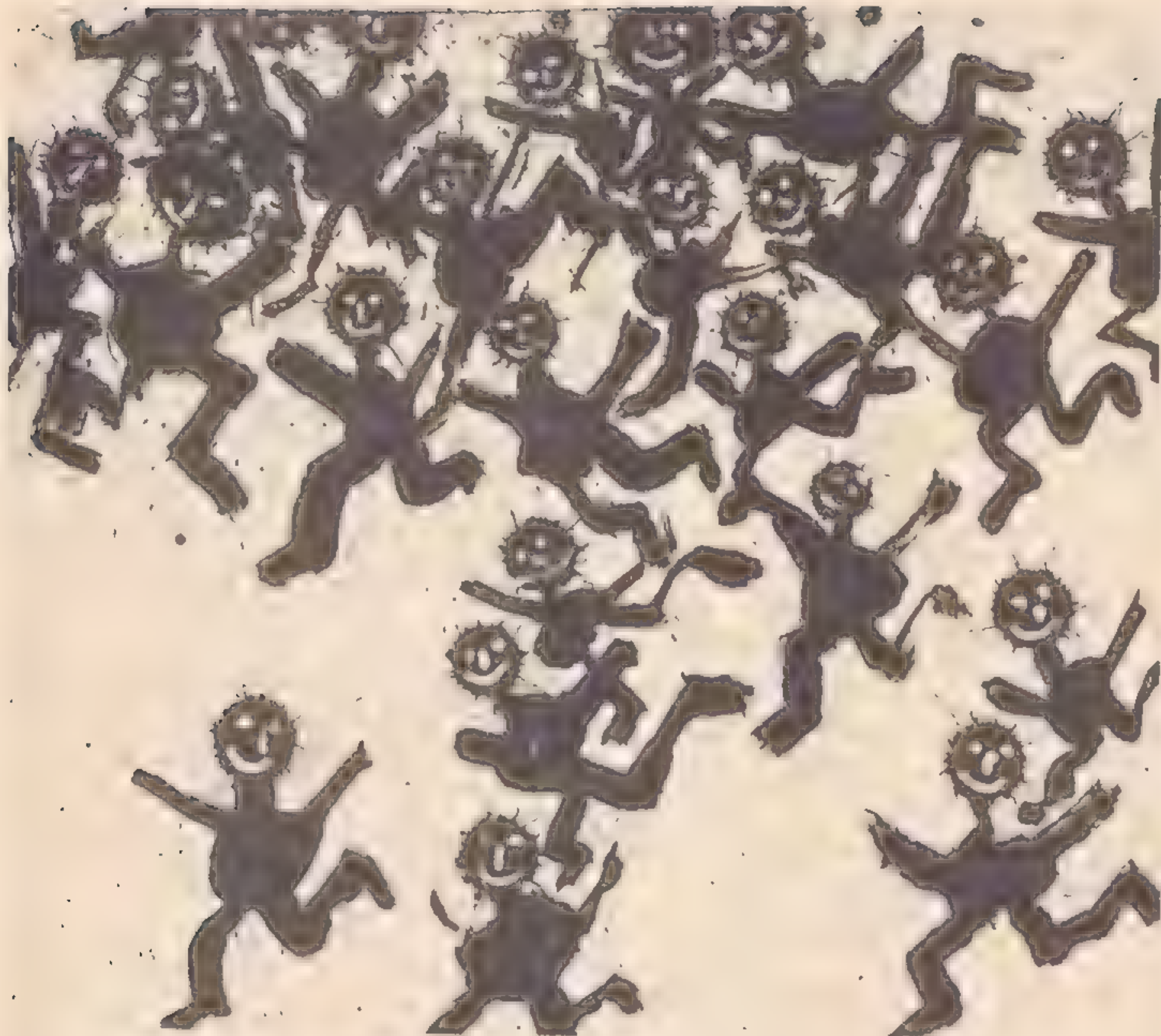
IGNÁC

Kedves Apól (Apóka, Apókácska!)

A Csabának írtam erről-arról, a tábori viselt dolgaimról. Téged kérlek meg ha megint jön érdeklődni: mi igaz, s mi nem, légy szíves felvilágosítani őt! Már csak rokoni szolidaritásból is. Igaz a TÁBORI HAJÓS cím, mert tényleg ültem a csónakban, bár a csónakláncot nem bírtam eloldani és az erőlködéstől kifáradva elaludtam. Az életmentés pedig 100 százalékgig valós. Hiszen Kovács Tóbiást keresték telefonon, és a víz alól (a zuhanyozóból) hoztam ki a telefonhoz. A diszkónál igaz a HI-FI torony, hiszen két hokedlire állítottuk a magnót. S hogy a fényorgonáról ne is beszéljek! Egy gyertyát meggyújtottam, és hol a kékre, hol a pirosra festett üveglapot tartottam eléje. (Abszolút ritmusban, ahogyan a zene szólt)!

Apóka! Látod, minden igaz, csak valami kis csekélyke eltérés van a valóság és a Csabicséknek írt levél között.

Csókkollak: IGNÁC

Szerinted mit ábrázol a fenti rajz?

1. Ez itt Mátyás király fekete serege a török hadak üldözése közben. Figyelemre méltó a kornak megfelelő korszerű fegyverzet teljes hiánya, valamint az önfeledt vigyor a marcona hadfiak képén.

2. Ez itt a krampuszképző szakközépiskola növendékeinek kocogónapja. Mikulás tanár úr azért nem látható a képen, mert a „Látogatás a Virgács Művekben” című szakdolgozat javításával bíbelődik.

3. Alapozó krém reklámjának részlete. Vakációzó tanulók egy csoportja rituális tánccal köszönti a felkelő Napot. Az alapszínük már megvan, de nagyon szeretnének végre tisztességesen lebarnulni.

A megfejtők között egy szemüveget sorsolunk ki, mert aki hosszasan nézi a képet, annak úgys vibrálni kezd a szeme...

RIDEG GYERMEK- KOR

A nyaralás után első utam Eltérő Jancsihoz vezetett, mert úgy adódott, hogy ő otthon maradt ezen a nyáron. Gondoltam, megosztom vele az élményeimet.

– Na! Csakhogy megjöttél! Mesélj!... Hozz fényt egy igaz barát hamuszürke hétköznapijaiban! De mi van veled? Sápádnak látszol...

– Sápádnak? De hiszen fürödtem és napoztam éjjel-nappal! Képzeld, egyik nap, ahogy éppen kijövök a vízből...

– Kijöttél a vízből?! Óriási! Ha ilyesmiről hallok, mindig a Stolverk Pisti jut az eszembe... Hu-hu-ha-ha! Kint voltunk a strandon, fürödtünk egy jót, aztán rohanás focizni... De a dagadt Stolverk kijelentette, hogy ő még marad, ma, valahogy egészen pompás a víz. Még semmit sem sejtettünk. Jövünk vissza vagy két óra múlva, a dagadt Stolverk még mindig fürdőzik. Kéklő ajakkal, ám dacosan, mint egy makacs kacska... Há-há-hi-hi, jaj nem bírom!... Elég az hozzá, hogy aznap többé nem tette a szárazra a lábát, csak amikor már leeresztették alóla a vizet. És akkor kiderült az önfeledt fürdőzés oka. Az első fejésnél széthasadt a fürdőnadrágja. Úgy állt ott, mint valami bennszülött a fűszoknyájában...

Hirtelen elkomorodott.

– De hát mit tudjátok ti, milyen sivár a vakáció annak, aki a négy fal között kénytelen tölteni. Legalább mesélnél...

(És ez így megy több órán keresztül.)

Kuncogó

KÖZTISZTASÁGI HIVATALBAN

— Végül mégis leesett a hó!
— Sajnos, pedig az idén meg akartuk takarítani!

HÉ, ANDRÁSI

Két gyerek kártyázik. Az egyik megszólal:

— Hé, András! Ne nézd a kártyáimat!

— Hát akkor, hogy a csudában tudjam, hogy miket rakjak?

Bóka Gabriella, Szeged

MEG SINCS, ÉS MÁR...

— Hogy vagy, öregem?

— Köszönöm, megvagyok. És te?

— Én még nem vagyok meg, de már köröznek!

Kulcsár Edina, Pécs

HIVATALBAN

— Születési helye? — kérdi az ügyfelet a hivatalnok.

— Nagy-Britannia.

— Kérem! Én nem az anyja nevét kérdeztem!

Gyenge Lajos, Budapest

ÚJ LÉTESÍTMÉNY

— Mérnök kartárs, egy kis baj van az uszodával!...

— Talán nincs víz a medencében?

— Víz van benne. Lefolyó nincs!

Magyar Sándor, Budapest

KACSA

Jóska kellemetlen helyzetbe kerül, tetten érik. Épp egy kacsát akar megsütni, olyat, amelyhez nem becsületes úton jutott.

— Higgyétek el, én nem loptam el a kacsát — védekezik Jóska. — Csak kimentettem a vízből.

— Igen, és akkor miért tetted a sütőbe?!

— Azért, mert annyira fázott a hideg fürdő után.

JÓ HÍR

Egy paraszt szánt a földjén. Kimegy hozzá a szomszédja.

— Hé, szomszéd! Megszökött az anyósa!

A paraszt tovább szánt. Mire a szomszéd:

— Hé, nem hallja?!

— Hallom én! Csak előbb a munka, aztán a szórakozás!

Szentesi Ferenc, Ebes

SZÓRAKOZOTTSÁG

Professzor a feleségéhez: látod, ma nem felejtettem a táskámat a kórházban. Itt van!

Feleség: De hiszen ma nem is vittél magaddal táskát!

KATONASÁGNAL

Két írnok beszélget:

— Hogy érzed magad a raktárban? Beletanultál már az új munkakörbe?

— Igen. Ha jön a parancsnok, gyorsan felébresztem a főraktárost.

JÓ SZEREP...

Két színész beszélget az előadás szünetében.

— Kint voltam tegnap az üggetőn, megjátszottam egy lovat.

— Na, az éppen neked való szerep.

TÖMEG

Két bolond elhatározza, hogy felvonulósdt játszanak.

— Te mész elől és én leszek mögötted a tömeg.

— Rendben.

Elindulnak az intézet udvarán, s a hátsó hirtelen fenékebe rúgja az előtte ballagót, aki dühödten fordul hátra:

— Ki volt az?!

— Valaki a tömegből — válaszolja ártatlanul a másik.

KILÓBAN MÉRVE...

— Szóval maga pésti?

— Igen, de csak kilencven százalékgig.

— Hogyhogy?

— Amikor Pestre kerültem,

összesen öt kiló voltam, most pedig ötven!

Forrai Judit, Budapest

A REMÉNYKEDŐ

— Nem zavarja Piri nénit, ha hegedülök? — érdeklődik Peti a szomszédasszonynál.

— Jaj, Petikém, dehogynem zavar — hangzik az őszinte válasz.

Mire Peti:

— És nem mondaná meg ugyanezt az apukámnak?...

A REGGELI SZÉL

Zoli a következő kérdéssel fordul barátjához:

— Mit gondolsz, miért hideg a reggeli szél?

— Fogalmam sincs.

— Azért, mert egész éjjel kint volt!

TAKARÉKOSSÁG

Ági elmegy Nórihoz. A csengő fölött a következő feliratot olvassa: Ne pazarold az áramot, ne csengess! Kétpercenként kinézek!

VÁSAR

János bácsi nagyon szeretne egy pár hanglemezt vásárolni, betér az egyik üzletbe.

— Könnyű vagy nehéz zenét adhatok inkább? — kérdezi az eladó.

— Adhat nehezet is, kocsival vagyok.

HÖSTETT

Az egyik téli napon Marcit az igazgatói irodába hívják.

— Kitüntetünk bátorságodért, amiért kimentetted barátodat a beszakadt jég alól.

— Ugyan, semmiség amit tettem, hiszen az én korcsolyám volt a lábán!

Sas Gábor, Pécs

VERSENY

Három világcég, gumipari termékeket gyártó vállalat nyilvános versenyt rendez. A vetélkedés színhelyéül egy ötven emeletes felhőkarcolót jelölnek ki.

A tetőről leugrik az első cég megbízottja és a huszonötödik emeletnél beakasztja a nadrágtartóját egy kiálló kilincsbe. A nadrágtartó visszalandíti őt a tetőre úgy, hogy épségben megússza a kalandot, s ezzel bebizonyítja a termék kiválóságát is.

A második cég megbízottja is leugrik a tetőről, a huszonötödik emelet táján a rajta lévő gumi esőköpenyt szétnyitja, s ezután úgy ereszkedik lefelé, akár egy ejtőernyővel. Mikor földet ér, gratulálnak neki, és természetesen megcsodálják a szenzációs esőköpenyt is.

A harmadik cég megbízottja felhúzza a lábára egy pár gumicsizmát, leugrik az ötvenedik emeletről. Szörnyethal. A je-

lenlévők döbbsenten állnak a szerencsétlenség színhelyén, a cégvezető azonban a kezét dörzsölgeti:

— Na, látják! A csizma teljesen épségben maradt!

CSERESZNYEPÁR

Két cseresznye beszélget a fán:

— Miért nevetsz? — kérdi a fiúcseresznye.

— Azért, mert kint van a kukacod!

Balázs Sándor,
Tiszakécske

KÖVETELES

— Holnap új életet kezdek.

— Én nem bánom, de még a régi életemben add vissza a bűvös kockámat!

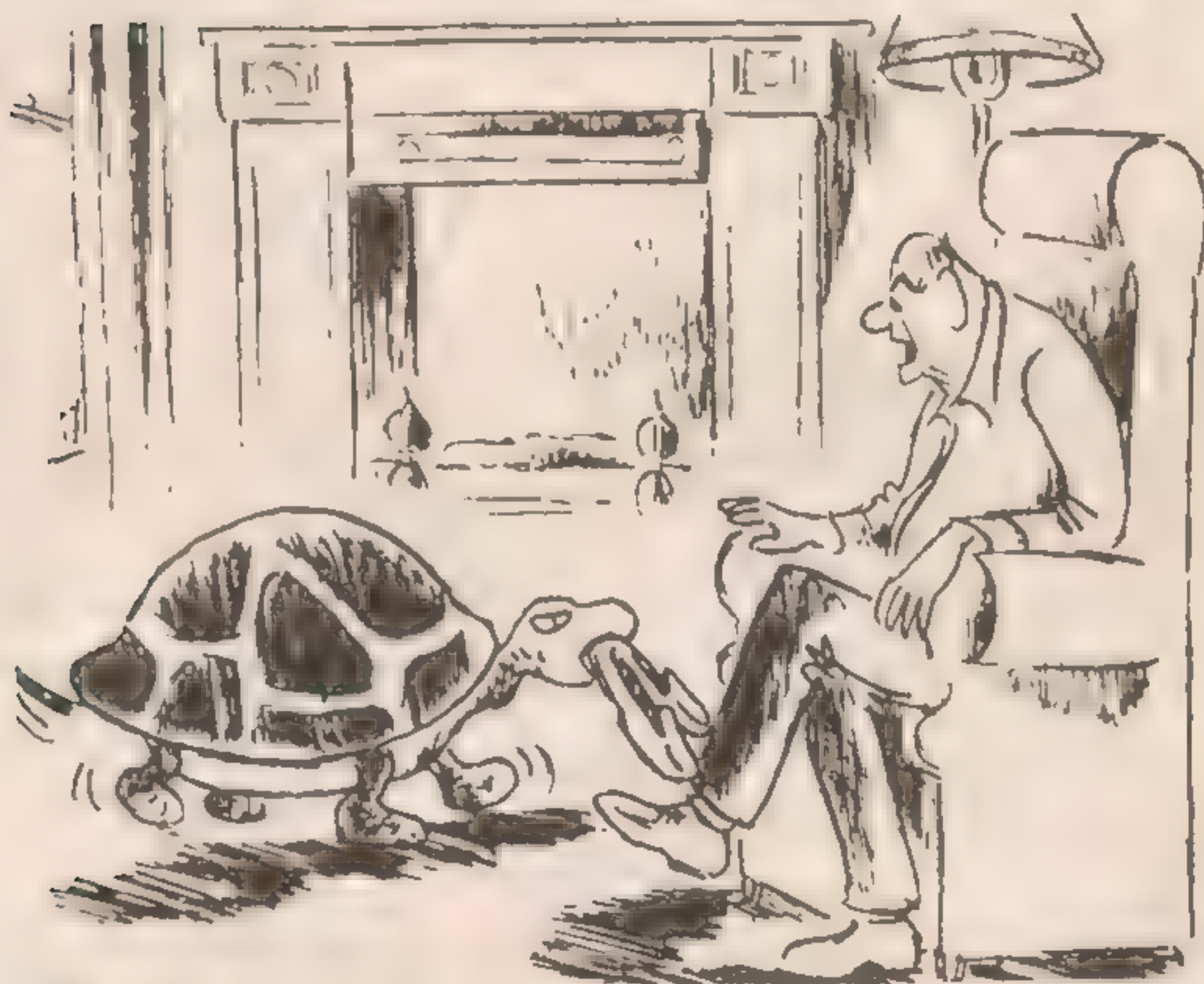
ZAVARBAN

Nyári élményekről beszélgetünk a rajösszejövetelen.

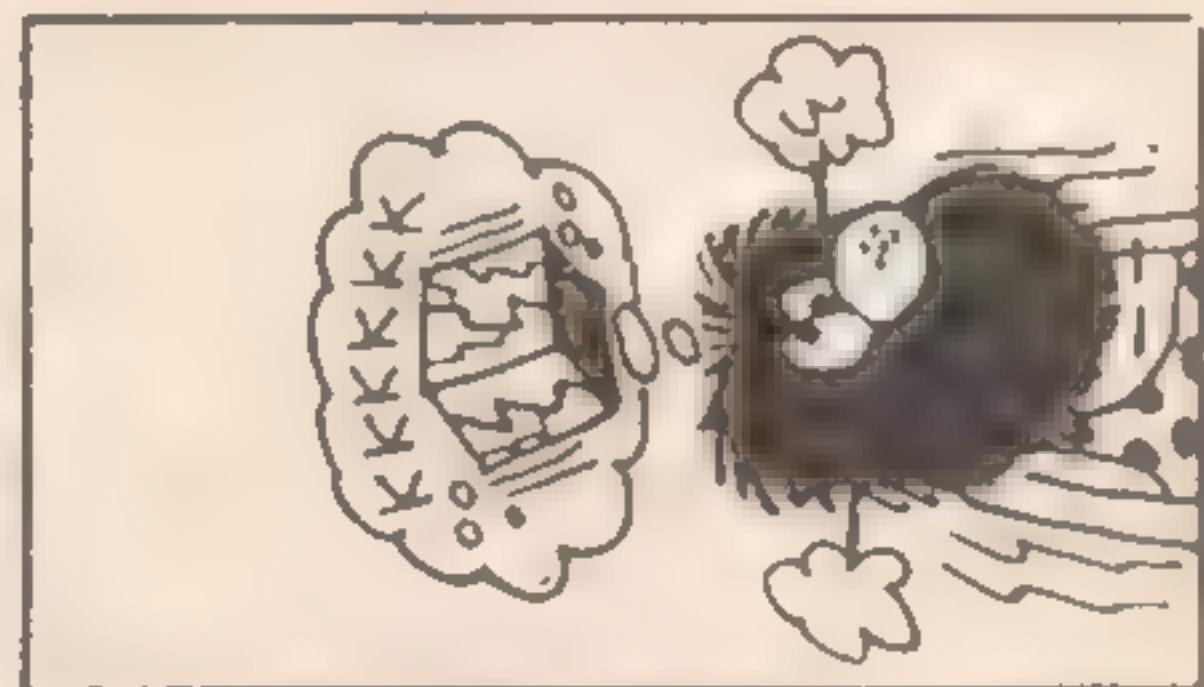
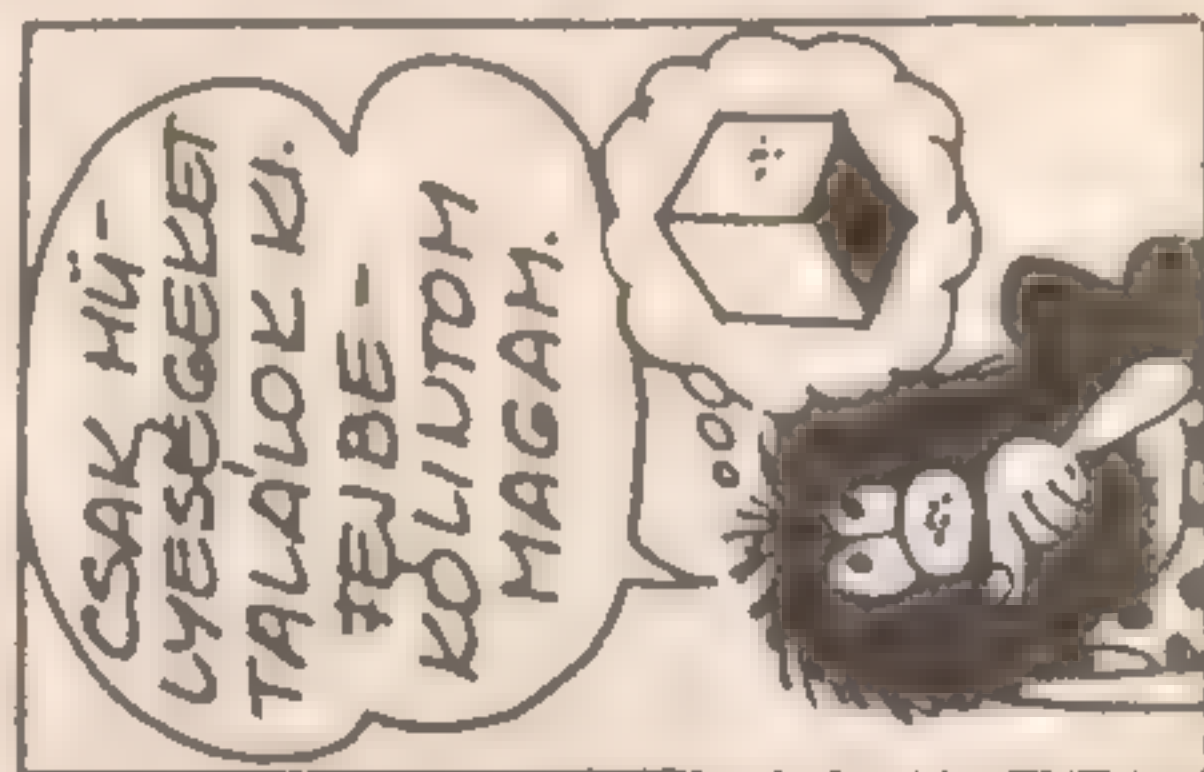
— És te mit csináltál? — kérdezte rajvezetőnk Z-től, aki a pad alatt piszmogott valamivel.

— Én? Én itt ültem a helyemen! — válaszolta zavarában.

SZOBATEKNŐC

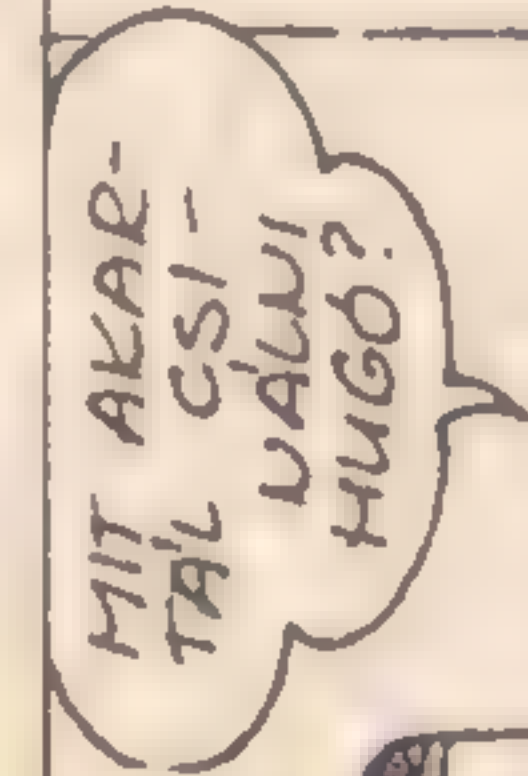
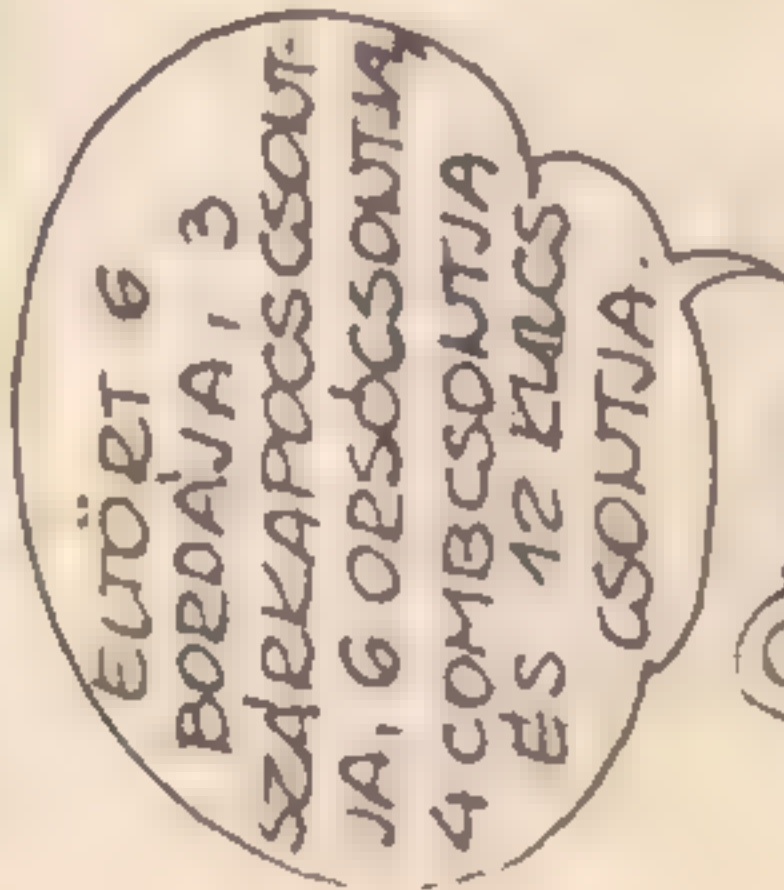
— Nem kell annyira rohanni! Még csak három órája szoltam, hogy hozd ide a papucsomat!

Pithagorasz
Picasso
és Veréb-
agyu izga-
tottan men-
tek beteg-
látoga-
tásra.

AMATŐR kezdő vívónak mondják, aki eme tőrrel akar vívni. Kedvtelésből.

ANNALES Anci régi kalendáriumokba kukucskál.

ANTIPASSZÁT Anti beadását levegőbe emelkedve sarokra fejelni. Egyenlítés céljából.

AUTOGEJZIR, amikor a felforrt hűtővíz a kocsiból kispriccel. Van, aki fürdik alatta.

BAKELIT műanyagból készített hím kecske, első osztályú kivitelben.

BAZÁR az a piac, ahol olcsóbb az ár.

BELÉG papír igazolás. Használatos olyankor is, ha a náthás ember szava „deb elég”.

BOKSZ több értelmű szó. öszszevont értelmezése: ököllel nyitható cipőkrémes doboz, elkerített részen küszködőknek.

BRISKA könnyű lovaskocsi, mely néha annyira ráz, hogy az ember zsebében kinyílik a bicska.

BUMMEDLI a nokedli pontosra gömbölyített változata.

CELLA a kolostorba vonult C. Ella lakófülkéje. Olyan változatban is használatos, amikor Ella csíkos ruhában más fülkében ül.

CIDRI a didiri-budiri népi mondóka cingárrá fázott változata.

CVIKLI, a bicikli háromszög alakúra satnyult kereke, kínos, rázós helyzetbe hozza a bringásokat.

DETEKTOR a detektív és a lektor összeolvasztott, mágneses, gépi változata. Vonzó lehet...

EGÁL, amikor a meccsen az eredményjelző egyenlő állásnál megáll.

EMAIL kencés, zománcos levelet szállító Air Mail.

FÁJRONT, gyakori helyzet; amikor a munka már fáj, ront a munkás. És abbahagyja az egészet.

FIZIMISKA, fizetett arckép Mikérről.

FRUFRU, a dadogó fru... fru... fruska huncut ha... ha... hajfűrtje.

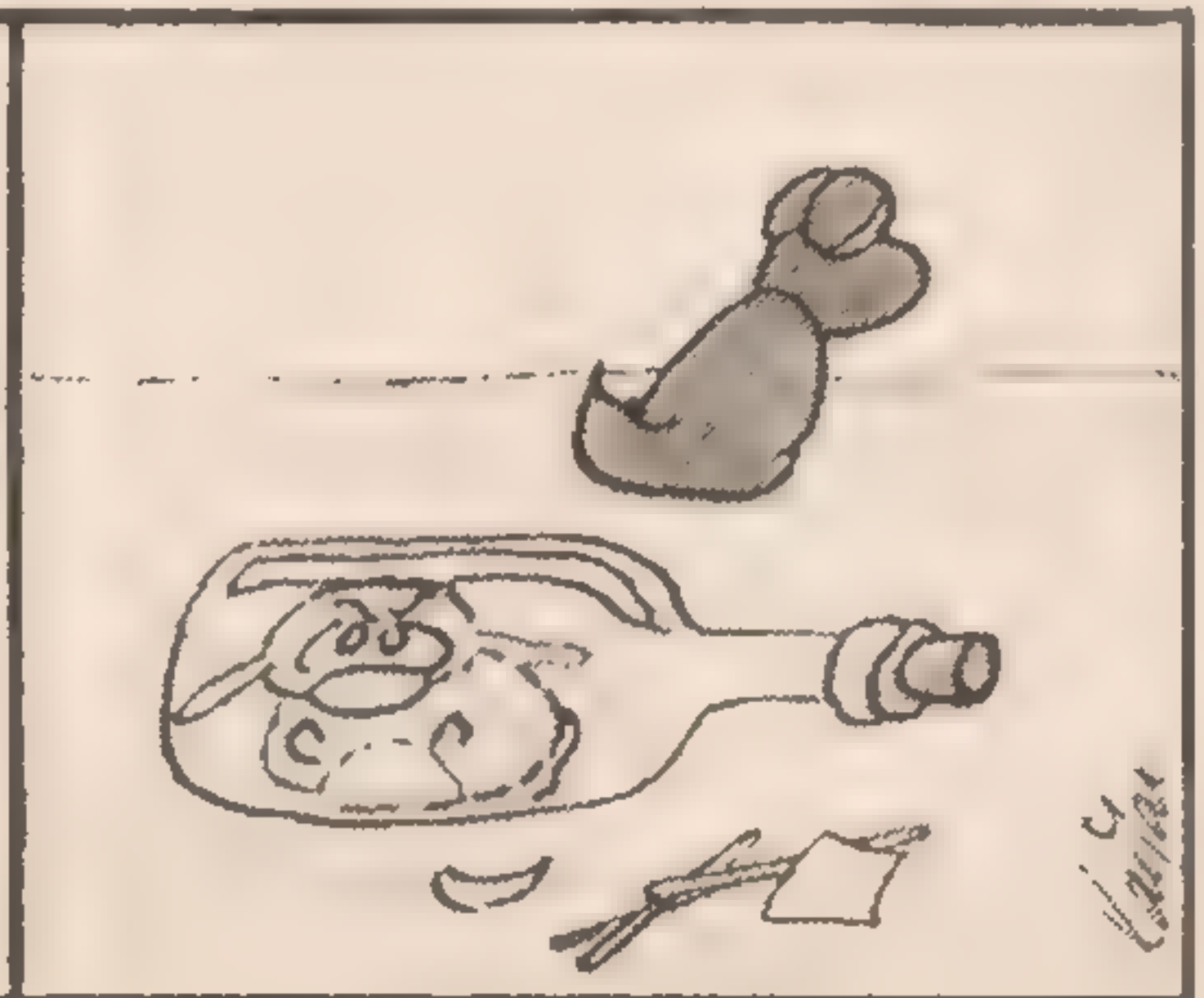
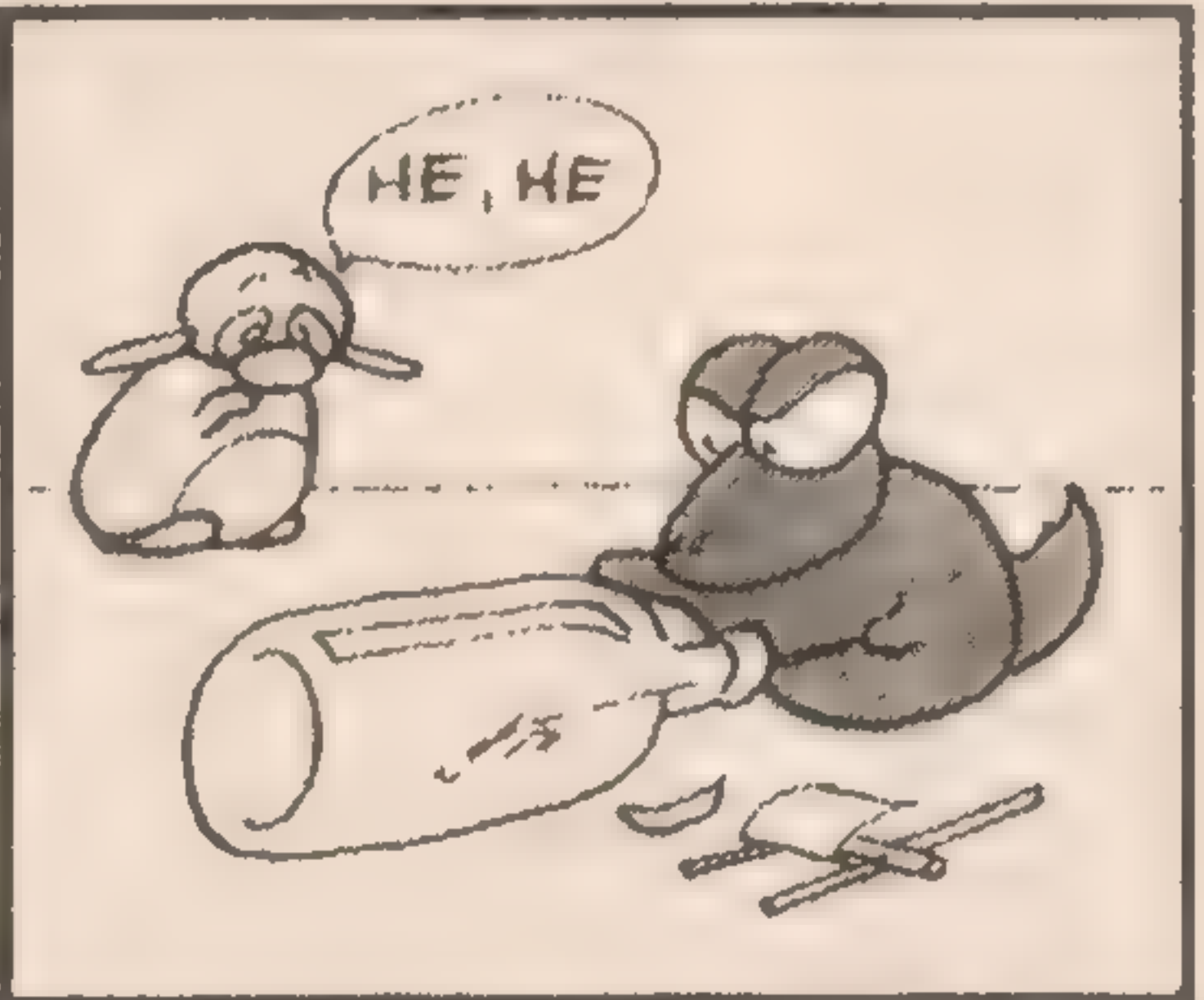
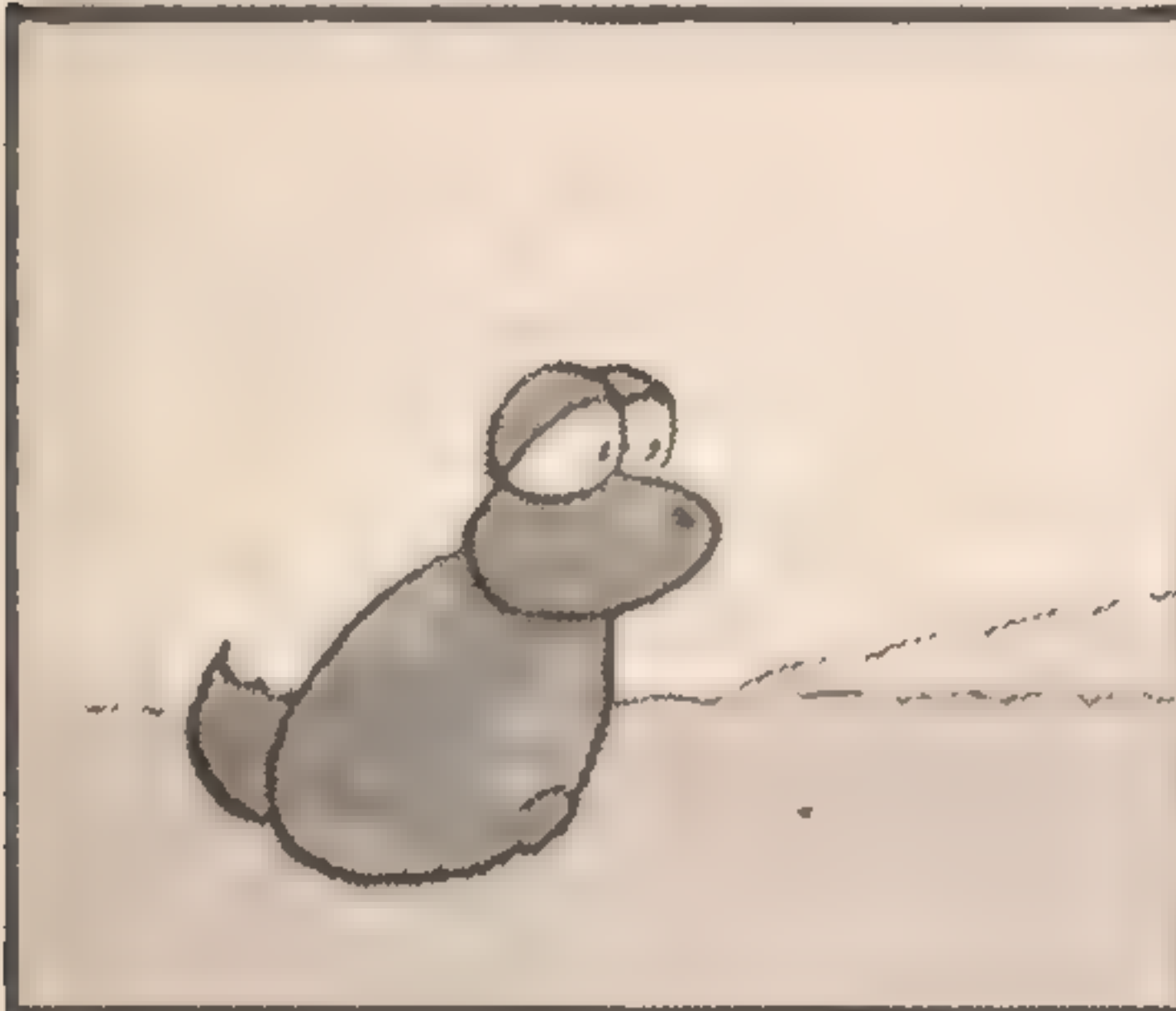
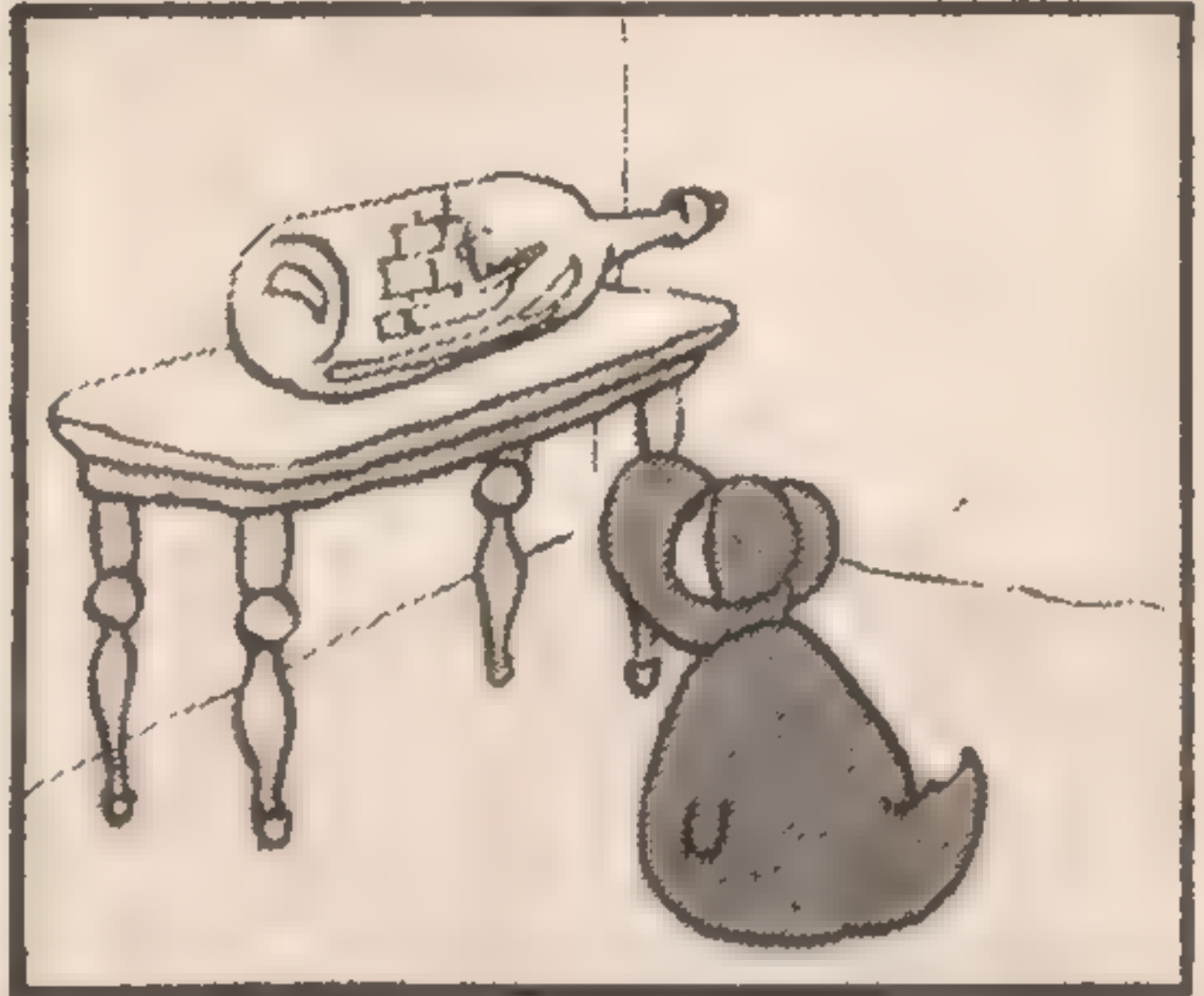
FUSZEKLI, bokán felül érő ruházati holmi, ami nem tévesztendő össze a daszkli kutyával, mely tudvalévó, csak bokáig ér.

GAMBA v. **VIOLA DA GAMBA**, régimódi vonóshangszer, melyet a kis Viola bamba képpel szólaltatott meg kezdő korában.

GANG német folyosó, melyen angol gengszterbanda rázdálkodik.

Helyesere

Palackba
és a szívembe
zártalak
Csak ülj
és gondolkodj!

Hűtőavató

Gépesített konyhánk minden darabját rendszeresen kölcsönkérte tőlünk. Először a mosógéppel kezdte, aztán a kávédarálóval folytatta. Amikor hűtőgépet vettünk, alig kapcsolták be, már hozott is egy csomagot. Sertés-karaj volt benne. Azzal avattuk fel a hűtőt. Egyszer este tíz óra után hozta a vaját „hűteni”. Egy alkalommal háromnegyed hatkor zavart ki minket az ágyból. Korábban indult a vonata, a Balatonhoz utazott, szüksége volt a konzervnyitónkra. Porszívónkat nemcsak kölcsönkérte, hanem el is rontotta. Padlója a mi fényesítő gépünktől ragyogott. És milyen áldott jó szíve volt, nem tudta megtagadni húsdarálónkat senkitől. Nemcsak kölcsönkérte tőlünk, hanem kölcsön is adta, azért néha sikerült visszaszerezniünk. Kávéfőzőnket sem hagyta ki. Nagyon jó gép volt, remek kávé lehetett vele csinálni. Meg is dicsérték őt látogatói a jó erős kávéért. Könyveket is kért kölcsön; egyszer még a könyvespolccal is próbálkozott. Egyszer tejet hozott hűteni, éppen akkor romlott el a masina, nem hitte el. Duzzogva vitte vissza a tejet, s hallottuk, amint a folyosón így szidott minket a szemben lakó szomszédunknak:

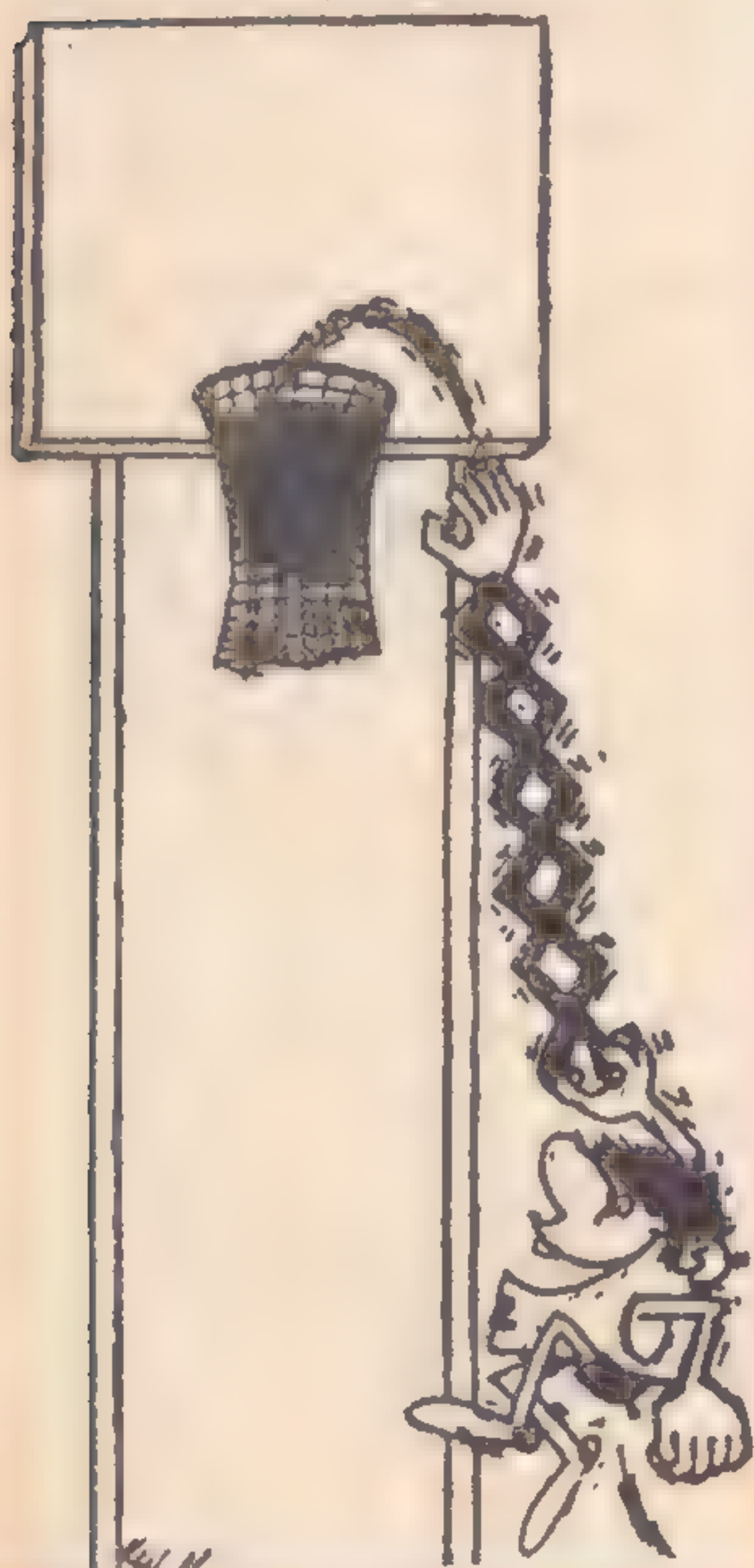
— Micsoda emberek vannak! Képzelve, azt hazudták, hogy elromlott a hűtőgépük!

Herczfeld Erika, Budapest

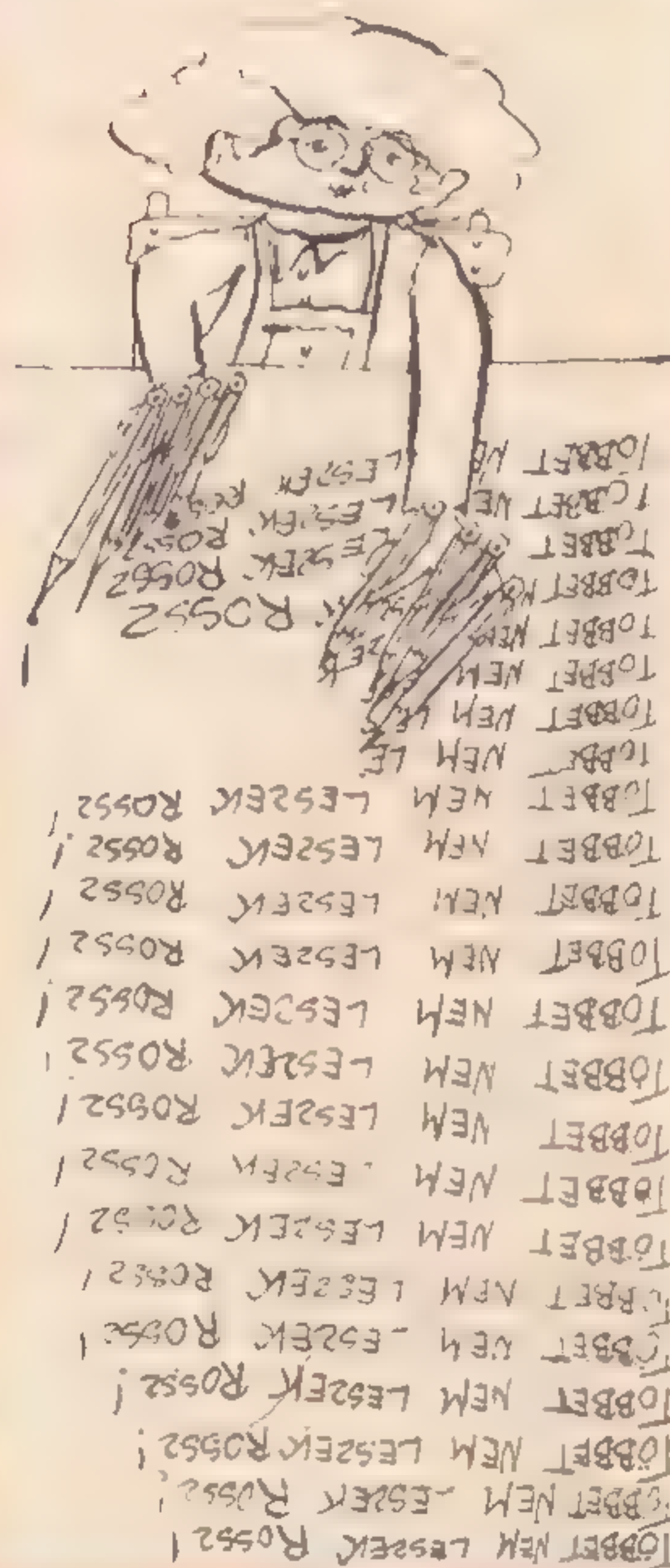
Lücke ötletek

KÉZHOSSZABBÍTÓ

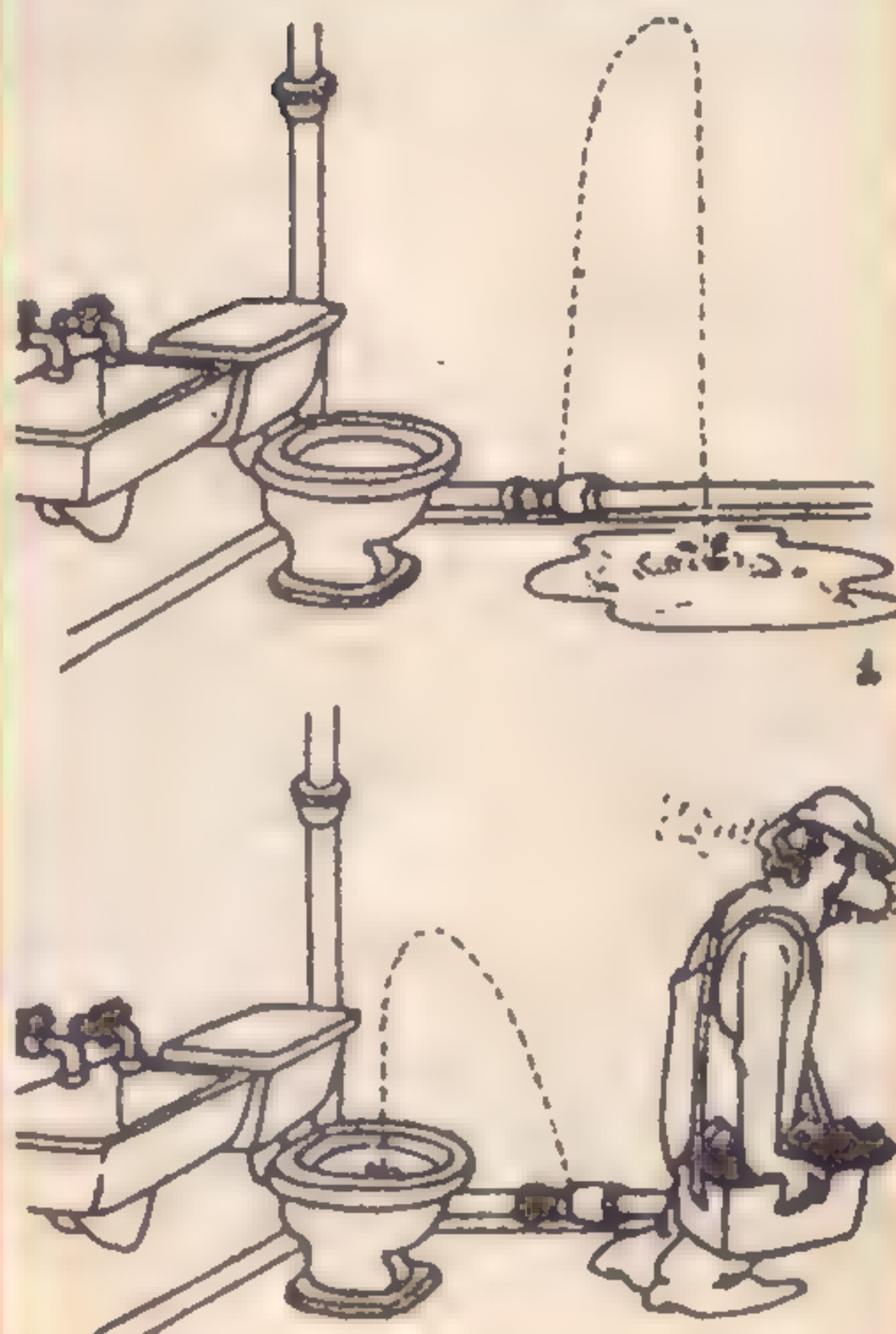
UJJSOKSZOROSÍTÓ

HÍVOGATÓELÜZŐ

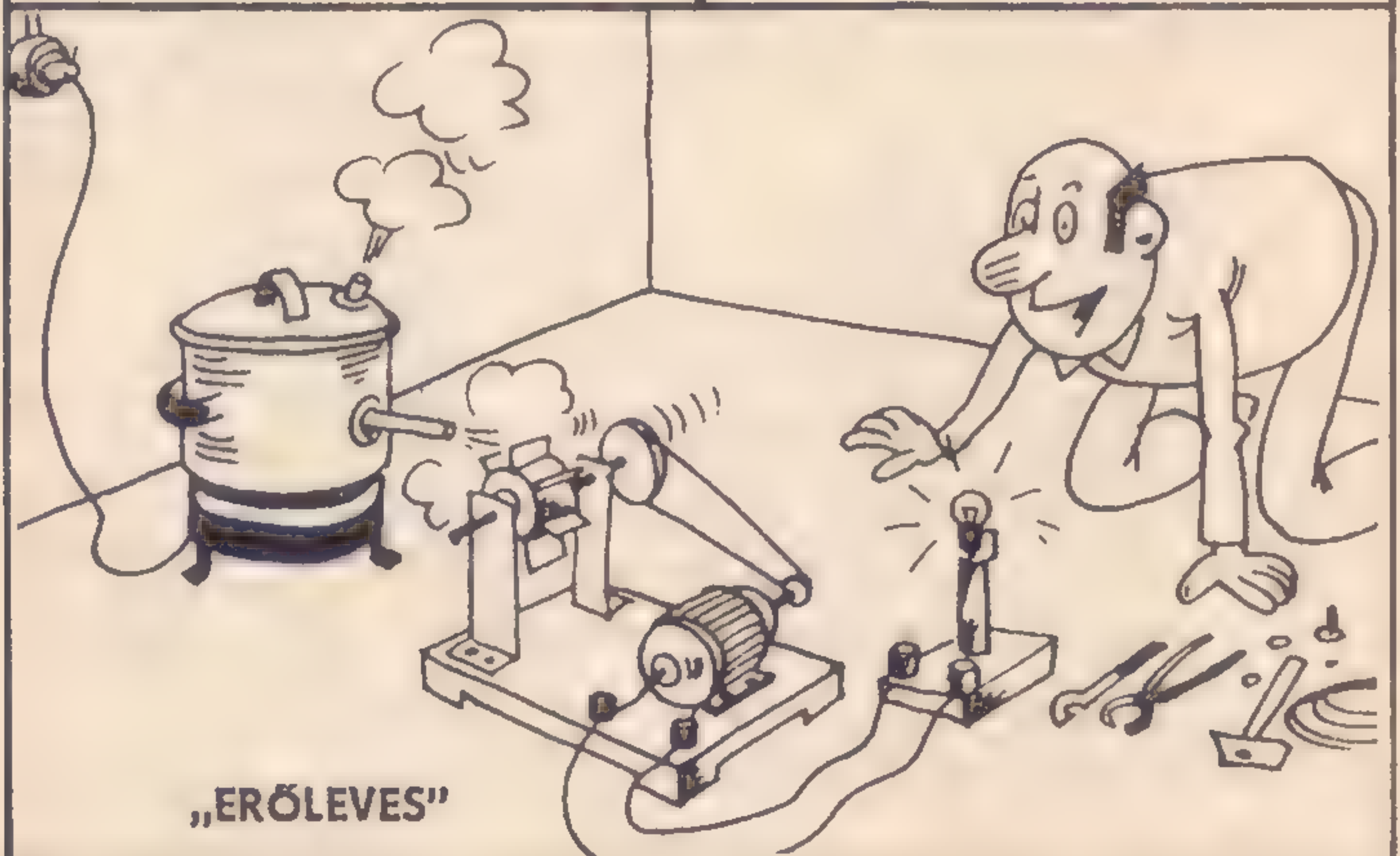
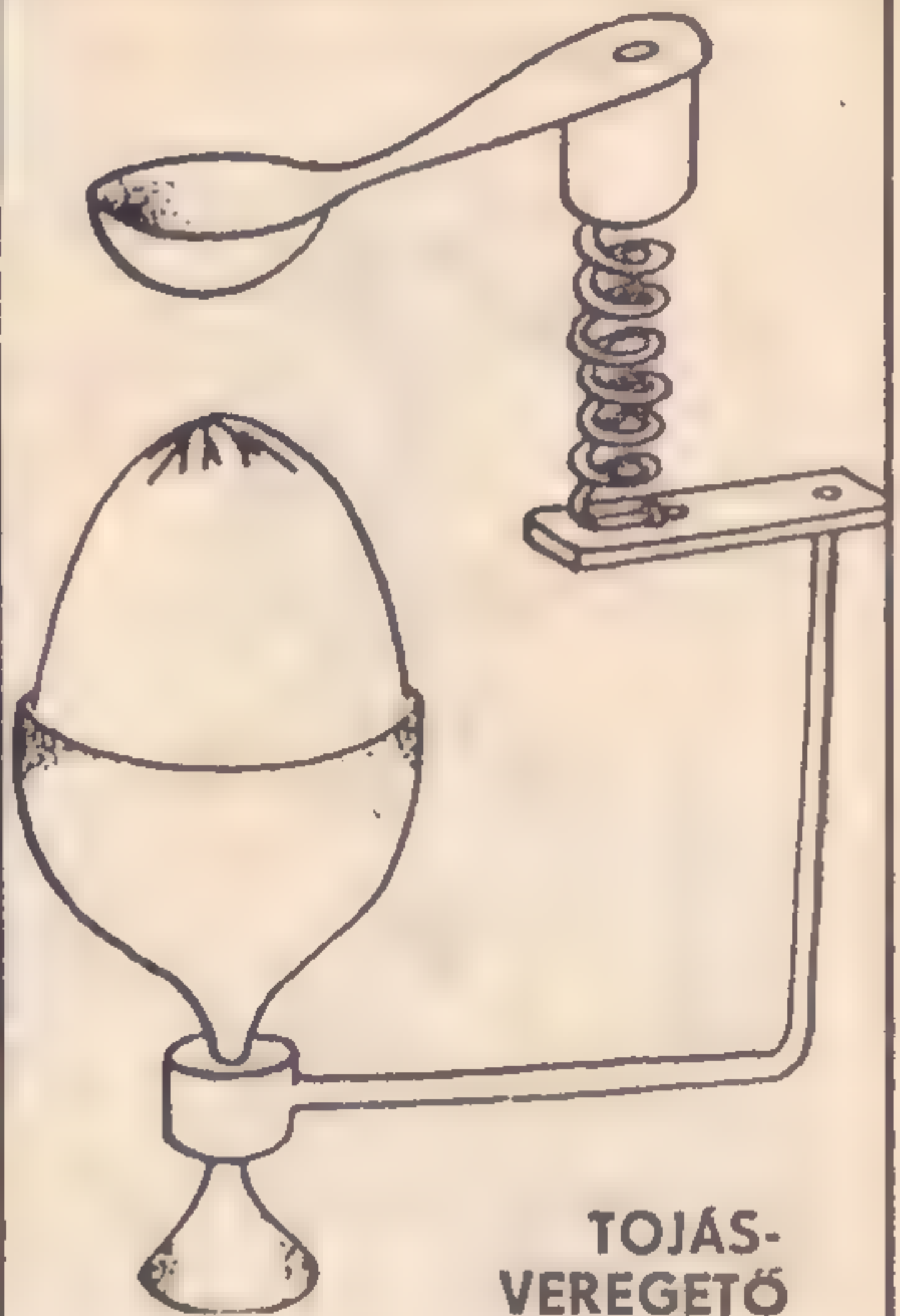
LYUKÁTHELYEZŐ

ÖNFALAZÓ

LUKE ÖTLETEK

Hol van már Sandokan!

Amikor a szomszédunkban Marika kivágta a Pajtásból Sandokan fényképét és az ágya fölé ragasztotta, rettenetesen elkámpicsorodtam. Leginkább az bántott, hogy szakállt és bajuszt nem tudok növeszteni, bárhogy szeretném, külsőleg nem hasonlíthatok a „tigrisre”. A hajamat mindenesetre nem engedem levágnatni.

Másnap már kora reggel odalopóztam a padlásfeljáróhoz, felcsimpaszkodtam a létra fokára, hogy erősödjenek az izmaim. Aztán néhányszor körülfutottam az udvart. A szűrős nézést, ami minden alkalommal lebénította Sandokan ellenségeit Fickón, a pulin próbáltam ki. Szegény vonított kínjában, mert nem tudta, hogy miért haragszom rá.

Az egyik délután, amikor a tigrislépteket gyakoroltam, váratlanul benyitott az udvarunkba Marika.

— Beteg vagy, hogy így vonszolod magad? — kérdezte csodálkozva.

— Én beteg? Ez a Sandokan-féle járás.

— Sandokan... Sandokan! Hol van az már!

— Az ágyad fölött. Oda tűzted a fényképét vagy nem?

Elnevette magát.

— Régen jártál nálunk. Már kicseréltem egy Marlon Brando poszterre.

Te magasságos ég! — gondoltam. — Kezdhetem újra az átváltozást.

Gömbölyű Alajosom

A fiú hatodik osztályos, 81 kilogramm, a leány szintén hatodikos, 35 kiló. A kerítésen, amelynél beszélgettek, csak egy vékony rés volt, akárhogy invitálta is a leány a fiút, hogy gyere be, nem sikerült. Sőt, beszorult! Hallgassuk meg a kerítés két oldalán állókat:

Leány (35 kg vasággal együtt). Nem érdekel, hogy az édes Alajos gömbölyű. A Föld is gömbölyű, mégis szeretem. Ha-

sonló térfogata van a szobi málnaszörpöt rejtő hordónak és azt is szeretem. Legfeljebb nem a kerítésnél kell találkozunk, hanem valami játszótéren, hogy hozzáférjünk egymáshoz a szerelem terén. S különben is, részt kívánok venni szenvedéseiben. Hogy kiabálják utánam is, Pufi! Szóval még ma este hízőkúrába kezdek. Ha kell, végigeszem érte ezt a hónapot. Hiszen tudok én is áldozatot hozni!...

Fiú (81 kiló, teljesen pucéran). Kicsit kellemetlen volt a kerítésbe szorulás, de hadd lássa, hogy érte mindent meaprobálok, fogyókúrába kezdek, ma már a tizenkettedik krémest nem eszem meg az ő kedvéért. Itt jeayzem meg, a fogyás drága dolog. Nem azért, mert a drága miatt csinálom, hanem a következőkért: torna, lenqtem a csilláron, mint a tévé-tornában a dédiék, de leszakadt (szerelés 200 Ft). Futok minden este (cipőkopás 100 Ft). Vacsorára csak sonkát eszem (30 Ft). S van-e értelme a fogyásnak? Ed-dig a mögöttem ülő havonta fizetett azért, mert felelésnél elbújhatott a hátam mögött. (Most aztán ugrik a bevétel!)

Azt hiszem, két lehetőség áll előttem: vagy le tudok fogyni (ez jó lenne) vagy nem, és akkor az osztálytársnőjének fogok udvarolni, aki szintén 81 kg és nincs a házuknak kerítése!

CSÓK

— A múlt hónapban megcsókolt az Ibi. Azóta én nem mosakszom. Így őrzöm meg, a pillanat emlékét.

MEGHÁTRÁLÁS

— Én egy lánnyal sem tudok vitatkozni, nemhogy hárommal! Ha csak szépeket mondanának, az is sok lenne.

Babuka bulija

Már harmadik napja tart a nyári felhőszakadás, a lakótelepi kis tavunk majdnem tengerszemmé duzzadt! Bánatosan az ablaküveghez nyomott orral nézzük a siralmas időt. Babuka, a lakótelepi új lány (mindenki szerelmes belé) három pár csókot ígér annak, aki a tóba esett sapkáját ebben az időben a felszínre hozza. Erre már ádaskodni kezd bennünk a virtus. Rögtön megszületik a haditerv. Béla, Géza és jómagam hozzákezdünk egy tengeralattjáró barkácsolásához.

Gézáéknál a szülők elutaztak, szabad a vásár. A lakásból pillanatok alatt hajóágyarat letik a haditerv. Béla, Géza és májának varrógépe esik áldozatul. A pedál a forgórészekkel lesz a meghajtó egység. Béla szerint elég ehhez egy üveg ricinus is. Periszkópnak naqvapám csillagászati távcsövet hajlítgatok, s bár régi, békebeli darab, a hajlítást nehezen viseli. Béla elrohan a patikába légtisztító pasztilláért, szerinte szükség lesz rá a mélyben?!?!?

Mint az örültek. Úgy dolgozunk, hogy a tévét sem nézzük.

Majd később kiderül, hogy ez hiba volt. Éjfélkor hazarohanunk, hunyni egy kicsit, és hajnalban vízre bocsátjuk a szingós versenygályánkat. Még a nővérem matrózblúzáát feláldozva parancsnoki ruhát készítünk magamnak, azután elaluszom. Arról álmodom, hogy pezsgőt vágunk a hajóhoz, úgy avatjuk fel.

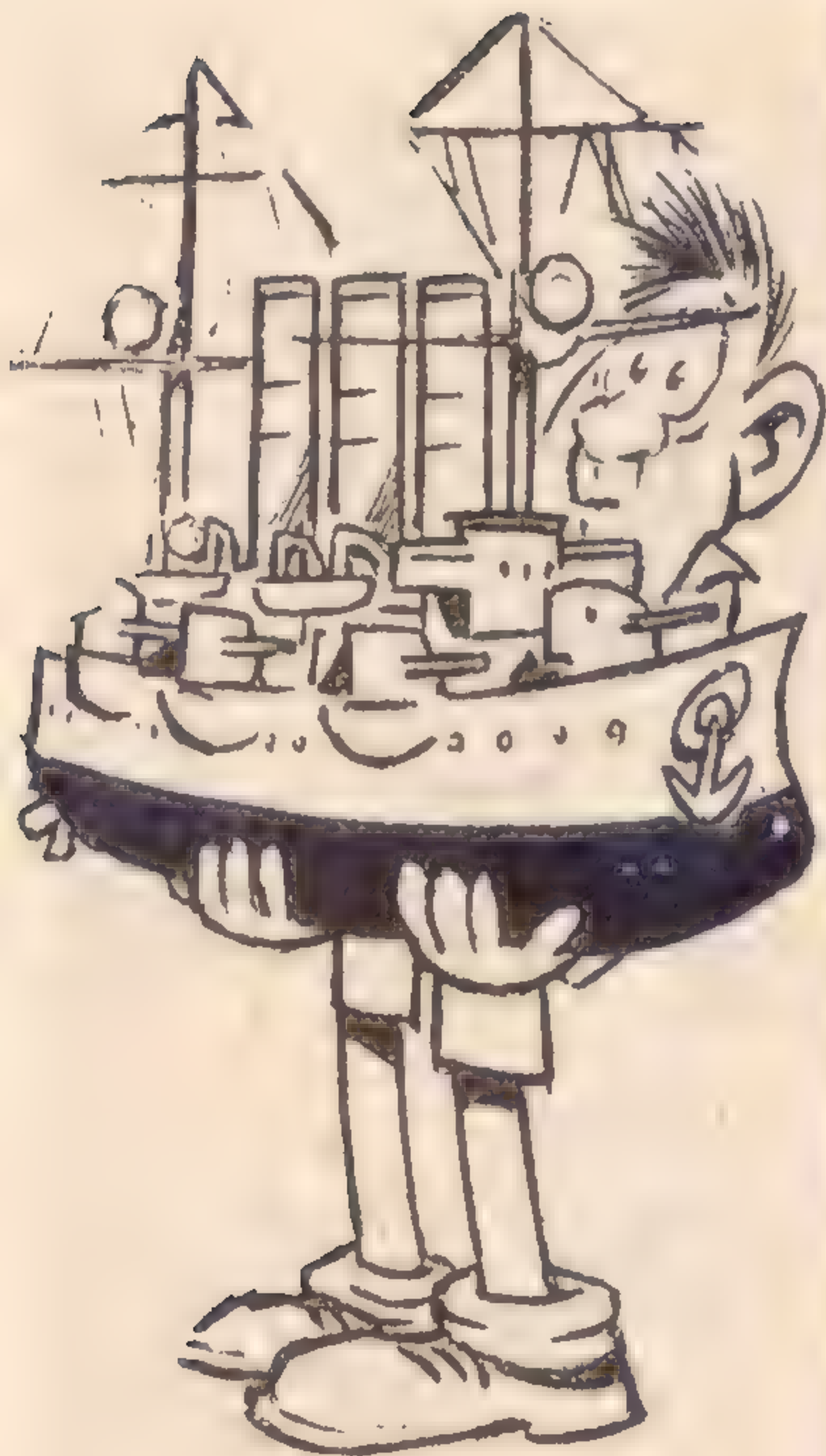
Reggel a jégszekrényből az avatáshoz egy üveg málnaszörpöt azért magammal viszek. (Csak ez van otthon.). A fiúkkal az egész szerkentyűt lehurcoljuk a földszintre és ott kővé meredünk.

— Mert nem néztük a tévét, pedig az bementa, hogy elállt az eső és viharos szél jött helyette. Felszárította a tavunkat.

— Mert a tavat tisztítják a vízművek dolgozói és leengedték az egészet.

— Mert Babuka éppen a harmadik pár puszit osztja a máléképű Alajosnak, aki a leengedett víz után könnyedén hozta ki a sapkát a medence aljáról.

— Mert az autóbusz-megállóban most szállnak le Géza szülei és vészesen közelednek

romokban heverő lakásuk felé.

A teljes elsüllyedéshez Babuka vidám szavai is hozzájárultak: „Hahó, kis matrózaim!” Ahhoz a nagy fregatthoz kevés lesz a pincében található kicsinyke talajvíz!”

Első látásra...

Most találkoztunk másodszor. En első látásra még ilyet nem éreztem! Ahogy a költő mondja: „Rögtön megállt bennem az üdő!” Megdermedtem, mint télen a fagyott kutyaláb. Hát ez nem lehet igaz. Teljesen feldúlt a találkozás. Remegtek minden porcikámban... De megmondta a nagyi előre, hogy érdemes várnom, mert fogok találkozni az igazi szerelemmel. S most itt van, benne vagyok a kellős közepében. Most mi lesz velem, hiszen most egy évig nem láthatom. Vajon ki fogom-e bírni? Mert azt már most tudom, pótolni semmi sem tudja!

Ez valami csodálatos érzés, de fojtogat az indulat, ezt nem tudom magamba fojtani, ezt el kell mondani valakinek, de akkor kinevetnek! Ez az, ez csak a kettőnk titka maradhat, tehát nincs kiút! De van! Egy jó napló, abba írom be a lényegét:

Szeretlek, te nyári tábor! Te édes úttörőtábor! Egyszer táboroztam még csak, de egy életre megszerettelek!
SAROLTA

GYERE VELEM, EGYET- LENEM!

NŐSULÉS

Julika azt mondja a vőlegényének:

— Jóska, ha engem elveszel, fel kell hagynod a dohányzással.

— Igen...

— És föl kell hagynod az ivással.

— Igen...

— Aztán abba kell hagynod a meccsre járást...

— Igen...

— Mással nem kell fölhagynod!

— Dehogynem.

— Mivel?

— Azzal a gondolattal, hogy feleségül vegyelek!

ESZPERENTE SZERELEM

Kedves Eszter!

Lehetetlen nem lejegyeznem. Szeretlek!

Gyere velem, egyetlenem!

A NEVETÉSRŐL:

— Amióta tudom, hogy a nevetés gyógyít, fokozott figyelmet fordítok rá.

— Azt még nem halottad, hogy hízlal is — jegyzi meg epésen a másik.

DISZKÓBAN

Lány: Ede, te nagyon szeretted az állandóságot?

Ede: ?????

Lány: Úgy, hogy tánc közben állandóan a lábamra lépsz!

FÉLTÉKENYSÉG

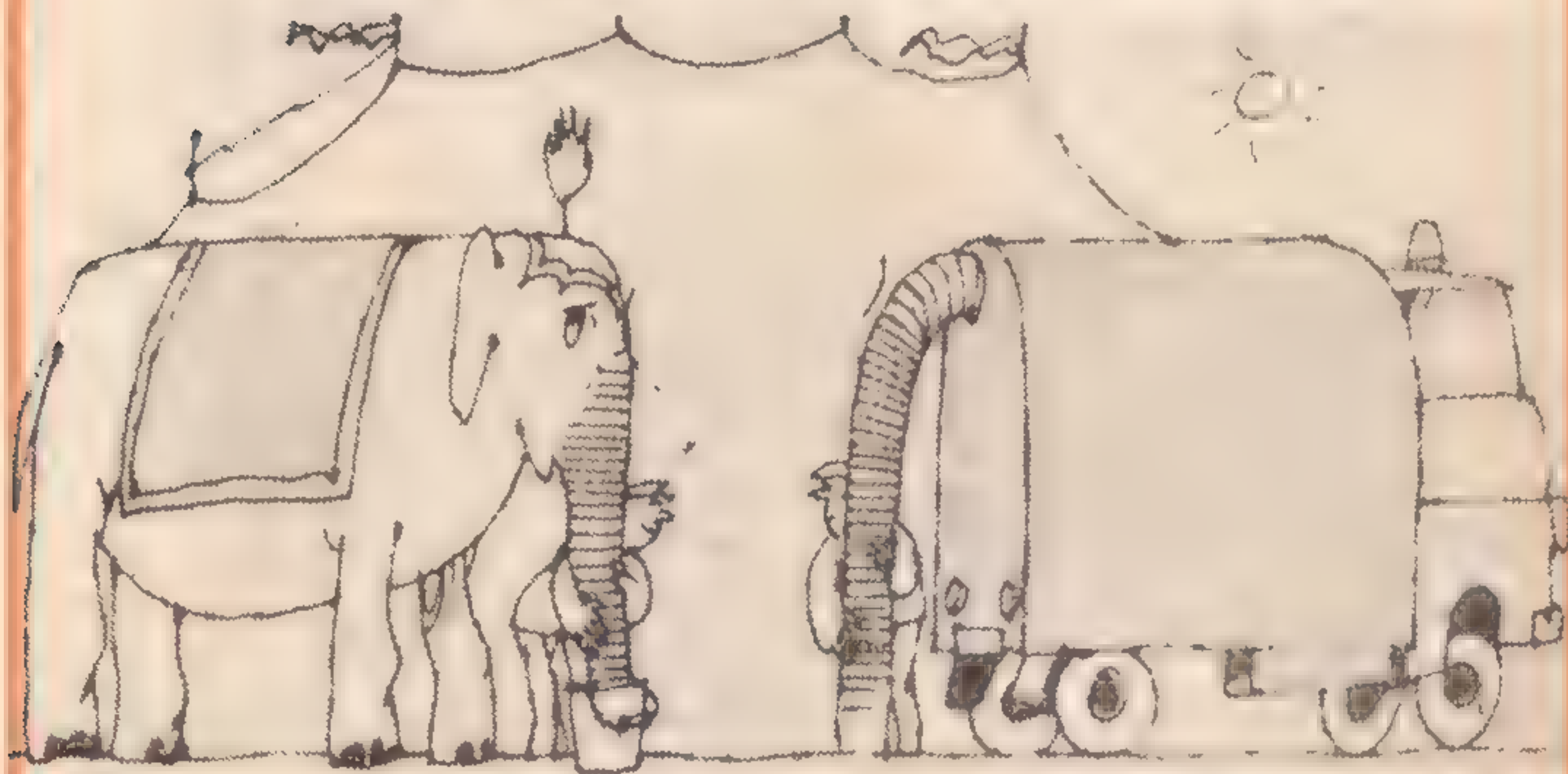
Pista mondja a barátjának:

— Te Laci, folyton az erkélyen állsz és Jutkáék ablakát lesed.

— No, ne mondd, és te ezt honnan tudod?

— Onnan, hogy legalább ötvenszer néztem a Jutkáék felé, aztán meg a ti ablakotokra, és te mindannyiszor a Jutkáékra figyeltél.

HASONLÍTÁSZ AZ ÉDESANYÁMRA

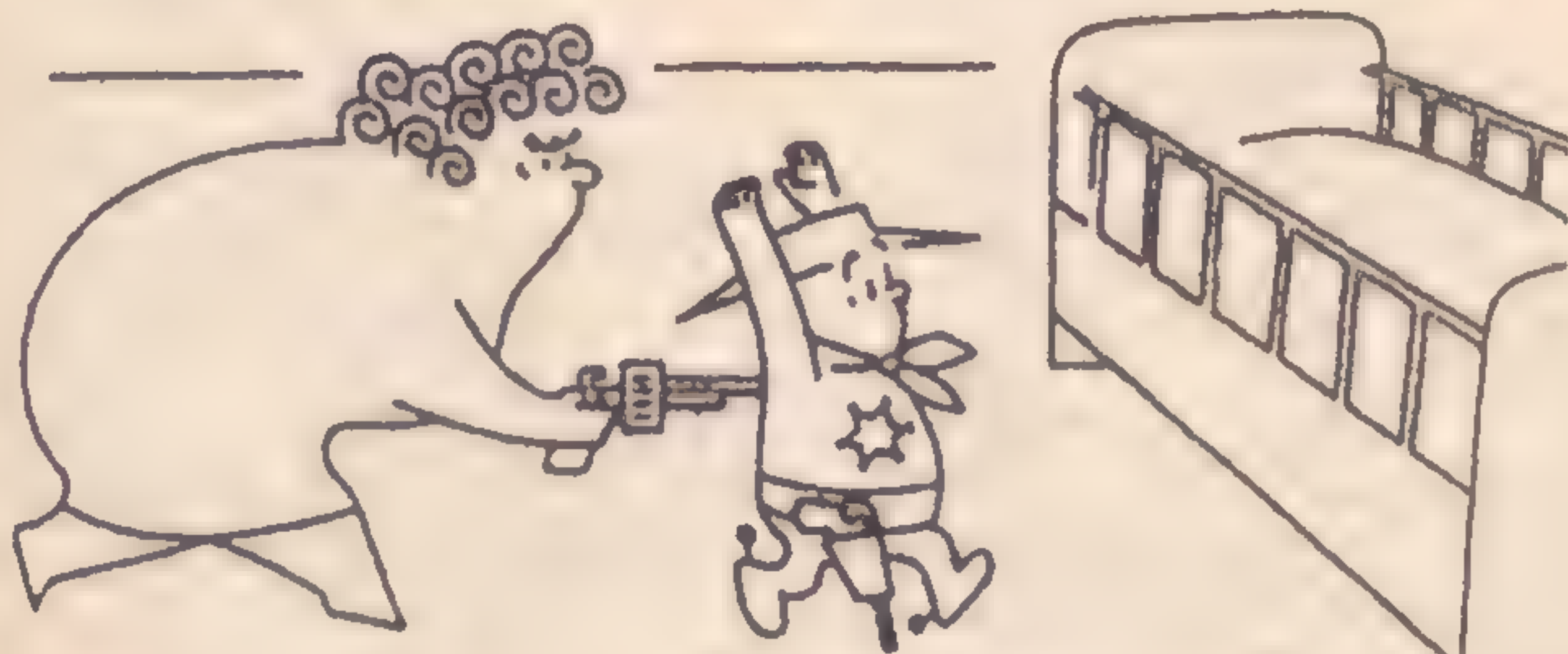
— Megláttalak és megszerettelek.

A SZERELEM LÁNGRA LOBBANTOTT

— Azért vagyok, hogy lehűtselek, édesem.

CSALÁDI HA-HALBUM

KISTESTVÉR

Petinek kistestvére születik.
A barátja megkérdi:

— Tud már szaladni a kistestvéred?

— Nem, szaladni nem tud.

— És haja van már?

— Nincs. Teljesen kopasz.

— És foga van-e?

— Nincs.

— Akkor téged becsaptak.

— Miért?

— Mert ez nem kistestvér,
hanem egy kicsi nagypapa!

Takács Erika, Százhalombatta

— Miért?

— Mert olvasni még nem tudok,
beszélgetni pedig nem hagynak!

TAPINTATOS

— Papai! Vegyél nekem egy harmonikát!

— Én vennék neked fiam, de félek, hogy zavarasz majd a munkában!

— Nem papai! Én csak este fogok harmonikázni, amikor te már alszol!

Varga Annamária, Battonya

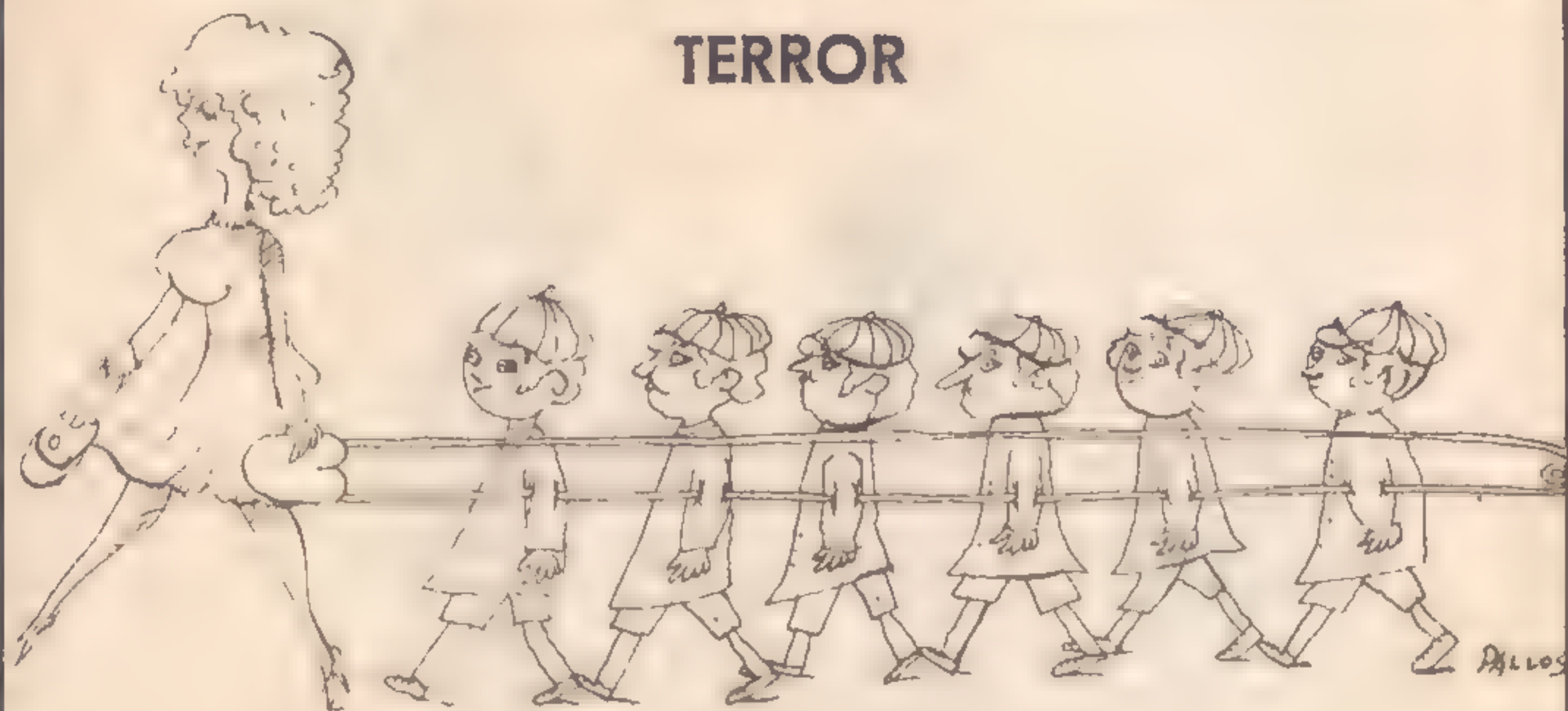
ISKOLA

— Nem megyek többet iskolába!

KEMÉNY SZÍV

Egy mohácsi fiú felment tanulni Budapestre. A pénze ha-

TERROR

— Kezeket fel! Szó nélkül: ágyba!

mar elfogyott, de utánpótlás nem jött. Ezt írta az apjának: „Apám, ha nem küldesz pénzt, beleugrok a Dunába!” „Pénz nincs, várlak Mohácsnál. Apád.”

**Máthé Orsolya,
Szigetszentmiklós**

ERRŐL IS

— Pistike, miről lehet megismerni a mérges gombát? — kérdi a mama az erdőben sétálva.

— A hasfájásról! — válaszolja gondolkodás nélkül a kisfiú.

APU VICCE

Anyu az ebédet főzte a kony-

hában, amikor bement apu és higgadtan figyelte, amint a lábasból kezdett a leves kifutni. Amikor anyu észrevette, mérgesen rákiáltott:

— Miért nem szólsz, ha ki akar futni a leves!

— Honnan tudtam volna?! Nem láttam a lábát a lábas-tól! — hallottuk apu elmés válaszát.

HAGABÓL

Egy kis hollandus ágyúdőrgést hall és megijed:

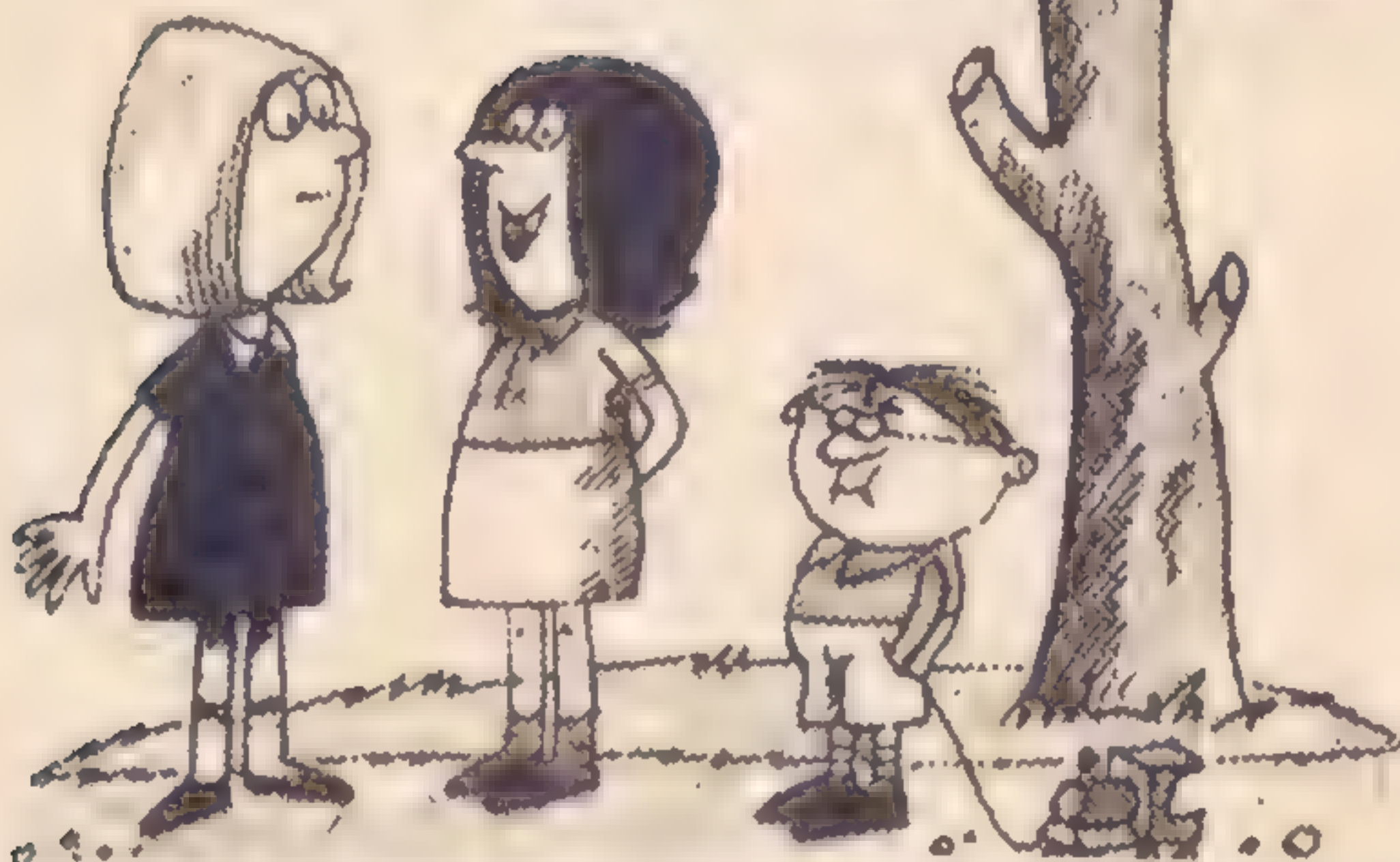
— Jaj, mama! Mi ez?

— Most született meg a kis király.

— Az pukkant ilyen nagyot?
Cseh Barbara, Füzesabony

BARÁTNŐK

— Küldd át a lányodat! Tomika nem eszik nélküle!

AHÁ!

Jancsi nézegeti a család fényképalbumát. Megtalálja szülei esküvői képét.

— Anyuka, miért voltál az esküvőn fehér ruhában?

— Azért kisfiam, mert a fehér az öröm és a boldogság színe!

— Akkor értem már, miért volt a papa feketében!

Németh Lajos, Körmend

A FENYEGETŐS

— Anyu! — mondja Julika az édesanyjának. — Ha nem veszel valami szépet nekem, a buszban nagyinak foglak szólítani...

MICSODA BESZÉDI

— Nicsak, az öcséd már újságot olvas?

— Ugyan, még csak négyéves. Keresztretvényt fejt.

AJÁNLAT

— Mit kössek? — kérdi Kati anyjától.

— Csak házasságot ne! — feleli az édesanyja.

KINOS PILLANATOK

— Fiam, hogy kerülnek ezek a cigaretták a zsebedbe?

— Eltettem egy párat belőlük arra az időre, ha felnőtt leszek!

A KILENCEDIK

— Kilenc gyertya kellett volna! Már most letagadsz a korából? Alig várja, hogy felnőtt legyen!

FONDORLAT

Ádám az apjával az áruház játékosztályán nézelődik. Egyszer csak könnyörögni kezd:

— Apu, kérlek, vedd meg nekem azt a zsinórt!

— Melyik zsinórt?

— Azt, amelyiknek az egyik végén elem van, a másikon pedig egy szép piros autó...

JÁTÉK UTÁN

Az esti lefekvés előtt anyu a következő kérdéssel fordul Pistihez:

— Kisfiam, megcsináltad már az ágyad?

— Még nem, csak a rugó-

kat raktam vissza... — hangzik Pisti válasza.

A TURELMES FELESEG

— Sajnos, a férjem mindig elissza a fele fizetését...

A barátnője így válaszol:

— Én még ezt is megérténém. De azt, hogy az egész eszét is?...

JÓSLAT

Csaba büszkén meséli az iskolában, hogy az ő papája meteorológus. Az egyik barátja azonnal megkérdi:

— És a te apukád előrejelzései beválnak?

— Hogyne. Mindig olyan

HATÁROZAT

— A kiskutyám pedig nem vesz részt az indiánosdiban.
Punktum!

lesz az időjárás, amilyennek ő mondja. Már csak a dátumot kell utólag hozzáírni.

KÍVÁNCISISÁG

Apa és kislánya a csillagos égről beszélget.

— Látnod, az ott a Göncöl-szekér — magyarázza az apa.

A fiú megkérdi:

— És milyen lovak húzzák?

NYOMÓS ÉRV

Kovács nagy veszekedést hall, s kinéz a lakásából:

— Nem szégyelli verni a feleségét? — kérdi a szomszédjától.

— Amíg szégyelltem, ő vert engem!

ÉRDEKES

— Képzeld, a feleségem ikergyerek!

— Érdekes. És nem fordult elő, hogy az ikertestvérét öleltesd át?

— Lehetetlen. A fivérének szakálla van.

Polgár Gábor, Nagyacsád

HOL LAKSZ?

A rendőr este egy kislányt talál az utcán.

— Hogy hívnak?

— Juliskának.

— És mi a másik neved?

CHAPLINI CSEL

— Szeretném kisfiam, ha bevennének a színjátszó csoportokba! Mindig szerettem volna Chaplin lenni...

- Julcsi!
- Hogy hívják apukádat?
- Apuci.
- Hol laksz?
- Anyucinál.
- És hol lakik anyukád?
- Hát nálunk.
- Melyik utcában laktok?
- Nem tetszik tudni?
- Nem!
- Hát akkor tessék jönni, én odavezetem!

Forrai Judit, Budapest

FÉLELEM

Pistiéknél kínszenvedés a takarítás, amint előkerül a porszívó, a srác máris ordít. Édesanyja egyszer megkérdi:

- Mondd, meddig félsz még a porszívótól?
- Amíg el nem teszed!

Szabó Róbert, Győr

SEJTELEM

Pista nagyon csendben van az utóbbi időben, édesanyja rosszat sejt.

— Ide figyelj! — mondja a mama. — Napok óta nem láttam az ellenőrződet, csak nincs valami probléma?!

— Szerintem nincs — válaszolta halkán Pista. — De ha meglátod, dönts el, hogy csinálsz-e belőle problémát vagy sem?

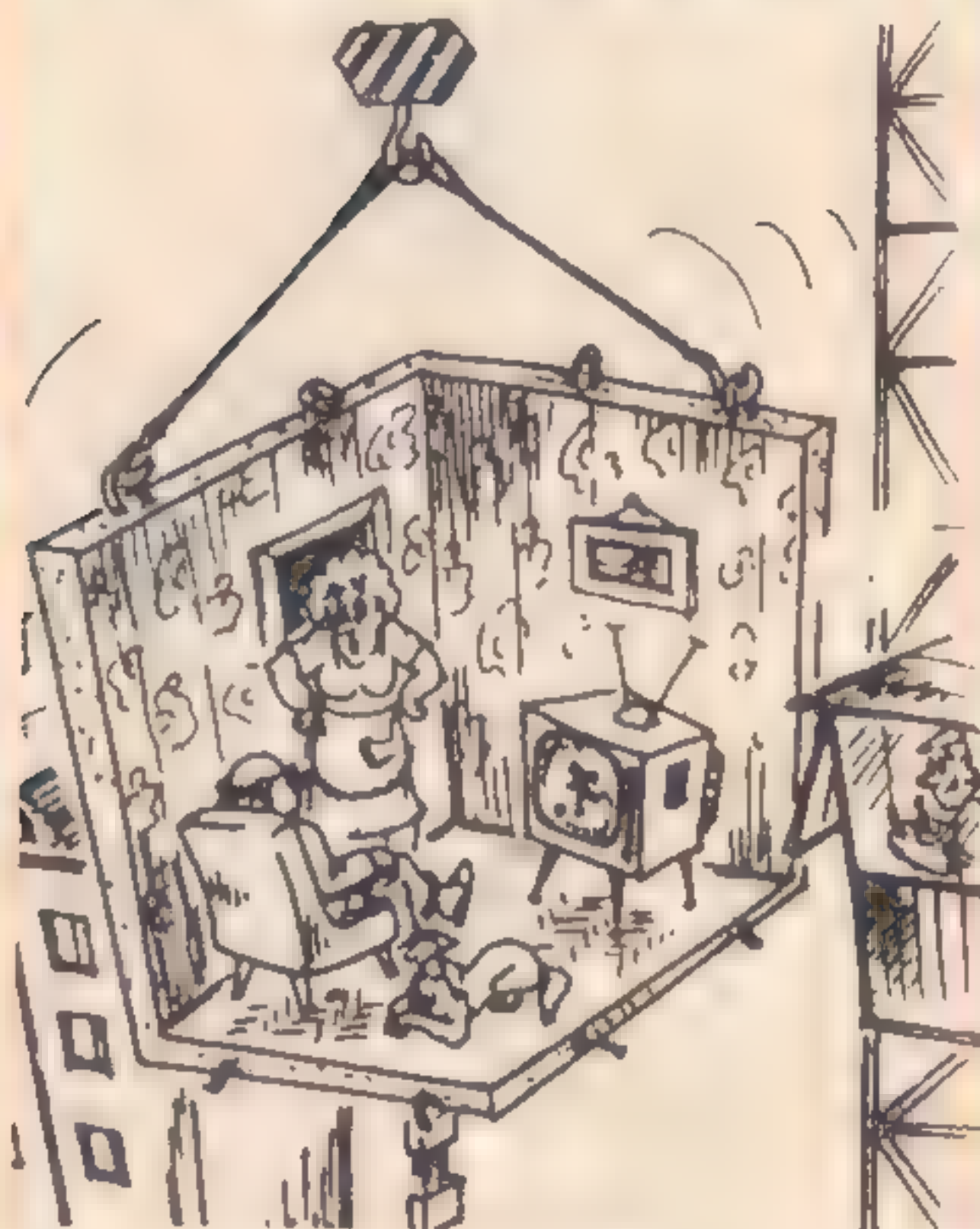
CSALÁDI NA-HALBOM

FÉRFIERŐ

— Nem azt mondtam,
hogy csavard ki, hanem,
hogy daráld meg!

HITVESI INTELEM

— Dezső, téged még
daruval sem lehet elmoz-
dítani a helyedről, ha
meccs van?

NAHÁTI

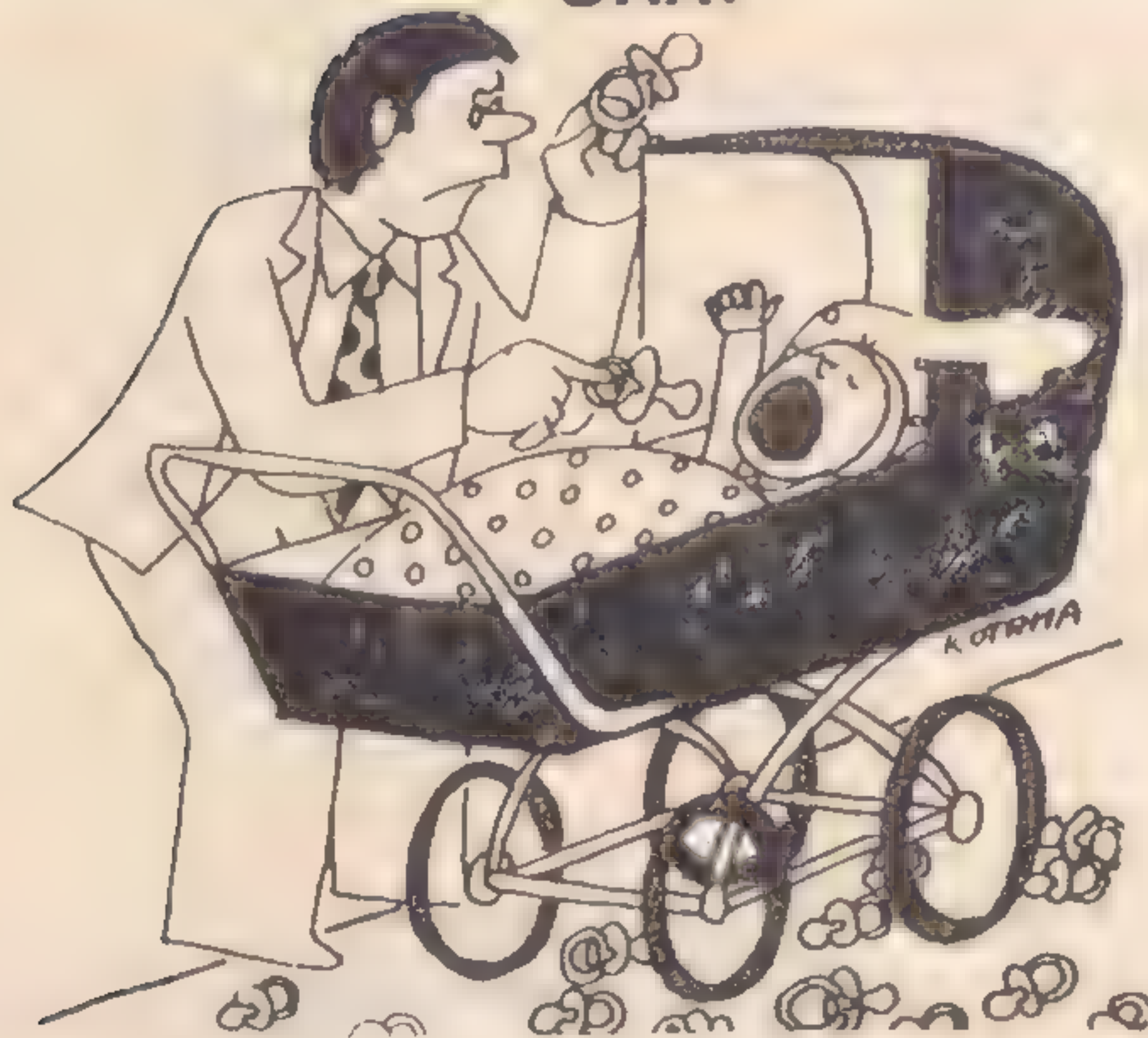

TANTÁRGYSZERETET

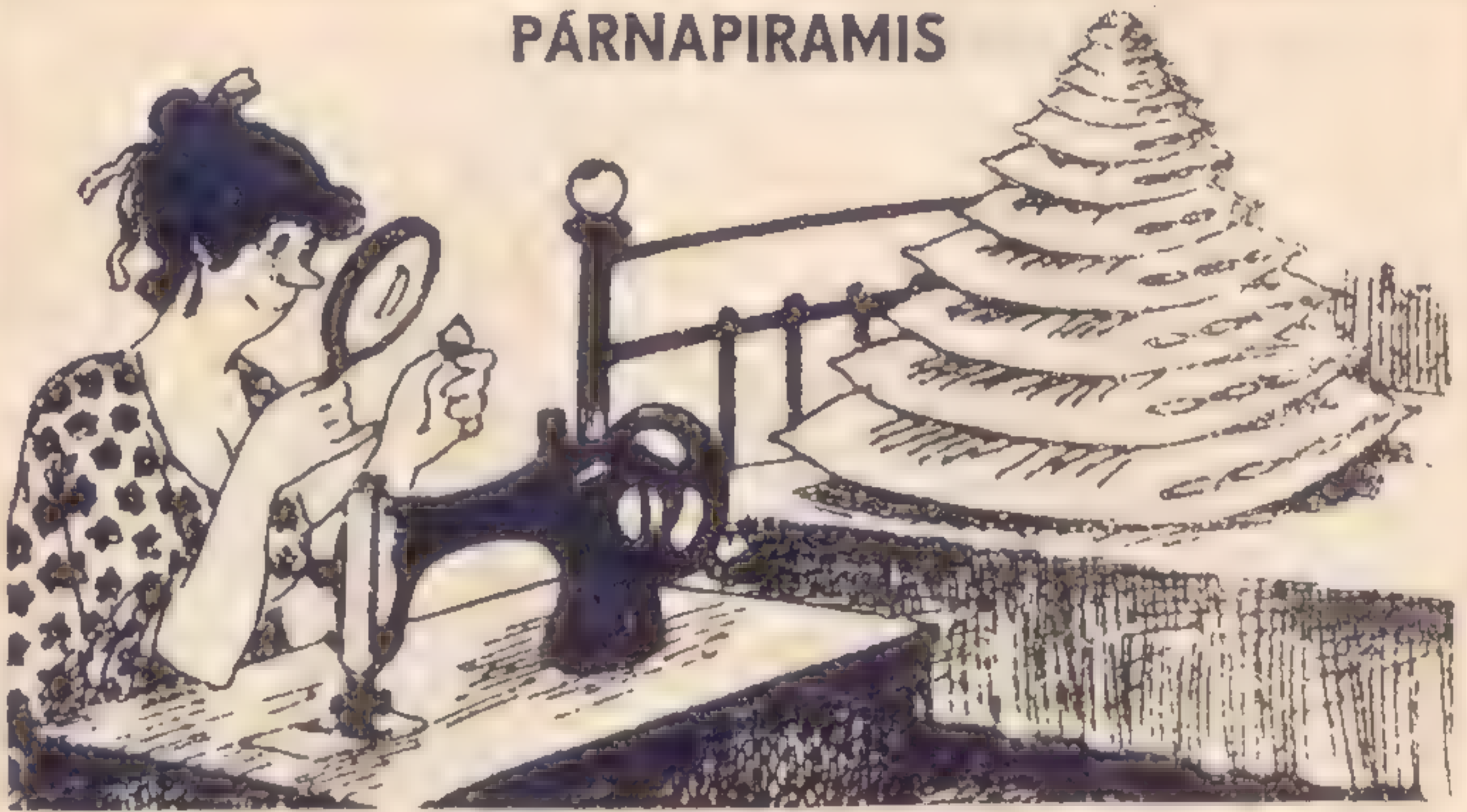
— A lovagkorból feleltem.

OÁÁI

— Fogadd már el a cumit és fejezd be a mondatot. Nem oá..., hanem oázis!

PÁRNAPIRAMIS

— Mindenki bontakozzon ki a maga tehetségében!

FOGYÓKÚRA

— Itt van a reggelid, az ebéded és a vacsorád!

Hátha

— Ildi, menj ki a pályaudvarra!

— Minek? Csak úgy potyára várakozni?

— Á, dehogy. Hátha megjön az eszed!

Korábban

— Neked arról fogalmad sincs, hogy én mennyit tanulok — jelenti ki Ildikó a barátnőjének.

— Mennyit?

— Naponta huszonöt órát.

— Az lehetetlen. Egy nap csak huszonnégy órából áll.

— Az igaz. Csakhogy én egy órával előbb kelek.

Tyúkszem

— Észnél vagy? — szisszen föl Ildikó, amikor a szünetben egyik osztálytársa a lábára lép.

— Mi van? — kérdi az.

— Letapostad a tyúkszememet, te oktondi!

— Ne csinálj belőle gondot, meglátod, hogy kinő újra.

Nyelv

— Hű, de rosszat álmodtam az éjtel — panaszkodik Ildikó az anyukájának.

— Mit álmodtál, édesem?

— Azt, hogy francia voltam.

— És ez olyan rossz álom?

— Na hallod, amikor egy szót sem tudok franciául!

Bugylibicska

A bűvész végignézi a közönséget, majd mutatóujjával Ildi felé bök:

— Van nálad bugylibicska?

— Véletlenül éppen van — feleli boldogan Ildi és nagy lendülettel kiperdül a színpadra.

— Nas, ha nincs ellene kifogásod, akkor én ezt a bicskát aranygyűrűvé változtatom, utána meg visszaváltoztatom.

— Nincs ellene kifogásom, sőt! Adok két rágógumit a bácsinak, ha meghagyja aranygyűrűnek!

Asztor Ertor

olt egyszer
egy isme-
reflen or-
szdg, s annak
egy még isme-
reflenebb tá-
ján élt egy
apród, akinek
egyetlen
kincse egy
számár volt.

A derek és onzetlen apród a kirdlyt
szolgáta, akinek uavardában élték a
hires **FORGÓ ASZTAL** lovagjai

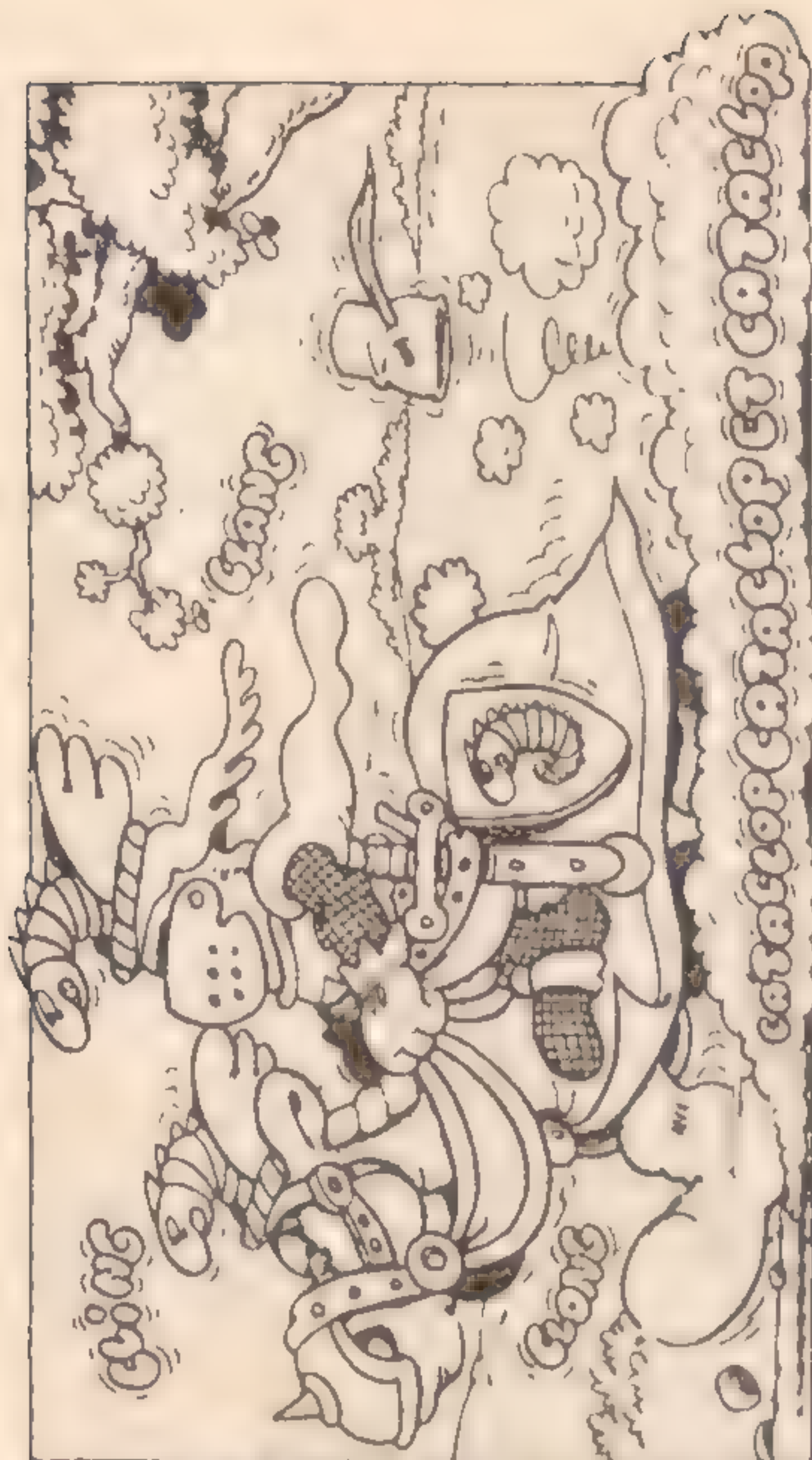
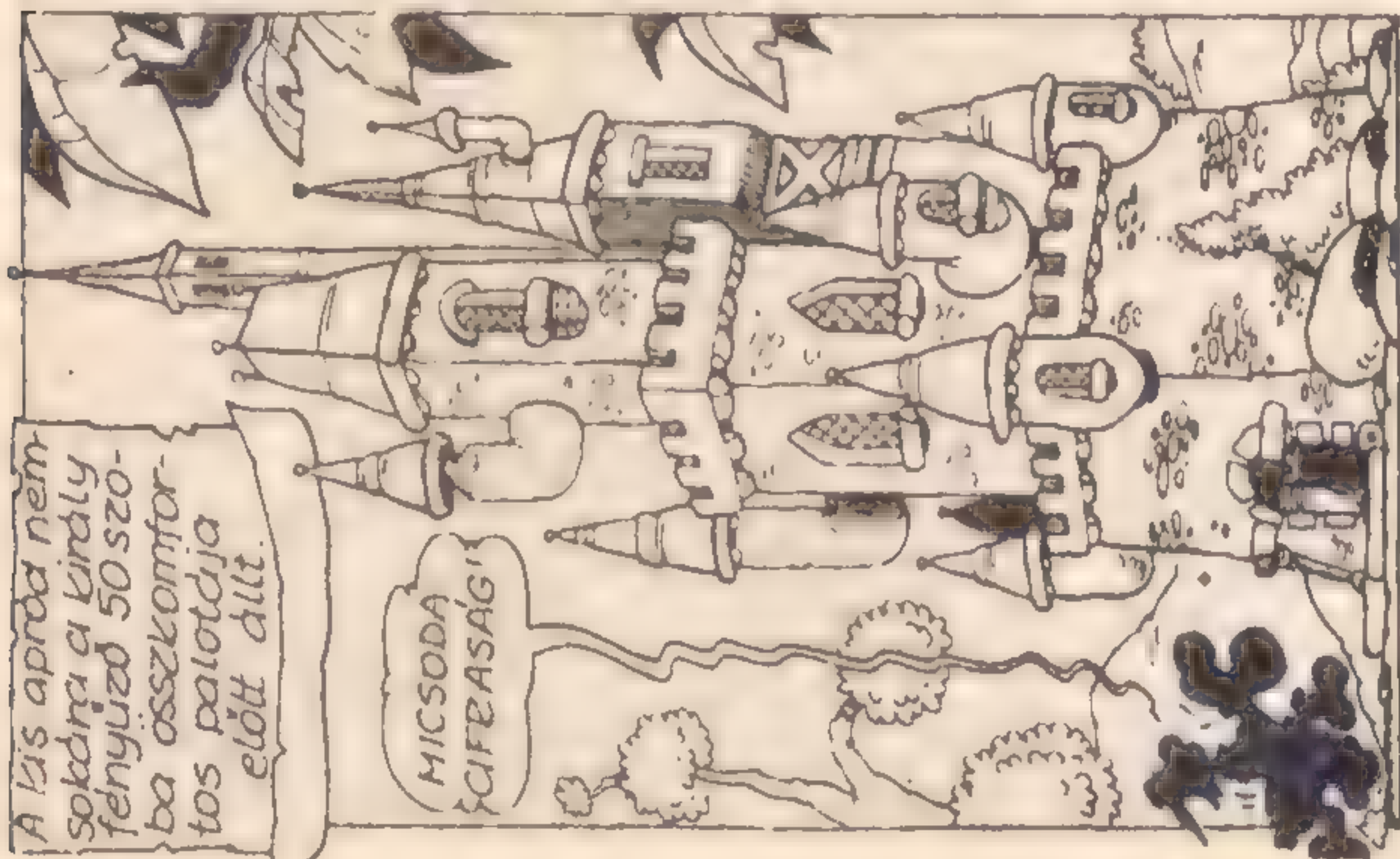
VIDÁMBABANI!
KOZELEDÜNK
A CÉLHOZ!

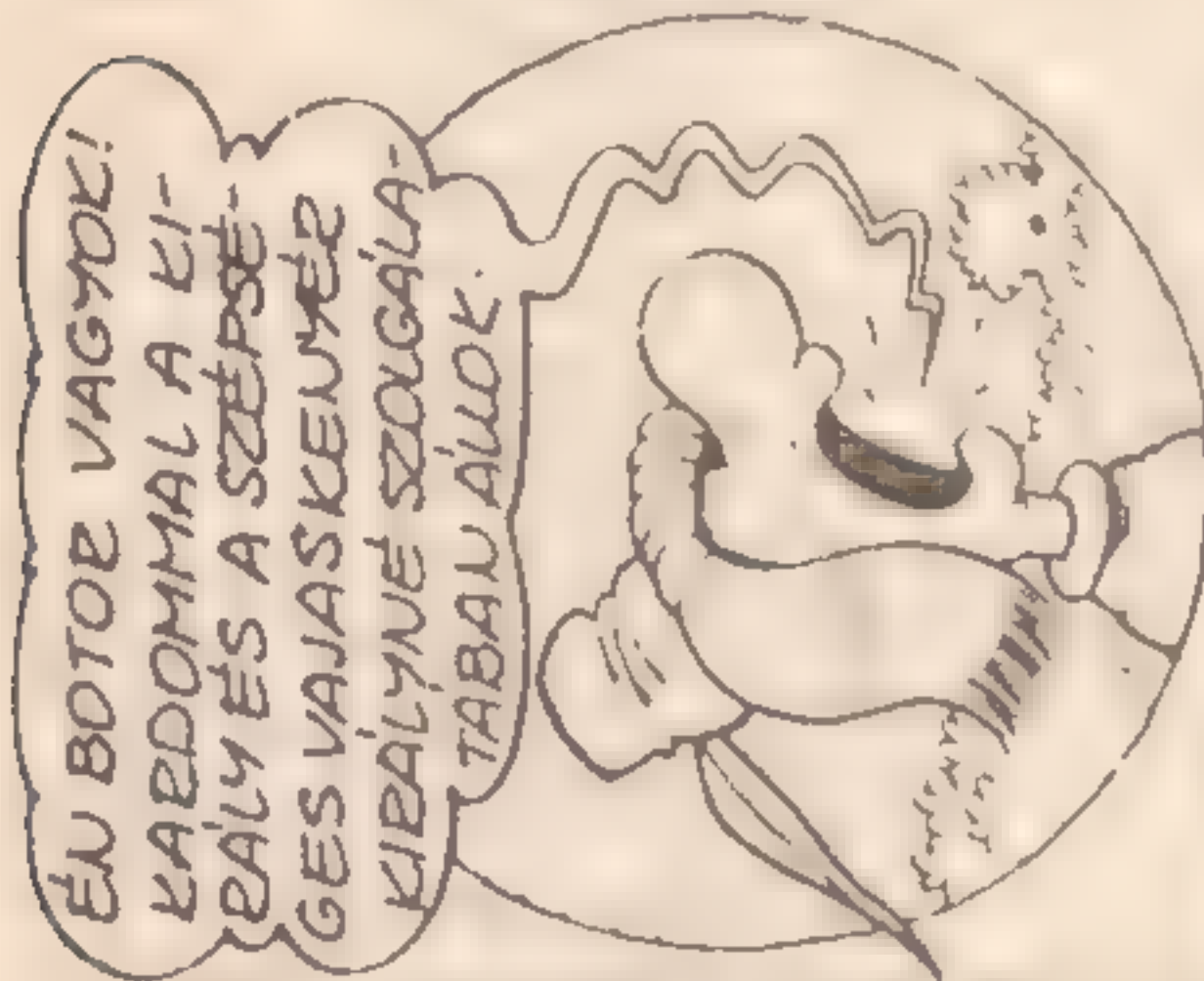
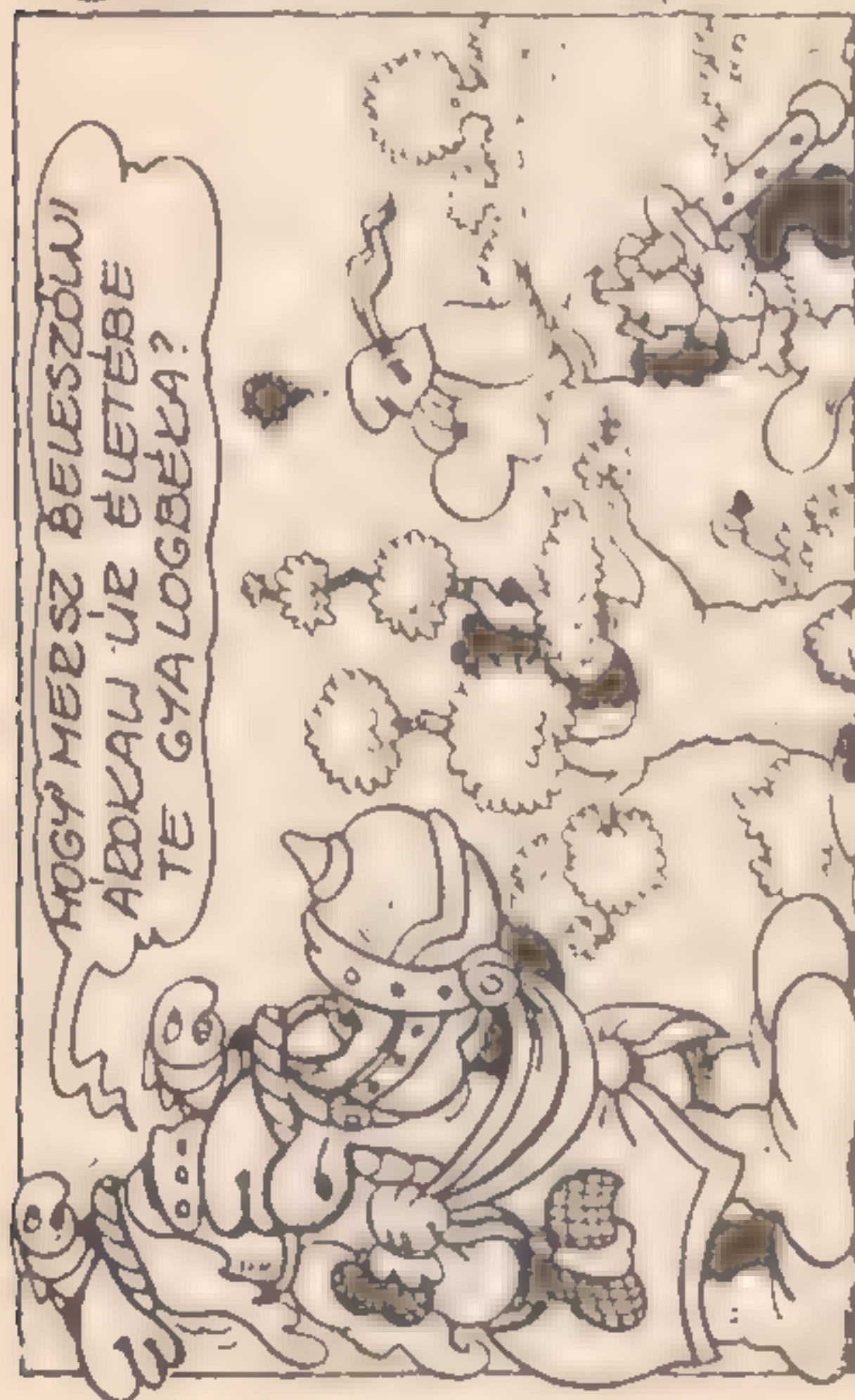
JÓ NAPOT! MEGMONDANÁD, HOGY HOL
TALÁLOK EGY TISZTA VIZŰ KUTAT?

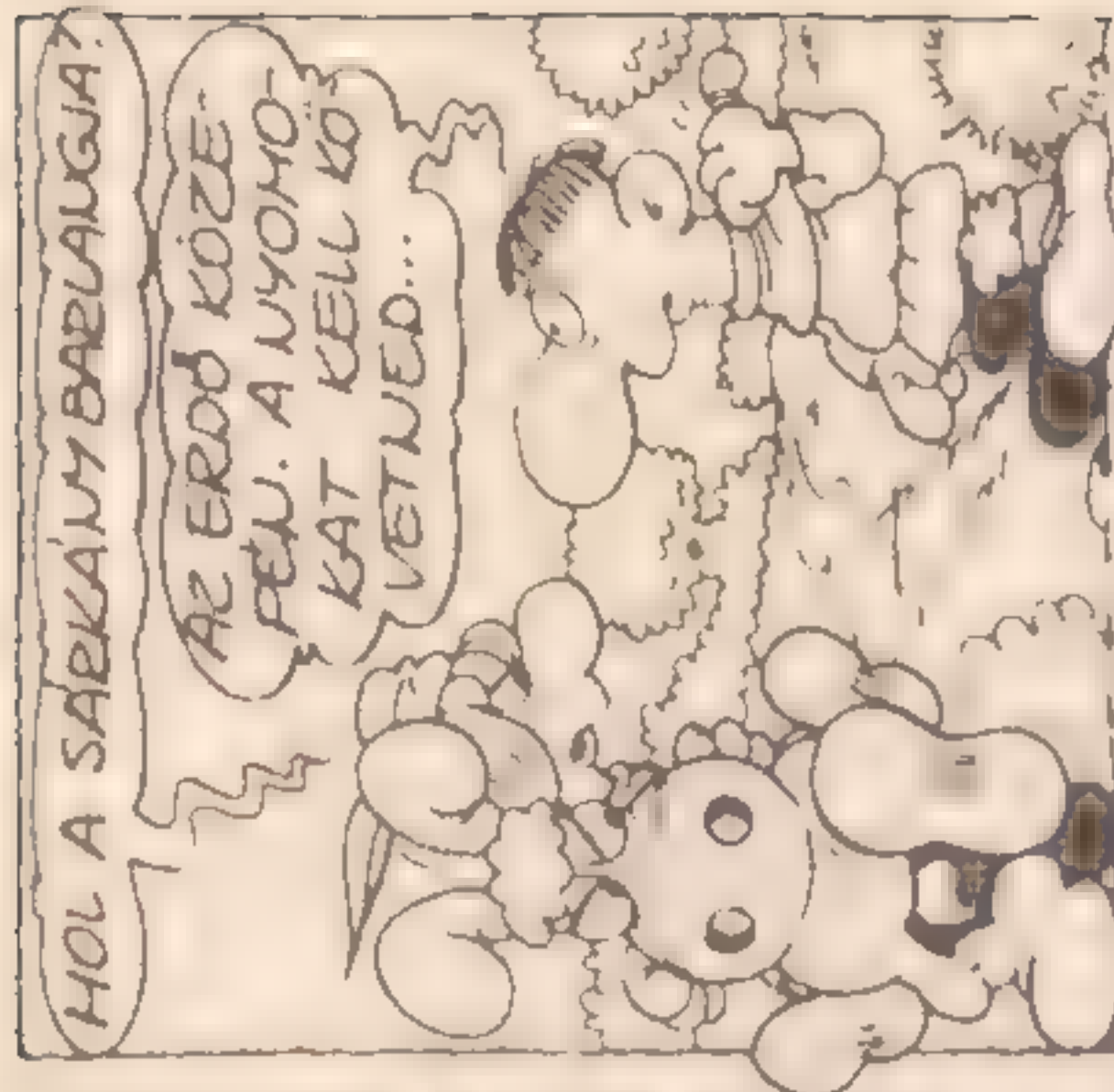
TE NEM TUDOD,
HOGY A SZÖRNY MIN-
DENT ELVITT? A KU-
TAT IS...

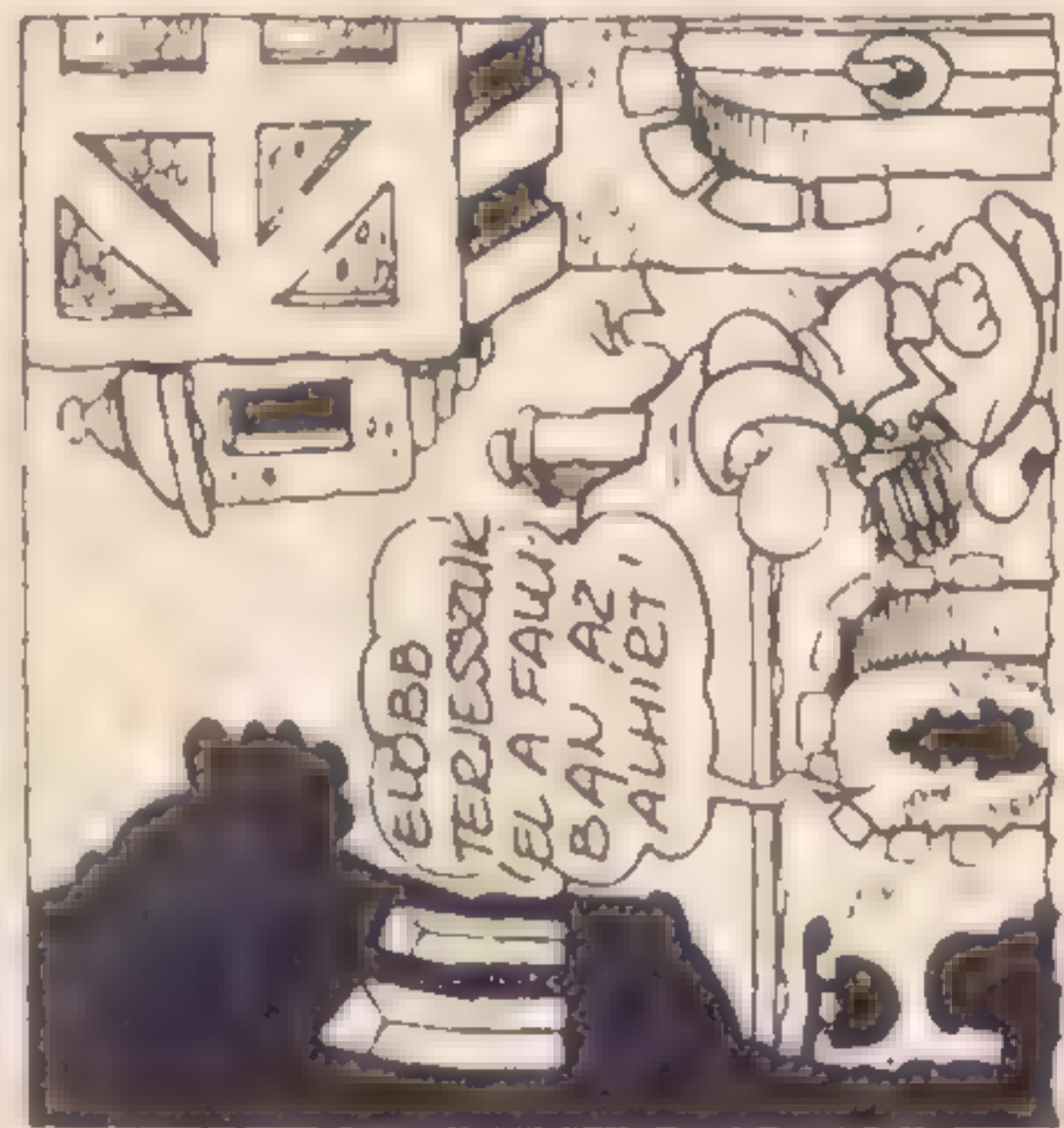

KEPZELD, A SARKÁNYT
KELL KIHÚZNIUNK A BARBA-
RÉTEGETEJÉRE AÚT A VILÁG...

A palotába is eljutott ahír.

AHOGY MŰKÖDÖM URAIM, A SZÖR-
NYETEGET EGY KIS VITÉZ GYŐZ-
TE LE.

ITT VALAMI BÚZLIK!

TUDOD KIVEL KELL VÉ-
GEZNED!

TUDOM!

VEZD, EGY
FEGYVERES
MEGY KI A PA-
LOTÁBÓL. SÍKE-
RLT A CSELLINK!

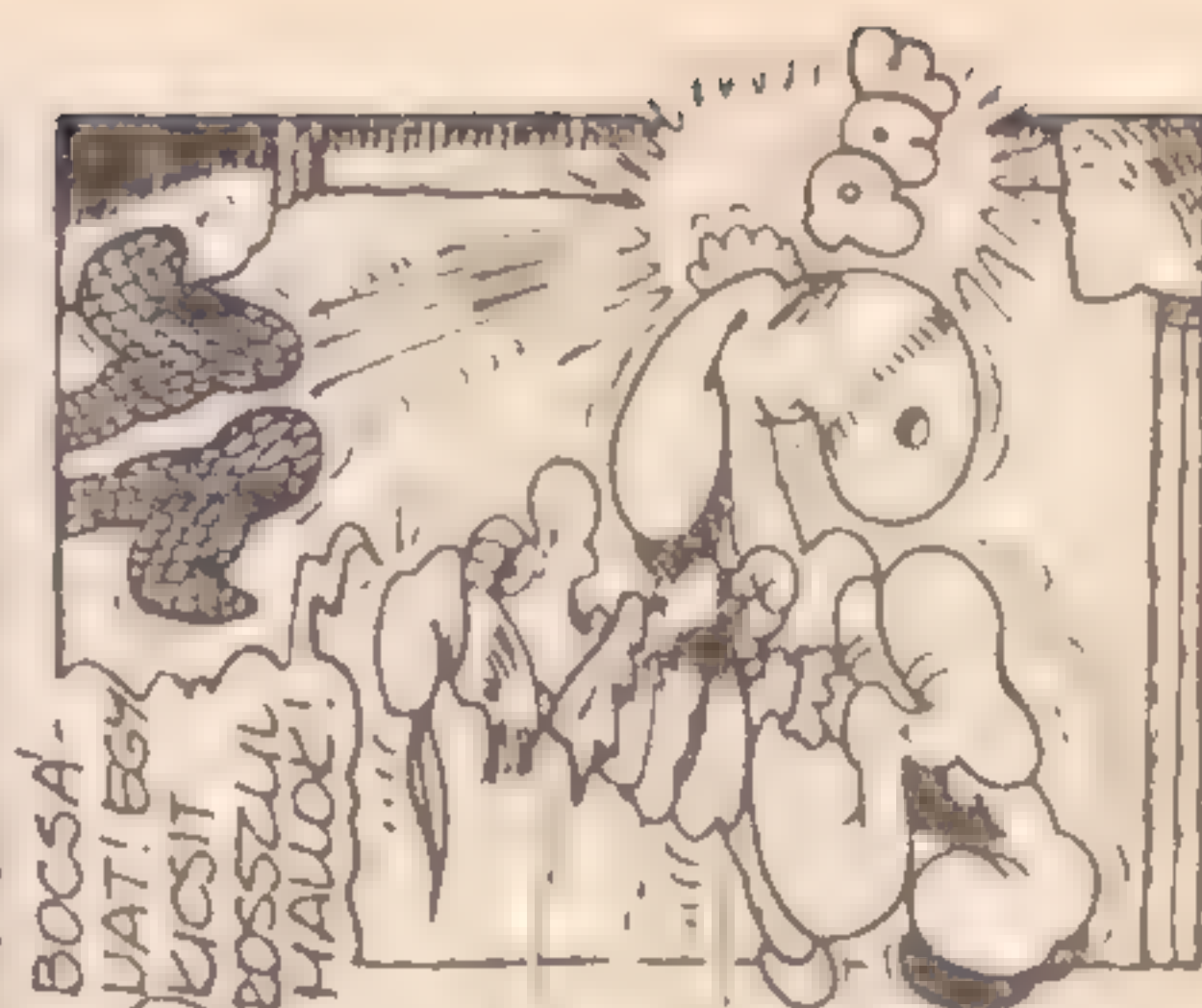
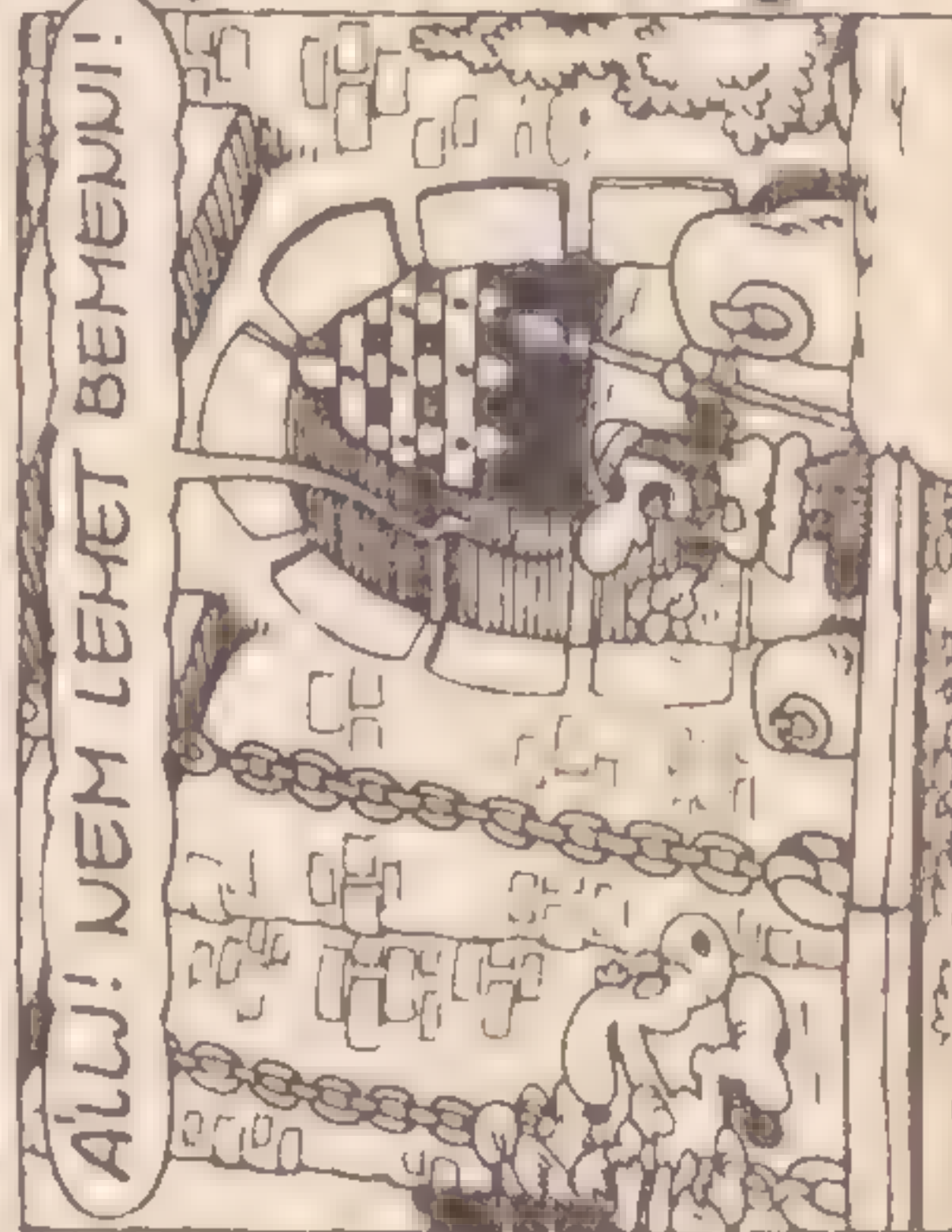

CATACLOP

ÉN ITT MARADOK,
TE MEG ROMANUS A
SÁRKÁNYPAPA-
ÉRT!

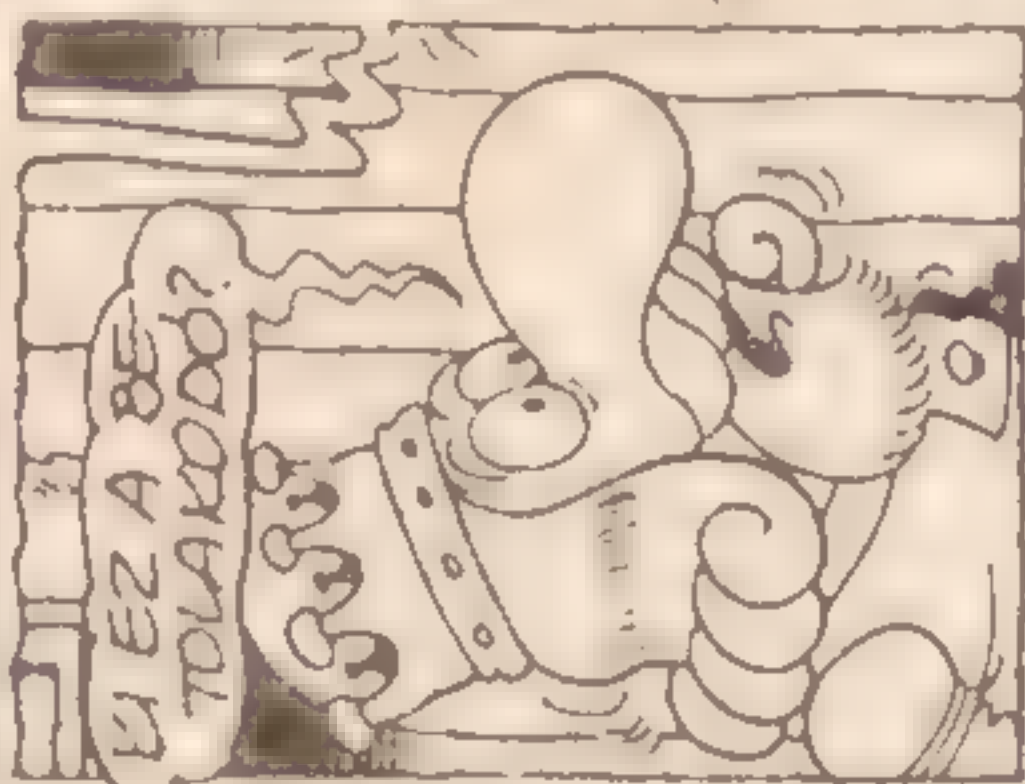

URAH, A SÁRKÁNYT MAGAM TERÍTETEM LE
A'DAZ KÜZDEMBEN. A KARDOM CSODÁT HŰEL!

HAZUGSÁG! A
SÁRKÁNY ÉL!

BATOR BOTOR VAGYOK.
A'ERKÁLY ELERABOLTA A
SÁRKÁNY KIS-
FIÁT!

KÖVETELIEM, HOGY MÉR-
KÖZZÜNK MEG EGY-
MÁSSAL!

EGYÉ TERTEK! MIVAJA-
TOX ÖSSZE A PALOTA
LEPÉK, AZ UDVARON
LATVÁNYOSSÁG LESZ.

Résőbb, az egybegyűlt lovagok előtt...

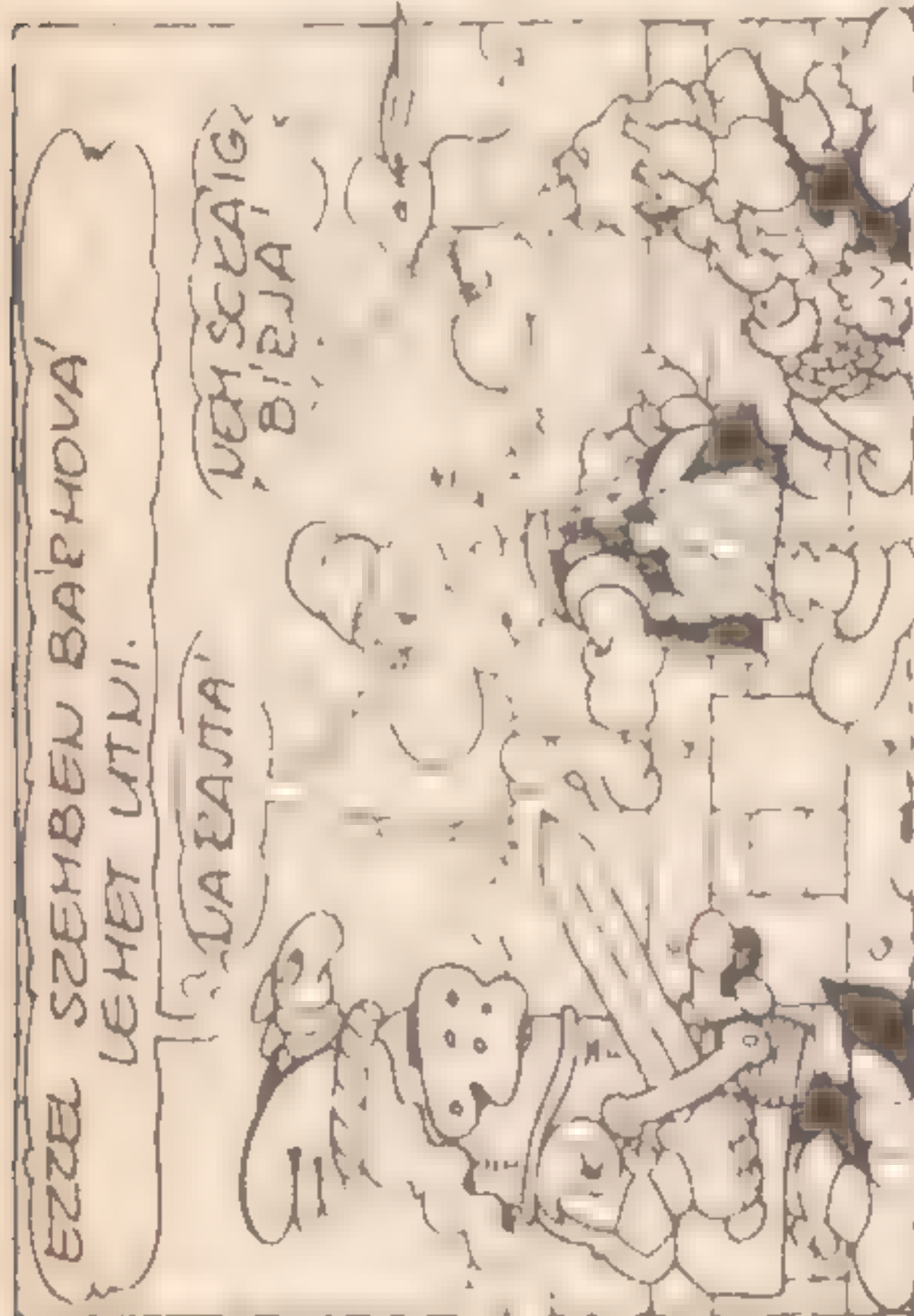
VALASSZATOK FEGY-
VERT!

KARD!

BUA BUZOGÁNY! VA-
LASZD! MIT VACAROK-
JAK ANNYIT!

ISMERTETEM A UD-
VAGI PÁRBAJ SZABÁ-
LYAIT. TILOS GÁNCOL-
NI, CSIKLANDOZNI AZ
ELENFELET, TILOS
ZSÉLOS PAPIERT HÚZ-
NI A FÖLDÖN!

EZZEL SZEMBEN BÁRHOVA' LEHET UTONI.

„VAGYJA”

„VEM SZKAIG,
BIEJA”

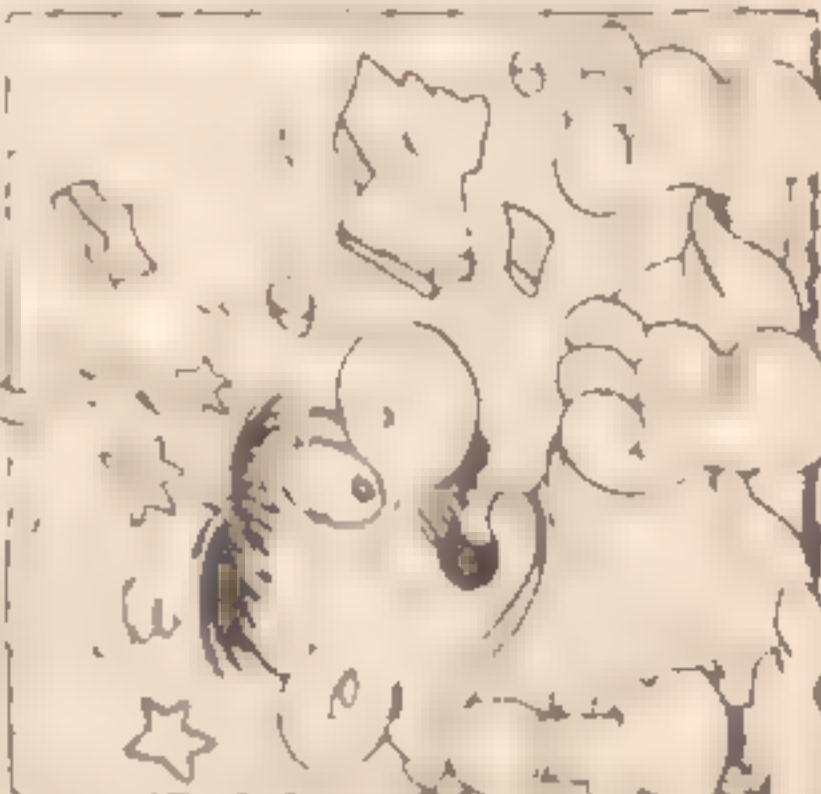
VITÉZ ÚR, FELSZALADT A SZEM A PAUCELINGÉN!

„Z”

VAGYON MÉLYEN A MÉLTÓSÁGOMBA GÁZOT, MEGYER BETAKAROZNI!

GYÖZÖT AZ IFJÚ VITÉZ, AZ ELEN- FEL AZ ELSŐ HEVETBEN FELADTA.

„PUFF!”
Ezt pedig
„A SISAOD-
BA KAPOD!”
SORDONYSEG!
„MAGADTAM,
„EGYSZÁL,
„INGBEN”

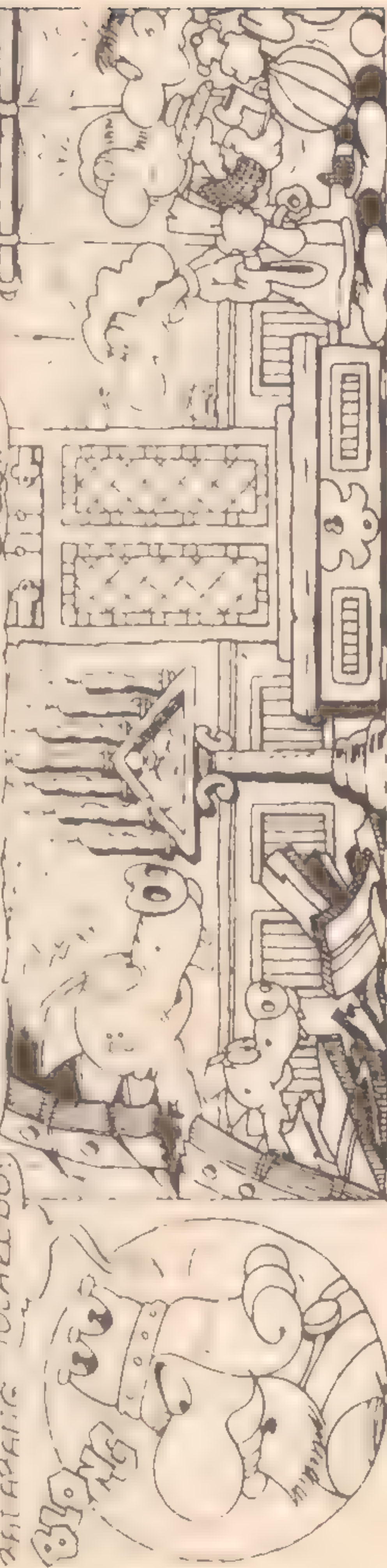

Botort "kiváló" minősítéssel lovagga ütöttek...

BLING, HI EZ?
K A B E -
TOLAKDO?

IZE, BOCSAVAT A ZAVARASET' ELUTAZOM, ES SZERETNEM
A KIS SÁRKÁNYCHAT BOTOLÉ LOVÁGRA
BIZUI.

SENKI NEM ÜLDÖZ BEVIVETÉKET DERÉK SA'ERKA'NYOK!
VÉLÜNK MÁR ADHATOK.

SZÉGYELLEK AMIT TETTEK, BEVONULOK
A DRAGONYOS ÉZBÉDHEZ.
BÜNTETÉSKÉPPEN.

NA JÓ! MÁJD EN
VEVELEM A KIS
SA'ERKA'NYT. VI-
TEZ LESZ DEBŐLE
MIRE VISSZA-
JÖSSZ!

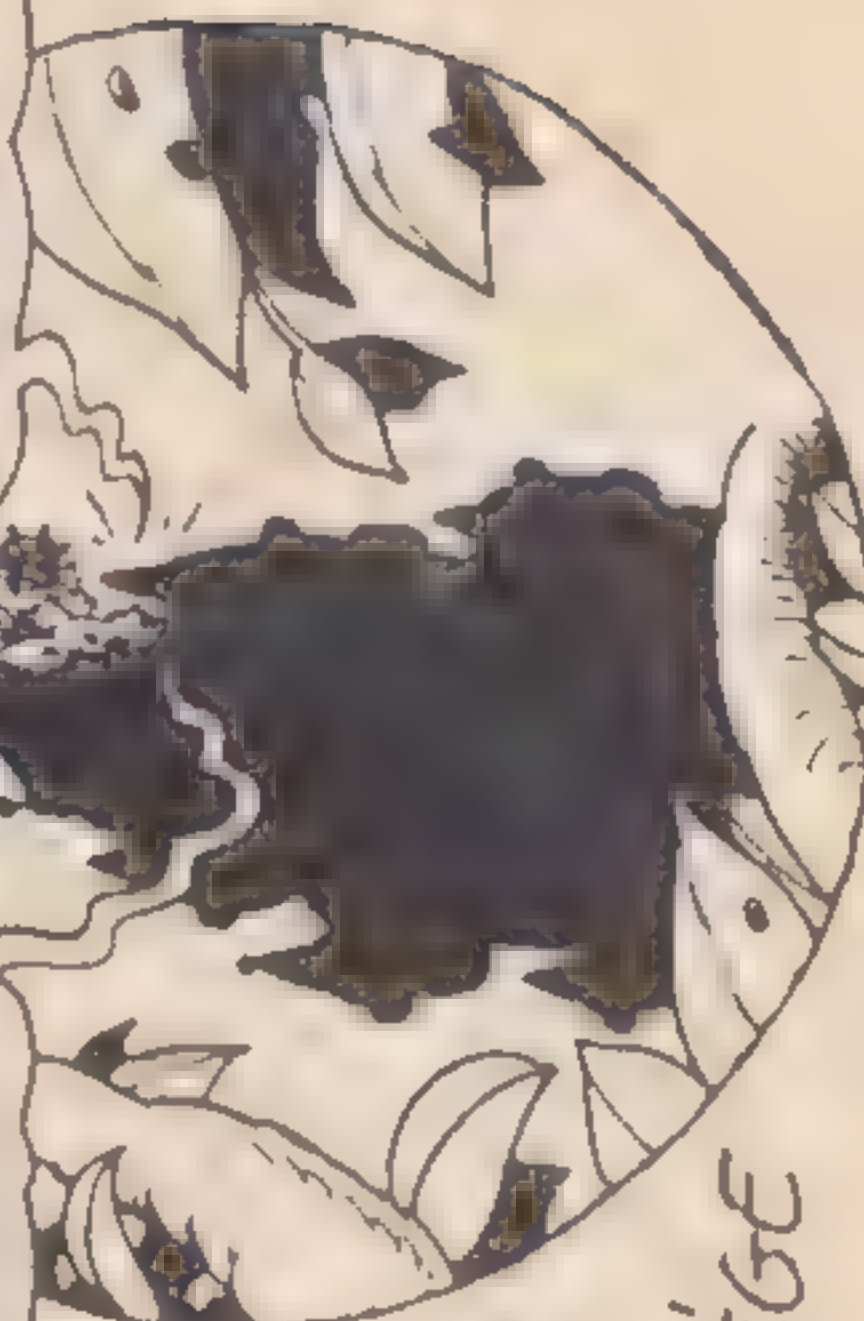

HUERA!... TŰZBE JÖTTEM!

VIGYÁZZ! TŰZ!

A KIS SA'ERKA'NY
ÖRÖMÉBEN
LANGOLT,
NEM SZABAD
RA' MÁRA -
GUDVI!

SOK KÜZDEL-
MET VITUNK
MEGHAND EGY
KIS APÓDÓ ÉS
KIS BAKÁLY.
ÉS GÖZÖK!

VÉGE

Sörte a fegyvere

Borbélyhoz ment Süni koma;
megkérem, mesterem,
ültesse a székbe, oda...

Csattogtassa az ollókat,
itt a bér, amit kér,
vágjon nekem kurta haját!

Hegyes tüskéimet unom,
nehezen cipelem,
legyen sima a kobakom.

Simoqasson Mókus Marci,
ne féltse kezét se,
jöjjön csak bátran játszani...

A borbélyhoz rohant Süni,
s lihegve pihegte:
tessék rajtam segíteni!

Jaj, átok az új frizura...
kerülöm, nem öröm,
ha simogat Mókus koma.

A gaz Róka észrevette,
hoay testem védtelen,
mióta tuském lenyeste!

Szól a borbély: most már tudja,
a sörte — fegyvere,
amivel életét óvja!

Hogy rettenjen el a Róka,
míg sörtéje újra kinő,
itt van ez a — páróka!

A SZAKMA MESTERE

— Skalpolást is szívesen vállalok.

Francia cucc

Bordó Tibi időnként csomagot kapott Párizsból. Ezért aztán az öltözeke hol kikötői apacsra, hol előkelően unatkozó márkira, felkapott sanzónénekesre vagy vakmerő és léhallowağra emlékeztetett. A legutóbbi csomagot együtt bon-

tottuk fel. Elsőként egy kabát került elő. Felnyögtem. Piros alapon egészen nagy és végtelenül zöld minták virítottak, és a látványt egyetlen roppant méretű sárga gomb tette teljessé.

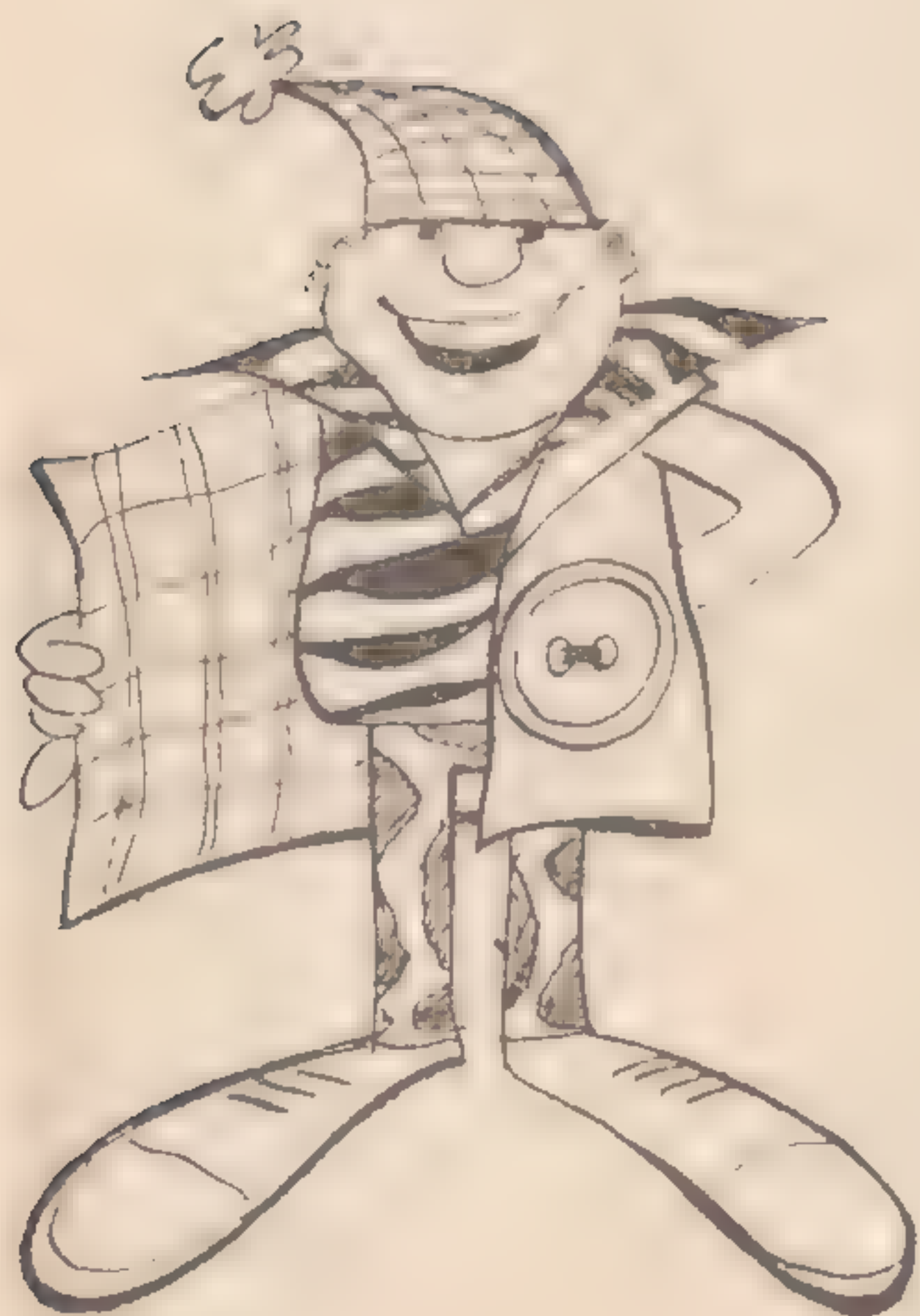
— Szólni se tudsz, mi?

— Van egy szörnyű gyanúm... — nyöszörögtem, de leintett.

Most egy ing tűnt elő. Fogcsikorgatva ugyan, de sikerült megőriznem a komolyságomat. Az ing kék volt, mint a riói öböl kristálytishta hajnalokon és különböző szélességű, rózsaszínű csíkok szántották keresztbe. Következett a nadrág. Meglepően lila volt, fehér foltokkal, amelyek idillikus, puha karácsonyi havazást idéztek. Tibi erre már szólni sem tudott. Én sem.

— Vedd fel! — leheltem hullámzó rekeszizommal. — Látni akarlak, hogy nézel ki benne.

Úgy állt ott, mint egy udvari bolond, akire mész fröccsent. Gyorsan a csomag fölé hajoltam, hogy ne lássa a visszafojtott röhögéstől összegyűrődött arcomat. Bár ne tettem volna! A csomag mélyén

ugyanis egy pár cipő hevert. A lábbeli siralmasan sárga volt és a mérete... egy kisebb sítalpra fel lehetett volna húzni. Felröhögtem, mint egy bővérű víziló, de azért még észrevettem, hogy egy levélke is lapul a doboz mélyén. Ezt magamhoz vettem és rohantam Tibi után...

Franciásan öltözött barátomat általános elismerés fogadta a téren. Általában úgy kezelték, mint valami marslakót. Ez szárnyakat adott neki. Rögtönzött kiselőadást tartott a legutolsó francia divatról és a szavait saját ruházatán illusztrálta. Amikor befejezte, leintettem a vastapsot és a kezébe nyomtam a levélkét.

— Íme, Dorka néni levele! — szavalt tovább. — Most felolvasom nektek, hogy ezzel a hiteles dokumentummal is alátámasszam a szavaimat. Voilá!

„Kedves Tiborkám! Remélem, örömmel fogadod ezt, a kis meglepetést. Gondolom, az iskolai bulikon jól jön majd ez a bohócjelmez. Jó mulatást kívánok hozzá! A te Dorka néniéd!”

Most már akadálytalanul zúghatott a vastaps.

LÁM A LÁMA...

Lám, a láma szőre sem egyforma a két rajzon. És ezenkívül még más különbségeket is találsz.

Ki figyel oda?

Az indulás előtt legalább harminc nappal minden gyerek megkapja írásban, hallja szóban: mi az, amit lehet, kell vinni a táborba, s mi az, ami tilos! Ki figyel mindekre? Külö-

nös személyeket lehet látni a táborokban, még különösebb ruhákban.

A mindig éhes

Az úszónadrágjára könnyű kis májkrém-konzervekből (nettó 65 gr) készült övet tesz. Hóna alatt kétkilós vekni. A sapkája béléseként pár doboz minilekvár. (Otthon válogat, itt mindenevő.)

A fázós

A tábortűznél szóvá teszi, hogy miért nem gyújtottak két tüzet, mert így fázik a háta. Lefekvéskor a 'szunnyadó' párázs közül kihámozza az oda-csempészett téglát, s a lába alá teszi. A fürdésnél — már hallott valamit a fülek érzékenységéről — fülvédőt használ. A strandpapucsában is sízoknit hord az esetleges talajmenti fagyok miatt.

A madárijesztő modell

A legrongyosabb farmerjéből még kitép egy-két darabot, majd összekócolja haját vagy egy hétig nem fésülködik. A reggeli, esti mosakodást elblicceli. Egy-két nap után már messziről megérezni a közeledését. Úgy tűnik, semmire sem

PRAKTIKUS VISELET

Kényelmes, csak a nadrágtartó vág egy kicsit.

használható. Pedig igen! Este, ha kiáll a sátrak elé, a szúnyogok pánikszerűen menekülnek mellőle. A gyerekek is.

Aki félreértette, hol lesz a tábor

Egész idő alatt arra számított, hogy a Mátrában. De tévedett, mert a csapat a Balatonhoz ment. Ez azért nem zavarja. Durábel bakancsban, a nyakában távcsővel és a hátára feladott hátizsákkal megy a vízbe. Alig lehet lebeszélni a vízhatlan esőkabátáról. Csodá-

latos látvány! A tábor gazdasági felelőse azóta is bánja, hogy a parton állóktól nem szedett a látványért belépődíjat.

A tudós modell

Már otthon elhatározta, hogy a tábor összes vetélkedőjét megnyeri. Ezért hóna alatt három lexikont, a nyakában számológépet, a hátára kötve pedig a telefonkönyvet cipeli. Ezenkívül csak a pizsamája van rajta, hogyha bármikor elfárad, azonnal nyugovóra tudjon térni.

**PAM-
PARA
PAM
PAM...**

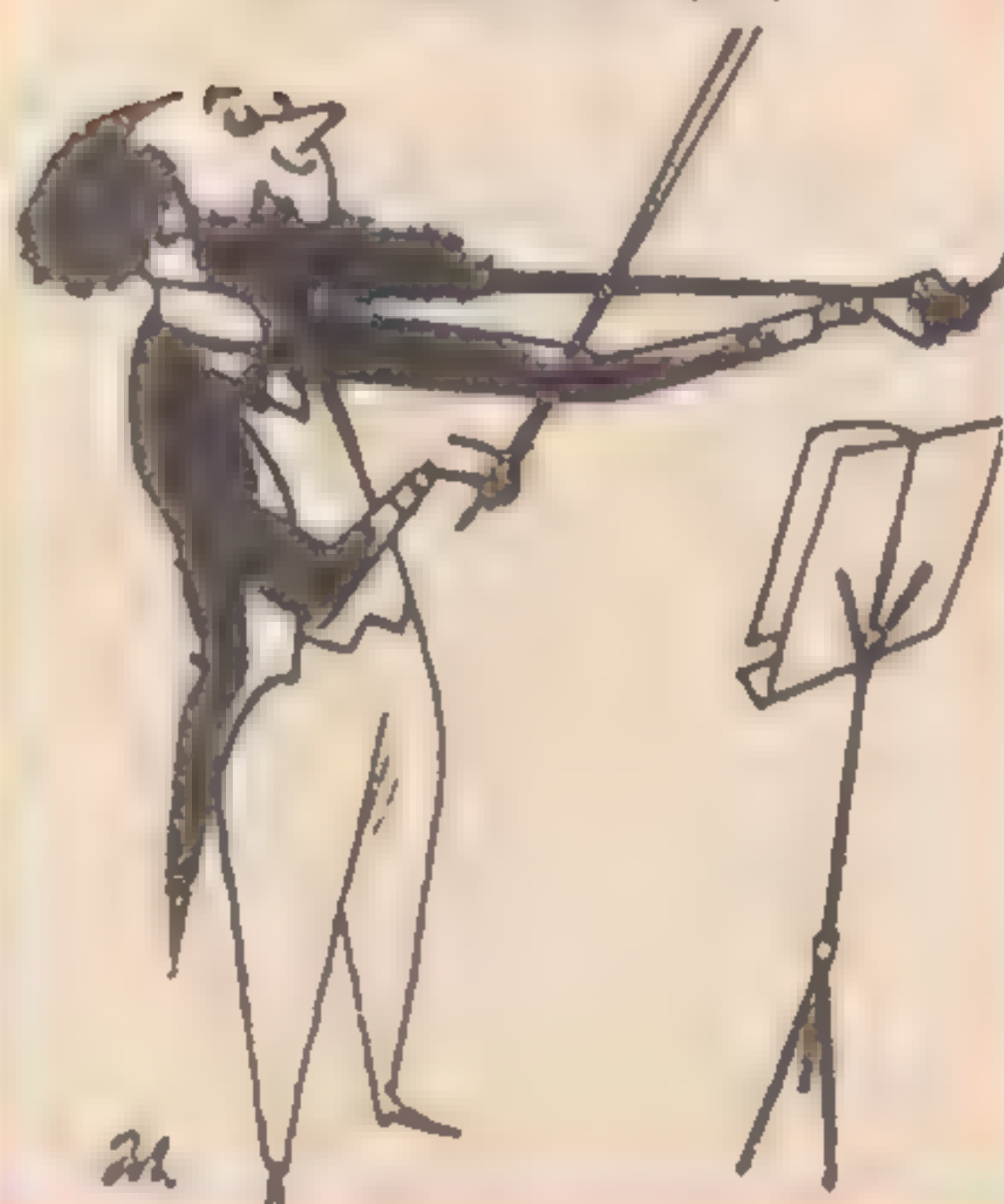
CSÚFOLÓDÓ

Ádám, egér fut a hátán!
 Ági-bági, rossz kalap, ha
 megütik, megharap.
 Boriska! Ad-e tejet a Riska?
 Elek! Hát így neveltelek!
 Gyurka! Kell-e kutyahurka?
 Jakab! Törjön ki a nyakad!
 János! Kell-e hurka májos?
 Jóska! Miért nem kell a sóska?
 Julcsa! Hol a budi kulcsa?
 Katica! Karmoljon meg a cica!
 Lajos! Az orrod olajos!
 Laci! Rúgjon meg a paci!
 Miki! Hát hogy nézünk r , ki?
 Miska! Tejfeles a sipka!
 Péter! Bajuszod egy méter!
 Pista! Pislag a galuska!
 Rebeka, hájas a dereka!
 Zsiga! Fejeden egy csiga!

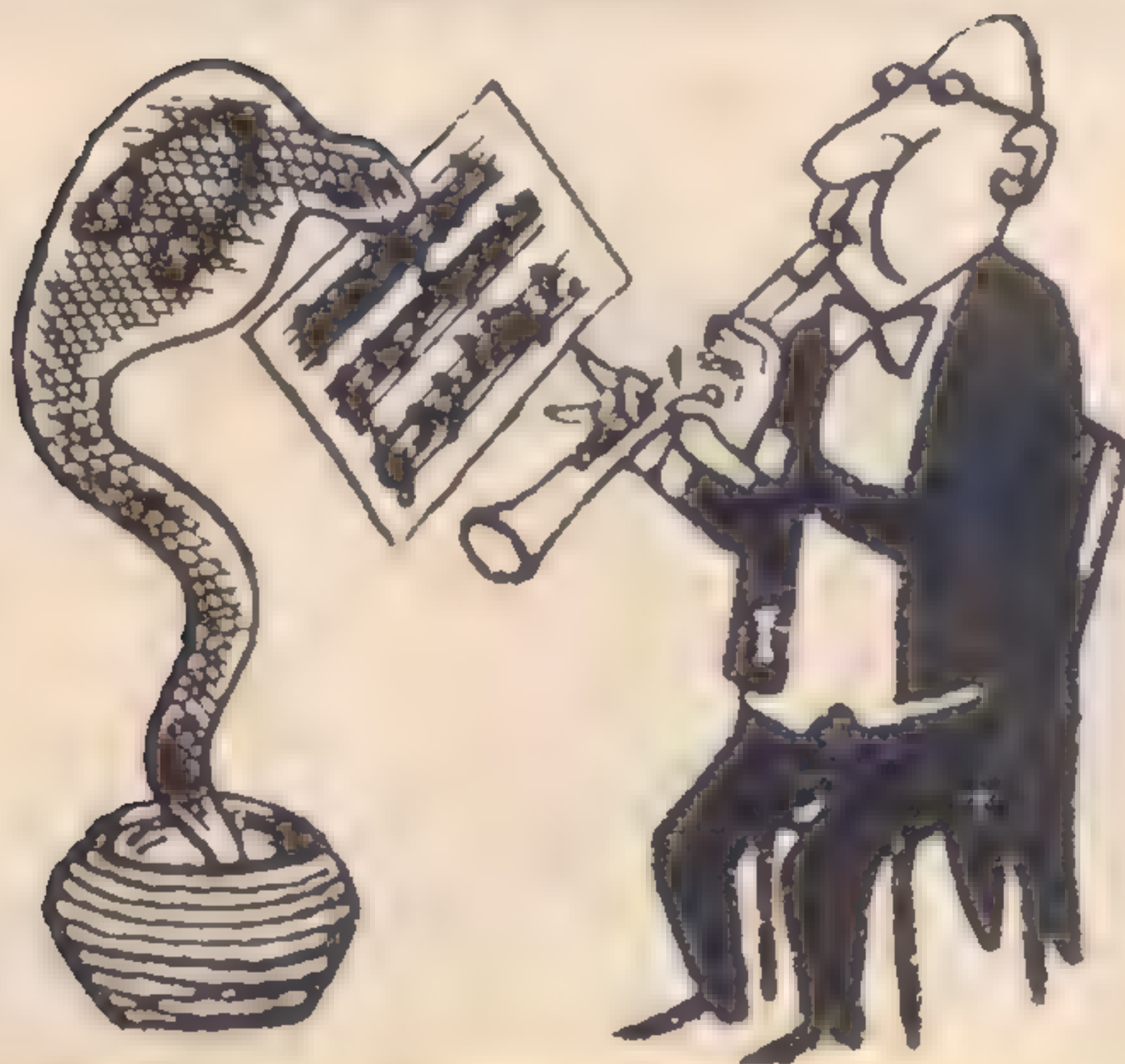
NAGYTAKARÍTÁS

SZAKÁLLOFON

FURULYABÜVÖLŐ

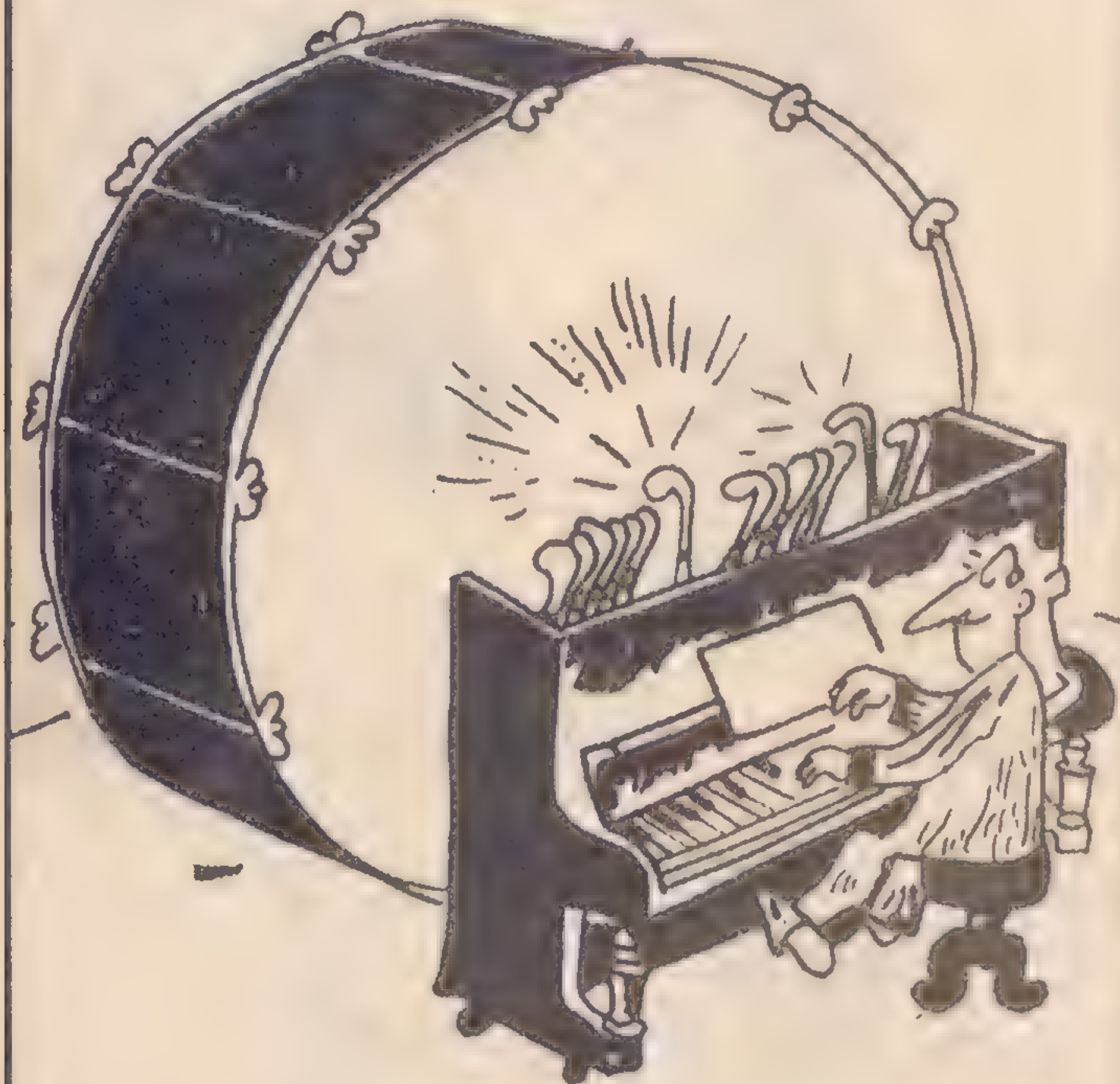

NAGYON NAGYBÖGŐ

PAMPARA PAM PAM...

Elhivatottság

— Ha a fene fenét eszik is, be fogom bizonyítani a kar-
nagy úrnak, hogy én mégiscsak dobos vagyok!

Technikai szünet

— Frütyhal Belefáradtam!

Pörgettyűs hangszer

— Amikor játszani szeretnék, akkor kell zeneóra járni.

Zsóti

is

velünk

jön?

— Te most itt ülsz és olvasol!

— Igaz. Én most csakugyan itt ülök és olvasok.

— Na, de a kirándulás... Mára beszéltük meg.

— Óh, igen... Csak menjetek. Én azóta más ember lettem. Az már a ti dolgotok, hogyan számoltok el a lelkiismeretetekkel.

— Álljon meg a menet! A kirándulás a Vezekényi ötlete

volt. És különben is... hogy jön ide a lelkiismeret?

— Hát... én például nem tudnám elviselni az ormányos kékcsótányok vádló tekintetét egy életen át. Akiknek fékevesztett természetjárás közben eltapossátok a hajlékát. Nem, én ebben a tatárjárásban nem veszek részt!

— Izé... az ormányos kékcsótány kártékony állat. Továbbá viszünk lasztit is. Na gyere...!

— Lasztit! Hogy letörjétek zsenge száráról a réti nyekenyókat? A majolika lepkék fő táplálékát... Nem, barátom. Én nem fogok nyugtalan éjszakákon éhező maiolika lepkék könnyes arcáról álmodni!

— Az erdei salakpályán focizunk. Viszont tábortűz is lesz... Gyerünk!

— Úgy!... Máglyát lobban-tanátok az erdő kisebb-nagyobb jószágának szemeláttára? És ha ez az idegrendszeri megrázkódtatás azt eredményezi, hogy a tarka güzü elveszíti háncskepesztő képességét?

— Sohase volt neki. A háncskepesztés képessége kizárólag a kallantyús güzűnek adatott meg. Ellenben hozhatnád a gitárodát, mert műsor is lesz.

— Értem. Buli a feldúlt természet közepén. És akkor hogyan hallja meg éhező fiókáinak tuszmákolását a kopasz-

nyakú gödölyemadár?

— A kopasznyakú... há-há!
Hát nem tudod, hogy azokat a
Cibere Zsófi rendszeresen ete-
ti? Most is hoz magával egy
zacskó rekettyemagot. Na,
jössz vagy nem?

— Hát persze hogy jövök,
hiszen megígértem. Vagy nem?

— Nem tudom... mintha az

imént szabódtál volna egy
cseppet...

— Csakhogy azóta más em-
ber lettem. Végre kinyögted,
hogy velünk jön a Cibere Zsófi
is. Hát ki fogja megvédeni őt
a természet ezernyi apró kis
döge ellen, amelyek lépten-
nyomon zavarják a felüdülni
vágyó túrázót...?!

FÜSTÖLGŐK

— Nézzétek, hogy
szennyezi a levegőt!

— Nézzétek, ezek füstö-
lik tele a levegőt!

Kertészet 2000-ben?

— Jóságos ég! Nemsokára jönnek a nyaralók és a virágos, tarka rétnek meg csak a fele van kész...!

A vaskeeske monológja

Amikor megláttam a napvilágot, még egy karcsú, fémvázás 3'4-es kerékpár voltam. Büszkén csillant meg rajtam a tavaszi napsugár a kirakatban. A végzetem egy kisfiú képében jelent meg. Ő kapott meg valami jó bizonyítvány fejében.

Rajtam tanult meg kerékpározni, többet voltunk a földön, mint a levegőben. A szép fényes zománcom már a múlté, teljesen leverten élek. Már hallani a csámcsorást, ahogy a rozsdá eszi a vázamat. Azután pénzszerzésre használt vagy valakit vagy valakik csomagjait (iskolátáskáit) szállította rajtam hazáig.

A legjobban az fájt, amikor a csengőmet egy gombfocicsapatért, a pumpámat egy magnókazettáért cserélte el. Most olyan csupasz vagyok, mint egy nudista-strandon a főkabinos.

Elvitt magával a kerékpáros vándortáborba is. Mondhatták neki, ne vigyen az erdőbe, csak azért is! Aztán hiába kiabált rám kedvesen a gyilkos galóca: „Vigyázz, tüske!” Én már csak annyit mondhattam, hogy kösssssz! Kifújtam utolsó levegőmet a gumijaimból. Ő lapos pénztárcával, én pedig lapos gumikkal jöttem haza. Most talán lesz egy kis nyugalmam, hiszen segédmotoros kerékpárra vágyik és engem a padláson akar tárolni.

Tegnap többször hallottam, hogy rólam van szó, meg valami MÉH-ről. Lehet, hogy ő lesz az új gazdám! Ki lehet az a MÉH?

Csakugyan?

(A MAGYAR VASUTAS C. LAPBÓL)

Továbbutás

A kalauz ellenőrzi a jegyeket, s egyiküket figyelmezteti:

— Uram, az ön jegye Baselba szól, a vonat azonban Bernbe megy.

— Csakugyan? És mondja, gyakran előfordul, hogy a mozdonyvezető eltéveszti az irányt?

Jegy

A kalauz kéri a jegyeket. János bácsi rémülten kutat, hol egyik, hol másik zsebében. Közben hajtogatja: bocsánat, pedig valahova ide tettem.

A kalauz magában mosolyog: meglátja, hogy a jegy ott van az öreg kalapja-szalagjába tűzve.

— Na, jól van, most az egyszer megbocsájtom. Tessék leszállni, megérkeztünk.

Az öreg hálás köszönetek közepette leszáll. A kalauz nevetve utána szól:

— A jegy ott van, a kalapja mellé tűzve!

— Ez itt? — bök a kalapjára János bácsi. — Ez a múlt heti.

Tájékozódás

A vonat étkezőkocsijában egy férfi alaposan felönt a garatra és nem talál vissza a helyére. A jegyvizsgáló segíteni akar:

— Nem emlékszik semmire, amiről fölismerné a kupét?

— Várjon csak! Most jut eszembe: az ablak előtt rétvolt, és a réten tehenek legelésztek...

Most van-e szünet

Az állomáson egy férfi áll és meredten bámulja az órát. Elmegy előtte a barátja és megkérdezi:

— Kire vársz?

— A feleségemre!

— Nem, azt mondtad tegnap, hogy csak holnap érkezik?

— De igen, de holnap nem érek rá kijönni...

Útkanyarok

KICSI KOCSI

A kereskedő megkérdi az új autótulajdonost:

— Nos, hogy tetszik az új kocsija?

— Megjárja, csak a lábujjamat szorítja egy kicsit!

NEM HAGYJA MAGÁT

Az autóvezetési vizsgán az egyik jelölt a következő kérdést kapta:

— Mondjuk, megtett háromszáz métert, amikor észreveszi, hogy nincs slusszkulcsa. Mit csinál?

— Előbb jobbra fordulok, megállok, kiszállok és jól behúzóok annak, aki egész idő alatt maga előtt tolt.

„T”

— Hogy halad a feleséged

az autóvezetésben?

— Nagyszerűen. Az utak már kezdenek arra kanyarodni, amerre ő akar menni!

Bernáth Péter, Miskolc

SZABÁLYSÉRTÉS

A gépkocsivezető nyolcvan kilométerrel száguld át a városon. A rendőr megállítja.

— Miért száguld ekkora sebességgel? Nem látja a táblát?

— Azt láttam, csak a rendőr elvtársat nem!

IJESZTGETŐ

A csúnya asszony Pestre utazik.

— Kérem, szeretnék egyedül utazni, nem csinálhatna valamit? — kérdezi a kalauztól.

— Én nem — feleli az —, de ön igen!

— Mit?

— Valahányszor a vonat megáll, nézzen ki az ablakon!

BENZINKÜTNÁL

— Mennyibe kerül egy csepp benzin?

— Egy csepp? Semmibe.

— Semmibe? Akkor kérem, csepegtessen 30 litert az autómba!

VILLAMOSON

— Ne tolakodjunk kérem, ez megtelt. A következő üresen jön mögöttünk.

— Az előbbi kocsí vezetője is ezt mondta!

— Na ugye, kérem!

BRAVÚR

— Maga az egyetlen tengerész, aki megmenekült az elsüllyedt hajóról?

— I-igenis!

— Hát akkor gratulálok... Hogy csinálta?

— Jelentem, szabadságon voltam.

Lukács Ildikó, Győr

KERÉKPÁR ELLENŐRZÉS

Rendőr: Hé! Ember! Lapos a

hátsója! Nem mehet tovább!

Kerékpáros: Ha az én hátsóm nem tetszik, akkor legközelebb a Brigitte Bardot-t igazoltassa!

ELSŐ REPULÉS

Egy férfi életében először utazik repülőgépen. Első dolga, hogy odainti a légikísérőt.

— Ejtőernyőt nem kapok? — kérdezi.

— Nem, uram!

— Ez furcsa! A tengerjáró hajón mindig adnak mentőövet, pedig úszni sokkal többet tudnak, mint repülni!

Lukács Lajos, Dunaújváros

MINEK?

Gabi papája autószerelő. Egyik nap Gabi olajat kér édesapjától. Az kérdően néz rá.

— Minek az neked, Gabikám?

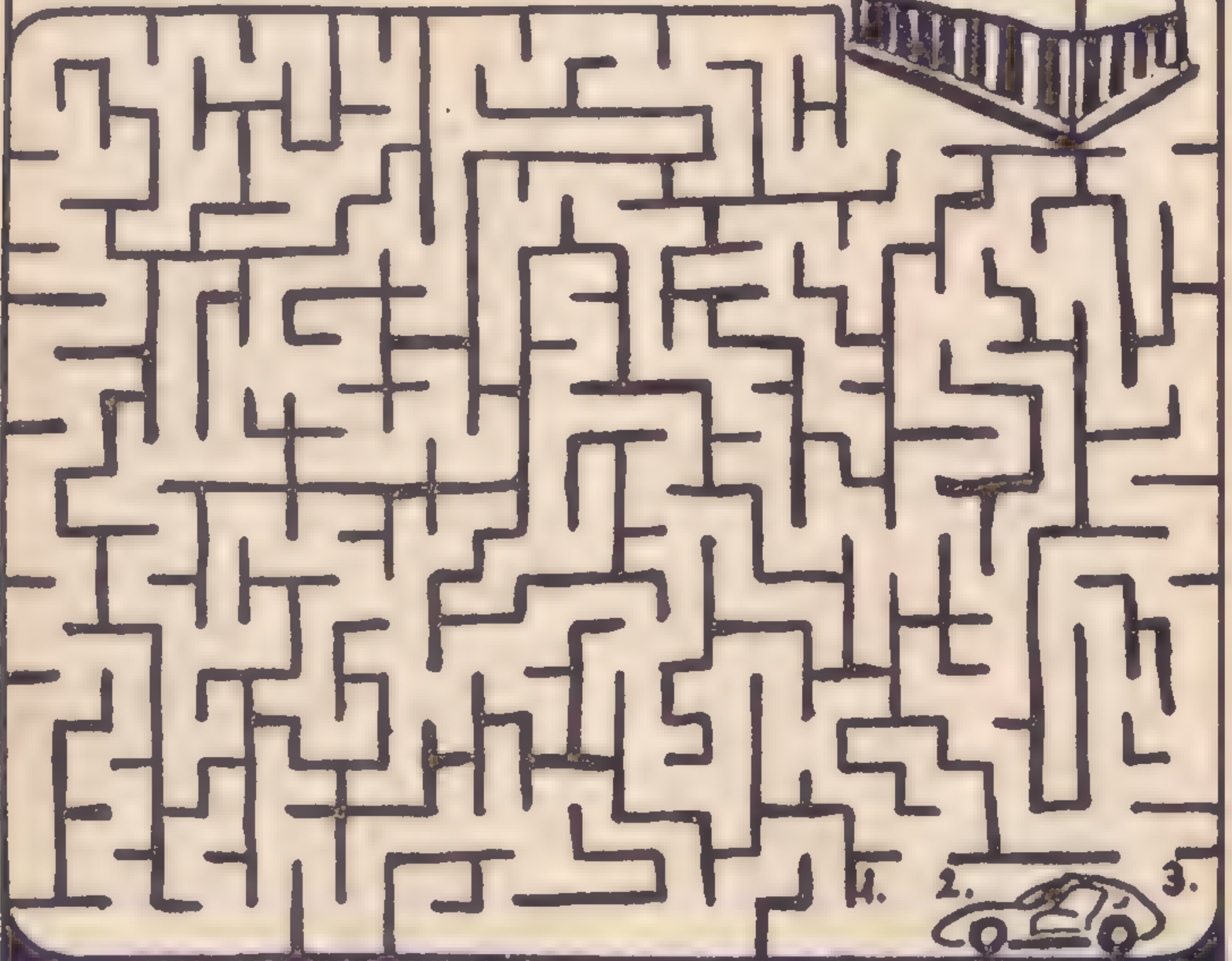
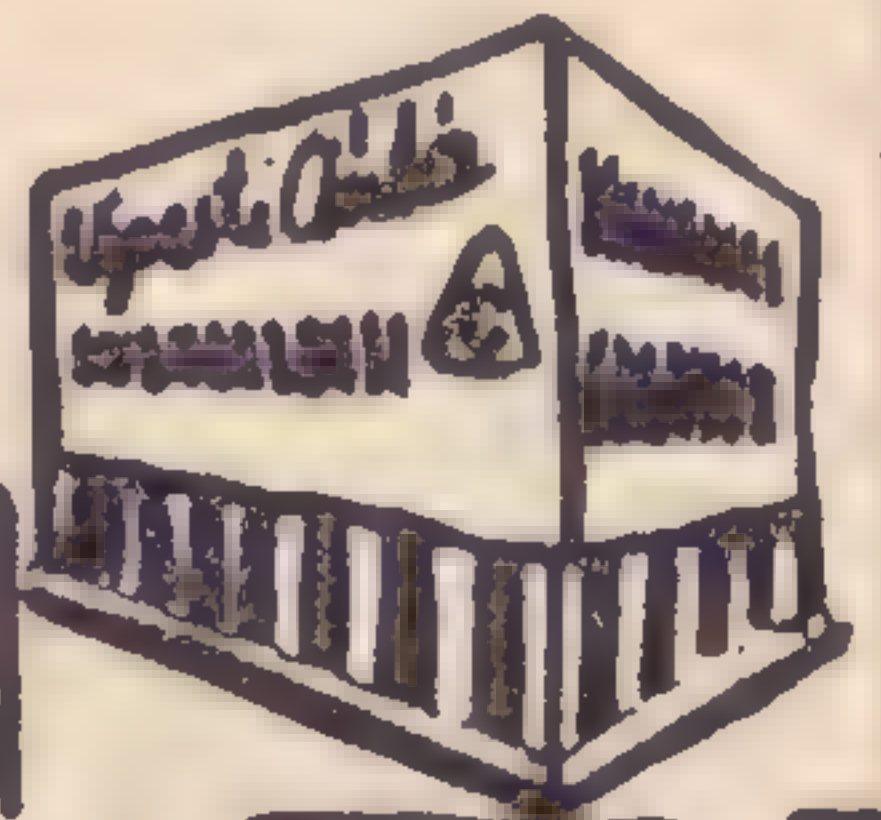
— Anyu az előbb szólt rám, hogy ne nyikorogjak.

A RENDŐR KÉRDEZI

— Miért hagyta cserben áldozatát?

— Szó sincs cserbenhagyásról — feleli a férfi. — Nem tudtam megállni, mert lejtőn történt, a fékem pedig felmondta a szolgálatot.

Idetalálsz?

ÚJPESTI

Centrum Áruház

Jön!

Jön!

Jön!

**A Pajtás
legújabb
kiadványa:
naptáros
zsebkönyv,
sok-sok
humorral,
rejtvénnnyel!**

A HAHOTA-PÖRGETŐ karikatúrák, tréfás fejtörők, anekdoták és viccek mellett külön rejtvénnnyel is szolgál vásárlóinak. Az Express Ifjúsági és Diák Utazási Iroda munkájával kapcsolatos kérdésekre adott helyes válaszok beküldői közül a szerencséséek az Express vendégei lesznek egy-egy érdekes utazáson.

Minden zavaró körülmény kizárva

Vigyázz, pörköl!

KÉT ASSZONY BESZÉLGET

— Láttam a férjedet, mind a két füle le van pörkölve. Mi történt vele?

— Részeg volt, hívták telefonon és a vásalót vette fel.

— No, és a másik füle?

— Öt perc múlva visszahívták.

Túróczy Attila, Tápiószentmárton

IGAZA LEHET

Egy rendőr dülöngélő részegget állít meg az utcán:

— Hová megy?

— Haza. Tudja, szilveszteri mulatságról jövök.

— Ne mondja! Hiszen már nyár van!

— Tudom, tudom, azért sietek. A feleségem már bizonyára aggódik.

Buzási Zoltán, Leninváros

DISZNÓ

Egy részeg sétáltat egy kutyát. Szembe jön a szomszéd, s odaszól:

— Miért sétáltatod azt a disznót?

— Nem disznó ez, hanem kutya! — feleli a részeg.

— Nem neked szóltam, hanem a kutyádnak!

Kálmán Mária, Miskolc

JÁTSZÓTÁRS

— Bácsi kérem, énekeljen nekünk valamit!

— Mit énekeljek?

— Az teljesen mindegy, csak jó hangos legyen!

— Miért?

— Tetszik tudni, rendőroset játszunk és szükségünk van egy részegre!

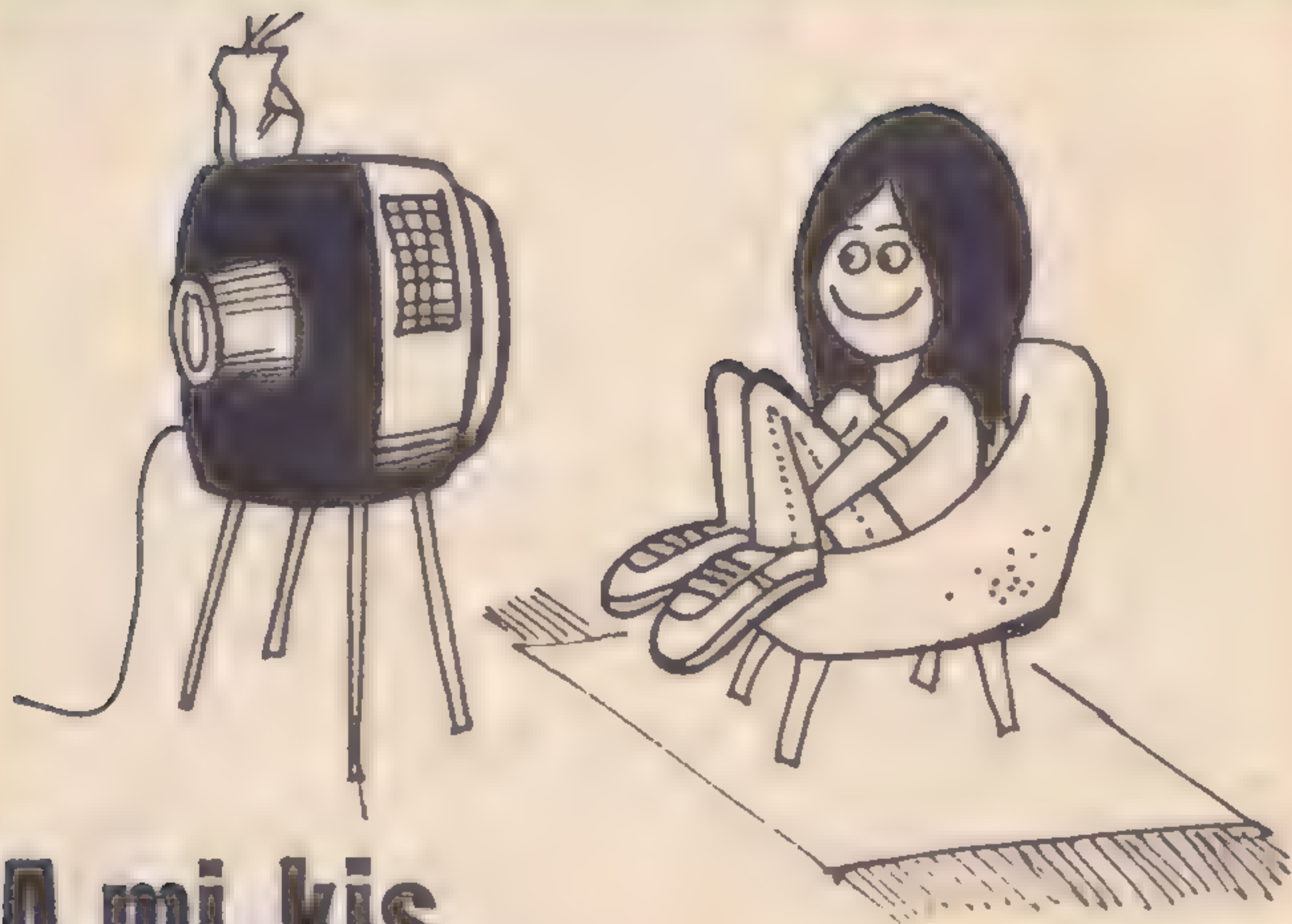
Dér Beáta, Borsodnádassd

DINAMÓ

Részeg kerékpáros igyekszik hazafelé kerékpárnak csak kis túlzással nevezhető roncsán, egyszer csak kiáltást hall a háta mögött:

— Hé ember! Nem ég a lámpája!

— Nem ég? Dinamó nélkül a magáé sem égne!

A mi kis képernyőnk

1. A járni tanuló tárgyak jelentik napjaink egyik legnagyobb tudományos kísérletét. Bende Gúz, hatodik osztályos tanuló — hipnotizáló képessége segítségével — már eddig ötször sikeresen megtanította járni az ellenőrzőjét. Az önállósult tárgyak — bennük az osztályfőnöki intőkkel — va-

lahová végérvényesen elkóboroltak. A felfedező máig is adós még a tudományos kísérlet bizonyításával. A tanári kar izgatottan figyeli a fejleményeket...

2. A cserebogarak halhatatlanságáról eddig is sokat beszéltünk, de nem hittük el. Baddarság volt! A Pappedli-család valamennyi tagja állítja, hogy ezek a bogarak valóban örök életűek, mondhatnánk: ki-

pusztíthatatlanok! Pappedli anyuka hiába üt agyon belőlük tízet-húszat, másnapra a csemetéje újabb példányokkal szerencsérteti. Pappedli anyuka kijelentette: „Vagy a cserebogarak vagy én!” — és elájult a konyha kövén, mert nyolc cserebogarat nem tudott előhalászni a kredenc alól.

3. A sündisznók szerelmi élete meglehetősen bonyolult. Állandóan csak sündisznólkodni szeretnének, de a tüskéik ebben rendre megakadályozzák őket. Néhány vállalkozó szellemű sün-ifjú megpróbálta levetni tüskeruháját, de rájött, hogy akkor fázni fog. A tudományos kísérletek azon irányban folytatódnak: mi a helyzet a távfűtéses környezetben?

Testimonies

Mese, mese, meskete. Gyere gyere, ülj ide! Figyeld ezt a szép mesét, ne verd ki öcséd szemét... Ha nem gügye, akkor bunyós, ettől lesz este „hunyós”! Rövid volt a meskete... Holnap lesz tán veleje?

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

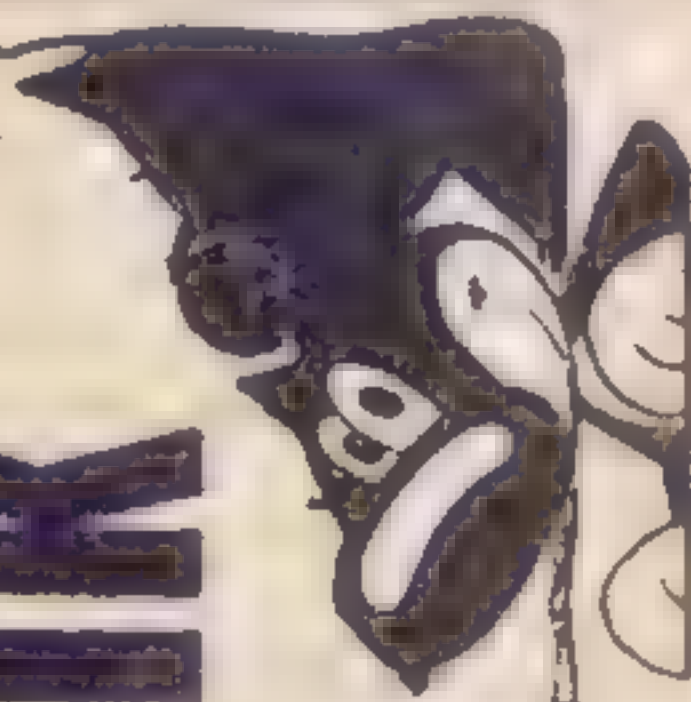
Mai vendégünk: Átlag Családfő, a családügyi miniszter hatvanhatodik helyettese és tanácsadója. Felteszem az el-

ső kérdést: mitől alakulnak ki leginkább a családi viharok? Meteorológiai jelenségek következtében, avagy a napjainkban divatos „ötös-számrendszer” problémáiból adódóan, avagy a mosogatás családi munkamegosztásának eredményeként? Mindenki megnyomhat egy gombot, de nem kap érte libacombot, mert azt nem bírná el a televízió költségvetése és a libahús amúgy is zsíros, nem felel meg az egészséges táplálkozás követelményeinek... Köszönöm, erre számítottunk! A kedves meghívottak oly nagy vehemenciával nyomták a gombokat, hogy a készülék már ki is gyulladt. Energiatakarékos világunkban most majd ennél a tűznél sütjük ki: milyen is a jó család?

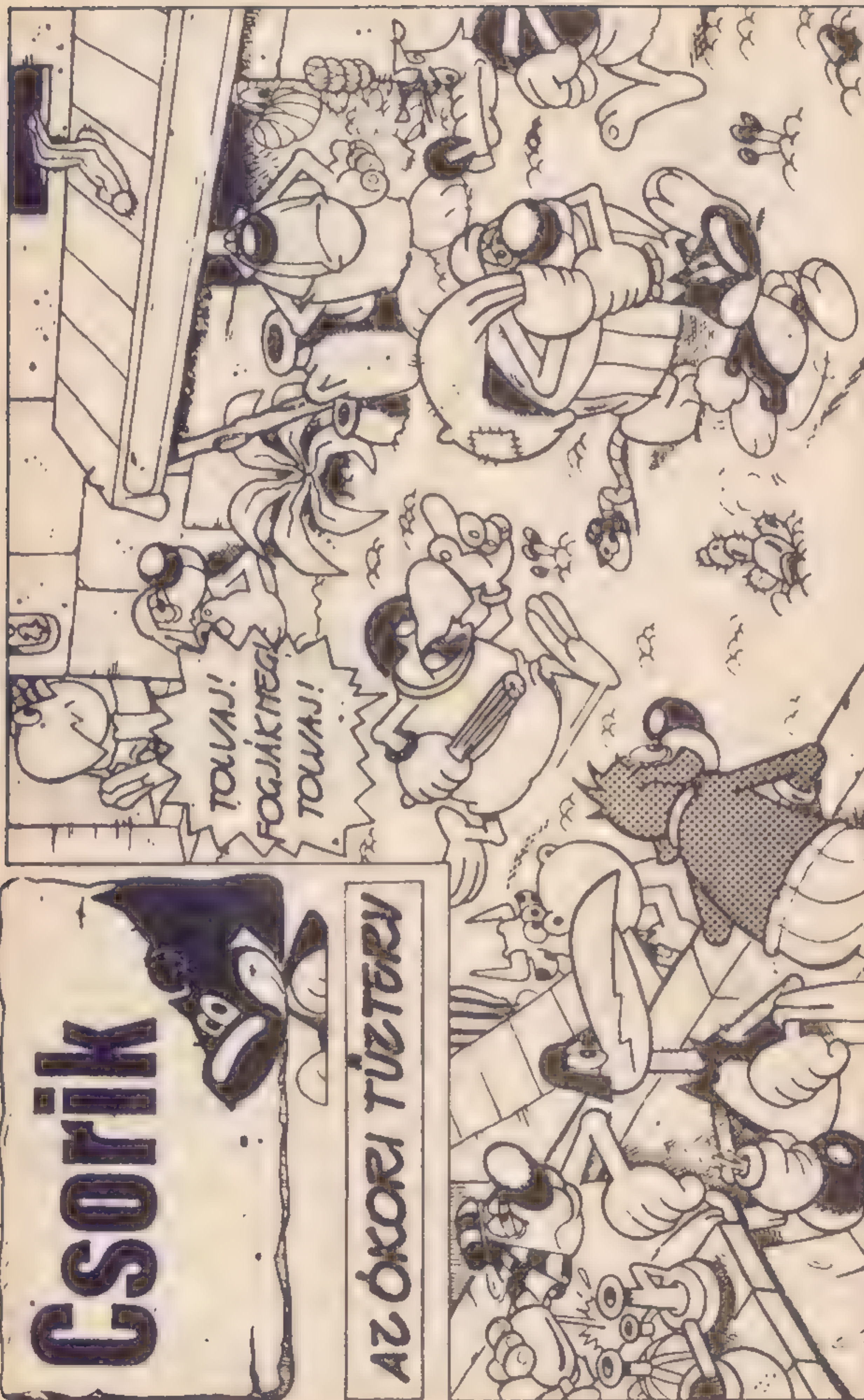
Benutzer und Kolben

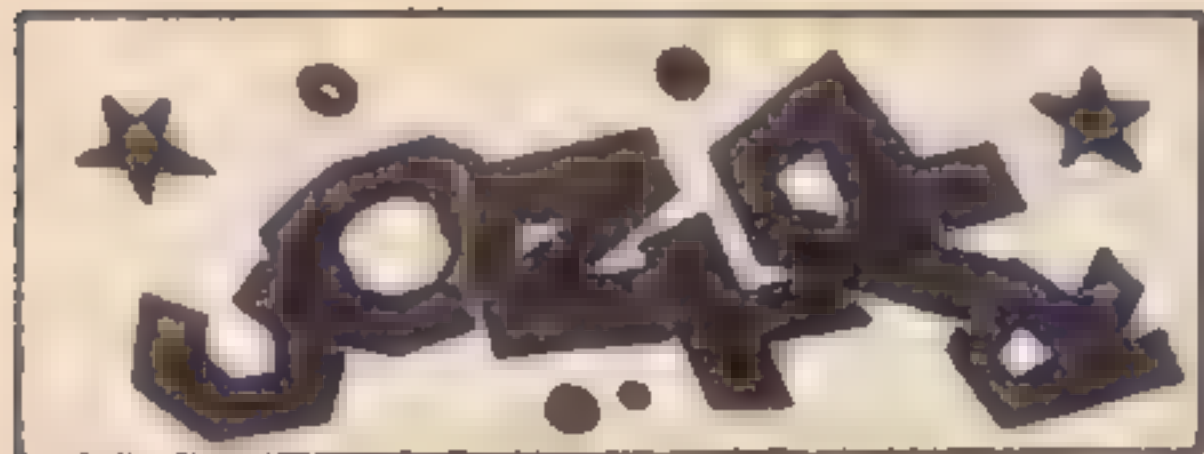
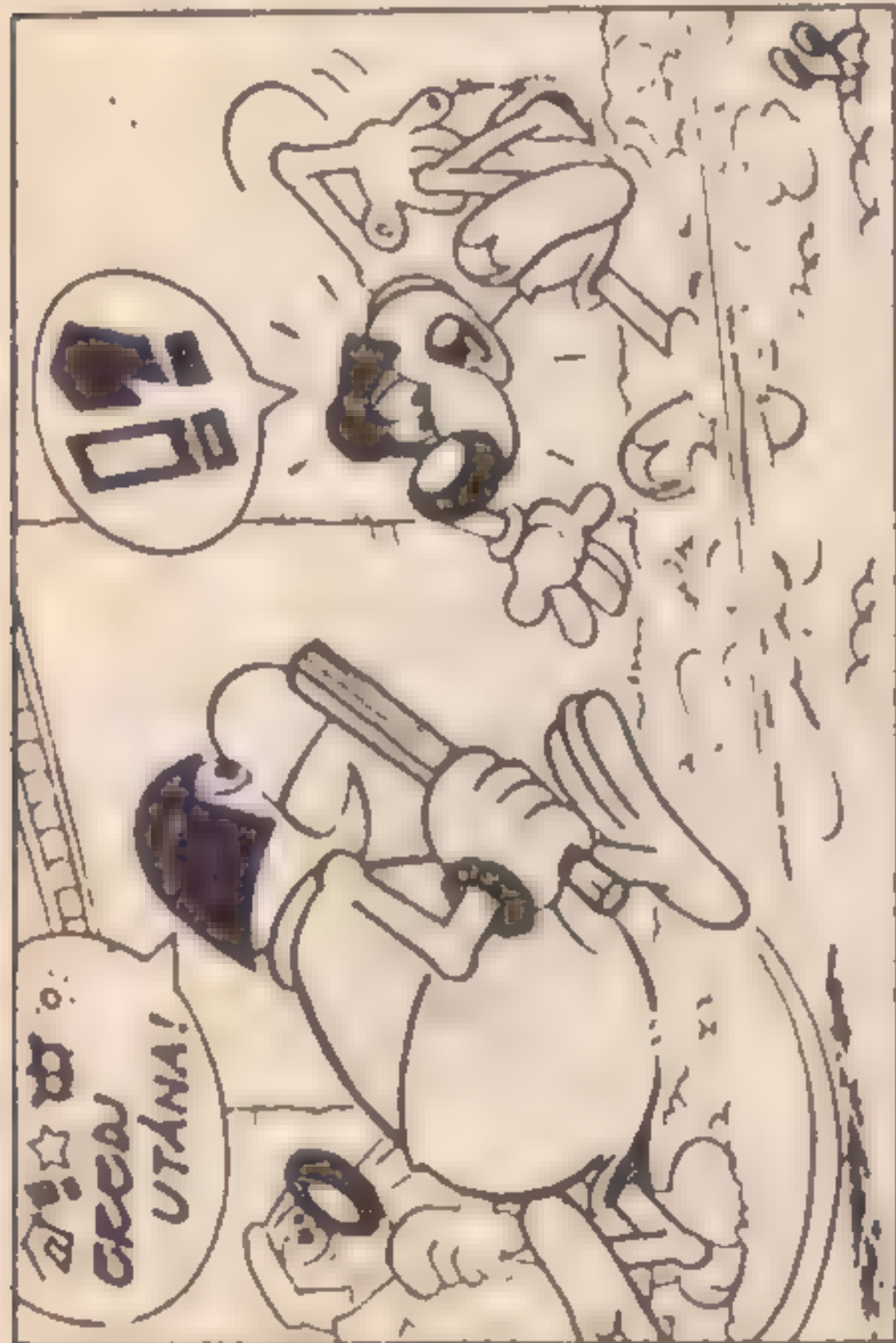
Keverem, kavarom, kutyu-
lom, mixelem! Egy kis vér, egy
kis fény, egy kis dal, egy kis
szerelem... Szegény Menő
Manó! Mindig nekiindul, hogy
majd jól szórakozzon ezen a
koktélon, tele van lelkesedés-
sel és várakozással, s aztán
hol lezuhan, hol megfullad, hol
széttépik és — VÉGE. De ő
legközelebb újra itt lesz. És
mi? Mi is ott leszünk a kép-
ernyő előtt! De minek?

CSORIK

AZ ÓKORI TÚZTERV

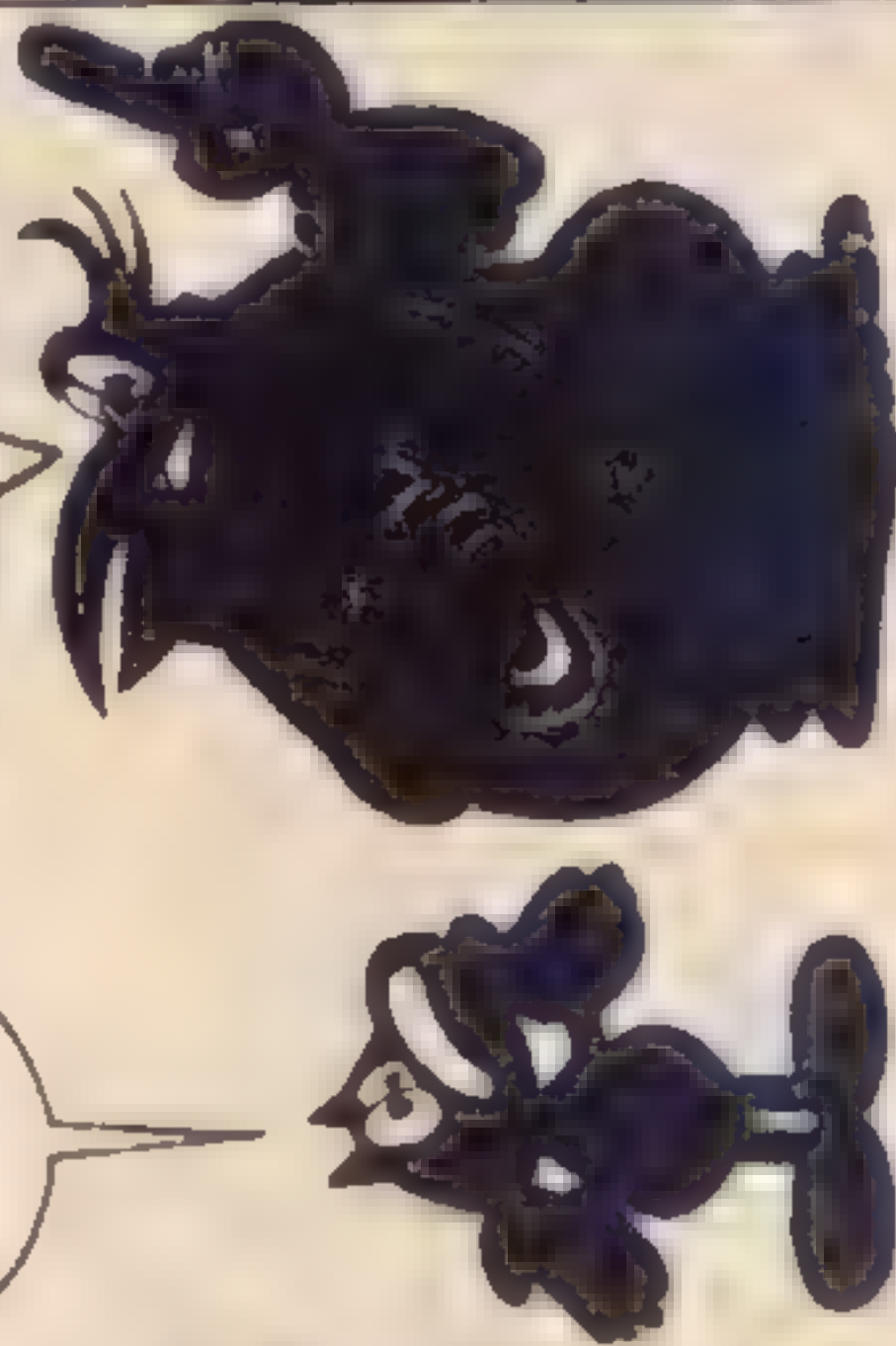

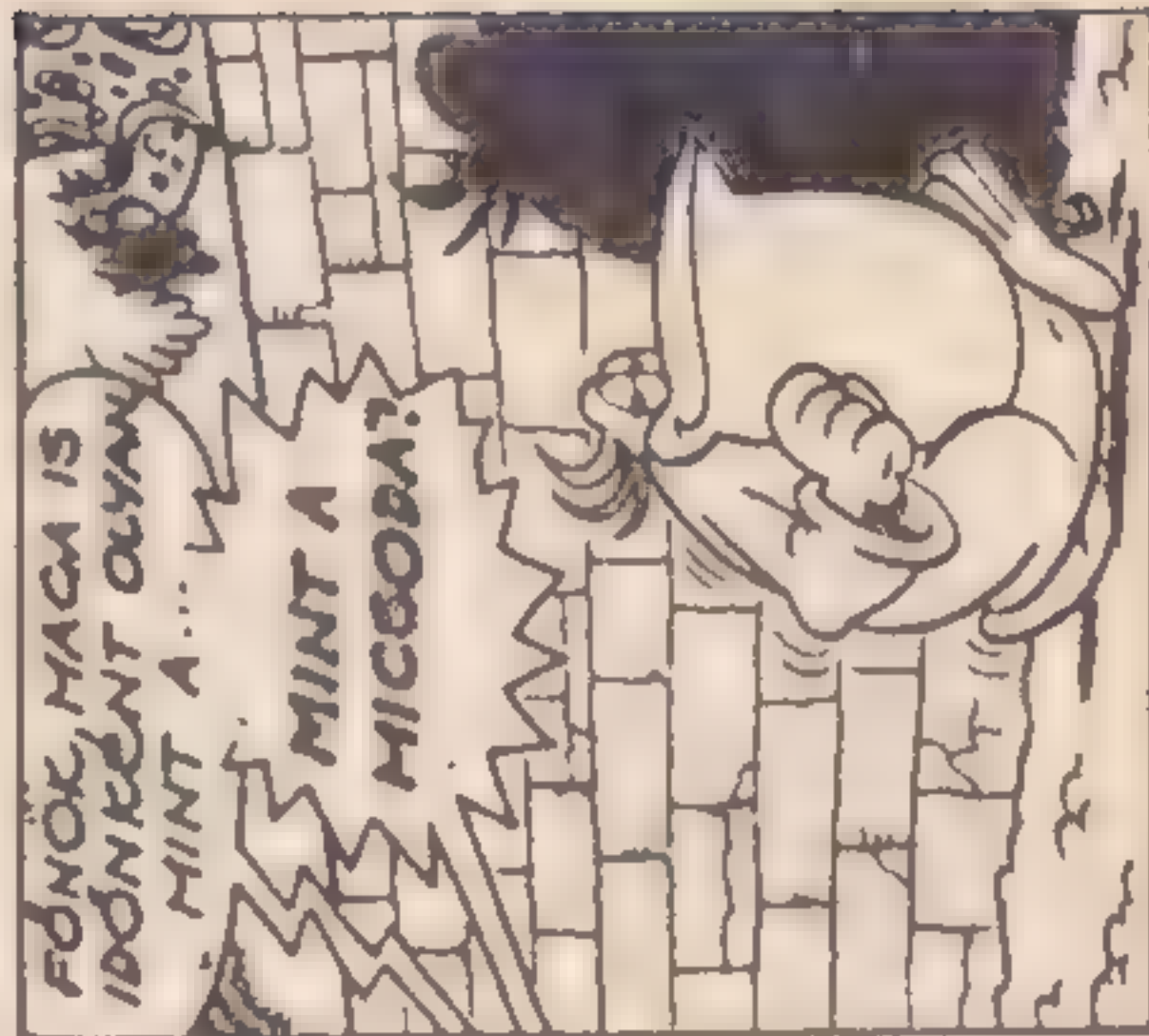
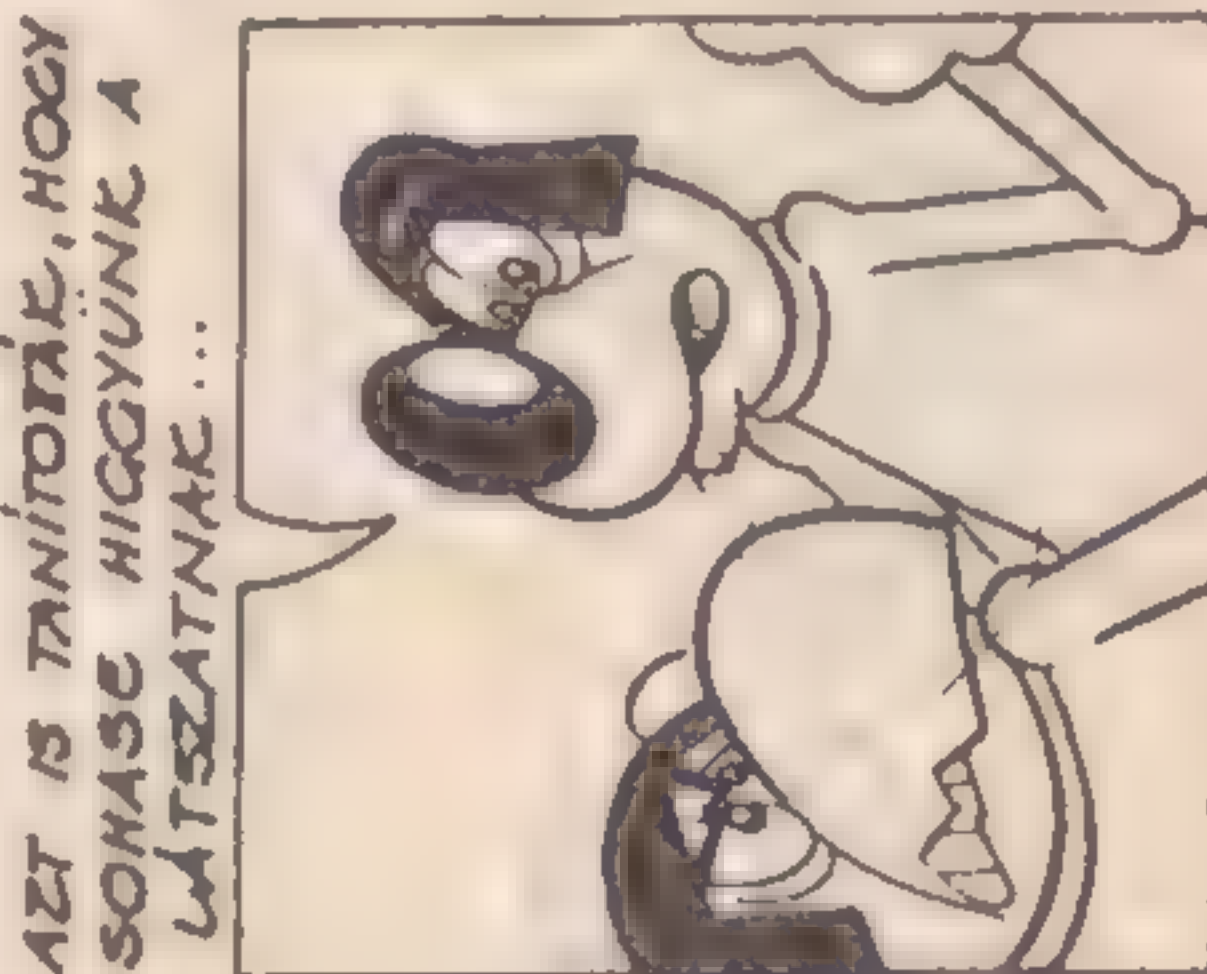
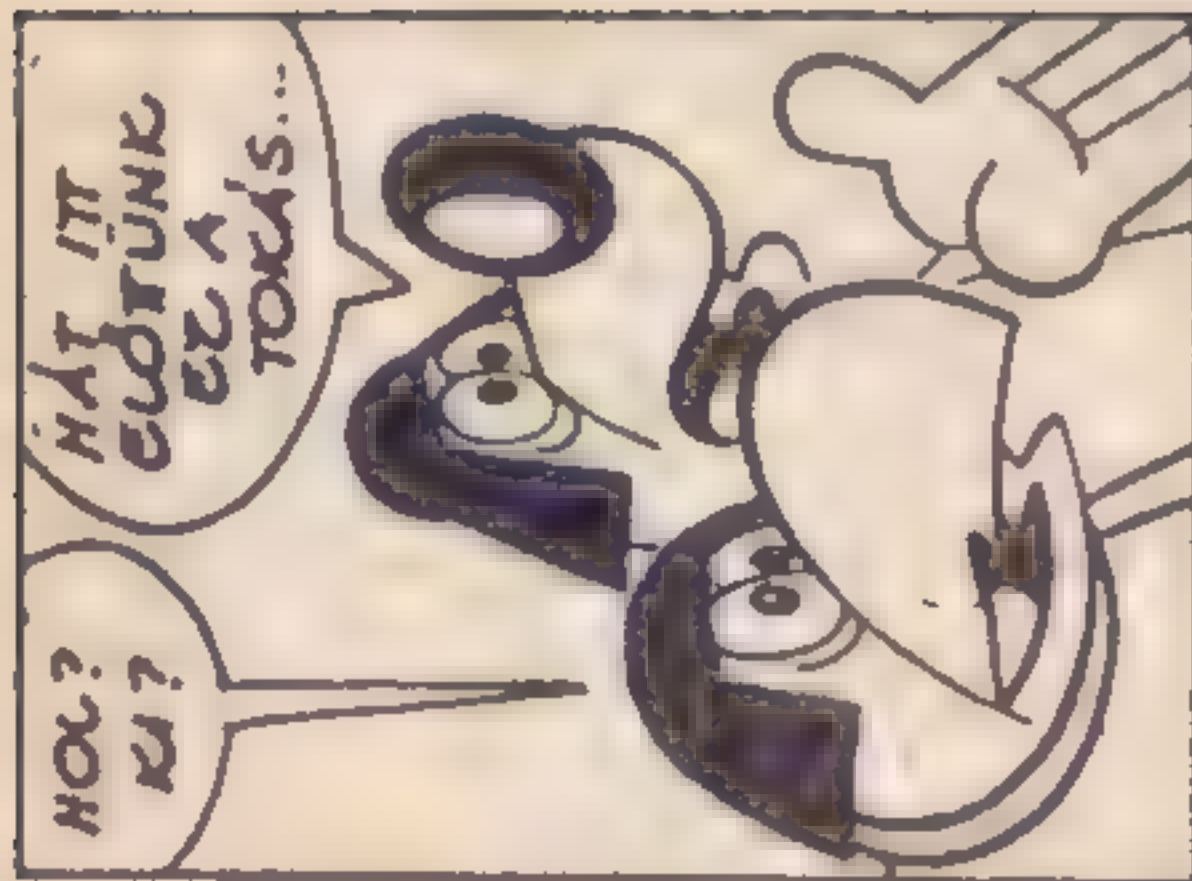

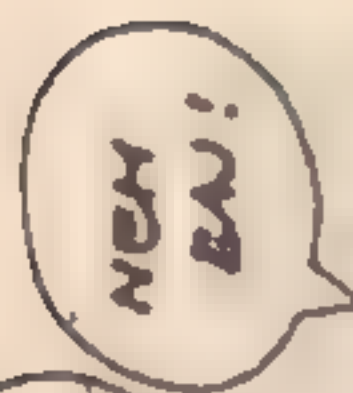

A TŰZIJÁRÉK ALAPTERVEJE!

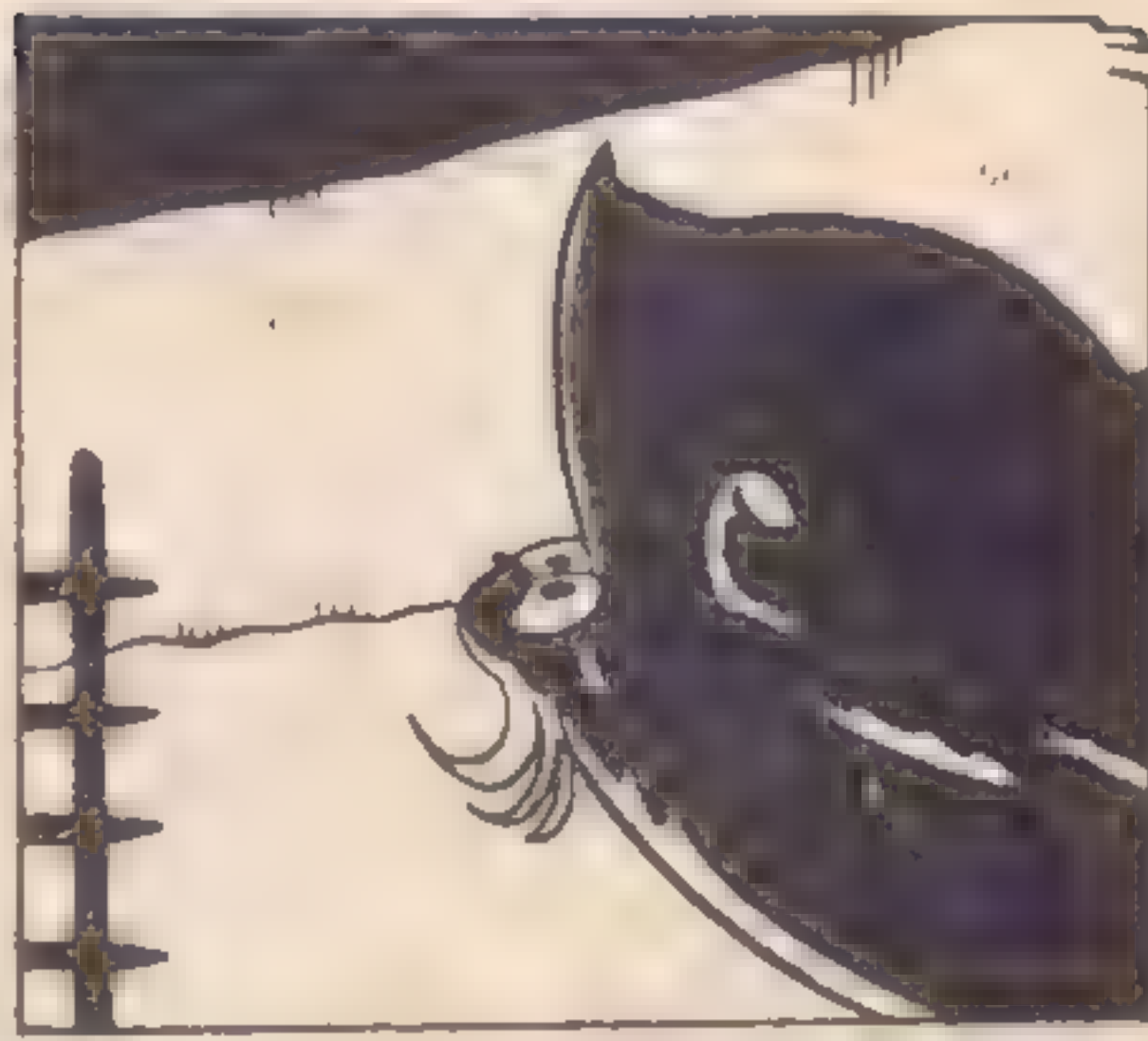
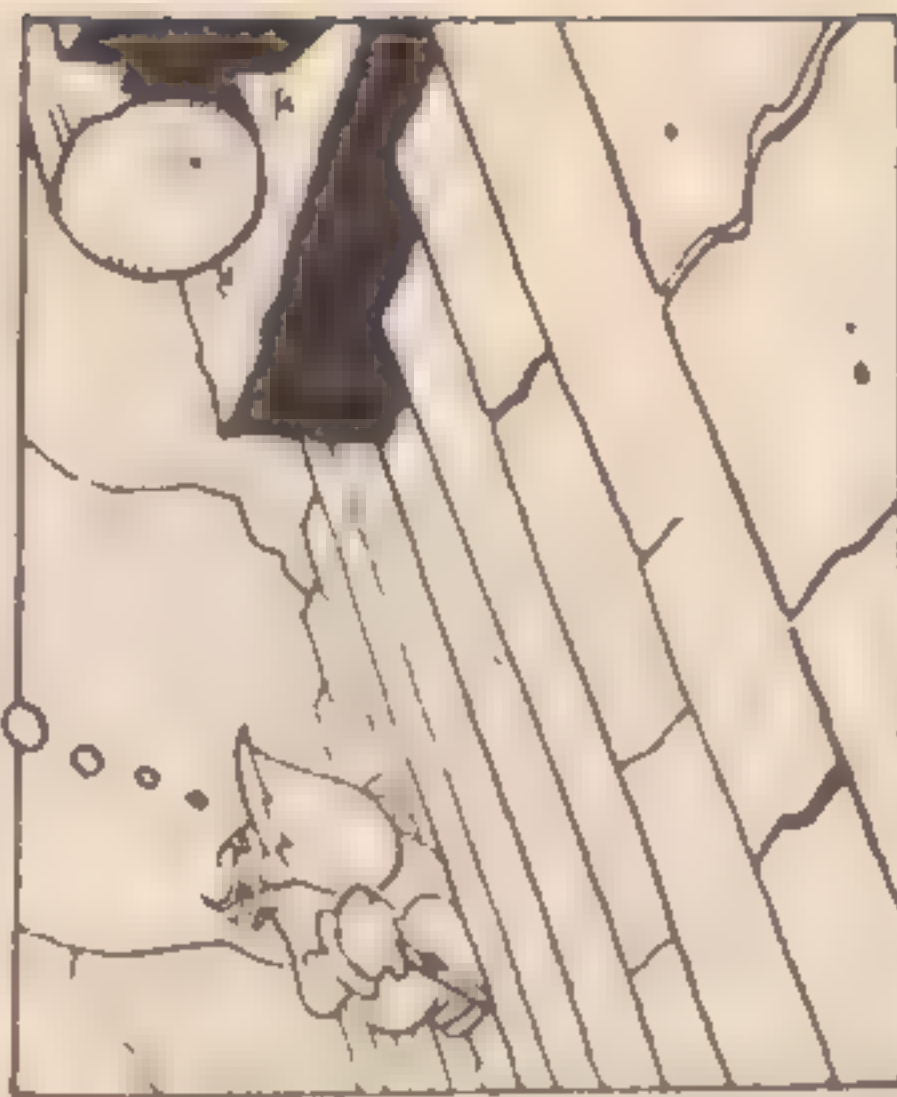

NE MENJEN ODA,
A TEMPLOM BO-
HOKBAN ÁLL!

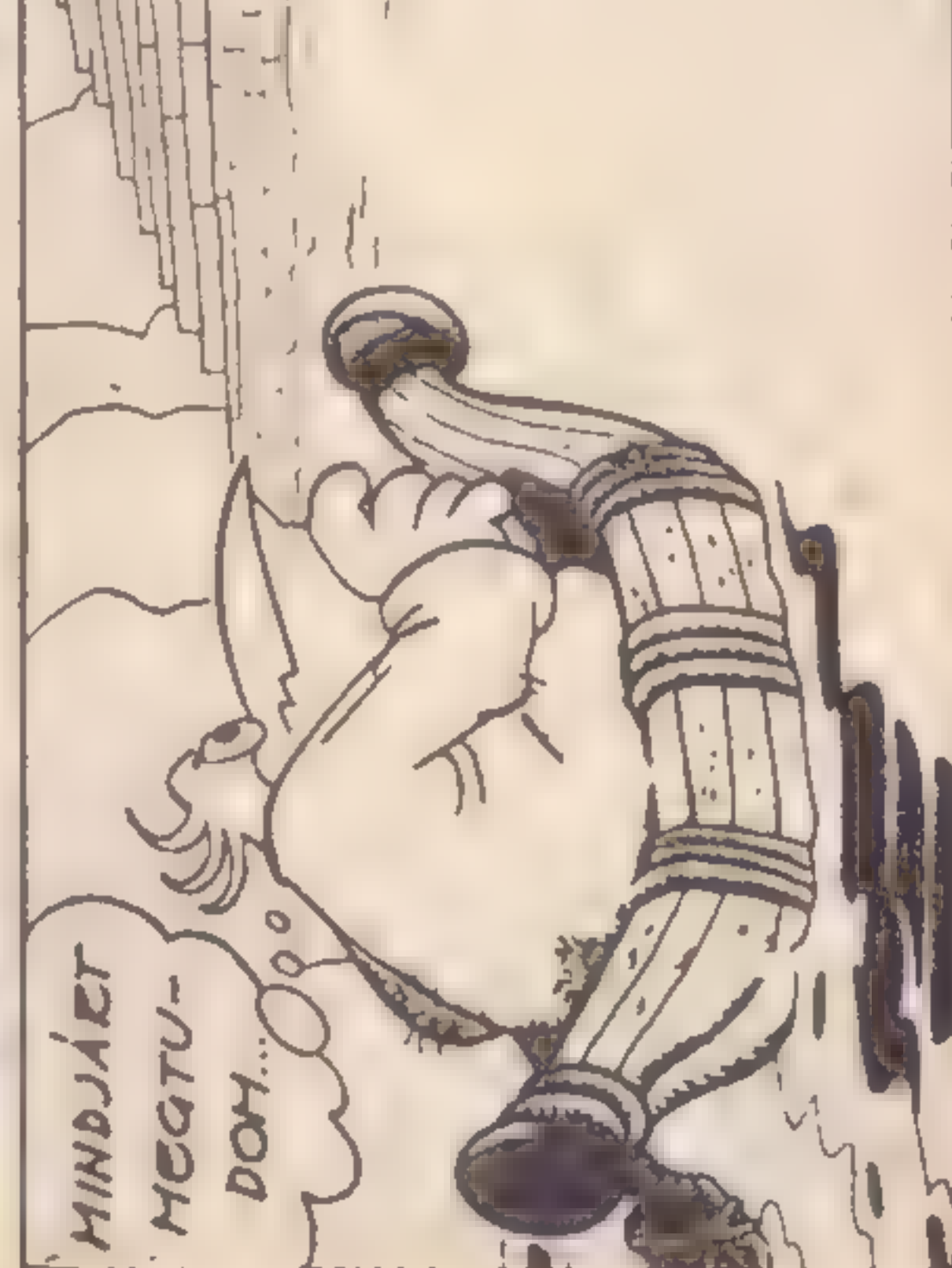

HA SIKERÜL VALAMIT
KIDERÍTENEM EBBEN A
RÉGI KÖHAGYASBAN.

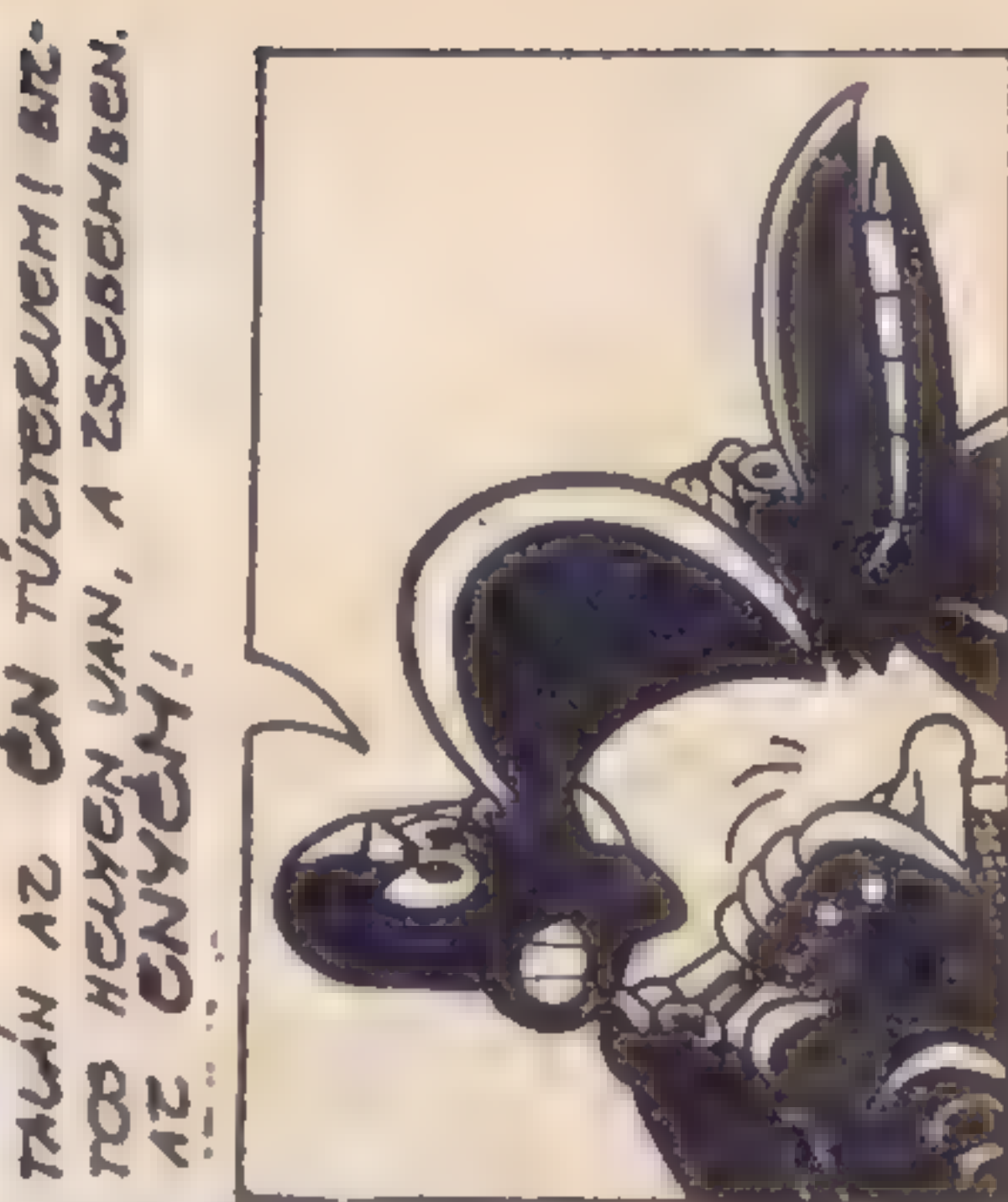
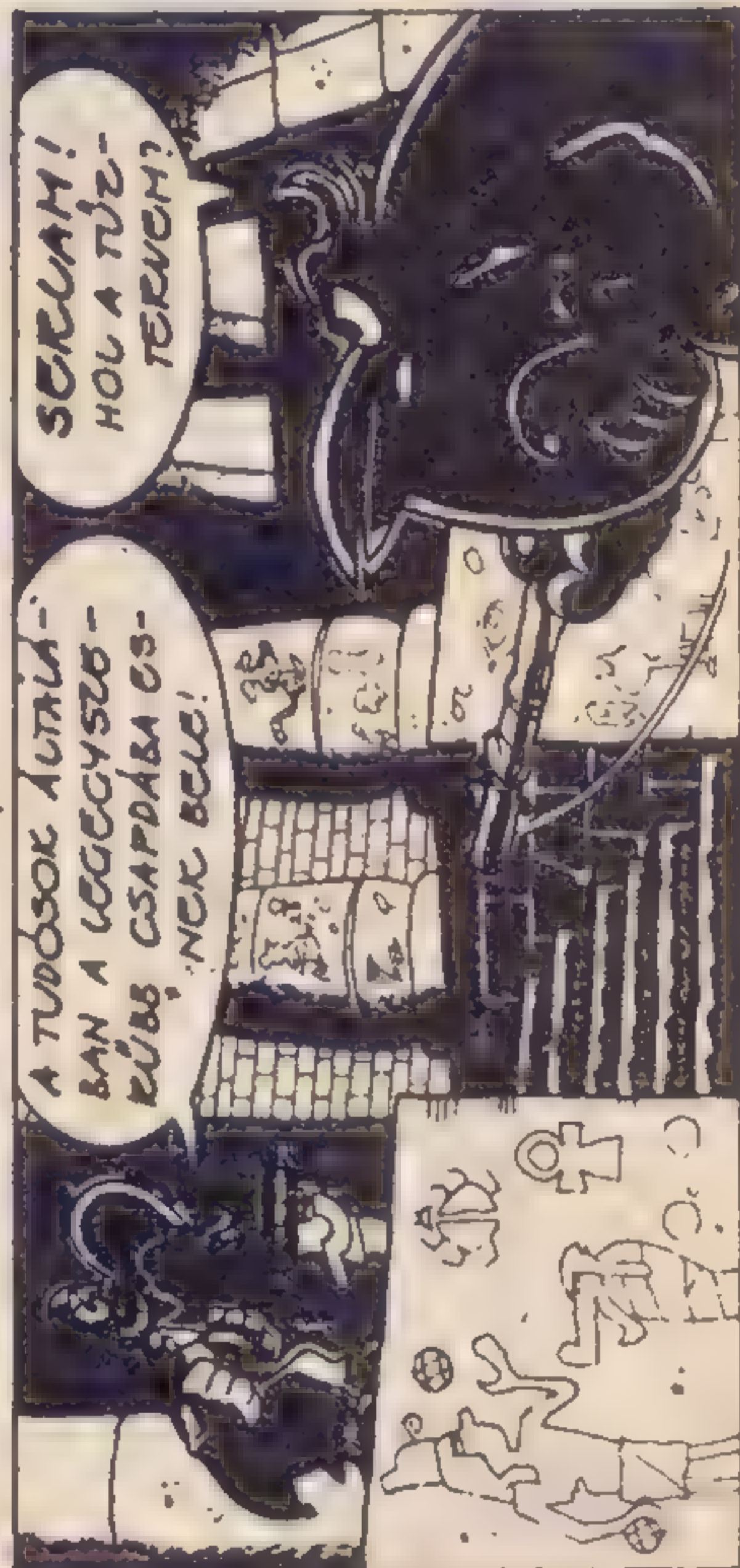
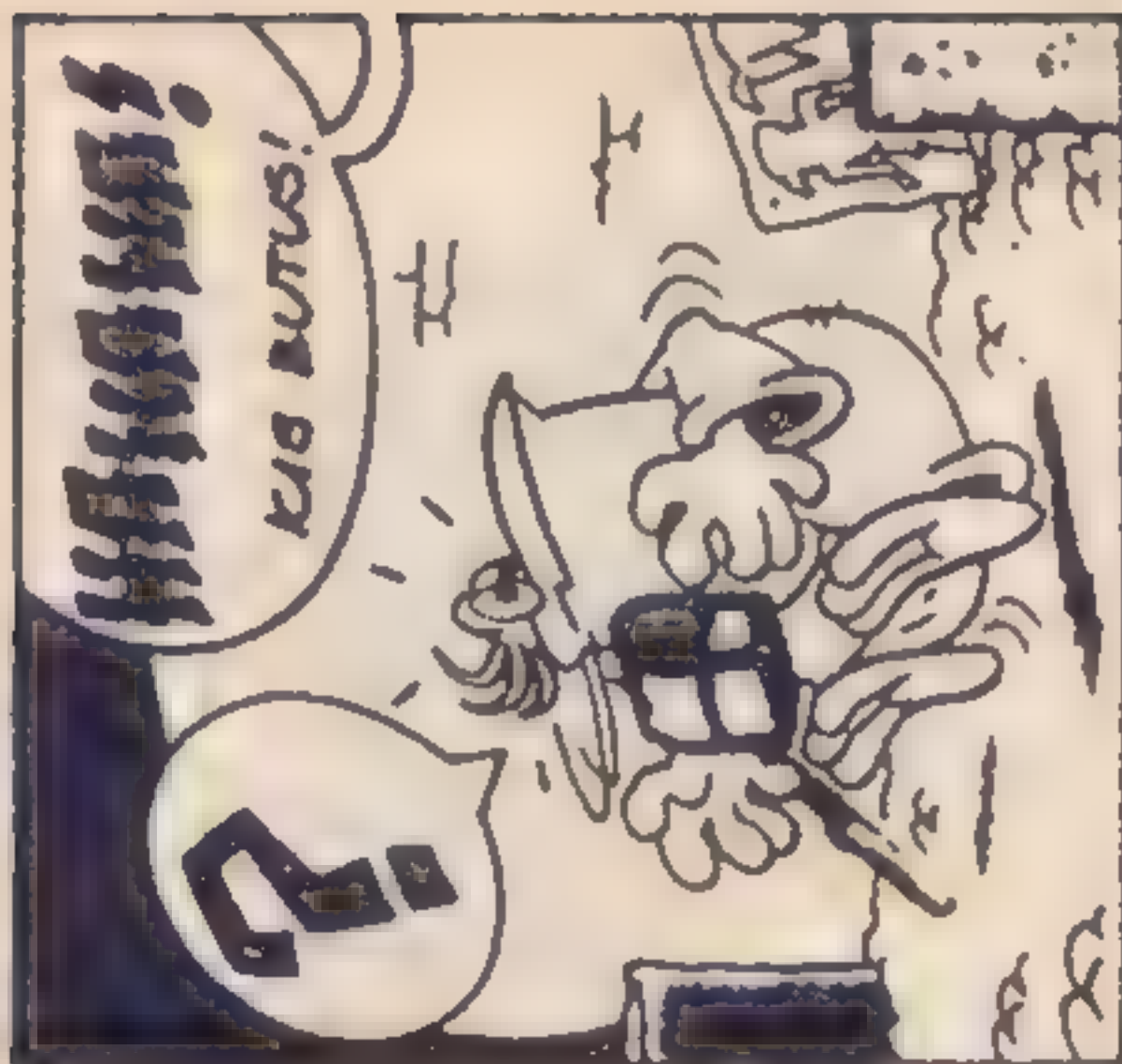
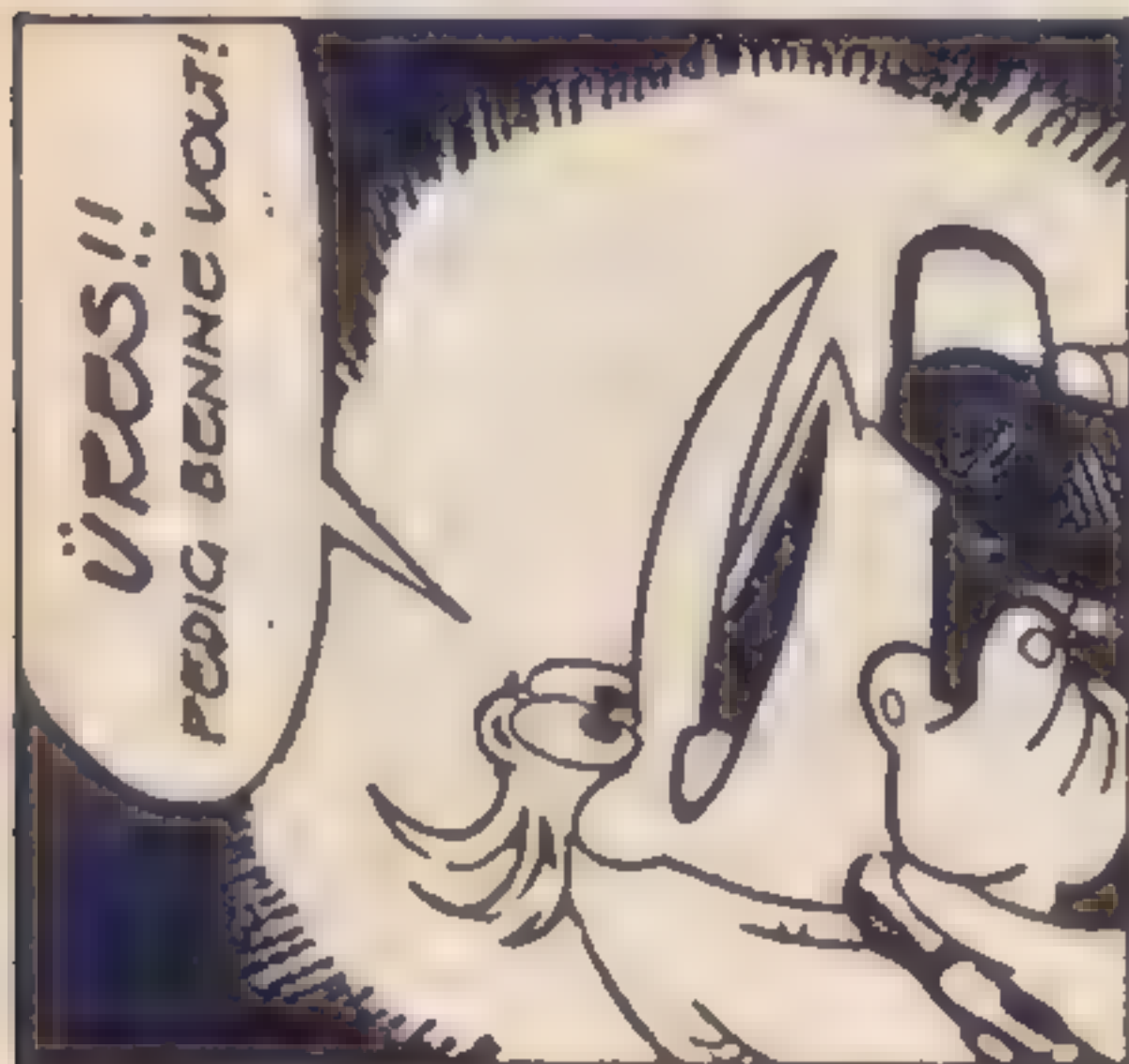

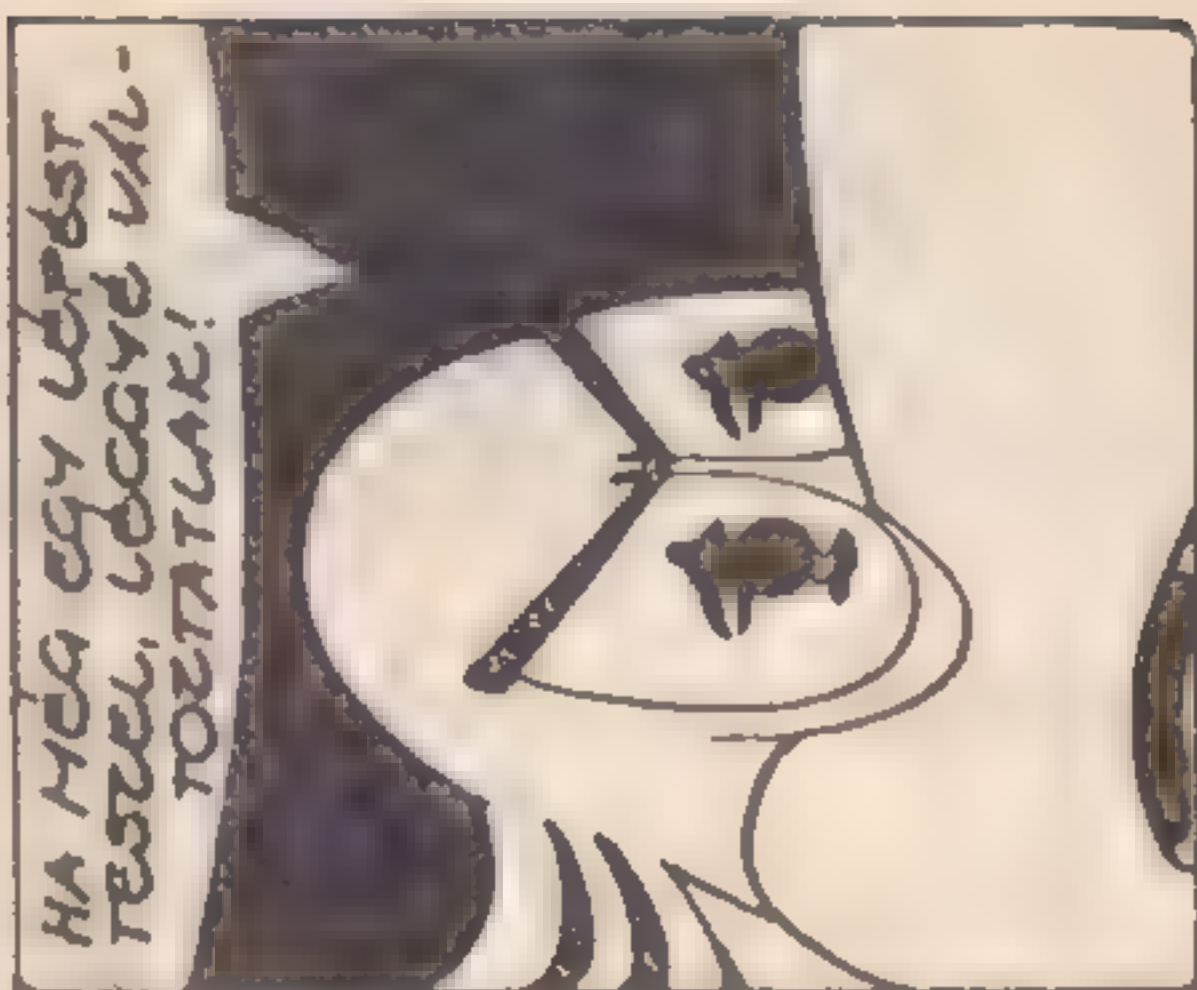
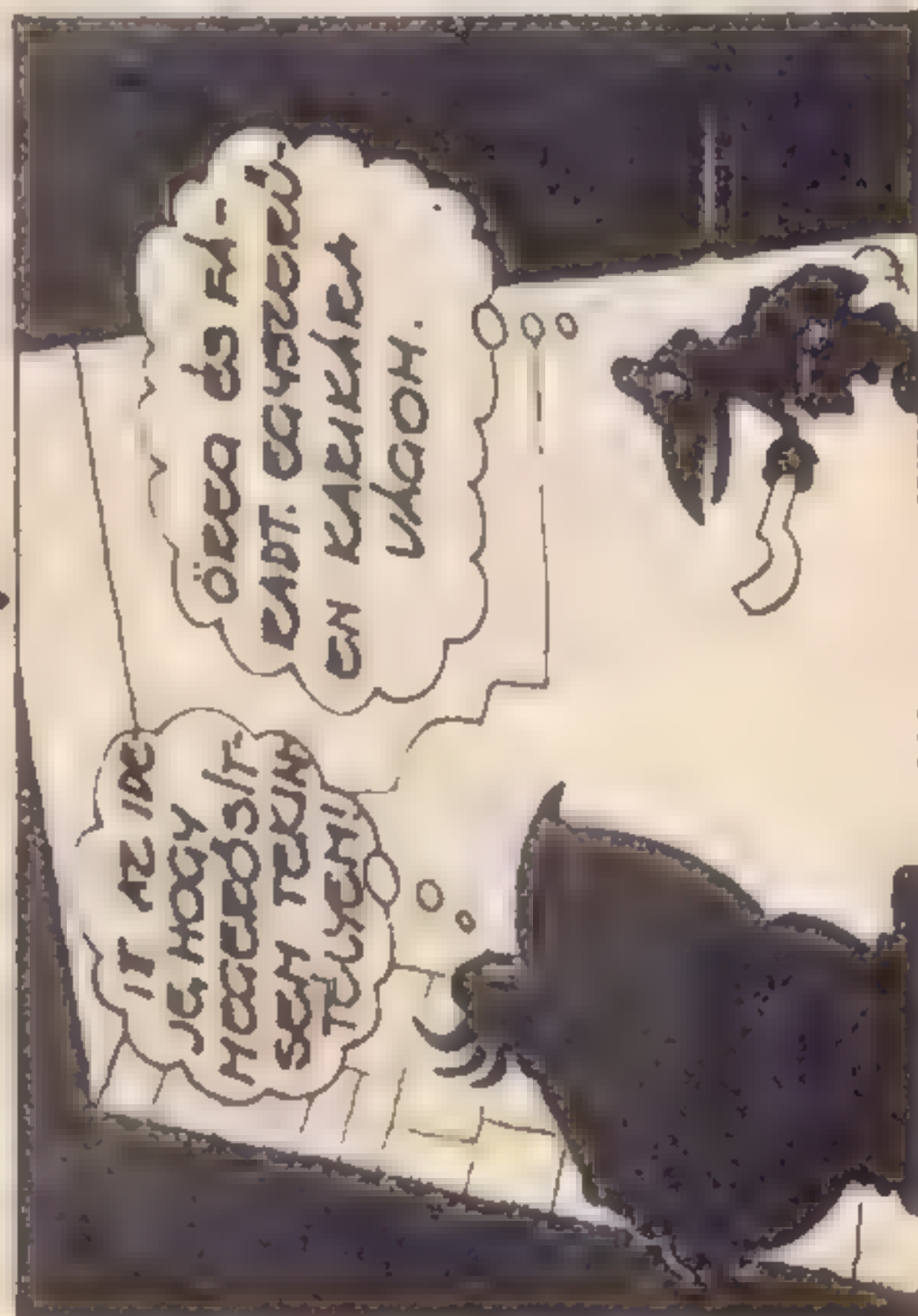
SZALAM...

MINKET
AKAR HEG-
SEMMISÍTENI
SZEL A TŰZ-
TERVVEL?

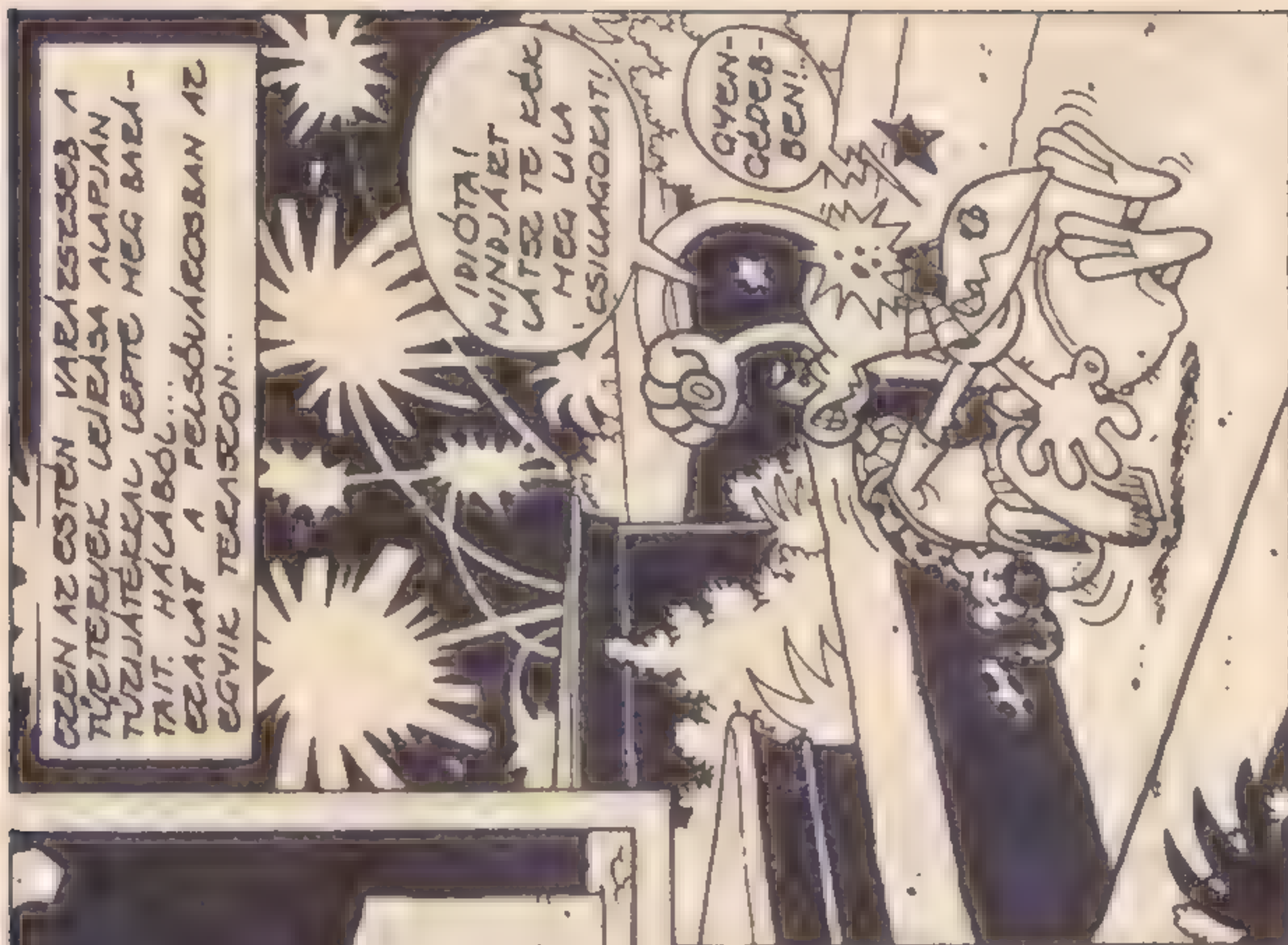
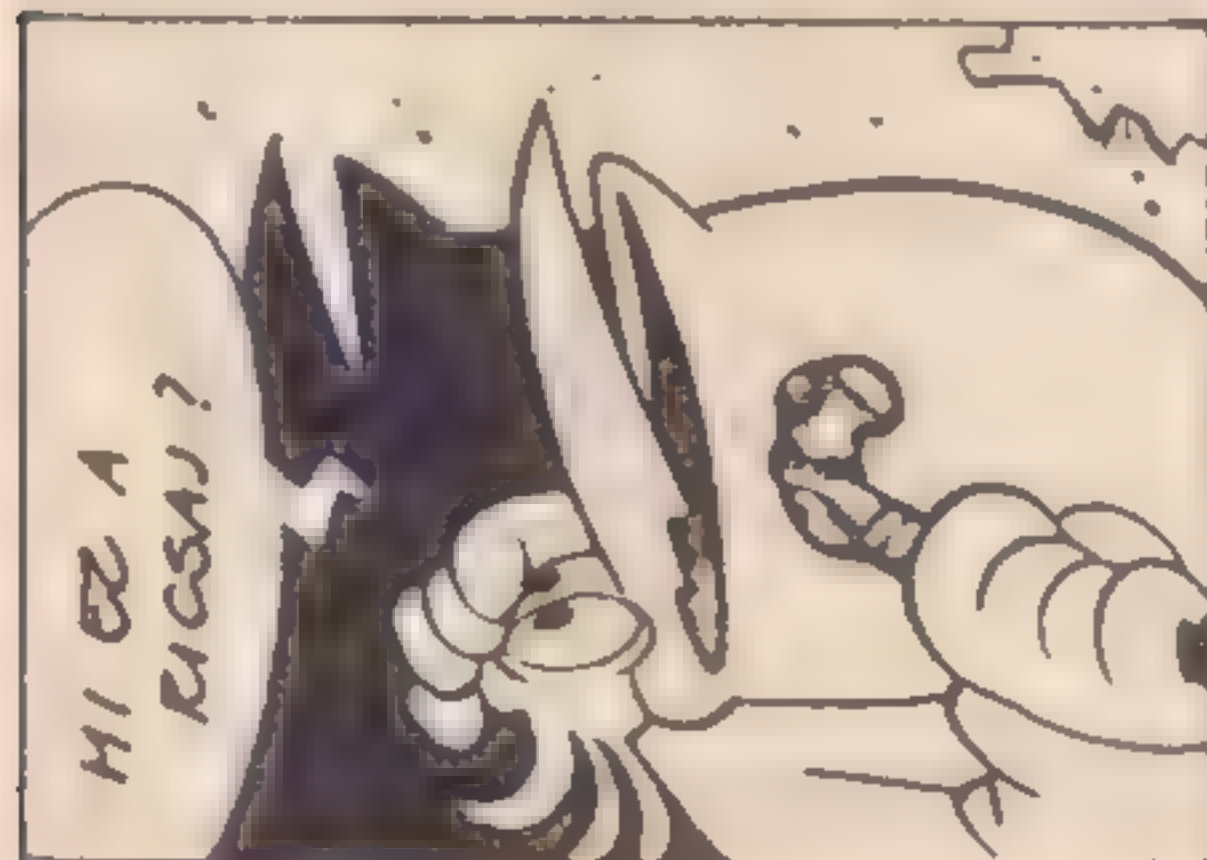

MINDJÁRT
MEGTU-
DOH...

SZALADJ MADÁR, ÉN A
NÉGERCSÓKOT
NÁLAD IS JOBBAN SZERETEM!

KAGY

A gyep-lő

Mondják, hogy Archimédész heurékát rikkantott, amikor rájött arra a hidro izére. Hát én nem kajabálok, csak nagyon halkán súgom, hogy találtam egy pár érdekes szót. Olyan csodálatos a magyar nyelv, hogy még játszani is lehet vele...

Kezdem egy találós kérdéssel: egy író hány író? Persze, hogy egy. De nálunk előfordul, hogy egyben — kettő! TÖMÖRKÉNY ÖRKÉNY. Na ugye. S ha már írókról van szó, furcsa, hogy a tevékenységük lényegében egy hivatali helyiség kacatja: ÍRODA-LOM. És ettől a témától nem esik messze az a vénséges erőd, ami ugye, az ANTIK-VÁR. Nademármost az aki válogat ott, feltétlenül VALOGATOTT? S ha alkalmas, int? ALKALMASINT. De nézzünk másfelé: mondjuk egy villa valamit tisztít, s máris utazhatunk rajta, hisz ő a VILLAMOS. Az, ki utazik a villamoson, ebédre bekebelezett egy adag finom ételt, ami hím juhból készült s ettől ő KAJAKOS. Azt viszont nem értem, hogy egy gyilkos blökiből miként lesz ÖLEB... És számomra hihetetlen, hogy ha a hegy leve keveredik egy fűszerrel, már pereg is le a falról, mint BORSÓ. De az is rémkép, hogy ha a pörsit célba trafál: GYEPLO lesz belőle. Vagy említsem a fekhelyet, mely ha odaszó már gördül is, mint CSAPAGY? Az ANTILOP meg azt juttatja az eszembe, hogy a kis Antal csór. S csak félve merem leírni, hogy a vetíthető lábbeli nem más, mint CSIZMADIA... Na és végül, a jó fából komp lett, hát KOMPLETT a listám. Nem is folytatom, hisz most már ismeritek ennek a szójátéknak a lényegét, játsszatok a témával ti. Búcsúzóul:

Én voltam, ki felbújt, ó...
s lett belőlem felbújtó.

Apró Távodás

— Igazán nagyszerű ez a homokos part! Persze, azért a víz lehetne valamivel közelebb is...

Sivatagi hihihi

Időpont

A sivatagban kóborló fáradt utas találkozik egy karavánnal és megkérdezi tőlük:

— Hol van itt a legközelebbi oázis?

— Menjen egyenesen előre, s azután térjen le jobbra.

— De mikor kell letérni?

— Ha ilyen ütemben halad, akkor jövő héten pénteken.

Téma

Egy arab a tevéjével vándorol a sivatagban. Már mindkettőnek nagyon melege van, amikor elsuhan mellettük egy kerékpáros.

— Hogyhogy ennek nincs melege? — morfondírozik az arab. — No, majd a következőt megállítom.

Rövidesen jön egy újabb kerékpáros, az arab megállítja, s megkérdi tőle:

— Mondja, magának nincs melege?

— Nincs, engem hűt az ellenszél — válaszolja a kerékpáros.

— No, ezt én is kipróbálom — gondolja az arab, és vágta-ra noszogatja a tevéjét. A teve egy óra múlva elájul. Az arab leszáll a nyeregből, vizsgálódva körüljárja az állatot, majd oldalba rúgja:

— Mi van, te nyavalyás, megfagyta?

Koller Zsolt, Kalocsa

Röpi

Két vámpír ballag a sivatag-

ban. Meglátnak egy csontvázat, az egyik felkiált:

— Nini, ropi!

Nyakkendő

Egy eltévedt turista szomjasan kóborol a sivatagban. Szembejön vele egy ember. A turista reménykedve megkérdi:

— Van vize?

— Nincs, de pirospöttyös nyakkendőm az van.

A turista tovább bandukol, találkozik egy másik emberrel. Megkérdi tőle:

— Van vize?

— Nincs, de pirospöttyös nyakkendőm az van.

A turista legyint, tovább bókászik, s amikor egy újabb emberrel találkozik, attól is megkérdi:

— Van vize?

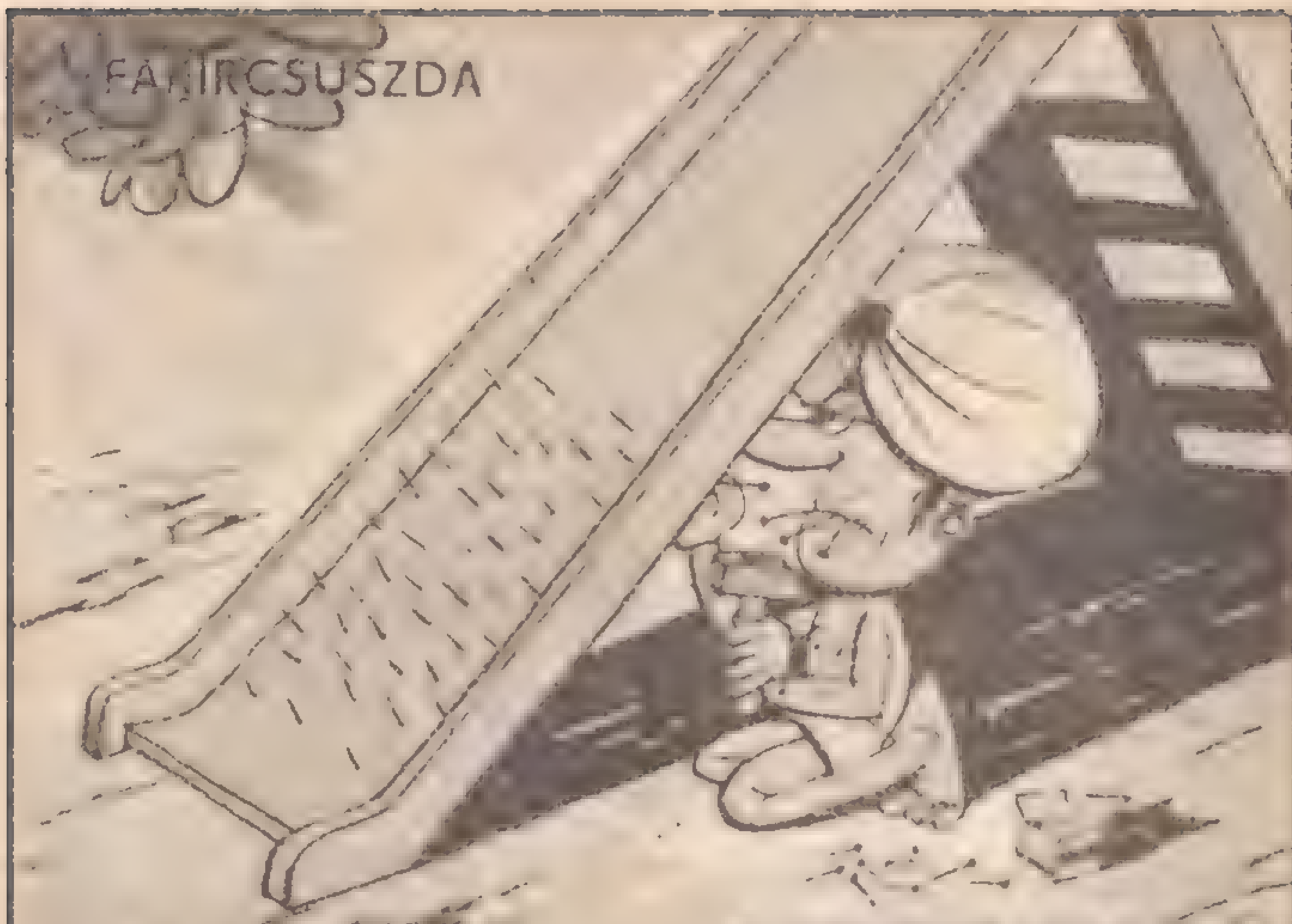
— Nincs, de pirospöttyös nyakkendőm az van.

A turista elkeseredetten megy tovább, egyszer csak megpillant egy büfét, s a büfé ajtaján ez a felirat olvasható:

„Itt víz kapható. Belépés csak pirospöttyös nyakkendőben!”

Gimesi Dóra,
Királyszentistván

Kérem a következőt!

– Doktor úr! Ön a múltkor az operáció során bennem felejtette az esernyőjét...

– Bocsánat, igazán feledékeny vagyok! Mennyi ruhatári díjjal tartozom?

– Kérem a következőt!

– Doktor úr! A kislányom arcán és nyakán apró piros foltok vannak...

– Nézzük csak! De asszonyom, hiszen ez érthető... A kislánya szerint a kék ruhához pirospöttyös kiegészítők il-

lenek a legjobban, s én a divat ellen nem tehetek semmit!

– Kérem a következőt!

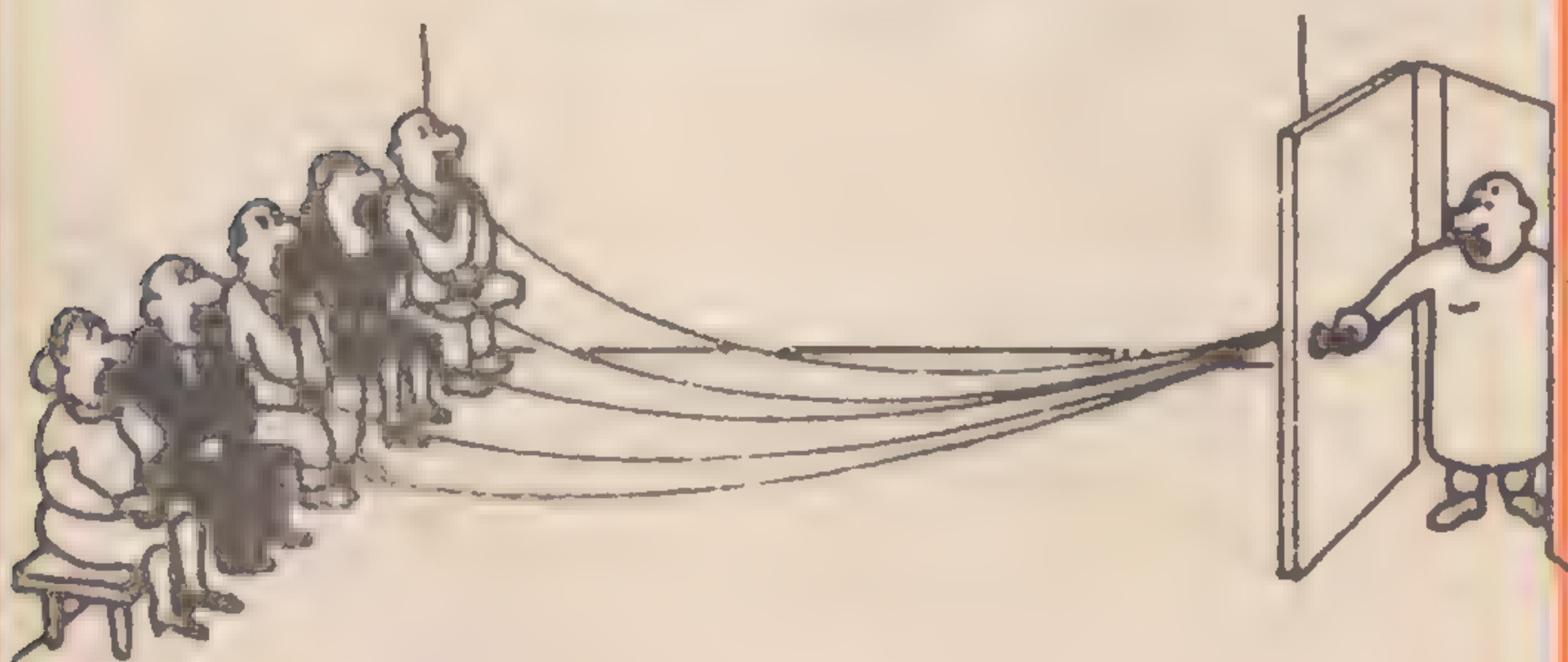
– Doktor úr! Én nem merem megoperáltatni magam, inkább meghalok...

– Ahogy gondolja. De az egyik nem zárja ki a másikat...

– Kérem a következőt!

– Doktor bácsi, tessék segítenil! Az anyukám mindig veszekszik velem. Elhatároztam,

GYORSÍTSUNK!

Tessék kérem jó erősen a falnak dőlni! Becsapom az ajtót!

hogyan visszamegyek a gólyához!

– Nem lehet, hiszen azt a gólyát már régen nyugdíjba küldték a szülészeti klinikáról!

– Doktor úr! A feleségem olyan rosszul főz, hogy én hamarosan felfordulok tőle...

– Használja otthon a mosógépet gyomormosásra is!

– Kérem a következőt!

– Doktor úr, kérem írjon fel nekem valami gyógyszert, mert az utóbbi időben szörnyen felfedékeny vagyok...

– Rendben van, felírom... De miért kíváncsi ön az én lakáscímemre és telefonszámomra? Vagy nem azt kérte?

– Kérem a következőt!

– Doktor úr! Nekem az utóbbi időben az a rögeszmém, hogy a világon túl sok az ember...

– Én is úgy gondolom. Itt a rendelőben most éppen egygyel többen vagyunk, mint kellene. Na, a viszontlátásra!

– Kérem a következőt!

– Doktor úr! Legyen szíves felírni nekem ezeket a gyógyszereket, amelyeket a listára felírtam...

– És ha nem vagyok indiszkrét, hol van az a gyógyszerár, ahol ezekkel maszkoskodni akar?

– Kérem a következőt!

– Doktor bácsi, nekem iszonyúan fáj a hasam, a hátam, eltört a lábam és kiújult az idegzsábám is...

– És mondd csak, miből ír nál holnap dolgozatot?!

– Kérem a következőt!

– Doktor úr, csak érdeklődni ugrottam be. Hogy van manapság, hogy szolgál a kedves egészsége?

– Hát kérem szépen! A vérnyomásom folyton ugrál, mint egy nikkelbolha. A fejfőrcsömet már lassan annyira megszokom, mint otthon az anyósomat. Az ízületeim eddig csak a hidegírontra voltak érzékenyek, de ma már a melegre is reagálnak. Gyakran szédülök, hányinger kerülget és lila karikák ugrálnak a szemem előtt. A gyomorlekélyem is rendetlenkedik, meg kellene végre operáltatnom és egyben az epekőveimtől is megszabadulhatnék... Aprópó, ásszonyom! Nem tudna ajánlani egy jó specialistát?

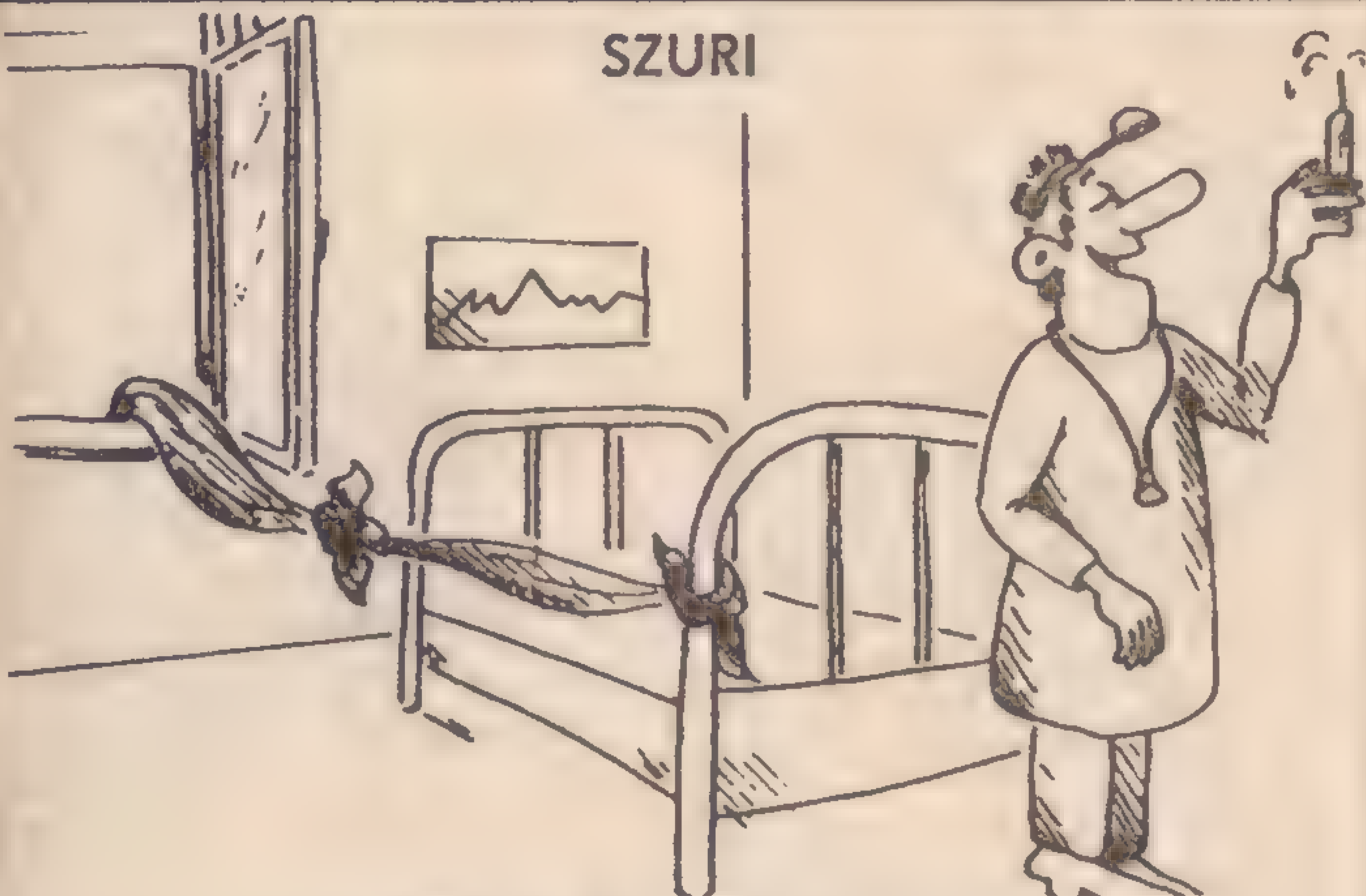
DOKI
„MÓKI”

BÖRTÖNORVOSNÁL

— Mióta van magán ez a trikó? És kap enni eleget?

SZURI

— Kérem, húzza fel a hálóingét!

VÍZIÓ

— Jó napot! Baj van az idegeivel?

Buksza

Tárca

Vera, amit hall, gyorsan megjegyzi, s nagy előszeretettel használja az új szavakat. A legújabb szava a buksza. Anyukájának nemigen tetszett ez a népies kifejezés, ezért imígyen oktatta kislányát.

— Vera, tudom, hogy a nagy szokta ezt mondani, de te inkább mondd azt, hogy pénztárca. Ezt a szót mindenki ismeri.

Vera bólintott, de még napok múlva is eszébe jutott az okítás. Egyik reggel a következővel állt anyukája elé:

— Anyu, légy szíves, adj egy tízest, mert be kell fizetnem az iskolában a kirándulásra. Már egy fillérem sincs a buktárcámban...

Mikor?

Utoljára kértem: mikor fizeti meg az adósságát?

— Milyen jó, hogy többé nem teszi fel ezt a kellemetlen kérdést!

Öt?

— Kati, hány forintod lesz, ha a saját öt forintodhoz a húgod még ad hármat? — kérdezi a tanító néni.

— Öt forintom — válaszol Kati.

— Hogy lehet az?

— Egyszerűen. Nekem csak öcsém van...

Fillérből

Az egyik órán az új öt-, tíz- és húszforintosokról esik szó. A tanár megkérdezi Gézától:

— Tudod-e, hogy miből készült például az ötforintos?

— Fillérből! — feleli a fiú.

— Hát ezt honnan veszed? — néz rá a tanár.

— Onnan, hogy a papám mindig azt mondja nekem: fillérből lesz a forint!

Vigtañer

— Ez nem bírta már az egyedüllétet!

Skót- kóstoló

MARY!

A skót kétségbeesetten kiabál a feleségének:

— Mary! A legelőnkön egy idegen tehén legel!

Az asszony ráförmed:

— Mire vársz, John? Eredj, és fejd meg!

Dombovári Ágnes,
Dunakeszi

FRISSÍTŐ

Ebéd után távozni készül a vendég, mire a skót így szól:

— Ne menjen még, hátra van a frissítő!

Erre a vendég visszaül, a skót pedig — kinyitja az ablakot.

VIGASZ

A skót asszony a siralomházban búslakodik, holnap lefejezik. Férje a következő szavakkal vigasztalja:

— Asszony, lehet, hogy ez számodra nem túl nagy vigasz, de gondolj arra, hogy nem kell többet haját mosnod!

AJÁNDÉK

A skót felesége dicsekszik barátnőjének:

— Képzeld, az idén karácsonyra az uram külföldről hozott nekem ajándékot, anélkül, hogy egy vasat is kiadott volna érte...

— Hát mit kaptál a férjedtől? — csodálkozik a barátnő.

— Spanyolnáthát!

NYÁRI VAKÁCIÓ
ESŐS NAPJAI RA AJÁNLUK A

DIAFILMET

NAGY

Cápa szeretnék lenni!

PSZT

Két apró keszeg beszélget a hal-óvodában.

— Te, mi leszel, ha nagy leszel? — kérdezi a fiútól a kislány.

— Pszt! Hal-kan.

BUTA HAL

Laci és Peti beszélgetnek:

— Tudod-e Peti, hogy a szardíniák a legbutább halak?

— Miért éppen azok?

— Mert belebújnak egy dobozba, magukra záriák a fedelét, a kulcsot pedig kívül hagyják — hangzik Laci magyarázata.

ÉN? CÁPA!

Réka bácsi kérdi az ebihalaktól:

— No, mik lesztek, ha nagyok lesztek?

— Béka, béka! — kiabálják kórusban, csak a legkisebb ebihal hallgat.

— Hát te mi szeretnél lenni, fiam?

— Én... én... cápa!

PUSZI

A hernyólány és a hernyófiú a parkban ülnek, egy padon.

— Adj egy pusztit! — szól a fiú!

— Nem adok.

— Miért?

— Mert már megint nem borotválkoztál!

DUH

— Az rendben van, hogy a horgász kikapart a földből — panaszkodik a giliszta a dobozban. — De ha már fürödni visz, megvárhatta volna, amíg felveszem az úszónadrágomat!

A FALÁNK

— Ugye, mi a földet eszük? — kérdi a kis giliszta a mamáját.

— Persze, fiacskám.

— És mondd anyu! Biztos van belőle elég?

NA, MELYIKET?

Két tücsök ciripel az éjszakában. Egyszer csak eléjük toppan egy béka, és megkérdi:

— No, melyikötöket kapjam be?

— Hát, én csak másodhegedűs vagyok... — dünnyögi az egyik tücsök.

ANTENNA

Siklómama és a kis sikló csúszkál az erdőben, s meglátnak egy szarvait nyújtogató csigát. A siklógyerek megszólal:

— Mondd anyu, mi mikor veszünk tévét?

CSÍKOK

A legelőn találkozik egy tehén és egy zebra. A tehén csodálkozva megbámulja a zeb-rát, és megkérdi:

— Mi az ön foglalkozása, hogy fényes nappal is pizsámában jár?

ÜZLET

Egymás mellett legel egy teve és egy tehén. A teve megszólal:

— Te, komám, nyissunk ketten egy tejbárt!

— Remek ötlet — válaszolja a tehén. — De, hogy képzeled el?

— Egyszerűen: Te adod a tejet, én adom a bárszéket!

KÉT MEDVE

— Nős vagy?

— Dehogy, még csak jegyes medve vagyok!

ÁLLATKERTBEN

Egyik látogató kérdi a gondozótól:

— Tessék mondani, ez a víziló hím vagy nőstény?

— Furcsa kérdése van uram. Ez eddig csak a vízilovakat érdekelte.

PANASZ

A kisfiamat nem vették fel szakmunkástanulónak — panaszkodik Vakondné a szomszédasszonynak.

— Miért, 'mi akart lenni?

— Látszerész!

FILOZOFIA

Péter megkérdezi a barátját:

— Mit gondolsz, Jancsi, melyik állat a legalkalmasabb az ember táplálására?

— A csirke, mert születése előtt is, és halála után is ehető! — hangzik Jancsi válasza.

BOLHA?

Két veréb ül az ágon.

— Csip, csip — mondja az egyik.

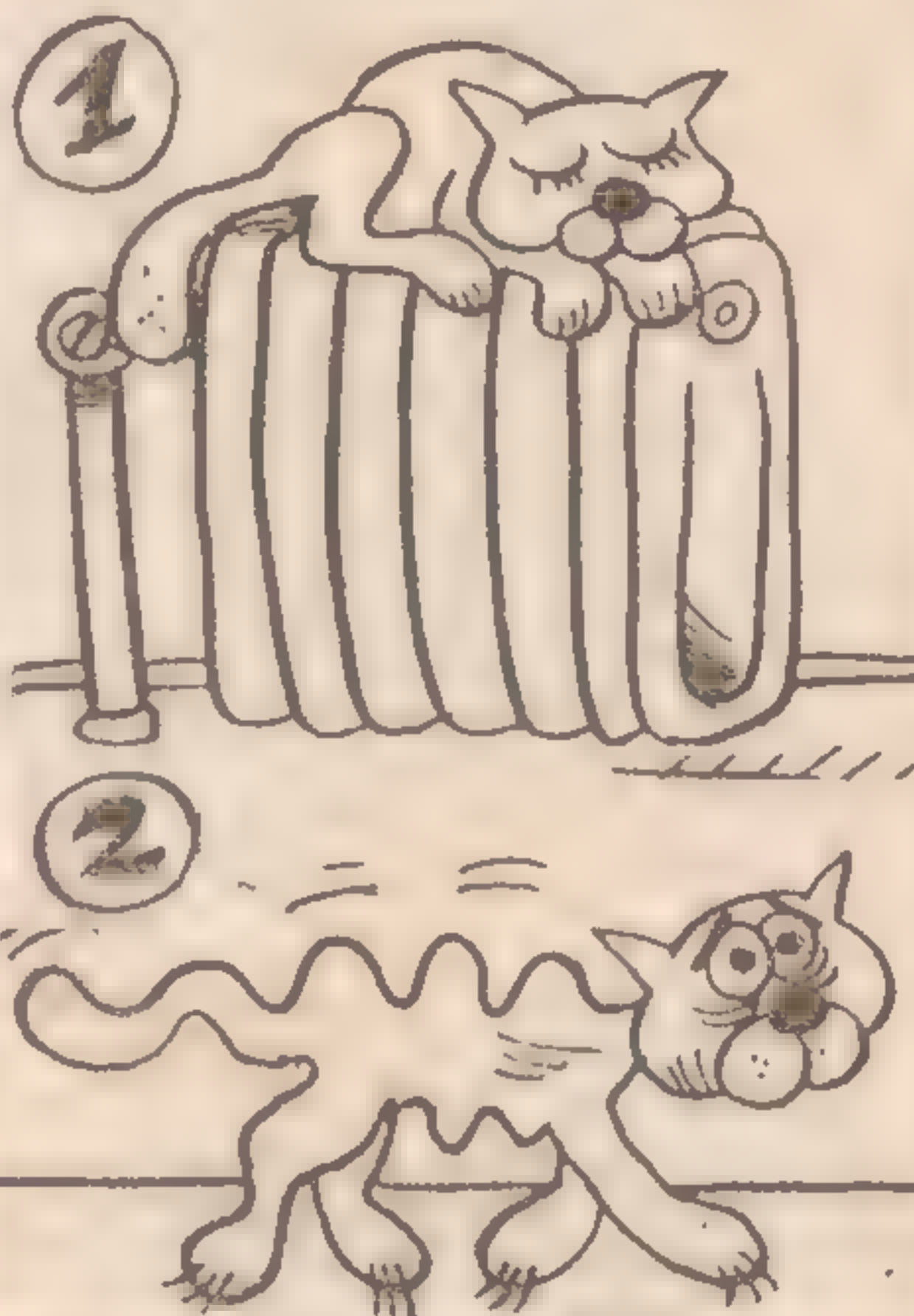
— Csak nem bolhád van? — húzódik félre a másik.

Állati pánik

— Segítség, egér!

MIAU FENE EZ?

NEM ADOM

SORS I.

Azon búsul a giliszta,
Mért nem lehet masiniszta?
Rá se rántsál, stól a csiga,
én se lettem bűgőcsiga...

SORS II.

Fü között ül lenn a tökmag,
fönn, faágon búsul a makk;
téged majd gyerekek rágnak,
de engemet disznók várnak!

ROBOTEGÉR

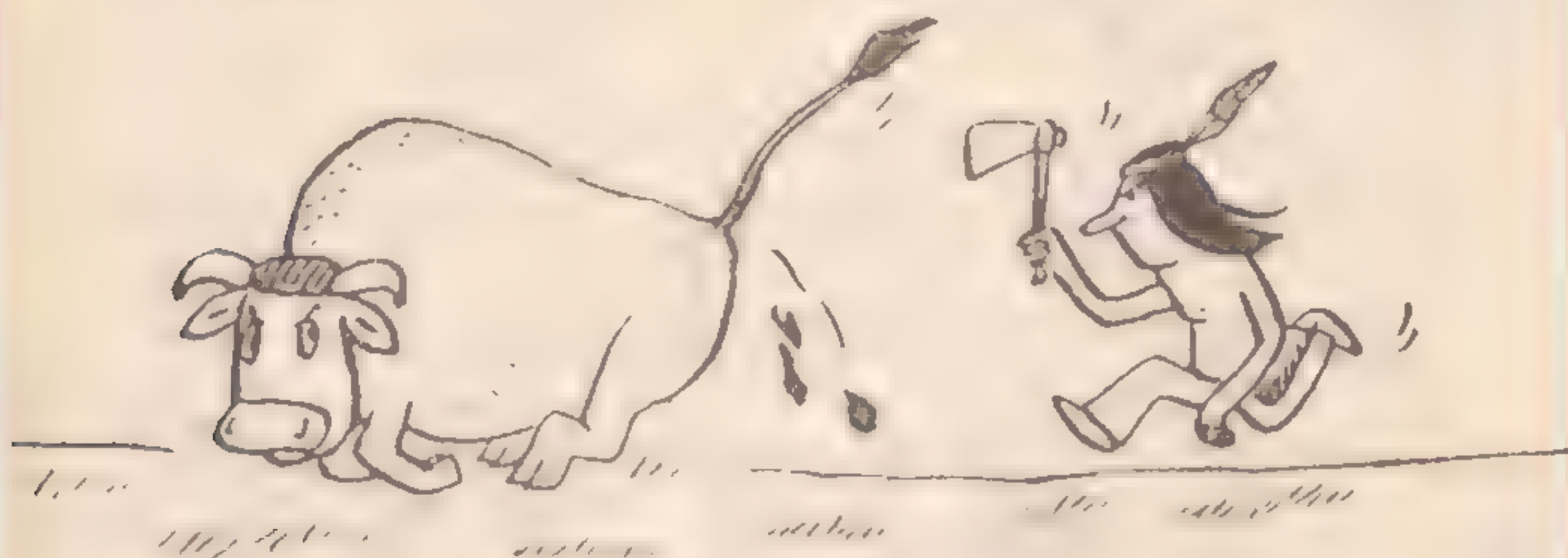
— Látjátok? Többet észel, mint egérrel!

KUTYACUKKOLÓ

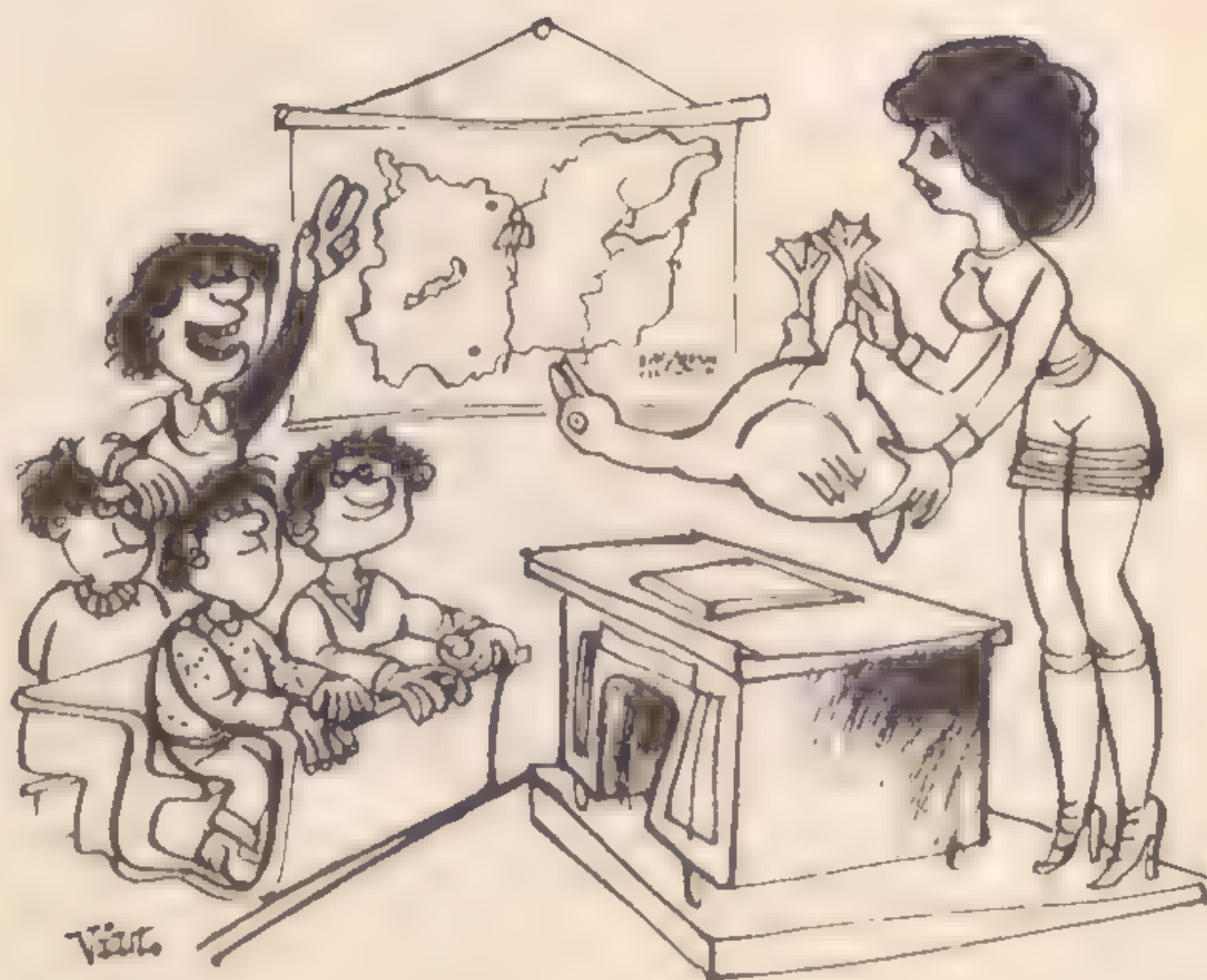

— Ha meglátja, megpukkad. Macska is, csont is...

SZERVES CSÚSZDA

Lábak

Ezen az órán a libáról tanul az osztály. Megbeszélték, hogy ez a szárnyas általában falun, ólakban él. A gyerekek nyáron gyakran kihajtják őket a rétre.

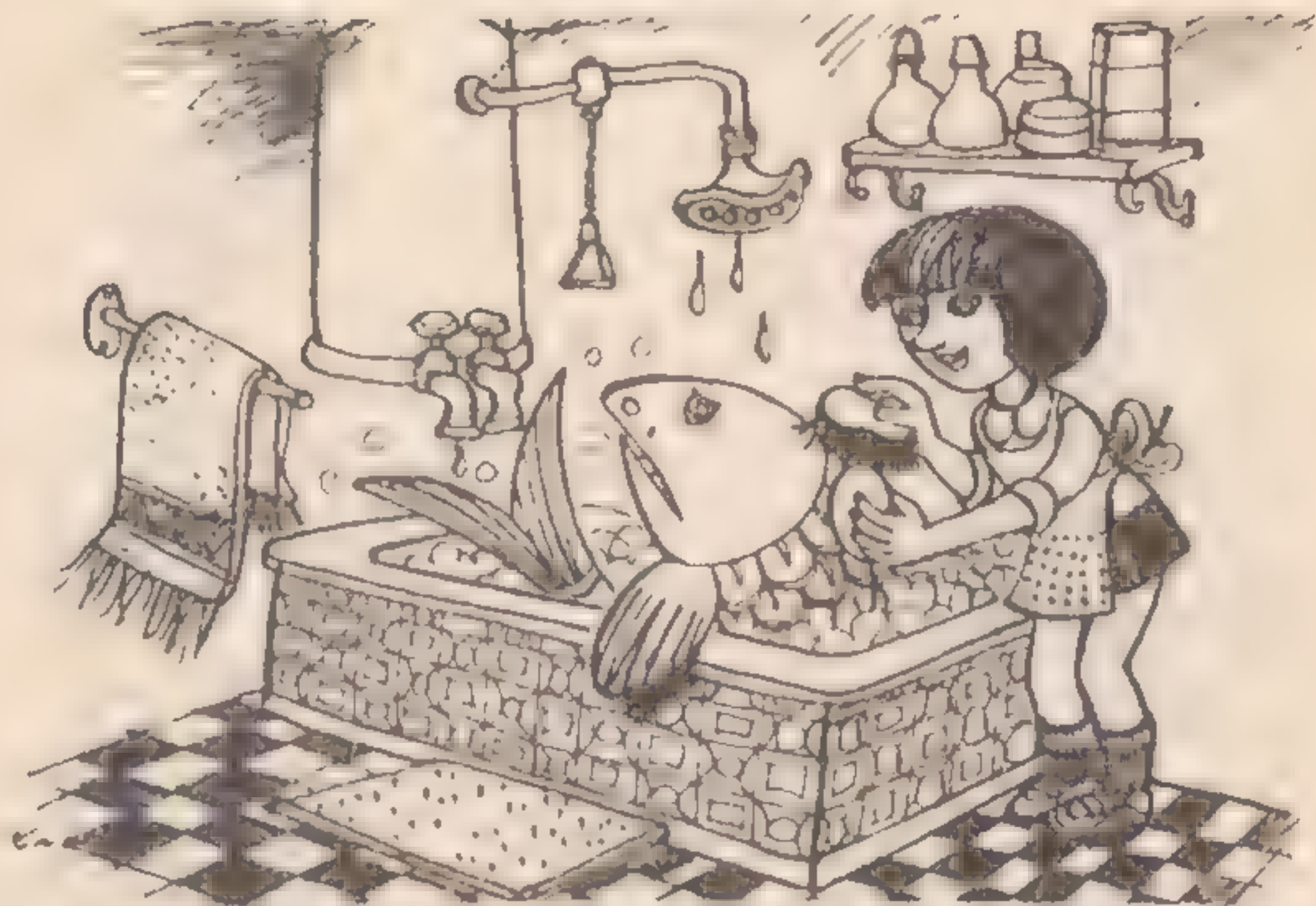
— Tudjátok, a liba senkivel nem cserélne a Földön, ha a tikkasztó, nyári hőségben egy jót fürödhet a tóban — magyarázza a tanító néni.

— Tollazatuknak is köszönhetik, hogy akár órákig is képesek a víz felszínén lebegni, s lábaikkal hajtják magukat előre. A libának hárttyák vannak a „lábujjai” között, amivel gyorsan tud úszni. Látjátok, ilyenekkel! — a tanító néni felmutatott egy libalábat az osztálynak. — Na, milyen láb ez?

Jóska az utolsó előtti padból kiáltotta:

— Jobb...!

Fürdetés

Pali hónapokkal ezelőtt a szüleitől kapott egy csillogó-villogó pikkejű halat születésnapjára. Nem múlt el délután, hogy ne nézte volna meg a kis uszonyost, amint le-föl bukdácsol a bizony elég szűk akváriumban. Külön naplót vezetett arról, hogy mikor cserélte ki a hal vizét, mikor és mennyi kukaccal etette meg. Az első hetekben osztálytársai egymás kezébe adták a kilincset: mindenki kíváncsi volt a halra.

Pali viszont egyáltalán nem engedte ötéves Éva húgát a hal közelébe. Még a portörölgetést is megtiltotta azon a polcon...

Történt, hogy Pali egynapos osztálykirándulásra ment. Éva alig várta, hogy egyedül lehessen a hallal. Másnap reggel szomorú látvány fogadta bátyját: a hal hátán „úszott”.

Éva elkeseredetten állt a testvére elé.

Én jót akartam, samponnal és körömkefével megmos-
tam a halacskádat...

Cukorbeteg volt-e özvegy Szelíd Ferdinánd, a ló?

Nyár, tábor, verőfény és lovaglóiskolai program délután. Kell-e ennél több egy táborozónak? Nem. Viszont erre már napokkal előbb készültem. Sarkantyút készítettem konzervdobozból. Az új magnókazettáimat egy rozoga, de mégis csizma forma valamire cseréltem. Lovaglopálcát az erdőben szedtem. No, nem részletezem. Végre elővezették a lovat. Gyönyörű volt, neve: özvegy Szelíd Ferdinánd! Rásegítettek a lóra, amit egy jó magyar közmondással lehet csak pontosítani: többször is „átestem a ló túlsó oldalára.” A negyedik kísérletnél már úgy landoltam, mint egy repülő a Férihegy be-

tonján és elkezdtem tisztelni őseinket, akik köztudottan lóháton közlekedtek.

No, ekkor eszembe jutott, hogy a zsebeim tele vannak kockacukorral, s ezekkel próbáltam a pejt megvesztegetni. A hatás leírhatatlan volt. A szelídnek nevezett állat előbb kétlábra állt, majd a levegőbe rúgott és elvágatott. Ma sem tudom, hogy csak önérzetes volt-e vagy cukorbeteg?

Csak az este hozott vigasztalást számomra! A tábortűznél két társam négykézlábra állt és pokrócot terítve a hátukra, ők helyettesítették a pacit. A többiek pedig rázendítettek az „A jó lovas katonának” című dalra. Erre én is belemen-tem a játékba. A hátukra pat-
tantam. Mire a táborvezető egy igazi lópatkóval – a gyengébbek kedvéért: szerencsepatkóval – ajándékozott meg. S ahogy az örömtől megittasulva bebotorkáltam, hasra estem. Púp nőtt a fejemen! De hát szerencsére velem volt a hidegvas (a patkó), volt mivel lelohasztani a daganatot! S még mondja valaki, hogy ez nem szerencsepatkó!

— Milyen jó, hogy nem én vagyok a hétfejű sárkány!

— Ne kiabáljon itt, most harapnak a legjobban!

— Így! És máskor ne hempe-
regjetelek bele a hóba, meg a
jeges vizbel

— Szólj már neki, hogy sehol nem találjuk a lelőtt
kacsáját.

Kutyulda

A kutyakölyök élete tele van csodálatos felfedezésekkel és utazásokkal. Ilyenkor lehet például felfedezni azt a sok ember számára ismeretlen tényt, hogy néha még a csontnál is finomabb falat egy-egy asztalláb totális szétrágása... És az utazás? Nos, a kutyakölyöknek útlevelel és ebadó-kimutatás nélkül is alkalma van az ezer tó országába menni, s nem is kell mást tennie, csak azt, hogy önmaga gondoskodik ezer apró tavacskáról, no meg kis barna hal-

mokról, amelyek dombos vidéknek is tekinthetők.

Közben persze, a kutyakölyök eszeveszetten fülel mindenre. A körülötte élő gazdik szavára leginkább. Sokszor nem érti, hogy mit akarnak tőle, minek kell neki folyton produkálnia magát a vendégek előtt, ki találta ki azt a marhaságot a „pacsizással” meg a „pitizéssel”..., de ráhagyja az emberekre, hadd szórakozzanak ők is, ha már kedvük tartja.

Azt persze, annak idején,

KUTYASEGÍTSÉG

— Megfürösztlek kedves gazdám. Meg én!

kölyök koromban egyáltalán nem értettem jómagam sem, hogy miért példálózna mindig velünk az emberek. Nekik nyáron kutya meleg, télen kutya hideg az idő. A gyerekek a leckéje kutya nehéz és folyton le kell szidni, mert a reggelijét csak kutyafuttában kapja be. A családi perpatvar kutyakomédia, az ismerősök közül valaki kutyaszorítóba került és a születésnapra kapott ajándék csak kutyagumi vagy kutyafüle... Azt sem értettem pontosan, hogy

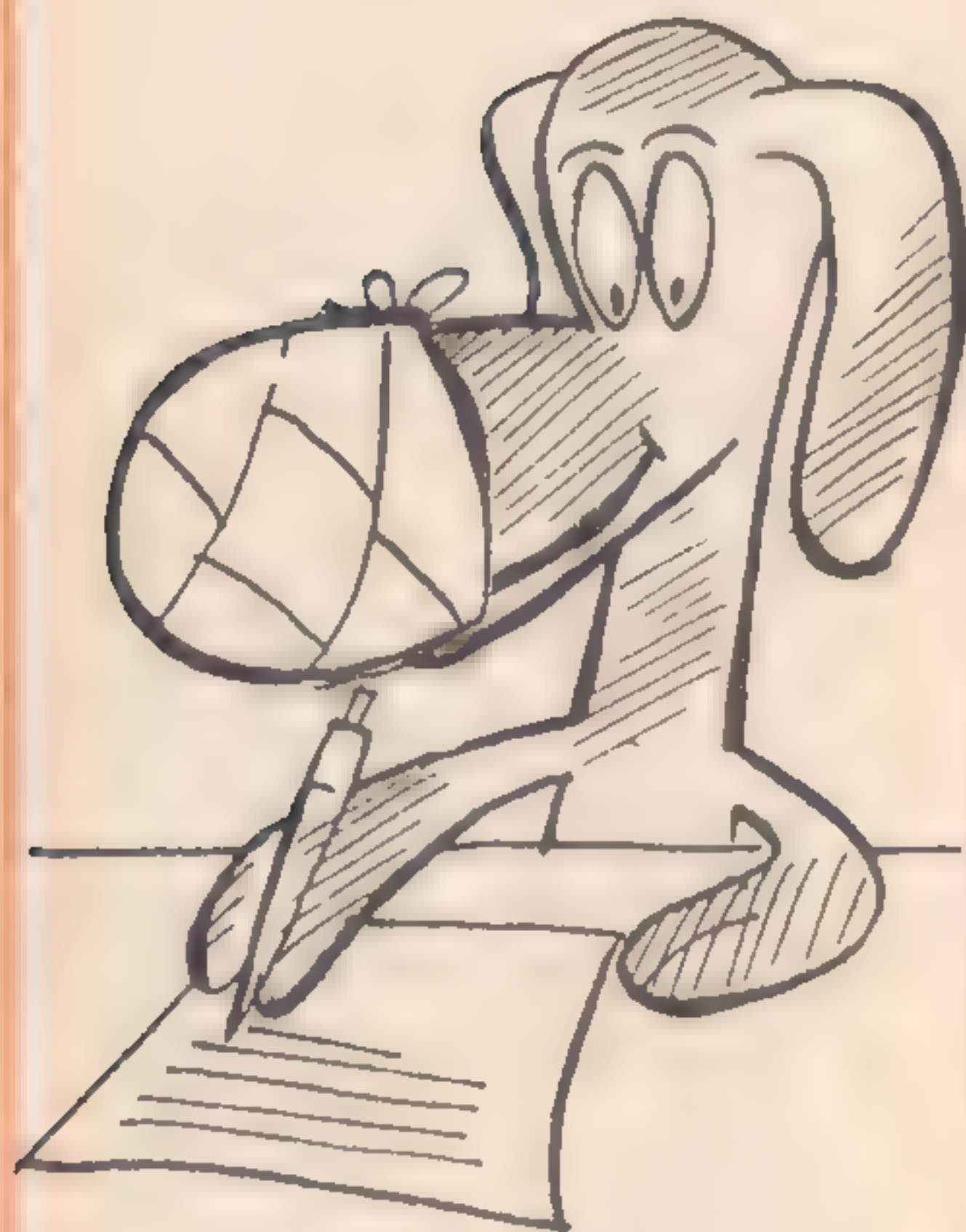
miért mondják: egyszer volt csak kutyavásár... mikor én a rokonaimtól pontosan tudtam, hogy évente többször is megrendezik az ilyesmit, s ott bizony sok puccos kutyahölgy és kutyafi illegeti-billegeti a farkát valami zsűrinek nevezett, fura, szúrós tekintetű emberfalka előtt... Volt azonban egy mondat, amitől mindig megkönnyebbültem. Így hangzott: kutyából nem lesz szalonna! Na, még szép. Még csak az kénel

Kérem szépen, én már kinőttem a kutyakölyökségből és nem csinálok tavat ott, ahol nem szabad. Szeretnék mielőbb felnőtt eb lenni, mert nekem is van életcélom, bizony! Kijártam a kutyaiskolát

— Szivem, most már fürdőruhát kellene ráadni. Nem?

Kutyulda

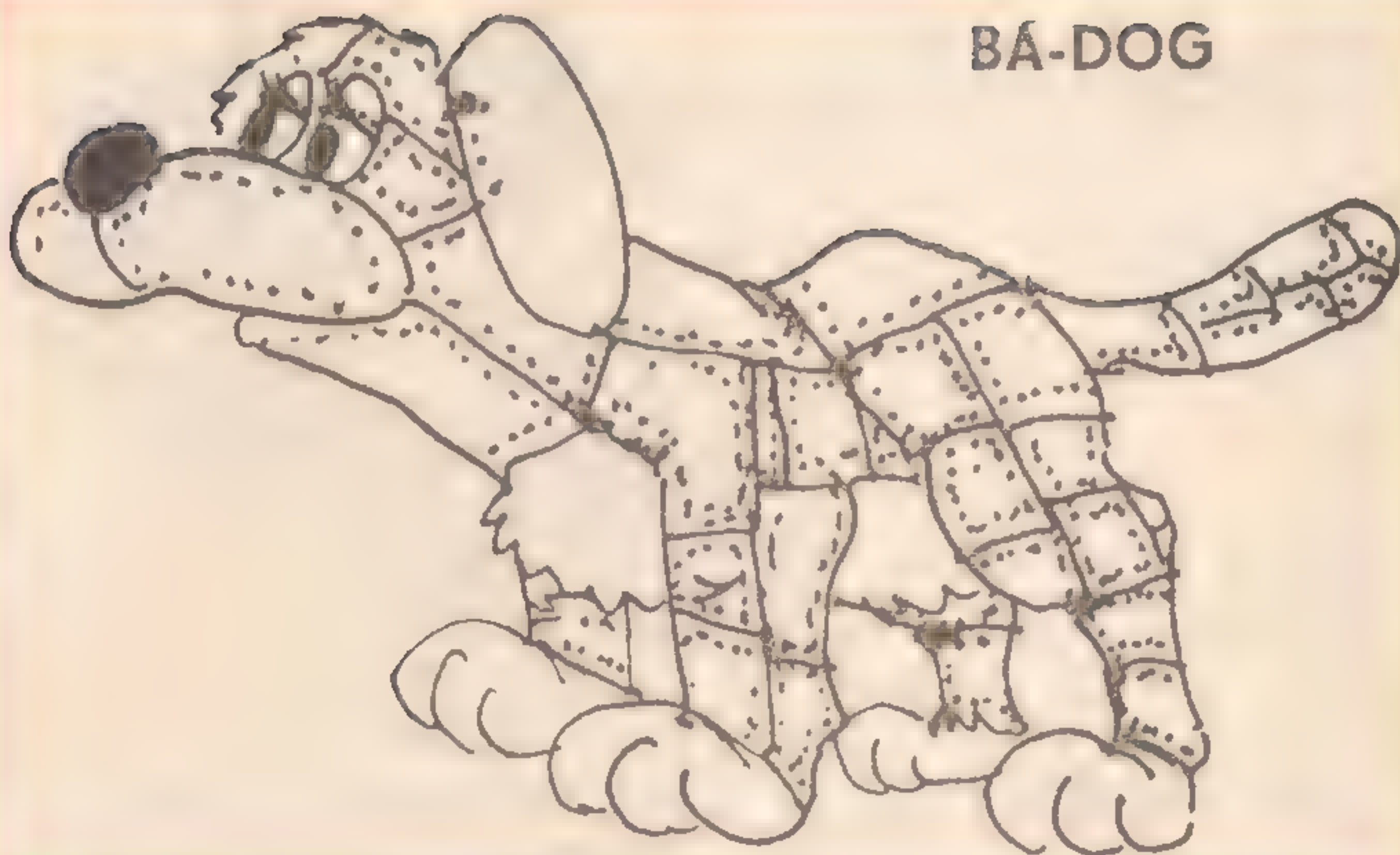

— többszörös Kockacukor-díjas nebulóként — és most éppen kezdem a továbbtanulást. A pályaválasztás elég nehéz dolog! Ha kotorék kutya akar-nék lenni, a gazdáim nem engednék, mondván, hogy felka-parom parkettánkon a lakkot. Vadászkutyának se mehetek, mert amikor a kispapám elé büszkén letettem egy döglött egeret, a mamája csaknem szívbajt kapott. Házörző mun-

kára se vállalkozhatok, mert amikor a múltkor az új pos-tás bácsi lengőszárú nadrág-ját megkóstoltam, rögtön be-tiltották mindenfajta ilyen kez-deményezésemet... Milyen pálya maradt tehát? Elhatá-roztam, hogy nyomkereső kutya leszek, egy Sherlock Holmes, ebül elbeszélve... A kispapámnak köszönhetem, hogy végre megtaláltam életem ér-telmét, hiszen ő mindig min-dent elveszít, összekever, nem talál meg, vagyis elkutyul. No, én visszakutyulom neki! Csak egy szót szól, s én máris meg-keresem, elé teszem a sapká-ját, a heti tévéműsor-újságot, gombfoci-csapatának legérté-keőbb csatárát, meg a világ-atlaszt, amit folyton az újsá-gokhoz kever... Persze, még sokat kell tanulnom, mert né-ha kutyául póru-l járok. Leg-utóbb például a körzőjét ke-reste, s én nagy lelkesen oda akartam loholni vele, de az a szűrős micsoda beleállt az orromba, s most be van bu-gyolálva az egész potám...

Éppen ezért elnézést kérek, ha egy kicsit csúnyábban írtam ezt a naplórészletet, mert a papír helyett mindig a kö-tést akartam telekörmölni. Ez is fehér, az is fehér... De az írásomat — remélem — senki nem tekinti macskakaparás-nak, mert azt kikérem magam-nak! Nahát!

BÁ-DOG

A REND AZ REND

— Ez megörült!
Itt akar ki-
menni sétálni.

**Vau,
vau!**

KÉT KAKTUSZ BESZÉLGET

- De jó a kiskutyának!
- Miért?
- Mert őt mindig megsimogatják, engem pedig soha, senki.

KUTYA

- A fiatal férjtől megkérdezik:
- Hogy tetszik a házasság?
 - Ne is kérdezze! — válaszol lemondóan. — A kutyám már megszökött...

BUTA KUTYA

Egy isten háta mögötti faluban vendégszerezepelt egy vándorcirkusz. Az egyik éjszaka kiszabadult a nőstényoroszlán, úgy-hogy a cirkusz alkalmazottai sem vették észre. Az eset csak reggel tudódott ki, amikor egy

falusi ember jelent meg a sátor bejáratánál és pórázon vezetve hozta az oroszlánt. Dühösen fakadt ki:

- Elhoztam a kutájukat! Máskor jobban vigyázzanak rá! Ronda, buta dög, még ugatni sem tud tisztességesen!

SEMMISÉG

- Uram! Megharapott a kutája!
- Ne aggódjon, be van oltva.

SZÉP BIZONY

- Milyen szép kutája van, Mari néni!
- Szép bizony, csak egy kicsit nagyothall szegény. Ha jön valaki, előbb meg kell zörgetni az ólját, hogy ugasson.

A nagy étkű egér

— Elég lesz, kedvesem?

— Már megint nem vetted föl az egyenruhádat?

— Nem gondolod, hogy eltévedtél?

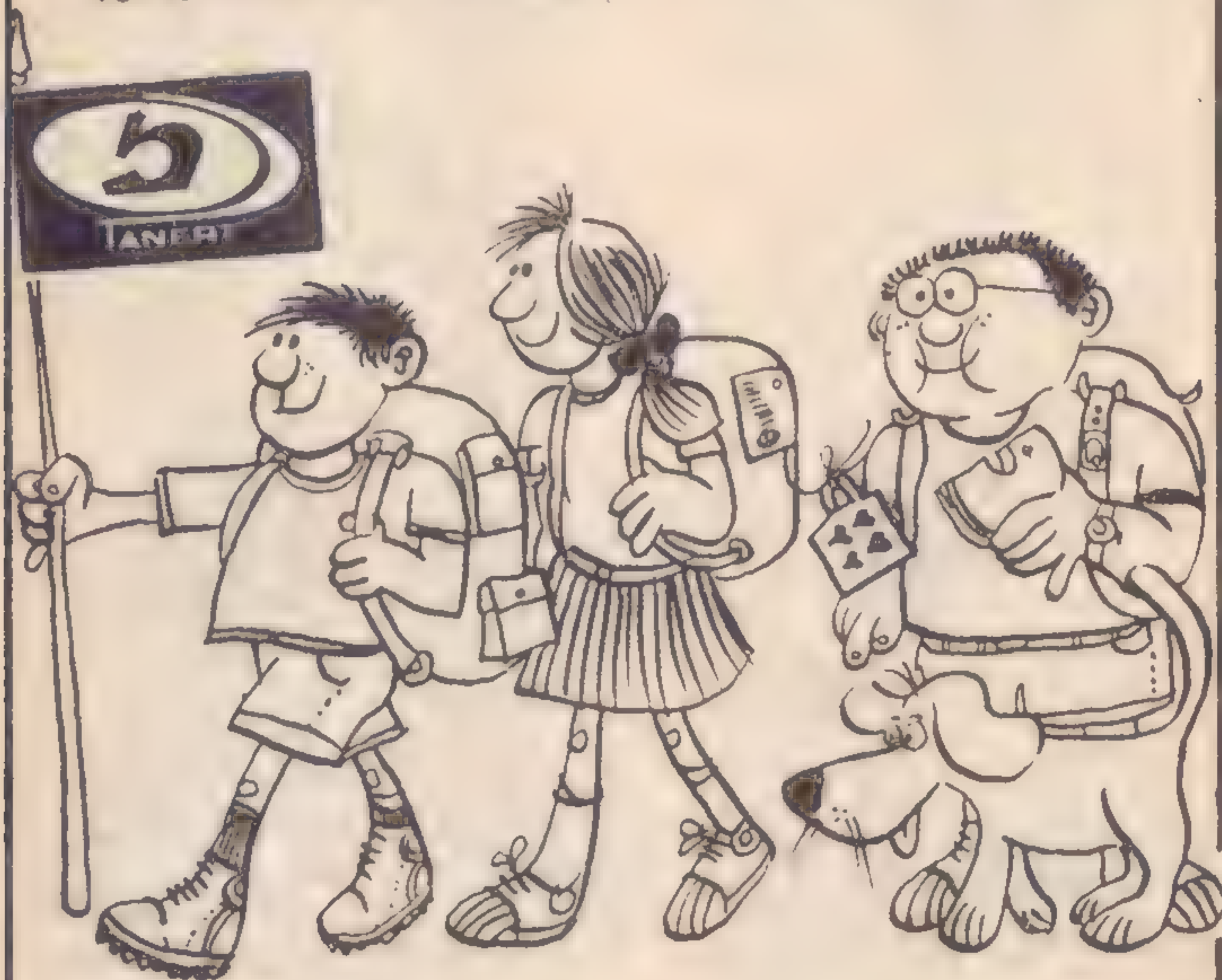
— Az „ember” alkalmaz-
kodjon a környezetéhez.

— A Marsról jött, ké...
kérem szépen?

Kirándulás előtt keressétek fel a TANÉRT boltjait, ahol szórakoztató játékokat vásárolhattok:

BUDAPEST VI., Népköztársaság útja 12.; BUDAPEST VIII.,
Rákóczi u. 5.; DEBRECEN, Hatvan u. 1.; GYŐR, Munkás-
őr u. 77.; PÉCS, Szalai András u. 12.; ZALAEGERSZEG,
Stadion u. 2.; SZEGED, Csongrádi sugárút 104.; MISKOLC,
KORVIN OTTÓ U. 11.

Tudományos felkészülés

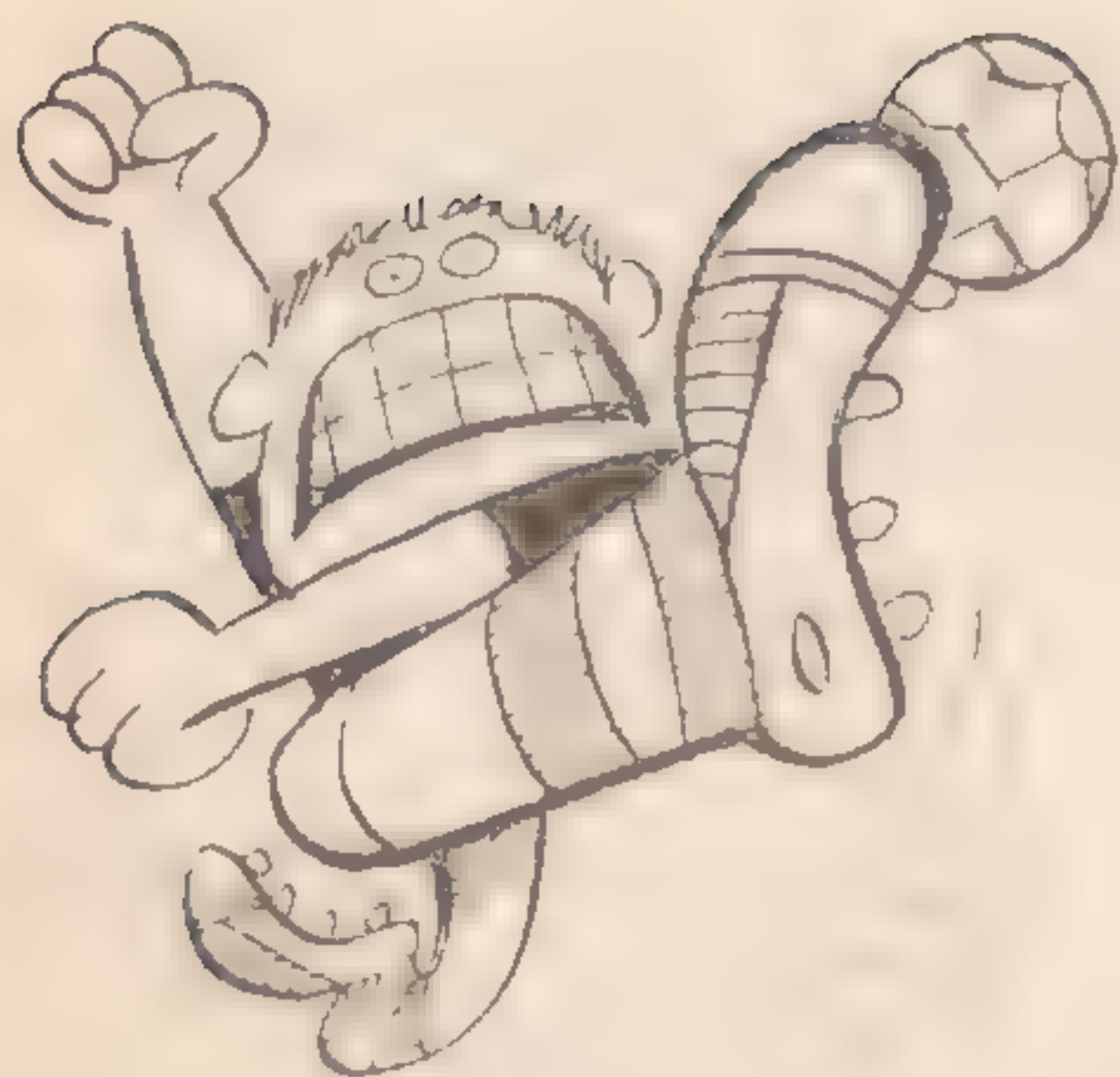
Amikor már a tizedik meccsünket is elveszítettük, Pimpernel Guszti, a kapitány érezte, hogy itt valamit tenni kell.

— A csapatnak pszichológusra van szüksége — mondta. — A pszichológus az az ember, aki felingerelt párduccá változtatja a rettegő nyulat, és gladiátort csinál a tánc-, és illemtanárból. A pszichológus a lélek mérnöke és bűvára...

— Oké! — vágott közbe Ef-

fendi Jocó, a csapat szellemi vezére. — A Küllő Marci lesz a legalkalmasabb. Annak bűvár az apja. Rokonszakma.

— Másnapra az öltöző falai csak úgy árasztották magukból a szilaj harciasságot, a fékezhetetlen erőt, meg a hetyke bátorságot. A bejárattal szemben Toldi Miklós csapkodta egymáshoz a farkasokat, az öltözőszekrények felett Tarzan és az oroszlán küzdelme volt lát-

ható, a faliújságról Dzsingisz kán mosolygott a belépőre. Küllő Márton szerint az ilyes-miből elszántságot lehet meríteni.

Merítettünk. A mérkőzést ugyan ezúttal is elvesztettük, de a lélekbúvárt alig lehetett megfékezni.

— Ugye! Valami elkezdődött! A hetedik gólig már egészen jól tartottátok magatokat. Fog ez menni! Holnapra mindenki ír egy dolgozatot, „Hogyan lettem a világ legjobb labdarúgója?” címmel, és nekem adja a zsebpénze felét, a lemondás gyakorlása végett.

Írtunk és adtunk. Az eredmény ugyan megint 9:0-ás vereség volt, de Küllő Marci fél-lábon ugrált örömeiben.

— Már csak egy csipetnyi szerencse hiányzik! — sikoltzott. — Micsoda fiúk, istenem!

Micsoda csapat! Itt az ideje, hogy beavassalak benneteket a korszerű táplálkozás titkaiba. Ezentúl mindenki nekem adja a fele tízóraiját. Gyorsak és harapósak lesztek, mint a farkasok!

Odaadtuk. És megint kikapunk 9:0-ra. Aztán odamentünk a pálya szélén révülten bá-mézkodó tudóshoz és közöltük vele, hogy vége a mérkőzésnek, mi a fenét bámul.

— Vége...? Hát vége ennek a varázslatnak?... Egyetlen porszemnyi hibát azonban észrevettem. A csapatban tizenegy szupersztár játszik. Meg kell tanulnotok kiszolgálni egymást. Velem fogjátok kezdeni. Ezentúl felváltva cipelitek a cuccomat!

Cipeltük. És kaptunk egy tí-zest a következő meccsen. A lélek mérnöke könnyekkel a szemében várt a kijáratnál és szőnyeget akart teríteni a lábunk elé. Mi azonban végre valóban elszántak lettünk.

— Most kapsz tíz méter előnyt — közöltük vele, — és ha utolérünk...

Nem kellett befejeznünk. Küllő Mártonnak volt annyi fantáziája, hogy kitalálja a folytatást, tehát szó nélkül rohanni kezdett.

— Ezentúl mindennap így lesz! — biztattuk. — Gyorsak és harapósak leszünk, mint a farkasok. És ki tudja, lehet hogy gólt is lövünk egyszer...?

DOPPING

— Csak lassan Mariskám! Ha belövöd, elmendem a Pis-tának, hogy kivel láttalak tegnap a moziban...!

TAKTIKA

— Azt hiszem, nagyszerűen sikerült a felkészülésünk. Hol-nap a környezetvédők csapatával játszunk... meglátod nem lesz szívük a térfelünkre tenni a lábukat...!

Izom- mánia

KIFORRATLAN TEHETSÉG

— Alakul a dolog! Most már csak arra kell ügyel-
ned, hogy idejében elen-
gedd a lasztit....!

— Sajnos, nincs apró-
pénzem!

CSAK AKARNI KELL . . . !

— Érdekes. Úgy látszik, kezdek formába lendülni. Eddig még egyszer sem tudtam átugrani ezt a szakadékot . . . !

Örömmel jelenthetjük, hogy napjainkban már nemcsak a ruhák, a kosztümök követik a divat alakulását a sportpályákon, a sportcsarnokokban. Apró „csecsebecsék”, különleges nyakékek, szolid szemfestékek hódítanak, elsősorban az egyes női sportágakban. Bizonyoságul egy rövid ízelítő néhány sporteseményről — természetesen egy sportkommentátor modorában.

„Örömmel jelenthetem kedves nézőink, hogy most, amikor bekapcsolódnak a közvetítésbe, már-már a tetőfokára ért az izgalom, pattanásig feszült a hangulat. A felemáskorlátra éppen ebben a pillanatban szökken fel a verseny egyik esélyese. Az apró termetű, vékony csontú lány nemcsak szokatlanul merész szabású mezével hívta fel magára a nézők és a pontozóbírók figyelmét, hanem azokkal a pirinyó tündéri „díszekkel” is, amiket meghökkentő módon a combján, karján visel. A kis foltocskák a lila, a sötétkék, a sárgászöld minden árnyalatában pompáznak végtag-

jain. Azt rebesgetik, hogy nagyon olcsón, itthon jutott hozzájuk. Az edzéseken. Egy-egy rosszul sikerült gyakorlat nyomán.”

„Amióta a nők között is népszerű a cselgáncsozás, azóta a báj, a kecsesség, a gyengédség is beköltözött a judo-termekbe. És természetesen a divat is. Újabban például közkedveltté vált, hogy néhány hölgy vékony, finoman megmunkált nyakékkal lép a cselgáncsszőnyegre. Már annyira elharapódzott ez a szokás, hogy a bírónak is felűnt. Olyannyira, hogy egyikük a szabályokra hivatkozva le is akarta vetetni viselőjével, mondván, hogy sérülésveszélyes. Ebből lett ám a patália. A harcias cselgáncsozónő éktelen visítással közölte, hogy ettől ő bizony semmi áron nem válik meg.

— Miért, miért — ismételte dühösen. — Mert nem tudok. A múltkor egy fojtásfogással „jutottam hozzá”, ellenfelem úgy meghúzta a nyakamon a cselgáncskabátot, hogy ez lett belőle. Még mérkőzés közben a tülemben sziszegte, hogy én is csináljak neki egy fojtásfogást, annyira megirigyelte a nyakamon lévő nyomát. Arról nem beszélve,

hogy milyen olcsón sikerült megszereznem.

Mellesleg most éppen a frizura divat alakulását követhetjük figyelemmel a versenyen. Úgy látszik, a tépett punk hajmódi itt is uralkodni fog. Ebben a pillanatban alakítja az egyik hölgy ellenfele frizuráját. Nagy fodrász-tehetség, sem olló, sem fésű, sem kefe nem kell neki, csak úgy, pusztá kézzel, az ujjjaival, körmeivel igazgatja, rendezgeti a frizurát. Hé, hé, jó lesz vigyázni hölgyem, ne olyan hevesen, nem marad haj ellenfele kobakján. Akkor aztán mit fog formálni?"

*

„A szemfestékeket, úgy tűnik, pillanatnyilag a kézilabdázó hölgyek, mit hölgyek, dé-

monok kedvelik leginkább. Jól láthatjuk ezt ezen az összecsapáson is. Furcsa, hogy a találkozó kezdetét jelző sípszóra mindenki disztelen arccal lépett a pályára. Aztán, mint valami varázsütésre, megkezdődött a cicomázás. Először az egyik úgynevezett beállós játékos szeme alatt jelent meg egy izléses piros foltocska, ami viharos gyorsasággal színeződött előbb bordóra, majd püspöklilára. Ettől aztán elszabadult a pokol, mintha mindenkinek erre tájult volna meg a foga. Mint a futótűz, úgy terjedt a szemfestés a pályán. Végül már mindenki zöld, mélykék, fekete, barna árnyalatú szemhéjjal futkározott a két kapu között.

ÉLŐ ADÁS

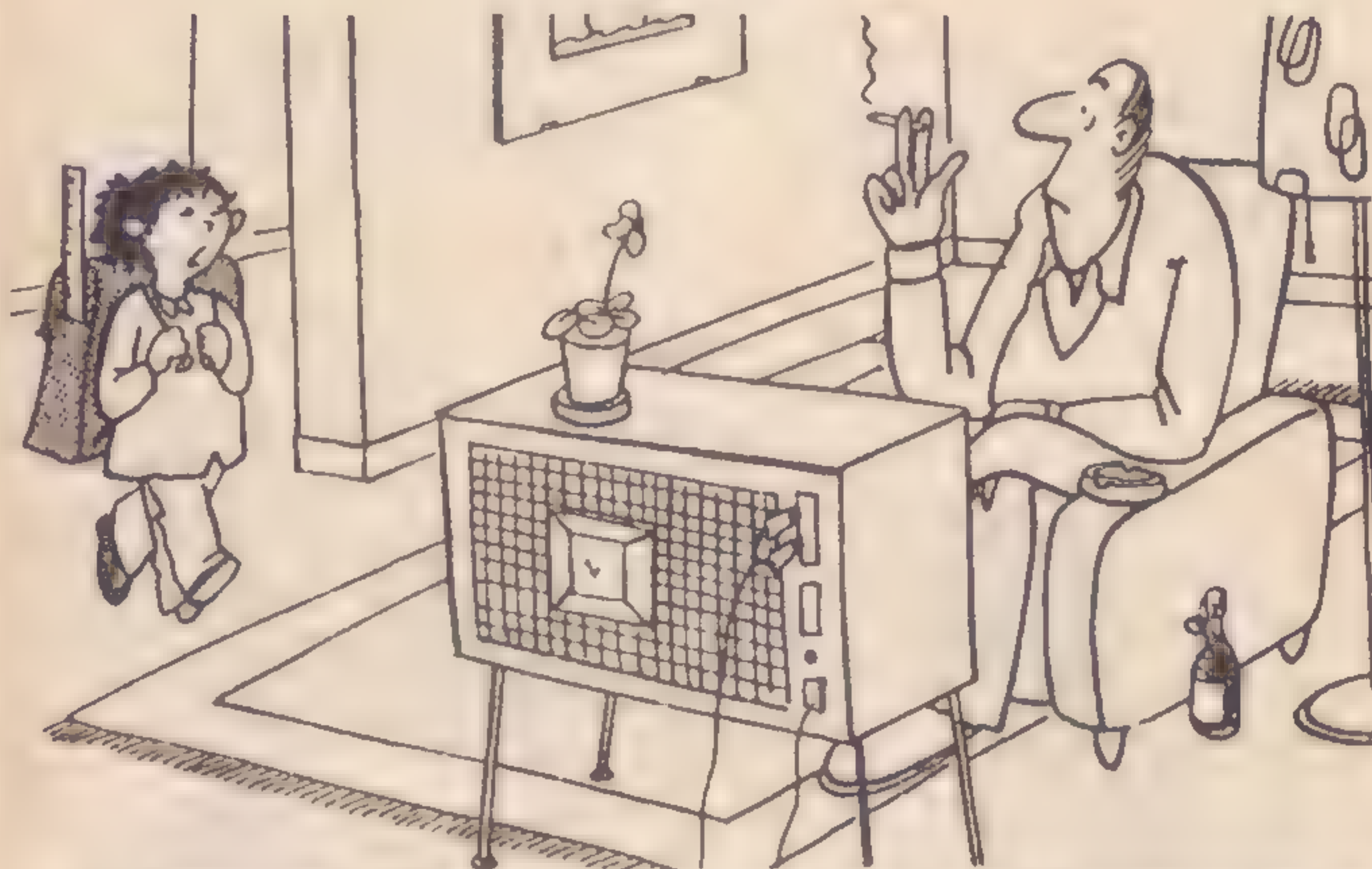
Remek ez a tévé!

Csak egy gombnyomás, és máris a szobámban a nagyvilág. Válogathatok a csemegének számító sportesemények között. Röpül a futball-labda, csattan a tenszütő, dobálják egymást a birkózók...

Remek ez a tévé, mert megtanít, hogyan kell egészséges módon élni. Esténként alig várom, hogy színre lépjen a tévécsalád, ahogy Schmittéket elneveztem. A lányok szinte a szemem előtt nőttek fel lettek estéről-estére erősebbek, izmosabbak.

Csodaszépen tornáznak. Szeretem őket nézni...

KIMERULTSÉG

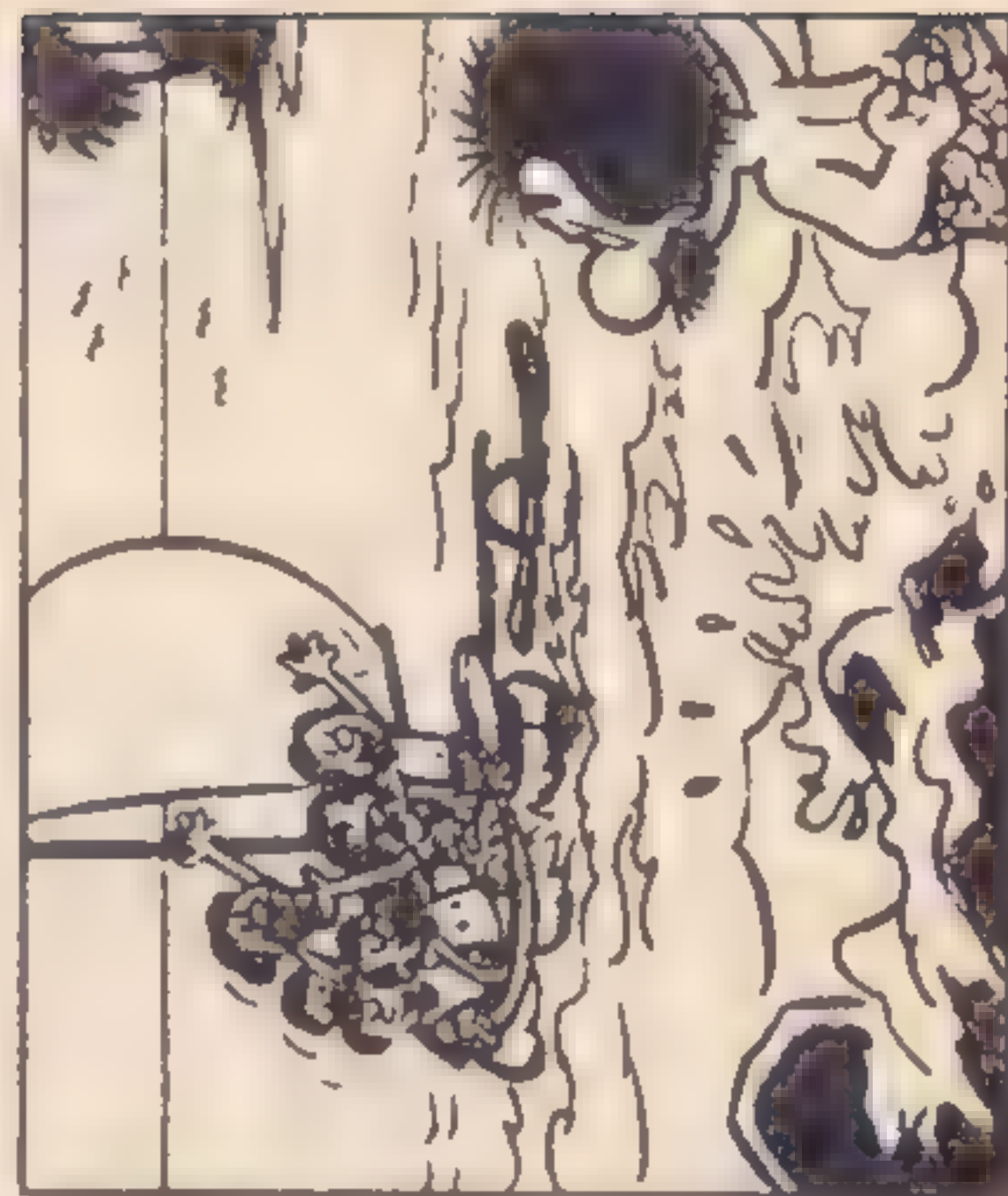
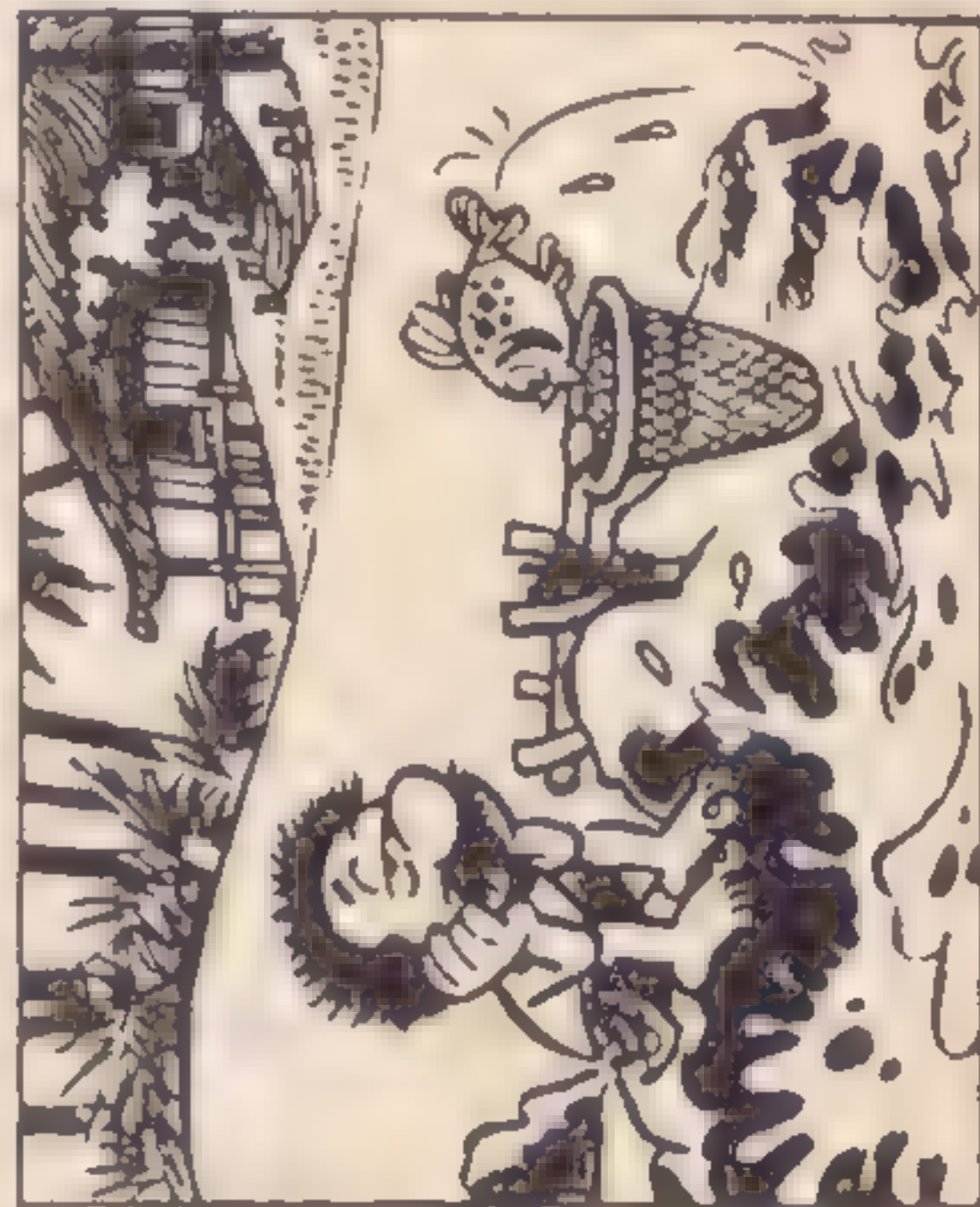
— Sajnálom fiú, ma már végignéztem egy focimeccset és a nehézsúlyú súlyemelők döntőjét. Igazán nem kívánhatod, hogy ezek után még kirándulni menjek...!

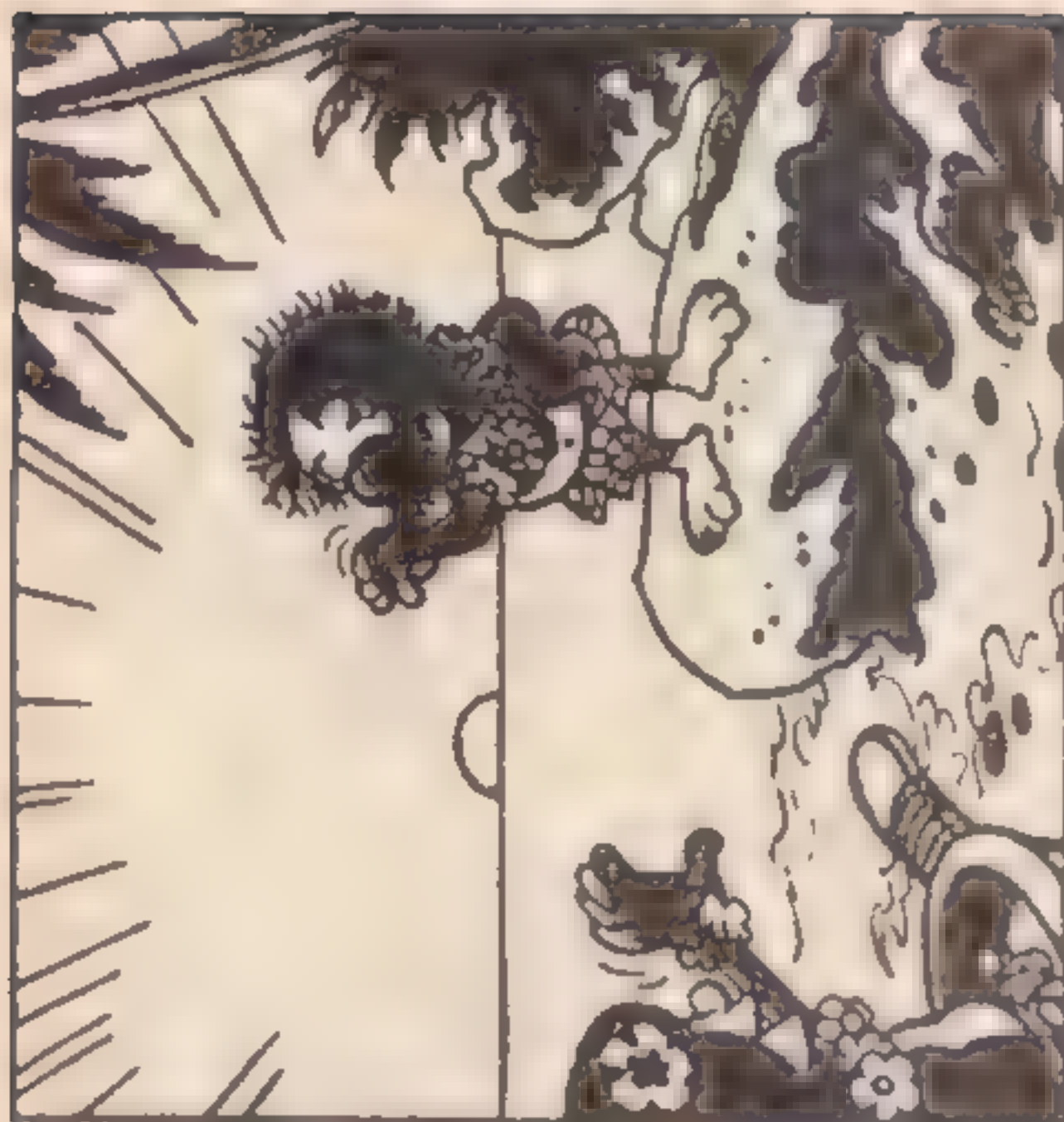
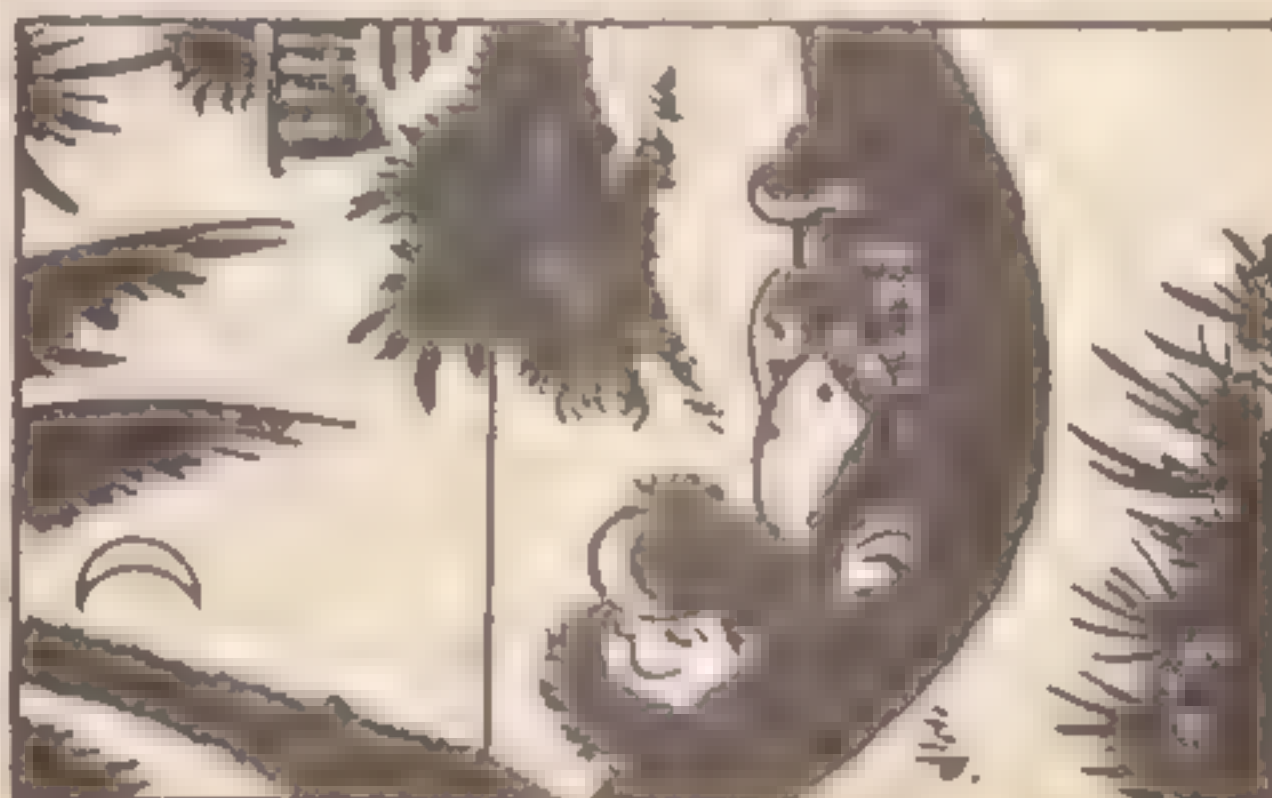
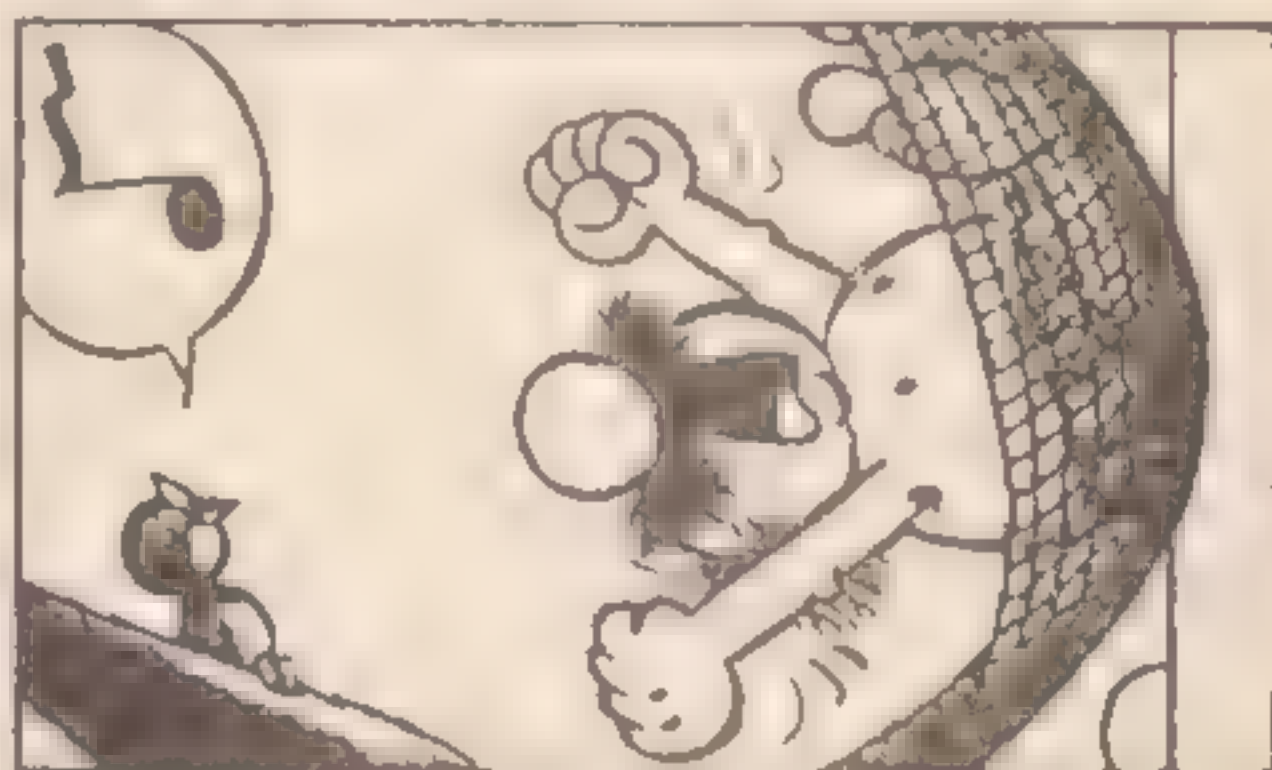
IDEGCSILLAPÍTÓ

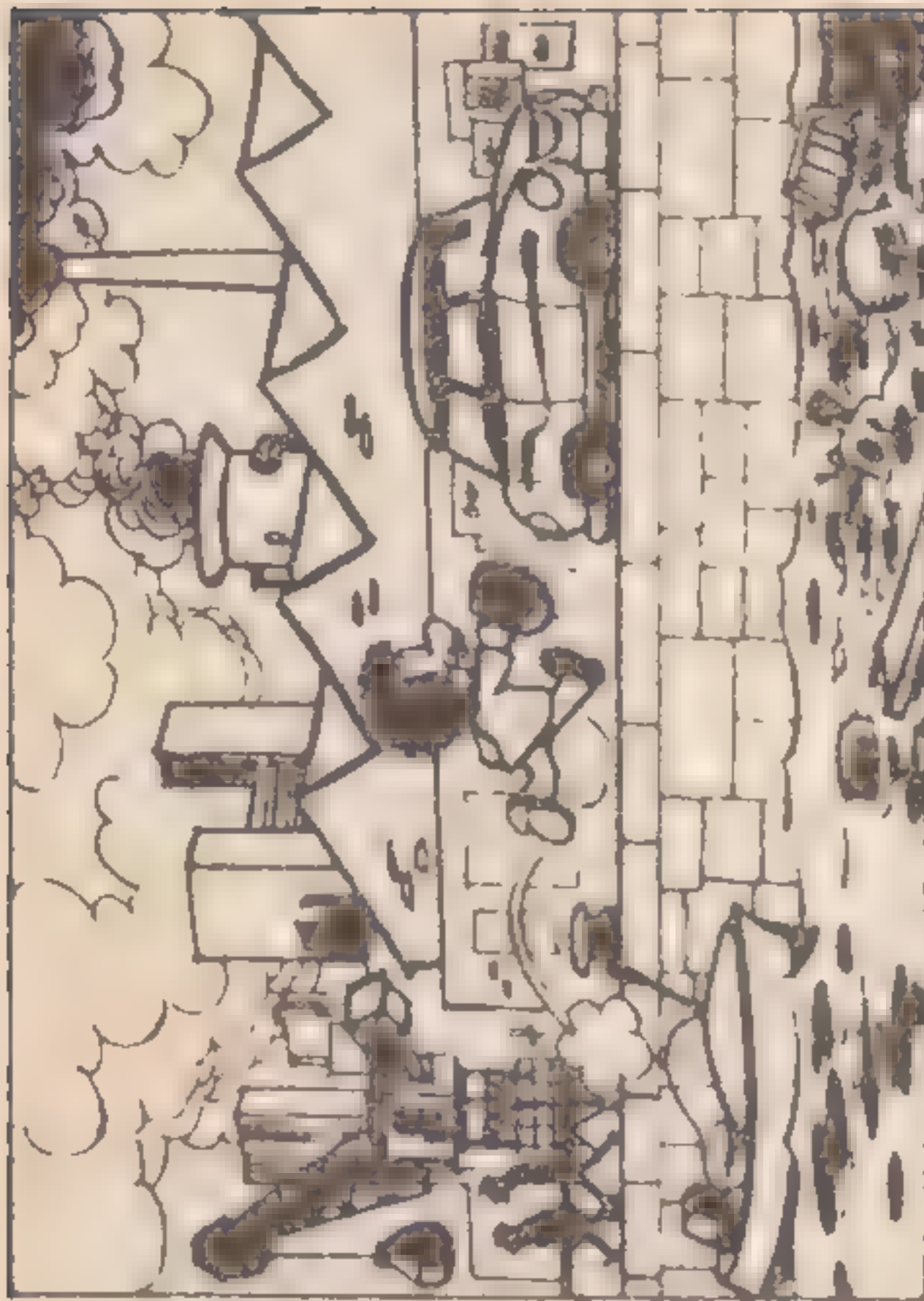
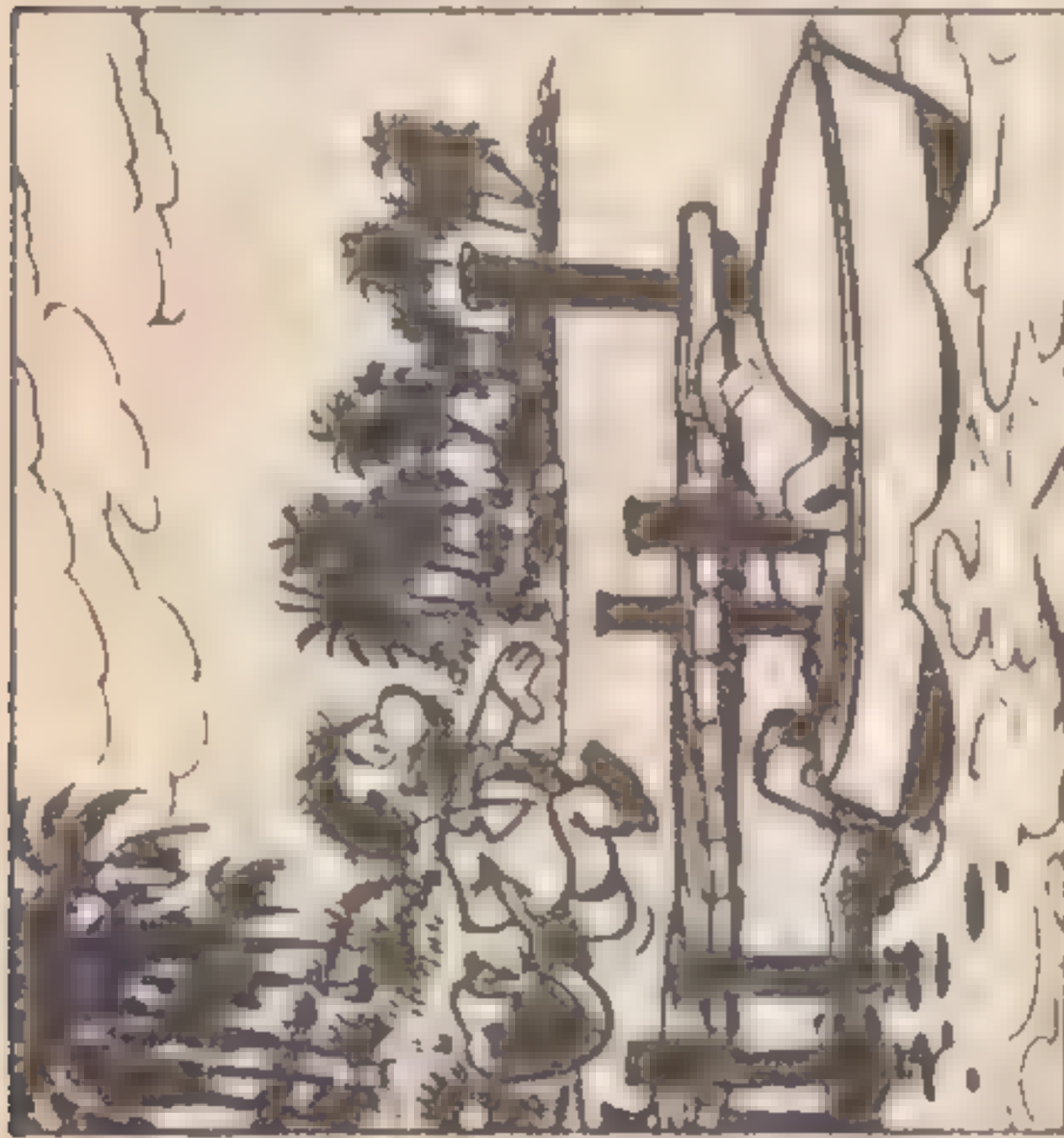

— Csak szerettem volna sok sikert kívánni a holnapi versenyhez...

Fordított nyaralás

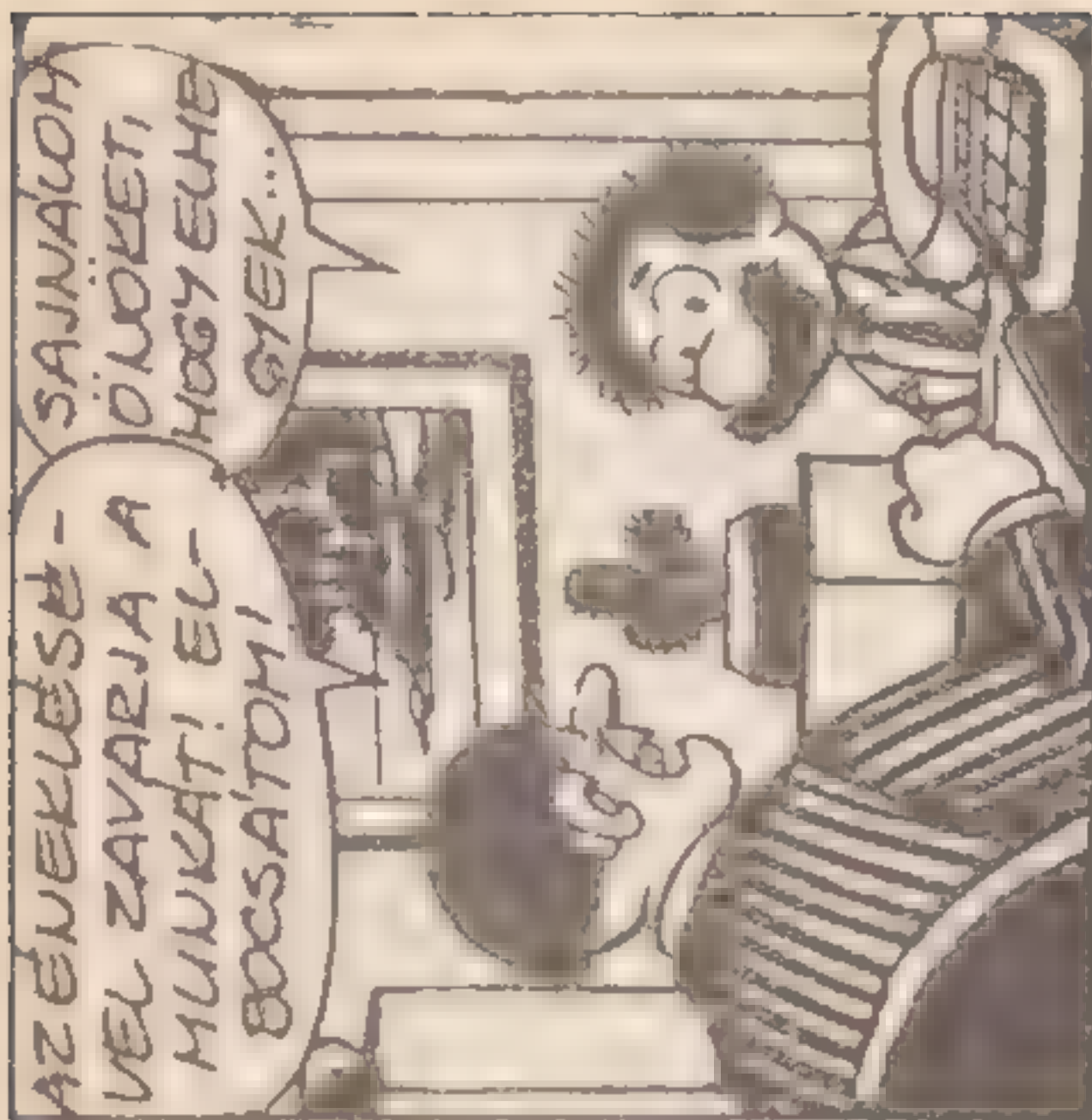

1937

HAHOTA 12

**KIADJA AZ IFJÚSÁGI
LAPKIADÓ VÁLLALAT**

**Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY**

**Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES**

Szerkesztők:

**FORRAI JÁNOS
SZIGETI PIROSKA**

**Pécsi Szikra Nyomda
83-1382**

Felelős vezető:

SZENDRŐI GYÖRGY

ISSN 0230—1636

PAJTÁS—HAHOTA

Budapest,

**Jászai Mari tér 5.
— 1397**

KÉSZÍTETTÉK:

**Böcs Ferenc
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Dezső László
Faragó György
Forrai G. János
Földes Vilmos
Füleki János
Horváth Mihály
Juhos Judit
Kelemen István
Koncz Dezső
Mátételki András
Sinkovics Ferenc
Somos Ágnes
Szigeti Piroska
Szitás György
V. Sólyom Erzsébet**

**Megjelent 5,95 A/5
terjedelemben.**

ÁRA: 14,- Ft

